

I

BİN YILLIK KARDEŞLİK VE BİRLİKTE YAŞAMA İRADESİ

BİN YILLIK KARDEŞLİK VE BİRLİKTE YAŞAMA İRADESİ

I

DEVLET BAHÇELİ

www.mhp.org.tr

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

Unutulmasın ki, Türkiye sevdalısı millî yürekler, bugüne kadar Yüce Allah dışında kimsenin karşısında diz çökmemiş ve inşallah bundan sonra da çökmeyecektir.

Kimseyle pazarlıklara tenezzül etmemiş, güñübirlik menfaat ağlarına takılmamıştır.

Zorluklara teslim olmamış; çilelerle, saldırılarla, provokasyonlarla yolundan dönmemiştir.

Biz milletimizin emanetine kayıtsız şartsız her durumda sahip çıktık, hayat ve varlık hakkını, birlik ve bütünlük hukukunu iğfal etmeye çalışan çürümüşlere karşı göğsümüzü siper ettik.

Bunlardan dolayı ayrılmaya kapalıyız, dağılmaya uzağız, kavgaya mesafeliyiz ve Türkiye'yi dinamitlemeye çalışanlara tavizsiziz.

Türkçe bağımlısı, bayrak âşığı, Cumhuriyet savunucusu ve millet düşkünüyüz.

Vatanın her insanını aziz bilir, her karışını kutsal görür her nimetine şükür ederiz.

Çünkü biz Milliyetçi Hareketiz.

Çünkü biz Türkiye ve Türk milleti tutkunu gönül ve dava erleriyiz.

Devlet BAHÇELİ

İÇİNDEKİLER

3 Ocak	2012	7
18 Ocak	2012	33
24 Ocak	2012	61
31 Ocak	2012	87
7 Şubat	2012	115
14 Şubat	2012	141
21 Şubat	2012	169
28 Şubat	2012	195
6 Mart	2012	221
13 Mart	2012	249
21 Mart	2012	275

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

3 OCAK 2012

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Muhterem Misafirler,
Basınıımızın Kıymetli Temsilcileri,**

Yeni yılın bu ilk grup toplantısına başlarken hepinizi saygılarımla selamliyorum.

Zor ve sıkıntılarla yüklü bir yılı geride bırakmış bulunuyoruz.

Yeni ve taze olan her şey, bir tarafta yüreğimizdeki umut esintilerini kuvvetlendirirken, diğer tarafta bezginlik ve yılgınlık duvarlarını aşındıracaktır.

Millet olarak dinginliğe, dirliğe ve düzenliliğe haddinden fazla ihtiyacımız vardır ve bunun dışında bir düşünceye kapılmak da katiyen doğru değildir.

Temenni ederim ki, 2012 yılı; barışın, esenliğin ve kardeşliğin hâkim olduğu, dargınlıkların ve ihtilafların son bulduğu bir yıl olur.

Konuşmamın başında hepinizin bir kez daha yeni yılını kutluyor, Cenab-ı Allah'tan sağlık ve afiyetler diliyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Huzursuzluk girdabının, çatışma eğilimlerinin, toplumsal bunalım ve buhran boyutlarının sürekli genişlediği bir yıldan sonra, öncekilerini aratmayacak sorunlara sahne olacağı şimdiden anlaşılan yeni bir 365 günlük zaman macerasına yelken açmış durumdayız.

Gelecek beklentilerimizin koordinatlarını belirlerken, geçmiş deneyimlerimizin objektif ve sağlıklı bir şekilde tekrar ele alınması önümüze yeni fırsat kapıları aralayacaktır.

Dün de yaşananları, bitmiş ve tarihin mahzenine indirilmiş olaylar yığını olarak değil de bugün ve yarına ufuk çizen, fırtınalı sulardan güvenli bir şekilde geçmeyi sağlayan pusula olarak görmek lazımdır.

Bunu yapabilmek için ise önce yaşanmış hadiselerden ders ve sonuç çıkarmak gerekecektir.

Geçmişin samimi ve dürüst muhasebesi, arzuladığımız gelecek inşasında bize önemli katkılar sağlayacaktır.

Bu itibarla 2011 yılının öz ve özet olarak tahlili, 2012 ve daha sonraki yıllar için de değerli fikirler verecek ve ayakları yere basan öngörüler yapmamıza zemin teşkil edecektir.

Bildiğiniz üzere, AKP Hükûmetiyle geçen 2011 yılı bunalım ve buhran döngüsüne yeni ilaveler yapmış, kargaşa ve kutuplaşmadan beslenen çevreleri iyice güçlendirmiştir.

Bu hâliyle geçtiğimiz yıl unutulmayacak olaylara sahne olmuş ve hüsrana yumağıyla içiçe geçen bir dönem olarak akıllarda kalmıştır.

Siyasal türbülans etki alanını iyiden iyiye artırmış, sosyal çalkantılar, hizip ve husumet tohumları milletimizin bereketli bağrında kök salmıştır.

Başbakan Erdoğan'ın kalfalık ve ustalık olarak isimlendirdiği yıkım ve parçalanma dönemleri 2011 yılında keşişmiş ve tüm acı meyvelerini vermeye başlamıştır.

Bu yıl içinde asayişsizlik dizginlerinden boşanmış, riskler ileri düzeyde çoğalmış ve milletimizin birlikte yaşama ideali hain suikastlarla sarsılmıştır.

Yaşadığımız doğal afetler hepimizin yüreğini yakmış ve yüzlerce insanımız Hakk'ın rahmetine kavuşmuştur.

Özellikle 12 Haziran Milletvekiliği Genel Seçimlerinin öncesi ve sonrasında meydana gelen olaylar zinciri, hükûmetin gerçek niyet ve yüzünü bir kez daha deşifre etmiştir.

En başta Partimiz üzerinde oynanan oyunlar, komplo ve kışkırtmalarla yolumuzdan alıkoymaya dönük kirlî senaryolar asla unutmayacağımız rezaletler olarak hatırlanacaktır.

MHP'siz siyaset ve Meclis arayışları AKP'nin taşeronluk yaptığı mahfiller vasıtasıyla hızlandırılmış ve arkası arkasına kurulan tuzaklar kutlu davamızı hedef tahtası yapmıştır.

Demokrasiye sürülen kara bir leke olan bu siyaset karaborsacılığının ve estirilen iftira rüzgârının, Türkiye'nin bölünme ve dağılma sürecinin önemli kilometre taşlarından birisi olduğu bugün daha iyi anlaşılmıştır.

İhanetin mesafe alması, yıkımın demokratik açılım olarak kabul ettirilmesi amacına matuf olan bu kirlî oyun ve aktörlerin, Milliyetçi Hareketi hedef olarak tayin etmesi aslında son derece normal ve olağan bir durumdur.

Sözüm ona MHP olmazsa veya etkisiz olursa, millî mukave-
met ortadan kalkacak, milliyetçi direnç zayıflayacak ve Türk mil-
leti tüm şirret emellerin görüş ve müdahale menziline kolaylıkla
girebilecektir.

Bu kafa yapısına göre, yıkımın ilerleyebilmesi, etnik fitnenin
ve bölücü niyetlerin rahatlıkla at koşturabilmesi için MHP zafi-
yete düşmeli, itibarı ve güvenirliliği harap edilmelidir.

Bunun için de aziz milletimizle aramızdaki derin rabıta ve kar-
şılıksız seveda kırılmalı, tartışmaya açılmalı ve zedelenmelidir.

İşte 2011 yılında bize yönelik kara kampanyanın, karanlık
kumpasın özünde ve içeriğinde bu beklentiler yer almıştır.

MHP'ye yönelik düşmanlık duygularının, hasmane tutumların
ve tahammülsüz duruşların ilham ve besin kaynağı neresinden
bakarsak bakalım; AKP'nin yıkımdaki kararlılığıyla, bölünmedeki
inadıyla ve kimlik tacirliğindeki ısrarıyla yakından ilgili olmuştur.

Demokratik yarışta iftira ve kara çalmayla rakiplerini saf dışı
bırakacağını hesap eden iktidar mantığı, amacına ulaşmak için
her kılığa girmiş, her yola sapsmış ve her kötülüğe başvurmuştur.

Bu kapsamda 2011 yılı siyasetin haysiyet ve ahlak imtihanın-
dan ikmale kaldığı bir yıl olarak millî vicdanlarda tescil edilmiştir.

Ancak AKP ve yanlarında hizalanarak iş birliği yaptığı Okya-
nus ötesi, Kandil, İmralı ve peşmerge kalıntısı MHP'siz Meclis
amacına ulaşamamışlar ve Türk milleti, kendisine karşılıksız sev-
giyle bağlı olan "Üç Hilal"i yalnız bırakmamıştır.

Biz desteği aziz milletimizden, himayeyi Cenab-ı Allah'tan,
kuvveti şerefli mazimizden, gücü şehitlerimizin aziz hatıraların-

dan alarak inandığımız yolda kararlılıkla ilerledik ve fesadın bariyerlerini çok şükür ki devirdik.

Unutulmasın ki, Türkiye sevdalısı millî yürekler, bugüne kadar Yüce Allah dışında kimsenin karşısında diz çökmemiş ve inşallah bundan sonra da çökmeyecektir.

Kimseyle pazarlıklara tenezzül etmemiş, günübürlük menfaat ağlarına takılmamıştır.

Zorluklara teslim olmamış; çilelerle, saldırılarla, provokasyonlarla yolundan dönmemiştir.

Biz milletimizin emanetine kayıtsız şartsız her durumda sahip çıktık, hayat ve varlık hakkını, birlik ve bütünlük hukukunu iğfal etmeye çalışan çürümüşlere karşı göğsümüzü siper ettik.

Bunlardan dolayı ayrılmaya kapalıyız, dağılmaya uzağız, kavga mesafeliyiz ve Türkiye'yi dinamitlemeye çalışanlara tavizsiziz.

Türkçe bağımlısı, bayrak âşığı, Cumhuriyet savunucusu ve millet düşkünüyüz.

Vatanın her insanını aziz bilir, her karışını kutsal görür her nimetine şükür ederiz.

Çünkü biz Milliyetçi Hareketiz.

Çünkü biz Türkiye ve Türk milleti tutkunu gönül ve dava erleriyiz.

Muhterem Arkadaşlarım,

2011 yılının genel anlamda değerlendirmesini yaptığımızda ister istemez gelecekle ilgili ümitvar olmamız zorlaşmaktadır.

Peşin yargılarla, acele değerlendirmelerle ve felaket telallığıyla elbette hareket etmiyoruz.

Ancak görünen köyün kılavuz istemediğini de yaşanmış acı tecrübelere bakarak itiraf etmemiz mümkündür.

Hem içimizdeki hem de dışımızdaki olumsuz ve kaygı verici gelişmelere yıl boyunca şahit olduk.

AKP Hükûmeti, deyim yerindeyse ateşle çevrili bir alana, bu-
laşıcılığı yüksek hadiselerin ortasına ülkemizi gözü kapalı bir biçimde sürüklemiştir.

Bunların en başında ise Arap Baharı isimli BOP Projesi ve uygulaması gelmiştir.

Başbakan Erdoğan, BOP eş başkanı sıfatıyla küresel hedeflerin ve tekliflerin Müslüman coğrafyasına taşınmasında önemli roller üstlenmiş ve komşularla sıfır sorun politikasından geri dönüşümeyecek bir şekilde savrulmuştur.

Orta doğu'nun yeniden dizaynı, kuzey Afrika'nın bir kez daha tanzimi amacıyla sokaklar tahrik edilmiş, yönetimler devrilmiş, rejimler deprem geçirmiştir.

Yakın coğrafyalarımızdaki istikrarsızlık ve isyan trafiği bu çerçevede gittikçe yoğunlaşmış, 95 yıl önce karılan sömürge kartları bir kez daha Haçlı ittifakı arasında dağıtılmıştır.

Tunus, Mısır, Yemen, Bahreyn, Libya tarumar edilmiş; sosyal çılgınlık, ekonomik ve siyasal çözümlenle birlikte bu ölkeler yerle bir edilmiştir.

Kalabalıkların birikmiş itirazı, katlanan kızgınlıkları BOP'un teşvik ve yönlendirmesi altında kontrolden çıkmış, nerede duracağı ve hangi ölkeleri vuracağı tam olarak belirginlik kazanmamıştır.

Arap Baharının ya da yutturulmaya çalışılan yeni ismiyle uyanışının hızla dönen ibresi şimdi de Suriye'yi göstermiştir.

AKP'nin komşu coğrafyalara emperyalist hesapları şuuruzsuzca fatura etme arayış ve çabası, Türkiye'nin de bölgesel gerilimin kutupbaşı olmasını sağlayacak dinamikleri teker teker harekete geçirmiştir.

Yanı başımızdaki kaosun yavaş yavaş sınırlarımıza yaklaştığını, içimizdeki bölücü simaların mazeret arayışlarına dayanak oluşturduğunu, maalesef ne Başbakan Erdoğan ne de siyaseti birlikte adımladığı şahsiyetler henüz tam olarak fark edemmiştir.

Diyarbakır'ı Tahrir'e çevirme çağrısı ve eğilimi bizim dışımızda hiç kimsede uyarıcı bir etki yapmamıştır.

Sınırlarımızın hemen yakınındaki kan, kavga ve barut kokusunun gölgesi üzülenek söylemeliyim ki, üzerimize düşmeye başlamıştır.

Başbakanın sorumsuzluğu, küresel angajmanlara ve gizli anlaşmalara gözü kapalı teslimi sonu meçhul bir sürecin kapılarını ardına kadar aralamıştır.

Türkiye'nin son derece huzursuz ve sıkıntılı bir döneminde, macera peşinde koşan simsarları umutlandırarak ve dört elle sarılmalarını sağlayacak gelişmeler gün geçtikçe belirginlik kazanmakta ve görünür olmaktadır.

Yakından şahit olduğunuz üzere, geçtiğimiz yıl bölücüler ve kanlı terör önemli mevziler elde etmiş, kinlerini kusmak için her ortamı değerlendirmiştir.

Bugüne kadar bölücülüğün ve PKK terör örgütünün şımarmasında;

- İmralı'yla yapılan kirlili görüşmelerin, ahlaksız pazarlıkların,
- Yabancı ülkelerde terör failleriyle yapılan müzakerelerin,
- Türk milletini söylemde otuz altı parçaya ayırma densizliğinin,
- Küresel projelere bel bağlayan teslimiyetçiliğinin,
- Son yurdumuzda bulunmamızı çekemeyenlere boyun eğen sefilliğinin,
- Peşmergeye kucak açan acizliğinin,
- Kandil'e şirin gözükmeye düşüklüğünün,
- İstihbarat paylaşımı ve üçlü mekanizma zırvalarıyla geçirilen zamanın,
- Alt kimlikleri uyandıran, millet bütünlüğünü sakatlayan önerilerin,

• Türkiyelilik hezeyanına tutunmanın ve Türk kimliğine hakaretin büyük bir payı ve rolü olmuştur.

Türk milletinin değerlerine, kutsallarına ve millî yeminlerine karşı dış bileyen kim varsa emel ve güç ittifakı içine girmiş ve AKP'ye omuz vermiştir.

Bu yüzden İmralı mukimi bebek katili AKP'den memnun kalmıştır.

Irak'ın kuzeyinde teröristleri koruma altına alan ve cinayetleri için uygun ortam sağlayan Barzani AKP'nin yanında durmuştur.

Bölücü çevreler, ABD, AB ve Haçlı iddiaları AKP şakşakçılığına soyunmuşlardır.

Kaygıyla izliyoruz ki, caddelerimiz, sokak aralarımız, şehirlerimiz ve dağlarımız silahlı insanlık müsveddeleri tarafından kuşatılmış ve menfur suikastlar vatan evlatlarını aramızdan almıştır.

Özellikle Hakkâri-Çukurca'da ve Bitlis-Güroymak'da yaşanan şahadetler milletimizi haklı ve meşru bir infiale sevk etmiştir.

Ankara'nın göbeğindeki canlı bomba saldırısı da terör mağsularının sivil ve masum demeden herkesi hedefine aldığını göstermiştir.

Bebeklere kıyan, masum gencecik kızları vuran, anne karnındaki yavruları doğmadan katleden şeref ve insanlıktan nasibini almamış canavarlar, Türk milletini 2011 yılında da ziyadesiyle meşgul etmiş ve öfkelenmiştir.

Bu vesileyle aziz şehitlerimize Cenab-ı Allah'tan bir kez daha rahmet diliyor, ailelerine ve milletimize başsağlığı dileklerimi tekrarlıyorum.

Bölücülüğün azmasından, PKK'nın heyecanlanmasından ve hunhar eylemlerle hedefine ulaşacağını düşünmesinden bir ve tek sorumlu vardır: O da hiç kuşkunuz olmasın ki Adalet ve Kalkınma Partisi Hükûmetidir.

Yıkım sürecinin, acı meyvelerini verdiğini söylerken kastettiklerimizin başında işte bunlar geliyordu.

Malumlarınız olacağı gibi, Başbakan Erdoğan çıraklık döneminde yıkımın altyapı çalışmalarını gerçekleştirmiş, kalfalık döneminde yıkımı demokratik açılım maskesiyle perdelemiş ve ustalık döneminde de kabuk değiştirerek parçalanmaya dönüşmesi için vaatte bulunmuştur.

Nitekim 61.Hükûmet Programı bunun işaretleri, belirtileri ve izleriyle doludur ve Meclis Genel Kurulunda 11 Temmuz 2011 tarihinde yaptığım konuşmayla da şahsım bunu açıkça ifşa etmiştir.

Başbakan Erdoğan söz konusu Hükûmet Programıyla, her kimliğin kendisini rahatça ifade edebileceğini, geliştirebileceğini ve kimliklere saygı esasına dayanan bir birlikteliğin esas alındığını fütursuzca dile getirmiştir.

Yıkımın son aşamasını müjdelerken bununla da yetinmemiş, bir tek kişi dahi olsa, herkesin diline, inancına, kültürüne, değerlerine, yaşam tarzına ve tüm farklılıklara saygı duyacaklarını ifade etmiştir.

Şüpheye yer bırakmayacak şekilde söyleyebiliriz ki, AKP'nin bölücülük kodları ve hedefleri bu sözlerde gizlidir.

Hükûmet Programı üzerinde yaptığım konuşmada, farklılıklara yapılan özel vurgunun, etnik kimliklerin ayrılıkçı eğilimlerinin ve otonom hareket etme taleplerinin önünü açacağı önemle ikaz etmiştim.

Ve farklılıkların özendirilerek millet yapısının güçlenmiş olmayacağını, bilakis var olan derin bağların gevşeyeceğini ve kırılan bir noktaya gerileyeceğini ifade etmiştim.

Tanınma istekleri, özerklik ve federasyon beklentileri bu uygun ortam eşliğinde iyice kemikleşecek ve kabından taşmasına neden olacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Hükûmetin bir bakanının, bütçe görüşmelerinin son gününde Meclis Genel Kurulundaki zırvalarıyla, bölücülükten sabıkalı bir milletvekilinin haddi ve sınırı aşan düşüncelerini Başbakanın az önce gündeme getirdiğim yaklaşımından ayrı ve bağımsız ele almak doğru değildir.

Başbakan Erdoğan'ın başlama vuruşunu yaptığı kimlik temelli parçalanma sürecine, gecikmeyle de olsa hem kendi hükûmetinden hem de aynı hedefleri paylaştığı siyasi bölücü yüzlerden katkı ve destek gelmesi şaşırtıcı görülmemelidir.

Gözlerinden yaş, ağızından fitne eksik olmayan AKP'nin çok konuşan bakanının; "Kim, ne varsa bu topraklar üzerinde kendi kimliğini rahatlıkla söyleyecektir. O kimliğe saygı duyacağız, o

kimliğin bütün kültürel haklarını, anayasal haklarını vereceğiz, tanıyacağız, diline saygı duyacağız.” sözleri AKP'nin gerçek yüzünü bir kez daha ve kesin olarak göstermiştir.

Bu sözlere Başbakan'ın, “tek kişi dahi olsa, herkesin diline, inancına, kültürüne, değerlerine, yaşam tarzına saygı duyulacağı” fikrinden gelinmiş olup aralarında gerçekte hiçbir fark bulunmamaktadır.

Sorarım sizlere; bundan sonra AKP tek millet anlayışından nasıl bahsedecektir?

Tek devlet, tek vatan ve tek bayrak kabullerini nasıl savunacaktır?

Bir tarafta farklılıklarımızı eriterek millet olduk diyen bu gafilliğin, diğer yanda farklılıkları özendirmesi, davet etmesi ve kabul ettirmeye çalışması hangi mantıkla izah edilecektir?

Tabiidir ki bu sorulara verilecek tutarlı ve namuslu cevaplar yoktur ve bölücülük dehlizinde bilincini kaybeden bozguncular, kötülükleri mayalandırarak millet varlığını akamete uğratmaya var güçleriyle uğraşmaktadır.

Bu sürece paralel olarak parçalanmanın ara duraklarından olan ikinci yıkım sürecinin de kurdelesini kesilmiştir.

Yıkım koordinatörü ve Habur zanlısı bakan, şiddet içermeyen her düşünce serbest kalacak diyerek Başbakanından icazetli olarak yeni bir hamle daha yapmıştır.

Görüldüğü kadarıyla Türk Ceza Kanunu, Terörle Mücadele Kanunu ve yargının hızlandırılması, bölücülüğün aklanarak

millet varlığına yedirilmesi için dozajı artan bir şekilde gündeme getirilecektir.

Hâlâ Habur'u savunan yıkım ve parçalanma bakanı, anlaşılın PKK'yı ve İmralı canisini de kapsamına alan bir hukuki düzenleme için şimdiden kolları sıvamıştır.

AKP-BDP-PKK aynı bölücü ideal etrafında buluşmuş ve birbirlerinin eksiklerini tamamlayarak 2012 yılındaki yeni Anayasa sürecini ganimet olarak ele almışlardır.

Bu açıdan 2012 yılı hiç kolay olmayacak, hiç rahat geçmeyecektir.

Etnik bölücülük ve ayrımcılık AKP eliyle kendisine meşrulaşma yolu açarken, Türk milletinin bin yıllık kardeşlik hukuku cepheden saldırıya uğramıştır.

Şunu hiç kimse unutmasın ki,

Timsah gözyaşları dökenlerin milletimizi ağlatmasına asla izin ve fırsat vermeyeceğiz.

Kimlik tüccarlarına, kandan beslenen istismarcılara, yıkım ve parçalanma ittifakına Çanakkale geçilmez diyenlerin mirasını yağmalatmayacağız

Sakarya'nın etrafına fâni bedenlerini sur yaparak milletin asırlık mukadderatına hâle getirmeyenlerin haklarını kesinlikle çiğnetmeyeceğiz.

"Dil hakkı, kültür hakkı, kimlik hakkı ne varsa vereceğiz. Bu, bizim cebimizden verdiğimiz bir şey değil." diyenlerin gün

gelecek adalet önünde neleri vermek zorunda kalacaklarını mutlaka göreceğiz.

Anayasa yoluyla bin yıllık derin bağların kopmasına, koparılmasına müsamaha göstermeyeceğiz.

Milletimizin değerlerini ezerek, tasfiye ederek sonuç alacaklarını zanneden zavallılara hadlerini bildirmek için cesaretle ve azimle mücadele vereceğiz.

Kimse umutlanmasın, kimse boş hayale kapılmasın.

Herkes aklını başına ve ayağını denk alsın.

Bu ülkenin ismi Türkiye Cumhuriyeti'dir.

Bulunduğu coğrafya süngü ve şehit kanıyla vatanlaşmıştır.

Üzerinde yaşayanlar büyük Türk milletinin mümtaz temsilcileridir.

Başkent Ankara emanettir, Türk bayrağı şereftir.

Milletin teklifi, dilin devamlılığı, vatanın birliği, devletin bekası aşılmaz, geçilmez ve yeri dolmaz inanç kalelerimizdir.

Ve "Ne mutlu türküm diyene!" sonsuza kadar parıldayan ufukumuz olacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Geçtiğimiz yılın son günlerinde meydana gelen müessif bir hadise tüm yorum ve değerlendirmelerin sıklet merkezi olmuş, bu kapsamda ülkemiz sancılı ve tahrip düzeyi yüksek yeni bir sürecin içine hapsolmuştur.

Türk Silahlı Kuvvetlerine gelen istihbarat bilgileri neticesinde Şirnak'ın Uludere ilçesi sınır bölgesi ateş altına alınmış ve sonuçta 35 sivil ölmüş birisi de yaralanmıştır.

Parti olarak söz konusu hadisenin kamuoyuna yansımalarıyla birlikte gerekli analiz ve incelemeleri yaptık ve 31 Aralık 2011 tarihinde de yazılı bir basın açıklamasıyla görüşlerimizi muhataplarıyla paylaştık.

Terörist geçiş güzergâhı olarak belirlenen bir sınır noktasına, havadan düzenlenen operasyon neticesinde sivillerin hayatını kaybetmesi birçok kuşku ve muammayı da gündeme taşımıştır.

Ayrıca kamuoyuna yansıyan görüntüleri ve olayları aziz milletimiz kaygıyla ve ibretle izlemiştir.

Yapılan cenaze törenlerinin PKK şovuna çevrilmesi, örgüt paçavralarının tabutların üzerine serilmesi esasen olayın arkasındaki sisli yanları da kısmen netleştirmiştir.

Uludere'deki talihsizlikten sonra, şehirlerimizde bölücü terör yandaşlarının çıkardığı olaylar, düzenledikleri saldırılar tahammül sınırlarını fazlasıyla zorlamıştır.

Malum medya manşetlerinden halkını bombalayan devlet iftiraları, konuyu katliamla ilişkilendiren haber ve görüşler yeni bir oyunun gösterime girdiğini açıklıkla kanıtlamıştır.

Kaymakama kalkan kanlı elleri toplum psikolojisi olarak masumlaştıran, ama sıra Uludere'ye gelince özür bekleyen maksatlı zihniyetleri aziz milletimiz hayret ve kızgınlıkla takip etmiştir.

Bu son yaşananlar AKP'nin, Türk Devleti'ni ne hâle getirdiğini, ölçü ve ayarlarını nasıl bozduğunu bariz olarak ispat etmiştir.

Elbette ki olay Hükümet tarafından çok yönlü araştırılmalı ve gerçekler bir an önce ortaya çıkartılmalıdır. Temennimiz, beklentimiz ve isteğimiz bu yöndedir.

Bugüne kadar yapılan açıklamalar içinde Genelkurmay Başkanlığı'nın olayın akabinde yaptığı resmî açıklama dışında doyurucu ve ayrıntılı bir hükümet açıklaması henüz yapılmamıştır.

Başbakan Erdoğan'ın ayaküstü beyanatı, AKP temsilcilerinin ve bölgeye giden bakanların birkaç sözü dışında tatmin edici bir izahat da hâlen görülmemiştir.

Ancak Milliyetçi Hareket Partisi'nin; yaşanan bu hadiseden yola çıkarak süreci ve gelişmeleri genel olarak yorumlamak ve bundan sonra yaşanması muhtemel olayları önlemek için tespitleri ve önerileri maddeler hâlinde şunlardan ibaret olacaktır:

1- Terör olayının ilk görülmeye başladığı 1984 yılından itibaren, Irak'ın kuzeyinden Türkiye'ye yönelik terör saldırılarının icra edildiği açıktır.

Sınır ötemizde yuvalanan, üstelik destek ve himaye gören bölücü saldırılar, yıllardan beridir tehdit algılamalarında başı çekmiş ve hâlen de en önemli sorunumuz olmaya devam etmektedir.

Artık Türkiye'de hiç kimsenin Irak'ın kuzeyinden kaynaklı bir terör tehdidinin bulunmadığını söyleme imkânı kalmamıştır.

Ve elbette ki yıllardan beri süregelen tanımıyla Irak'ın kuzeyi Barzani ve Talabani tarafından yönetilmekte, PKK bunların koruyucu kanatları altında vahşi eylemlerini sürdürmektedir.

Bu durum karşısında konuyla ilgili birinci yorumumuz şudur: Barzani ve Talabani PKK'nın yanında ve himaye edenleridir.

2- Türkiye yıllardan beri yalnızca terörist öldürerek, inleri bombalayarak terörü ve daha geniş anlamıyla bölücülüğü yok edeceğini düşünmüş, ancak bu yanlış yorum yaşanan olaylarla kendisini yalanlamış ve boşa çıkarmıştır.

Kuşkusuz ki terörün aktif bir vasıtası olan terörist etkisiz hâle ve saldırılarını yapamayacak bir duruma getirilmelidir.

Bunda şüphemiz ve tereddüdümüz asla yoktur.

Askerimiz, polisimiz ve korucumuz bugüne kadar bu onurlu görevi kahramanca ve fedakârca yerine getirmiştir. Hepsine minnettarız.

Ancak terörü geri planda besleyen, eğiten, barındıran ve destekleyen mihrakların aynı başarıyla caydırıldığını kimse söyleyemeyecek ve iddia edemeyecektir.

Zira terör örgütünün eksizleştirilmesi geciktikçe ve yıllara yayıldıkça bölgesel ve küresel aktörler hemen devreye girmiş, meselenin boşluk kaldırmadığını göstermişlerdir.

PKK terör örgütü, her dönemde kendisine destek çıkacak, yararlanacak, tetikçi olarak kullanacak yeni sahipler bulabilmiştir.

Bu inkâr edilemeyecek ve üstü örtülemeyecek bir gerçektir.

Bugün artık Irak'tan Türkiye'ye ve Türk milletine yönelik düşmanca saldırıların arkasında küresel projelerin olduğunu bilmeyen ve anlamayan neredeyse kalmamıştır.

Üstelik bu projeler bizzat Başbakanın taşeronluğu ile Okyanus ötesinden yönetilmektedir.

O hâlde konuyla ilgili ikinci yorumumuz şudur:

PKK terör örgütünün arkasında Türkiye ve bölge üzerinde oynanan küresel projeler vardır.

Ve ABD kendisinin Taliban'a, El Kaide'ye yaptığını, Türkiye'nin PKK'ya yapmasına rıza göstermemektedir.

ABD'ye rağmen veya ABD'yi ikna ederek Kandil'e girilmesi ve konuşulması mutlak anlamda şarttır.

Hükümete, Kandil'e bayrak dikilmesi yönündeki çağrımızın gerisinde bu bariz ve ikamesi olmayan tespit bulunmaktadır.

3- Türkiye ile Irak ve İran sınırları arasında, Suriye ile olan sınırlarımız gibi yapay engeller yoktur.

Birbirlerinden oldukça uzak mesafelerde yer alan karakolların arasındaki alanlardan, Irak veya İran'a geçmek ya da bu ülkelerden Türkiye'ye giriş yapmak için tek zorluk elbette fiziki arazi şartlarıdır.

Bu nedenle yıllardır sınır bölgelerinden geçimlerini sağlamak amacıyla ya Türkiye'den diğer ülkelere, ya da diğer ülkelere Türkiye'ye yasa dışı yollardan araziyi kullanarak giriş çıkış yapanlar vardır ve "adına kaçakçılık" denen bir hayat tarzını hâlâ sürdürmektedirler.

Özellikle terörle mücadelenin hız kazandığı yıllardan itibaren bir suç olan “kaçakçılık” faaliyetleri nedense göz ardı edilmiş ve gerekli önlemler alınmamıştır.

Teröristlerin yaygın olarak kullandığı güzergâhların, kaçakçılık faaliyeti içinde kullanıldığı anlaşılmaktadır.

Son zamanlarda bir yanda militan sızmalarının, diğer yanda terörle mücadelenin böylesine yoğunlaştığı bu dönemde, buraları ne maksatla kullanacak olurlarsa olsunlar, bu riski göze alanlar; terör örgütüyle veya güvenlik güçleriyle karşılaşmayı göze almış olmalıdırlar.

Yasa dışı ve büyük bir tehdidin yaşandığı bu alanları kullananların, başlarına gelebilecek en kötü olasılıkları hesaplamış olmaları makul ve olması gereken bir husustur.

Burada üzerinde düşünülmesi ve sorgulama yapılması gereken başlıca noktalar şunlardır:

Teröristlerin geçiş ve ilerleyiş güzergâhında kaçakçılıkla meşgul olanlar ya PKK provokasyonlarına, istihbarat yanıltmalarına alet edileceklerdir ve bu şekilde canlı hedef hâline getirilerek işyan provalarına mazeret oluşturacaklardır.

Ya da yasa dışı kaçakçılıkla hayatlarını sarp kayalıklarda ve dar geçitlerde heba edeceklerdir

Buradan çıkaracağımız bir diğer sonuç ise, AKP Hükûmetinin zenginlik, hizmet götürme, yatırım yapma, yoksulluğun ortadan kaldırılması gibi iddialarının ne derece iflas etmiş olduğunun ortaya çıkmasıdır.

Yöre halkı geçimlerini sağlamak adına bırakınız yasal olmayan yollardan ticaret yapmayı, en vahşi iklim ve coğrafya şartlarında ve ölüm tehdidi altında bile hayata tutunmaya çalışmaktadır.

Türk Silahlı Kuvvetlerinin harekât yaptığı alan meşru bir sınır kapısı veya gümrük noktası değil, teröristlerin sürekli sızıp kanlı eylemlerini yaptığı önemli bir tehdit bölgesidir.

Üstelik bu alanda yerleşim yeri olmadığı gibi insan da yaşamamaktadır.

Bu çerçevede üçüncü yorumumuz şu şekilde olacaktır:

Uludere sınır bölgesinde ölenler bu kadar büyük bir grup hâlinde PKK ile onun etkin olduğu alanda güven içinde kaçakçılık yapıyorlarsa; aklımıza iki husus gelecektir:

Bunlar kendilerine dokunulmayacağını hisas eden ya bir garanti almışlar ya da terör örgütünün yeni bir oyunu dâhilinde tuzağa çekilip öldürülme ihtimaliyle yüz yüze bırakılmışlardır.

4- Takdir edersiniz ki terörle mücadele mekanik bir mücadele değildir.

Güvenlik güçleri her düzeyde insan potansiyelini kullanmaktadır.

Ancak terörle mücadele gibi olağanüstü insan gayreti, fedakârlığı ve kahramanlığı gerektiren bir faaliyetin; ülkenin durumundan, milletin halinden, yörede gelişen olaylardan ve oluşan atmosferden etkilenmemesi mümkün değildir.

Bunun hilafına bir beklenti içinde olmakta vatan görevini yürütenlere haksızlık olacaktır.

Sonuçta güvenlik güçleri; ister asker ister polis isterse de korucu olsun arkalarında devleti, hükûmeti, milleti, vatandaşımızı görmek isteyeceklerdir ve bu onların en doğal hakkıdır.

Üç gün önce çatıştığı militanı beş gün sonra Habur'dan kahramanlar gibi karşılayan bir hükûmet varlığının, terörle mücadele edenlerin mahkemelerde sürdürüldüğü bir hukuk sürecinin ve teröristlerin başı ile müzakere yapan bir başbakanın bulunduğu yerde, terörle mücadele eden askerin, polisin ve korucunun ayakta durması ve inancını koruması bize göre imkânsızdır.

Karakollarımıza yönelik her saldırının akabinde, nereden elde edildiği, kimlerin servis yaptığı bilinmeyen doğru yanlış muazam bir karalama kampanyası elbette ki güvenlik güçlerini olumsuz etkileyecektir.

31 Aralık 2011 tarihli basın açıklamamızda vurguladığımız gibi, Aktütün, Dağlıca, Hantepe ve Gediktepe baskınlarından sonra yapılan suçlamalar, ithamlar, neden önlem alınmadığına dair tenkitler hepimizin gözü önünde cereyan etmiştir.

Bu baskı ve taciz altında terörle etkili ve kararlı bir mücadelenin yapılabilmesi kolay olmadığı gibi sonuç verebilmesi de elbette çok zordur.

Bu aşamada yapacağımız dördüncü yorumumuz şu olacaktır:

Yüzde bir bile ihtimal olsa, sınırlarımızdan kanun dışı yollar-
dan girenlerin bir tek Mehmetçiğe, bir tek vatandaşımıza zarar
vereceği hesap ediliyorsa ve bu bir tehdit olarak görülüyorsa
devlet derhâl gereğini yapmalıdır ve bu son olayda da yapmıştır.

Mehmetçiklerimizin, polislerimizin ve korucularımızın haya-
tı ihtimallere teslim edilemeyecek kadar kıymetli ve bizim için
azizdir.

5- Milliyetçi Hareket Partisi yıllardan beri özellikle ülke gü-
venliği, bölücülük ve terörle mücadele konularında sayısız açık-
lama yapmış, kapsamlı tedbirleri ayrıntıları ile kamuoyuna du-
yurmuştur.

Bunların arasında terörle mücadele açısından önemli gördü-
ğümüz tedbirlerden biri ve belki de en önemlisi "Irak'ın Kuzeyin-
de Güvenlik Kuşağı veya Bölgesi Oluşturulması" fikridir.

Israrla her defasında öne sürdüğümüz "Güvenlik Bölgesi"
teklifimizin önemi bu son olayla birlikte bir kez daha ortaya çı-
kmıştır.

Yıllardan beri yüzlerce Mehmetçiğimizin şehadetine ve yara-
lanmasına yol açan terör saldırılarının bir nedeni de zorlu coğ-
rafya şartlarıdır.

Irak'ın zaten insandan arındırılmış düz arazilerine kadar ini-
lererek burada oluşturulacak bir tampon bölgesi terörü bitirmese
bile hem azaltacak hem de yaşadığımız bu olayın benzerlerini
önleyecektir.

Bu itibarla beşinci yorumumuz şu şekildedir:

Türkiye mutlaka kendisine avantaj sağlayacak arazi derinliğine sahip olacağı yerden itibaren derhâl güvenlik kuşağı oluşturmalıdır.

Bu vesileyle hatırlatmak isterim ki, Uludere üzerinden nema lanma arayışında olanlar, bu meseleyi kanatarak siyasi prim elde etmeye çalışanlar, büyüyen kaos dalgasından muaf olmayacaklarını, rüzgâr ettikleri yerden fırtına biçeceklerini unutmamaları gerekmektedir.

Dileğim yeni yılda Türkiye'nin, üzerine çöreklenen kara bulutlardan kurtulması; huzurun, istikrarın ve birlikte yaşama inancının ülkemizi baştan başa hâkimiyeti altına almasıdır.

Bu duygu ve düşüncelerle konuşmama son verirken grup toplantımıza katılan herkesi saygı ve sevgiyle selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

10 OCAK 2012

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Değerli Misafirler,

Kıymetli Basın Mensupları,

Hepinizi en iyi dileklerimle selamlıyor, saygılarımı sunuyorum.

Sözlerime, son günlerde meydana gelen şiddetli yağış ve fırtınanın yurdumuzun değişik bölgelerini çok olumsuz bir şekilde etkilemesinden duyduğum üzüntüyü belirterek başlamak istiyorum.

Özellikle Muğla, Denizli ve Antalya'daki aşırı yağış ve sel baskınları ciddi düzeyde hasara yol açmıştır.

Narenciye bahçelerinin ve tarım alanlarının sular altında kalması vatandaşlarımızı önemli oranda zarara uğratmıştır.

Ayrıca Edirne'deki sağanak yağışlar ve Bulgaristan'ın baraj kapaklarını açması Tunca Nehri'yle birlikte Meriç Nehri'nin taşmasına neden olmuş ve yöre insanımız bu durumdan dolayı mağdur duruma düşmüştür.

AKP Hükümetinin, yağışlar ve sonucunda oluşan sellerden dolayı zarara uğramış olan vatandaşlarımızın sesine kulak vermesi ve beliren ihtiyaçlarını karşılaması bizim en büyük beklentimiz haline gelmiştir.

Doğal afetten etkilenen vatandaşlarımıza geçmiş olsun dileklerimi iletiyor, Cenab-ı Allah'ın milletimizi daha büyük felaketlerden esirgemesini içtenlikle niyaz ediyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Gerek ülke gündemi gerekse de uluslararası gündem bir hayli yoğunlaşmış ve kabarmıştır.

Yeni yılın ilk 10 günlük zaman diliminde cereyan eden hadiselere baktığımızda, 2012'nin her açıdan zor ve meşakkatli geçeceğini söylememiz sürpriz olmayacaktır.

Bugünden, gerilim seviyesi sürekli mesafe kaydeden gelişmeler milletimizi endişeye sevk etmekte ve ister istemez umutlarını köreltmektedir.

Kutuplaşan siyaset, tarafsızlığını yitiren adalet, artan ekonomik atalet, yayılan toplumsal kasvet ve çatışmadan beslenen Hükümet önümüzdeki en belirgin sorun alanlarından bazıları olarak karşımızdadır.

Ülkemiz neyin doğru neyin yanlış olduğunun bir türlü ayırt edilemediği, basireti bağlananların cirit attığı bir ortamın tüm sancularına muhatap olmakta ve yaşamaktadır.

Aşınan kavramlar, içi boşaltılan kurumlar, yozlaştırılan değerler, saldırılan millî hasletler ve gasp edilen gelecek ümitleri son günlerde haddinden fazla görünür ve hissedilir olmuştur.

İç meselelerimizdeki karmaşıklık ve buhran hâline paralel yürüyen komşu coğrafyalardaki istikrarsızlık ve belirsizlik sarmalı gün geçtikçe çapını ve tesir alanını genişletmektedir.

Orta Doğu'da bozulan denge ve kaçan ayarlar kaos ikliminin ayak seslerini güçlü bir şekilde duyurmaya başlamıştır.

Hürmüz Boğazı'nı merkezine alan İran eksenli tartışmalar, Mısır'da üst üste biriken huzursuzluklar, Irak'ın eşliğinde bulunduğu mezhep ihtilafları ve Suriye'deki açmazlar dikkatle izlenmesi gereken önemli başlıklarından bazıları olmuştur.

Bu hassas ve mutlaka değerlendirilmesi gereken konulara geçmeden önce, dış gelişmelerden bağımsız olmadığı kanaatini taşıdığım önem derecesi yüksek ülke içi bazı hususlarla ilgili görüşlerimi sizlerle paylaşmak istiyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Malumlarınız olacağı üzere, Türkiye 2007 yılının Haziran ayından beri bir dizi sözde darbe plan ve iddiaları çerçevesinde tutuklama ve hukuki takibatlara sahne olmaktadır.

Ergenekon, Sarıkız, Ayışığı, Yakamoz, Eldiven, Balyoz ve İnternet Andıcı gibi isimlerle anılan darbe iddialarının soruşturulması ve bu kapsamdaki gelişmeler aziz milletimizi hem meşgul etmiş hem de herhangi bir sonuca gidemediği için oyalamıştır.

AKP zihniyeti kendisi için tehlike gördüğü kim varsa statükocu olarak yaftalamış, vesayetçi diyerek damgalamış ve değişim karşıtı göstererek ön almaya ve inisiyatif elde etmeye çalışmıştır.

Asıl anlamından saptırılmış demokrasi ve özgürlük mefhumları, millet ve devlet varlığına kastetmek için sıra ve zaman gözleyen mihraklara aradıkları uygun ortamı sağlamış ve dünün mağdurları bugünün zalimleri hâline dönüşmüştür.

AKP ileri demokrasi kılıfıyla eziyeti, baskıyı, zulmü, hukuksuzluğu ve iftirayı meşrulaştırmış, böylelikle Türkiye güvensizliğin ve korkunun alabildiğine çoğaldığı bir ülke hâline gelmiştir.

Dört yılı aşan bir süredir neticelenmeyen yargı süreçleri, TSK'yı hedefine alan taciz ve kuşatmalar bugün itibarıyla çok kritik bir aşamaya ulaşmıştır.

Aklımıza ister istemez, Türkiye'nin bu şekilde kuruluş ilke ve zemininden adım adım uzaklaştırıldığı hususu gelmektedir.

Elbette Parti olarak demokrasi dışı arayışlara, müdahalelere ve telkinlere karşı son derece hassas ve tepkiliyiz.

Millet iradesinin silahların gölgesine sokulmasına asla tahammülümüz bulunmamaktadır.

Darbe niyetlerinin, darbecilerin ve darbe için ellerini ovuşturanların hem ülkemizin aydınlık geleceğine hem sosyoekonomik gelişme hızına büyük kötülükler yaptığına inanıyor ve bunların karşılıksız bırakılmaması gerektiğini düşünüyoruz.

Şu noktaya dikkatlerinizi çekmek isterim ki, AKP ne zaman bir darbe iddiası veya girişimiyle muhatap kalsa bundan istifade etmiş ve yarar sağlamıştır.

Kaldı ki en başta, 28 Şubat karanlığının en bariz ürünü kim olduğu bellidir ve o da Adalet ve Kalkınma Partisiden başkası değildir.

27 Nisan girişiminin nelere yol açtığını ve AKP'yi nasıl güçlendirdiğini bilmeyen kalmamıştır.

AKP bu gelişmeleri siyasi çıkar ve menfaat kaynağı hâline dönüştürmüş ve darbe iddialarının asla neticelenmesini istememiştir.

Bu siyasi anlayışın gerçek niyet ve tutumu söylediklerinin aksinedir ve darbe iddiaları kendisine bulunmaz siyasi fırsat kapıları açmıştır.

Biz bundan parti olarak son derece rahatsızız.

Diğer taraftan, milliyetçi ülkücü hareketin şerefli mensuplarını darbeci anlayışla ilişkilendirmeye yeltenen düşünce ve yaklaşımları şiddetle reddettiğimizi huzurlarınızda bir kez daha ifade etmek istiyorum.

Milliyetçi Hareket Partisinin, bugüne kadar darbelerden, gayri meşru müdahalelerden ve ara rejim yönetimlerinden büyük zarar gördüğünü, acılar çektiğini hepimiz bildiğiniz gibi, aziz milletimiz de buna şahittir.

Başbakan Erdoğan ve sözde darbe planlarından geçimlerini sağlayan bezirgânlara hatırlatırım ki, işkenceleri yaşayan, darğaçlarında umutları sönen, Metrisin, Mamak'ın ve Ulucanlar'ın taş duvarlarına inançlarıyla direnen aziz dava arkadaşlarımdır ve çok şükür hepsi iftihar vesilemizdir.

Bizim demokrasi ve demokratik kültür konusunda hiç kimse den öğrenecek bir şeyimiz yoktur.

AKP müdahalelerden faydalanırken, biz bu bağlamda can verdik, kan verdik ve bedel ödedik.

Bu itibarla millet iradesinin sulandırılmasına ve suçlanmasına hep karşı çıktık, karşı durduk.

Her zaman söylediğimiz gibi, darbe hazırlığında kim varsa, darbeye kimler heves ediyorsa muhakkak ki haklarında gereken işlemler yapılmalı ve Türk Silahlı Kuvvetlerinden bunlar mutlaka ayıklanmalıdır.

Buna vicdan, merhamet ve ahlak sahibi hiç kimse itiraz etmeyecektir.

Ancak, bireysel anlamdaki suç ve suçta hazırlık aşamalarını topyekûncu bir bakışla ele alarak, Türk ordusunu tümüyle darbeci diye göstermek bizim nazarımızda insafsızlık olduğu kadar denizlik olarak görülecektir.

Bakınız, dört yılı geçen bir süredir darbe iddiaları hakkında hukuki bir neticeye ulaşamamıştır.

Kimin darbeci kimin darbeci olmadığıyla ilgili net bir karar henüz verilememiştir.

Kamuoyuna servis edilen bilgi kirliliğiyle kanaatler etkilenmeye, yönlendirilmeye ve değiştirilmeye çalışılmıştır.

Şurası açık bir geçektir ki, soruşturma sefahatlerinin gizliliğine hiç riayet edilmemiştir.

Yalnızca soruşturma dosyalarında bulunması gereken özel bilgiler, diyaloglar ve teknik takibe alınan görüşmeler adice medya üzerinden servis edilmiştir.

Yargılamalara konu olan kişilerin saygınlıkları, itibarları, hay-siyetleri, kişisel dokunulmazlıkları ve insan olmaktan kaynakla-nan hakları yıpratılmış ve de hiç dikkate alınmamıştır.

AKP özel yetkili mahkemeleri sindirme ve tedip etme aracı olarak kullanmış ve hedef olarak tayin ettiklerini Silivri'ye gön-dermiştir.

Madem darbeye tevessül ve niyet edenler vardır, o hâlde bu-güne kadar yargılama süreci neden sonuçlandırılmamıştır?

Kim olduğu netlik kazanmayan darbeciler hakkındaki hüküm hangi sebeplerden dolayı verilememiştir?

Karar sürecini aksatan, geciktiren, zafiyete uğratan ve uzatan faktörler nelerdir?

Kabul etmek lazımdır ki, herhangi bir hukuk devletinde böy-lesi bir garabet ve skandal ne görülmüş ne de duyulmuştur.

AKP zihniyeti geciken adaletin adalet olmadığını iyi bilmeli ve bunu aklından çıkarmamalıdır.

Darbe iddialarının çözümsüzlüğe mahkûm edilmesi demokra-siyi güçlendirmeyecek ve kimseye de bir şey kazandırmayacaktır.

Tecrübelerimiz, tehdidin yalnızca demokratik alan dışından değil, yanlış siyaset, taraflı adalet ve yaralı demokrasi tercihi-nin de en az darbeci zihniyetler kadar tahribat vereceğini gös-termektedir.

Muhalif görüşlere değer ve anlam yüklediği gibi saygı da duymayan, şımarmış ve sağduyusunu kaybetmiş tek başına

İktidarların da demokrasinin altını oyan faktörler olduğu gözden kaçırılmamalıdır.

Çoğulculuğun varlığına imkân tanımayan, fikirlere tahammül göstermeyen sistemleri demokratik parlâmenter rejim, bu anlayış sahiplerini de demokrat olarak isimlendirmek mümkün değildir.

Bu itibarla demokrasiyi teminat altına almanın yolu sadece dış müdahale yollarını kullanılmaz hâle getirmekten değil, bunun yanında diğer görüşleri de dinlemeyi öğrenmiş, düşüncelere saygı gösteren, onların da haklı olabileceğine ihtimal veren köklü bir demokratik zihniyet dönüşümünden geçmektedir.

Gazetecilerin dört duvara arasına kilitlendiği, basılmamış kitapların toplatıldığı, işçilerin coplandığı ve iktidarla ilgili eleştiri getirenlerin kovuşturmalara uğradığı bir yerde demokrasiden sadece isim olarak bahsetmek mümkündür.

Şu kadarını söyleyebilirim ki, bugüne kadarki çatıştırıcı ve kutuplaştırıcı üslup, AKP zihniyetinin bu hoşgörü ve diyalog zeminine ne kadar yabancı olduğunu deşifre etmiştir.

Kendisinin haricindeki tercihleri yok sayan bu siyasal bağnazlığın ve ilkelliğin de demokratik hayatımıza tıpkı dışarıdan olduğu gibi içeriden de darbe vuracağını artık anlamak ve bilmek gerekmektedir.

Bu itibarla demokrasinin yaşayabilmesi ve güçlenebilmesi için herkesin üzerine düşeni yapması kaçınılmaz bir demokratik görevdir.

Öncelikle işleyen darbe iddialarının sonuca ulaştırılması ve haklı haksız ayrımının kesinleşmesi lazımdır.

Hukuki süreç ise bunu sağlamakla mükelleftir.

Türk milleti, gerçekleri bilmek ve bir an önce işitmek istemektedir.

74 milyon vatandaşımızın huzuru, Türk ordusunun akıbeti birkaç savcıya ve hâkimin kararına terk edilemeyecek kadar önemli ve vazgeçilmezdir.

Türkiye'nin bölünmesi için fütursuzca mücadele veren, kin ve nefret tohumlarını saçan çevrelere hareketsiz kalan bazı yargı mensuplarının, sıra başka konulara geldiğinde ortalığı ayağa kaldırması tam anlamıyla çifte standarttır.

Bizim hukuka saygımız vardır; ama lütfen dikkat ediniz bu hürmetimiz, yalnızca tarafsız ve herkese eşit uzaklıkta bulunan bir hukuk mantığıdır.

AKP'nin borazanını çalan, siyasetin dar mahzenlerinde tezasisinin kefelerini yitiren hukuk anlayışıyla, Türkiye'nin gerçek anlamda sorunlarının üstesinden gelebilmesi mümkün değildir.

12 Eylül Referandumunda verilen her evet oyunun bugünkü sıkıntılarda payı vardır.

Yargının siyasallaşması, hukukun AKP'nin dümen suyuna girmesi konusunda bu referandum büyük bir rol oynamıştır.

Bugün geldiğimiz bu aşamada, Silivri'nin Mütareke yıllarında ki Bekir Ağa Bölüğünden, hukuku iğfal eden yüzüzlerin de Binbaşı Bekir'den hiçbir farkı kalmamıştır.

Bundan sonra tek eksik vardır, o da yeni bir Malta sürgünü için kolların sıvanmasıdır.

Nasıl olsa AKP zihniyeti, tıpkı aynı anlayıştan türediği bedbahtlar gibi yabancı emellere teslim olmuştur.

Ve istediği yerde, istediği gibi sürgün şartlarını oluşturabilecektir.

Muhterem Milletvekilleri,

En son olarak Eski Genelkurmay Başkanı Emekli Orgeneral İlker Başbuğ 'İnternet Andıcı' darbe iddiaları çerçevesinde tutuklanmıştır.

Görüldüğü kadarıyla bu ne ilktir ne de son olacaktır.

Bu gelişme her açıdan mühim ve vahamet düzeyi yüksek bir hadisedir.

Sayın İlker Başbuğ'u hedefine alan tutuklama kararının hâlihazırda bize göre üç boyutu vardır ve bunların birbiriyle yakından bağ ve bağlantısı olduğu kuşkusuzdur.

Birinci olarak, iki yıl boyunca Genelkurmay Başkanlığı görevini yürüten bir şahsiyete yöneltilen suçlamanın niteliği ve içeriğidir.

Ve maalesef itham edilen suçlama çok ağırdır ve hiçbir vicdan sahibi tarafından da kabul edilemeyecektir.

Millî Güvenlik Kurulunda yer almış, TSK'nin en üst mevkisine tırmanmış, kahraman Türk askerine komuta etmiş bir kişi ne hâzindir ki; terör örgütü kurmaktan ve yönetmekten dolayı cezaevine konulmuştur.

Bu küstah iddia aklın ve mantığın iflas ettiğinin göstergesidir.

Sapla samanın karıştığının, doğruyla yanlışın yer değiştirdiğinin açık delilidir.

Buradan muhataplarına sormak istiyor ve biraz utanmaları varsa cevap vermelerini bekliyorum:

- Şayet Genelkurmay Başkanı terör örgütü kurup yönettiyse bu örgüt ve militan kadrosu nerededir?
- Yoksa gizli gündemlerde, kanlı terör örgütü PKK'yla kahraman Mehmetçiğin yer değiştirilmesi mi vardır?
- Bu terör örgütünün yatağı, yuvası ve konuşlandığı yer neresidir?
- Mehmetçik terörist olmuştur da bizim ve aziz milletimizin mi haberi yoktur?
- Eğer Eski Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ terörist ise İmralı'da yatan cani kimdir ve hangi suçtan dolayı oradadır?
- Kandil fitnesinin faillerine bundan sonra nasıl hitap edilmeli ve ne denmelidir?
- Geçtiğimiz 30 Ağustos kutlamalarında, Başkomutan sıfatıyla tebrikat kabul eden Cumhurbaşkanı Sayın Gül, acaba önünden geçen ve ellerini sıktığı teröristleri fark edememiş midir?
- Bu durum karşısında bebek katilinin Silivri'ye nakli ya da İlker Başbuğ'un İmralı'ya götürülmesi düşünülmekte midir?

Şu hususun altını kalın olarak çizmekte yarar görüyorum:

Türk ordusunun suçlandığı, tedirgin edildiği, kötülendiği, töhmet altına alındığı bir ortamda; Meclis Genel Kurulunda, "Haddinizi bileceksiniz, bize ters bakmayacaksınız." zırvalarını duymak son derece normaldir.

Genelkurmay Başkanlarının, yıllarca hizmet vermiş komutanların aşağılanması, küçük düşürülmesi ve hakarete uğraması sıradan bir hâl olacaktır.

Ancak böylesi bir izansızlığın ve ahlaksızlığın olabilmesi için de AKP gibi bir zihniyetin sorumluluk alması yeterli olacaktır.

Ne acıdır ki, Türk Silahlı Kuvvetlerinin terörist imal ve üretim merkezi gibi gösterilmesi için muazzam bir ısrar ve gayret söz konusudur.

2003 yılı Ağustos ayında Genelkurmay İkinci Başkanlığına atanan, 2006 Ağustos'unda Kara Kuvvetleri Komutanı olan ve son olarak 2008 ile 2010 yılları arasında Genelkurmay Başkanlığı görevini yürüten değerli bir şahsiyetin terörist suçlamasıyla karşılaşması başka türlü izah edilemeyecektir.

Bu durum göstermektedir ki, hem Başbakan, hem de sözü edilen şahsiyetin Genelkurmay Başkanlığına atanması için onay veren Cumhurbaşkanı terörist faaliyetleri bilinen bir komutana göz yummuş ve bir suç varsa iştirak etmişler veya azmettirmişlerdir.

Ayrıca TSK'nin üst mevkilerinde bulunan birçok değerli şahsiyetin de aynı suçlamaya maruz kalıp tutukluluk hâllerinin devam ettiği aşikârdır.

Türk milletinin varlığı, birliği, devamlılığı ve esenliği için canlarından vazgeçen Peygamber Ocağının şerefli mensuplarını, terörist olarak göstermeye çalışmak; ancak ve ancak harama el uzatan, boğazından geçiren ve şirretin hesabına çalışan kifayetsizlerin işi olacaktır.

Unutulmasın ki Türk milleti bunu asla affetmeyecek ve bölücü terörle mücadele eden şahsiyetlerin iftiralarla yıldırılmaya çalışılmasını hoş görmeyecektir.

Buradan açıklıkla bildiriyorum ki, Türk ordusunu terör merkezi, komutanlarını terörist göstermeye cüret eden iddiaları, niyetleri ve başı dışarıda, gövdesi içeride olan emelleri reddediyor ve tüm yüreğimle kınıyorum.

Değerlendirmemizin ikinci aşamasında; Eski Genel Kurmay Başkanı Emekli Orgeneral İlker Başbuğ'a atılı suçun mahiyeti, yargılamanın ne şekilde yapılacağı hususu yer almaktadır.

Bilindiği üzere, 12 Eylül 2010 tarihindeki Anayasa değişiklikleri sonucunda 148'nci maddeye ilave edilen bir hükümlerle; Genelkurmay Başkanı, Kara, Deniz ve Hava Kuvvetleri Komutanları ile Jandarma Genel Komutanının da görevleriyle ilgili suçlardan dolayı Yüce Divan'da yargılanmasının önü açılmıştır.

30 Mart 2011 tarihinde kabul edilen Anayasa mahkemesinin Kuruluş ve Yargılama Usulleri Hakkındaki Kanunla da bu husus düzenlenmiş ve Anayasa Mahkemesi yetkilendirilmiştir.

Bu itibarla Genelkurmay Başkanlığı yapan bir kişinin eğer hükûmeti devirmek maksadıyla darbe niyeti taşıdığı ve planı yaptığı iddia ediliyorsa, bunun görev dışı yorumlanması hukuken tutarlı ve inandırıcı olmayacaktır.

Çeşitli davalardan tutuklu yargılanan muvazzaf ya da emekli generallerin, Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 100'ncü maddesinin 3'üncü fıkrasında sayılan "Katalog Suçlar"dan dolayı cezaevinde tutuldukları bilinmektedir.

Genelkurmay Başkanının da bu kapsama sokulduğu; silahlı terör örgütü kurma veya yönetme ve Türkiye Cumhuriyeti Hükûmetini ortadan kaldırmaya veya görevini yapmasını engellemeye teşebbüs etmeyle itham edildiği anlaşılmaktadır.

Elbette darbe teşebbüsünün tüm ayrıntılarıyla soruşturulması ve gerçeğin bir an önce milletimize anlatılması gerekmektedir.

Buna bir diyeceğimiz yoktur.

Ancak Genelkurmay Başkanlığı yapan bir kişinin, Anayasa'nın amir hükmünü ihlal edencesine Yüce Divan dışında yargılamaya tabi tutulması üzeri örtülemeyecek bir yanlış ve kastı aşan bir hatadır.

Burada Cumhurbaşkanı Sayın Abdullah Gül'ün konuyla ilgili beyanları fazlasıyla dikkatimizi çekmiştir.

Sayın Gül; "Hukuk düzeni içinde bir yargılama sürecine şahit oluyoruz. Herkesin hukuk sistemi içinde sorumluluğu vardır. Dolayısıyla herkes hukuk karşısında eşittir." sözleriyle önemli bir ilkeye göndermede bulunmuştur.

Şüphesiz Türk devlet geleneğinin özünde adalet vardır ve Osmanlıyı altı asır ayakta tutan güç; padişahla bir mimarı eşit bir şekilde kadının önüne çıkaran kutlu sistemdir.

Ne var ki, AKP iktidarıyla birlikte hukuk karşısında eşitlik prensibi nedense hep tek taraflı işlemiştir.

Sayın Gül, herkesin hukuk önünde eşit olduğunu düşünüyor idiyse, sorarım sizlere, rahmetle andığımız muhterem Erbakan Hoca'yı mahkûm eden hukuk kaideleri aynı iddialarla suçlanan Sayın Gül'e neden dokunamamıştır?

Dönemin Refah Partisinin birçok yöneticisinin mahkûm olup cezaevine girdiği bir yargı süreci neden kendisini teğet geçmiştir?

Bunu yalnızca dokunulmazlıkla izah etmek bizim açımızdan doğru, meşru ve erdemli bir tavır olmayacaktır.

Geçtiğimiz yılın Ocak ayında Hizbullah militanlarının halaylar eşliğinde serbest kalmasını sağlayan, Deniz Feneri zanlılarını özgürlüğüne kavuşturan ve asil katilleri Habur'da affeden zihniyet; Genelkurmay Başkanlığından 1,5 yıl önce emekli olmuş bir şahsı tutuklayarak cezaevine koymuştur.

Kaçma, saklanma ve delilleri yok etme ihtimalleri göz önüne alınmadan böylesi kritik ve önemli bir makamda bulunmuş

kişinin istisna olması gereken tutuklanma işlemine tabi tutulması asla kabul edemeyeceğimiz bir durumdur.

Bu gelişmeyi fırsat bilen AKP yarıdakçuları insaflarını ve şuurlarını kaybedercesine verilen kararı alkışlamışlar ve destek vermişlerdir.

Üstelik süreci normalleşmenin, hesap sorulmasının, sivilleşmenin ve demokratikleşmenin zaferi olarak sunmuşlardır.

Biz bu ar damarı çatlamış kalem ve niyet sahiplerinin kimlere, hangi çevrelere hizmet ettiğini biz gayet iyi biliyoruz.

Hayatlarında bir kez olsun şehitlerimizi ağızlarına almayan, Fatihalarla anmayan, millî konularda bir tek hayırlı düşünceye sahip olmayan küfrün, ihanetin ve fitnenin piyonları; sıra milletimizi bölecek ve vatanımızı parçalayacak fikirlere geldiğinde ziyadesiyle iştahları kabarmaktadır.

Ama biz karanlık yüzlere fırsat vermeyeceğiz ve bedeli ne olursa olsun bu şaibeli sicillerin maskelerini düşüreceğiz.

Değerli Milletvekilleri,

Üçüncü ve son olarak; Eski Genelkurmay Başkanının tutuklanmasıyla ortaya çıkması muhtemel gelişmeler, bu sürecin ilerlediği güzergâh ve tabiidir ki hedeflenenler mutlaka enine boyuna incelenmeli ve analize tabi tutulmalıdır.

Türkiye'nin içine düştüğü kördüğümü, keşmekeşliği bölgesel ve küresel gelişmelerden uzak bir şekilde değerlendirmek doğru değildir.

Büyük Orta Doğu Projesi'nin müdahale ve gözetimi dâhilinde hızla ilerletilen Orta Doğu ve Kuzey Afrika'nın yeniden tanzim ve tasnifi bölgesel tansiyonu kaygı verici bir şekilde yükseltmiştir.

Ülke içinde de millet varlığını bölücülüğün imar planına alarak üzerinden etnik parsel geçirmeye çalışan namertlerin hızlı bir faaliyet içinde oldukları gelişmelerle sabittir.

Yakın coğrafyalarımızda esen kaos rüzgârı, kök salan istikrarsızlık döngüsü kısa vadede yerini düzene ve dirliğe bırakmayacağını göstermektedir.

Bilenen karşıtlıklar, tahrik edilen cepheleşmeler, fiyaskoyla biten uzlaşmalar, aşılamayan ön yargılar ve eskinin hedeflerine sıkı sıkıya bağlı yeni emperyalist yöntemler bölgesel gerilimi fazlasıyla yükseltmiştir.

AKP Hükûmetinin dış politikadaki güdümlü duruşu, Batı'nın politikalarına tam teslimi, başkent Ankara'nın gerçeklerini hafife alan basitliği ve görmezden gelen ihmalkârlığı ülkemizi risk düzeyi yüksek bir alana sokmuştur.

Açıktır ki Orta Doğu kaynayan kazan hâline dönüşmüştür.

Başbakan Erdoğan'ın, küresel hesap ve amaçlar çerçevesinde bölgeye yaklaşımı ülkemizi peşinen birçok sıkıntının tarafı haline getirmiştir.

Arap Baharına haddinden fazla anlam yükleyen, halk hareketlerini öven ve yönetimlerin devrilmesini onaylayan hükûmet, meydana gelen sarsıntılardan nedense bahsetmeyi tercih etmemektedir.

Mesela Mısır'da, Hüsnü Mübarek sonrası için aşırı beklenti içine girenler yanılmış, Tahrir felsefesi oluşturmaya çalışanlar hayal kırıklığına uğramışlardır.

Mısır hâlâ sancılıdır. Ve bu ülkedeki olumsuzluk dalgasının boyu gittikçe yükselmektedir.

Sokaklar sıkıntılıdır ve ısmarlama demokrasi çağrılılarıyla bir yere ulaşılamayacağı anlaşılmış olmalıdır.

Yapılan seçimler şimdiden bu ülkedeki mevzileri keskinleştirmiştir.

Zorlamayla demokrasi ve özgürlüğün gelmeyeceği Mısır örneğinde açıkça görülmüştür.

Askeri vesayetın zemin ve pozisyon kaybetmemek için mücadele vermesi, insan haklarını sakatlayan uygulamaların peşi sıra kamuoyuna yansması; Tahrir balonunun patladığına işaret etmektedir.

Önümüzdeki süreçte Mısır'ın nasıl ve ne şekilde siyasal ve toplumsal bir yapıya kavuşacağı belirsizliğini korumaktadır.

Ama gerçek olan şudur: Mübarek gitmiş, yerine onu aratmayacak, arkadan kumandalı yeni simalar getirilmiştir.

Değişim, özgürleşme ve demokrasi arayışları, tam anlamıyla toplumsal gerçeklere, ihtiyaçlara ve taleplere dayanmadığı için saman alevi gibi yanmış ve sönmüştür.

AKP Hükümeti ise bu gelişmelere karşı nedense sessiz ve duyarsızdır.

Mübarek'e git diyen, Tahrir'i öven Başbakan Erdoğan Mısır'ın durumundan birkaç istisna dışında bahsetmemiştir.

Elbette her şey bunlarla da sınırlı değildir.

Başbakan Erdoğan farkında mıdır bilemeyiz, ama Somali'nin Kenya ve Etiyopya tarafından işgal edilmesi bu ülkenin dramını daha da fazlalaştırmıştır.

Somali'yi sürekli gündemde tutarak istismar kanalı açanların dikkatleri nedense başka taraftadır.

Bu ülkeye yardım adı altında, küresel hesapları ve planları indiren AKP zihniyeti, işgali karşısında adeta sessizliğin içine gömülmüştür.

Dış politikada zalimlere teşrifatçılık yaparak ayakta duracağını zanneden iktidar zihniyeti elbette yanıldığını ve içine girdiği hatanın faturasını eninde sonunda ödeyecektir.

Muhterem Milletvekilleri,

Bölgemizin bir diğer konusu İran'ın Hürmüz Boğazı'yla ilgili tehditleri, buna ABD ve Avrupa Birliğinden gelen tepkilerdir.

Kendisine yönelik alınan yaptırım kararlarını hafifletmeye veya caydırmaya çalışan İran'ın, Hürmüz kartını ileri sürmesi sıcak çatışma ihtimallerini artırmıştır.

Orta Doğu petrollerinin önemli bir bölümünün geçiş istikameti olan bu boğazın stratejik önemi oldukça kuşkusuzdur.

Hürmüz Boğazı ekseninde gelişen sorunların, petrol fiyatlarına etki edeceği de şimdiden kabul edilen ve endişeleri artıran bir husustur.

Bununla birlikte Avrupa ülkelerinin ve ABD'nin İran'ı hedefine alana ağır yaptırım kararları Basra Körfezi üzerindeki sisleri daha koyulaştırmaktadır.

Karşılıklı tehditler, güç bloklarının mesafe alması bölgeyi kaşık ve tehlikeli bir aşamaya taşımaktadır.

BOP'un hedeflerinden birisi olan İran'ın, zaten bozuk olan bölgesel ve hatta küresel dengeleri altüst edebilecek gelişmele-re neden olabileceği şimdiden belli olmaya başlamıştır.

Bu şartlar altında Dışişleri Bakanının İran ziyareti, bizim açı-mızdan, somut bir gelişmeye hizmet etmektense oyalanmaya dönük bir manevra olarak tanımlanmıştır.

Dışişleri Bakanının bu seyahat sırasında; "Artık bölge halkları yeni bir siyasi anlayış istiyor." sözleri, hâlâ küresel planları dayat-mak ve servis etmekle meşgul olduğunu göstermiştir.

Zannedersiniz ki, tüm bölge halkları toplanmış ve bizim Dışiş-leri Bakanına maruzatlarını arz etmişlerdir.

Böylesi içi boş, gerçeklerden kopuk ve duruma göre şekilden şekle giren dış politika tercihleri çözümsüzlüğe, beklentileri de uçuruma atmaktan başka bir işe yaramayacaktır.

AKP'li Dışişlerini Bakanının yeni bir Soğuk Savaştan duyduğu endişe de trajikomiktir.

“Bölgesel bir soğuk savaşı engellemeye kararlıyız.” diyen bu kafa yapısının, önce Soğuk Savaş şartlarının özelliklerini aratmayan Malatya’da kurulan Füze Savunma Sisteminin hesabını vermesi mantıklı ve hakkaniyetli olacaktır.

Böylesine hassasiyet taşıyan birisinin elbette aziz milletimizi 70’li yılların gerilimine benzer çıkmaza sürüklememesi beklenirdi.

Ancak AKP Hükûmeti’nin Tahran’a bile Batı’nın mesajlarını götürdüğü ve küresel oyunların bir figüranı olmaktan başka herhangi bir şey yapmadığı bariz olarak anlaşılmaktadır.

İran’a eş zamanlı giden en önemli konu başlıklarından birisi de Irak’taki gelişmelerdir.

Bildiğiniz üzere, 18 Aralık 2011 tarihinde ABD’nin Irak’tan çekilmesiyle, fitili ateşlenen mezhep temelli kavga ve facia iyiden iyiye görünür olmuştur.

ABD’nin ektiği ayrılık tohumları ve ikilikler sonunda başak vermiş ve Irak âdeta diken üstünde duran bir konuma gelmiştir.

Irak merkezli mezhep çatışması ve düşmanlığı sürekli olarak ivme kazanmakta ve âdeta her gün kendisini yenilemektedir.

ABD işgali, gerek Irak halkı gerekse de bölge ülkeleri üzerinde görünen veya üstünkörü bakılınca fark edilemeyecek kadar derinlere nüfuz etmiş izler bırakmıştır.

Irak’ın; özgürleştirmek, demokrasi getirmek ve barış tesis etmek amacıyla işgal edilmesi esasen var olan tüm sorunların hazırlayıcısı olmuştur.

Bu ülkenin, bugünkü karanlık manzarasının ve kanlı görüntüsünün yegâne müsebbibi tabii ki sömürgeci zihniyet ve ona çanak tutan işbirlikçilerdir.

Irak işgalini eleştiremeyenlerin, yüz binlerce masum din kardeşimizin ölmesine seyirci kalanların bugünkü Irak tablosunun oluşmasında büyük payları vardır.

Batı'nın insan hakları ve barış maskesinin arkasında; Iraklı kadınlara tecavüz eden vahşilik, çocukları yetim bırakan canilik, garibanlara işkence eden gözü dönmürlük olduğu tartışmasıdır.

Irak'ın bugün harap ve bitkin görüntüsünün arkasında işgal ve esaret yıllarının büyük etkisi vardır.

ABD bu ülkeden çekilirken, geriye birbirinden kopmuş bir toplum yapısı, düşmanlık duygularına gömülmüş taraflar, intikam duygularıyla hazırlık yapan kesimler, çökmüş ve duygusal tükenişin aşamasına gelmiş bir ülke bırakmıştır.

Maalesef Irak'ın, bulanık ve ara renklerinin olmadığı siyah beyaz resminin görüntüsü budur.

Bugünkü şartlarda bizim açımızdan Irak'ın toprak bütünlüğünün bozulmaması ve yüce dinimizin mensuplarının sonu olmayan mezhep ve aşiret kavgalarına düşmemeleri en temel dileğimizdir.

Iraklı Türkmen kardeşlerimizin güvenliği, kendilerini rahatlıkla ifade edebilmeleri ve yönetimde adaletli temsil imkânlarına kavuşmaları bizim için vazgeçilmez bir önemdedir.

Şüphesiz Irak Cumhurbaşkanı Yardımcısının tutuklanma kararı, arkasından bu kişinin Irak'ın kuzeyine sığınması, siyasi gerilim düzeyinin yukarı doğru ivme alması Irak ve bölgesel dengeler açısından sarsıcı hadiselerle kapı aralamıştır.

Mezhep temelli gerilimden medet uman fırsatçılar için gün doğmuş ve bu yangını körüklemek için var güçleriyle harekete geçmişlerdir.

Burada AKP zihniyetinin taraf tutmaması, birleştirici olması ve sinsi hedeflerin arkasına takılmaması gerekmektedir.

Irak'ın bölünmesine sonuna kadar itiraz edilmeli ve mezhep temelli kışkırtma yapan geleneksel aktörlere mutlaka dikkat edilmelidir.

Tahran, Bağdat ve Şam arasındaki fay hatlarının kırılması; dilemem ama büyük sorunlara ve hatta küresel bir kargaşaya bile zemin hazırlayacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

İşte tüm bu gelişmeler karşısında Türkiye'deki dengelerin seyri, seviyesi ve alacağı konum çok önemlidir.

- Bu yüzden, millî kimliğimiz boşuna taciz edilmemiştir.
- Herkese kimlik vaadi düşüncesizce ağızlardan çıkmamıştır.
- Dersim îsyanıyla ilgili özür temelsiz dilenmemiştir.
- Cumhuriyetin temel direkleri iş olsun diyerek aşındırılmamıştır.

- Habur rezaleti, yıkım projesi, İmralı ve Kandil'le görüşme trafiği tesadüfen kurulmamıştır.
- Tarihimiz nafile yere horlanmamıştır.
- MHP'ye tuzaklar sırf siyasi hasımlıktan, komplolar öylesine kurulmamıştır.
- Millî Mücadele yılları rastgele tenkit edilmemiştir.
- Büyük Orta Doğu Projesi ve Medeniyetler İttifakı bataklığı-tarihini bir cilvesi olarak sürüklenilmemiştir.
- Ve TSK'nin darbeci, mensuplarının terörist diyerek suçlanması dönemselsel ve anlık bir süreç olmamıştır.

Türkiye; BOP öncülüğünde ve değişim adı altında dönüştürülmeye ve 29 Ekim 1923 tarihli Millî Yemininden koparılmaya çalışılmaktadır.

Türk milletinden kutlu varlığından yeni bir millet, Türk devletinden farklı bir devlet ortaya çıkarmak için yoğun bir gayret her düzeyde görülmektedir.

Biliniz ki, bir kez denediler, bir daha cüret edecekler.

12 Eylül 1919'da tarihli bir gizli anlaşmayla Kürdistan'ın kurulmasına rıza gösteren hainlerin bugünkü temsilcileri yine işbaşındadır ve el altından bunun altyapısını oluşturmaya yönelmişlerdir.

BOP'un da amacı birdir, AKP'nin de amacı nettir, AB'nin de hedefi berraktır: O da Türk milletini bölmek, son yurdumuzu

etnik bölücülere peşkeş çekmek ve bin yıl öncesinin intikamını almaktır.

Siz bakmayın AKP'nin istismarcı sözlerine. Yalan ve aldatmayla iç içe geçmiş üslubunu hiç dikkate almayın.

Türkiye'nin bugünkü hâlinin ve katlanan sorunlarının gerisinde işte bunlar vardır.

Ama emin olun ki başarmayacaklar. Allah izniyle bin yıllık kardeşlik hukukunu bozamayacaklar.

Sabote ettikleri demokrasiyle, gasbettikleri özgürlükle ve narkozlu barış sözleriyle ne kadar avantajlı olursa olsunlar emellerine nail olamayacaklar.

Kimlik eksenli çözümlenin karşısında sonuna kadar dimdik duracağız.

Gerekirse tekrar Sakarya kıyılarına ineriz. Tekrar Kocatepe'ye çıkar Dumlupınar'da destan yazarız ve kararlılıkla Akdeniz'e uzanırız.

Unutmayınız, ölürüz de vatanımızdan ve bir tek insanımızdan vazgeçmeyiz.

Bu duygu ve düşüncelerle, grup toplantımıza katılan herkesi sevgi ve saygılarımla selamlıyor, başarılı bir hafta geçirmenizi temenni ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

24 OCAK 2012

Muhterem Milletvekilleri,

Değerli Misafirler,

Basınımızın Kıymetli Temsilcileri,

Geçtiğimiz hafta acı bir kaybımızdan dolayı Parti Meclis grup toplantımızı gerçekleştirememiştik.

Bir haftalık aradan sonra bugün yeniden bir araya gelmiş bulunuyoruz.

Konuşmamın başında hepimizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Bildiğimiz üzere, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin kurucu Cumhurbaşkanı Sayın Rauf Denktaş 13 Ocak günü ebediyete intikal etmiştir.

Tam bir hafta önce, Partimiz başkanlık divanı üyeleri ve Meclis grubumuzu temsil eden değerli arkadaşlarımla birlikte yavru vatan Kıbrıs'a giderek, merhum Denktaş'a karşı son görevimizi yerine getirdik ve kendisini Hakk'a uğurladık.

Böylelikle Kıbrıs Türklüğünün iftihar burcu dualarla, Fatihah'larla varlığını adadığı vatan topraklarına emanet edilmiştir.

KKTC'nin bağımsızlığı, tanınması ve onurlu bir şekilde yaşaması uğruna türlü zorluklara göğüs geren bu büyük devlet ve siyaset adamının maneviyatı şimdi Doğu Akdeniz'den bir hilal gibi parlamaktadır.

Merhum Denктаş tıpkı bir Bozkurt gibi Kıbrıs Türklüğüne rehber olmuş, baskılara ve tek taraflı dayatmalara yiğitçe direnmiş ve hiç şüphesiz efsaneleşerek Hakk'a yürümüştür.

Kendisi mücadelecı ve mukavemetçi özelliğıyle Kıbrıs Türklüğünün yolunu aydınlatmış, ideal ve ilke insanı olarak bağımsızlığın manifestosunu hazırlamıştır.

Sayın Denктаş başta sömürge döneminde olmak üzere, ırkçı ve yayılcı Rum zihniyeti tarafından dışlanan, itilip kakılan, azınlık statüsüne sokılmaya çalışılan Kıbrıs Türk'ünü ayağa kaldırmış ve üzerine bastıkları toprak parçasını vatan yaparak devletle buluşturmuştur.

Yüreğindeki inançla ve taşıdığı millî iradeyle Kıbrıs Türklüğünün hak ve hukukunu ne pahasına olursa olsun savunmuştur.

Rum mezaliminin ideolojik üreme alanı olan ENOSİS emelleri bu sayede püskürtülmüş, katliamcı EOKA terörü Türklüğün kudretli bağrına çarpıp dağılmıştır.

Merhum Denктаş'ın, arkasına Türk milletinin himmetini, desteğini ve duasını alarak Kıbrıs'ta biçilen kefeni yırtması elbette yapılan tüm hesapların boşa çıkmasına yol açmıştır.

Kıbrıs Türklüğünün güvencelere ulaşması, egemenlik haklarına kavuşması şehitlerin, gazilerin ve bağımsızlığa karşı vazgeçilmez tutkunun eseri ve neticesi olmuştur.

Sayın Denктаş'ın kararlılığı, ısrarı ve gayreti, Ada'da yalnızca Rumların yaşamadığını, ecdat yadigârı aziz millet fertlerinin de yüzyıllardır bulunduğunu açıklıkla göstermiştir.

Kıbrıs'ı kendi amaçları doğrultusunda tanzim etmeye, bütününe ayar ve şekil vermeye yeltenenler, hiç şüphensiz olmasın ki, Türklüğün ihtişamı karşısında planlarını bir kez daha gözden geçirmek zorunda kalmışlardır.

Bize göre Sayın Denктаş'ın bariz üç başarısı vardır ve hiçbir zaman da hatırımızdan çıkmayacaktır.

Bunlardan birincisi, Kıbrıs meselesini uluslararası gündeme taşıması ve duyarlılık oluşturmasıdır.

İkincisi, Kıbrıs Türklüğünün vazgeçilemez, yeri dolduramaz hayat, varlık ve egemenlik haklarının bulunduğu göstermesidir.

Üçüncüsü ise, millî şuur gözetiminde kimlik inşa ederek devletleşmeyi sağlamasıdır.

Bu nedenlerle merhum Rauf Denктаş;

- Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti demektir.
- Vatan, bayrak ve tarih demektir.

• Kıbrıs Türklüğünün inanç meşalesi, saat gibi çalışan belleği, geri adım atmayan cesareti, teslimiyete boyun eğmeyen azmi demektir.

• KKTC'nin sembolü, birleştirici unsuru ve gönüllere sirayet etmiş lider kişiliğidir.

• Temsil ettiği toplumun sevgi ve güvenini kazanmış bir şahsiyettir.

• Yorulmayan, durmayan, pes etmeyen ve beklemeyen bir değerdir.

İşte Türk milleti sinesinde böyle bir kahramanı ve eşsiz devlet adamını çıkarmış ve arkasında da hiçbir şart altında yılmayan erdemli simasına gururla şahitlik etmiştir.

Bunlardan dolayı aziz milletimiz kendisinden razıdır, dileğim odur ki Cenab-ı Allah da kendisinden razı olsun.

Geride bıraktığı kutlu emanet olan KKTC her daim var olacak; emperyalizmin tarihsel kinleri ve sonu olmayan beyhude çırpınışları inşallah Kıbrıs Türklüğünün aşılmaz kalesinden içeri giremeyecektir.

İnanıyorum ki, Sayın Denктаş aramızdan ayrılarak Hakk'a ulaşsa da; eseri, öğütleri, tavsiyeleri ve fikirleri Kıbrıs Türklüğünün ilham denizi olacak ve ufuk çizgisi sadakatle takip edilecektir.

Ben bu vesileyle, KKTC'nin Kurucu Cumhurbaşkanı merhum Rauf Denктаş'a bir kez daha Yüce Allah'tan rahmet niyaz ediyor, aziz hatırasını şükranla anıyor; ailesine, Kıbrıs Türklerine ve büyük Türk milletine başsağlığı dileklerimi iletıyorum.

Kabri nur dolsun, mekânı cennet, ruhu şad olsun.

Değerli Milletvekilleri,

Merhum Denктаş'ı tekrar andığımız bugünkü toplantımızda, millî davamız olan Kıbrıs konusuyla ilgili bazı görüşlerimizi açıklamak zannediyorum hem doğal hem de gerekli olacaktır.

Şimdiden 2012 yılının dış politika ekseninde çok hareketli ve yoğun geçeceği anlaşılmaktadır.

Suriye'de kronikleşen sorunlar, Irak'taki mezhep gerilimi ve yansımaları, İran'ı merkezine alan bunalım döngüsü, sözde soykırım iddiaları üzerinden estirilen iftira rüzgârı ve Kıbrıs bağlamında yaşanacak gelişmeler içinde bulunduğumuz yıla damga vuracak niteliktedir.

AKP'nin başı sonu belli olmayan, duruma ve şartlara göre değişkenlik arz eden omurgasız dış politikasıyla muhatap kaldığımız uluslararası sorunlara nasıl bir cevap üreteceğiyle ilgili belirsizlik gün geçtikçe katlanmaktadır.

Hükûmetin sıfır sorun politikası iflas etmiş, komşu ülkelerle neredeyse düşmanlık sınırına ve noktasına gelinmiştir.

Bugüne kadar dış politika alanında tayin edilen hedefler birer birer çiğnenmiş, verilen sözler unutulmuş, iddialı çıkışlar siyasetin mahzeninde küflenmeye terk edilmiştir.

Hatırlanacağı üzere Başbakan Erdoğan; Kıbrıs'ta barış istemiş, ancak bu Rumların hanesine avantaj olarak yazılmış ve Rum yönetiminin iştahını kabartmıştır.

Ermenistan'la ilişkilerde normalleşme arzulamış, sözde Ermeni soykırım iddialarıyla tarihimiz sanık sandalyesine oturtulmuştur.

Ve Orta Doğu'da kalıcı barış ve istikrar arayışında olduklarını beyan etmiş, ama küresel hesaplara taşeronluk yapmaktan, bu coğrafyanın kana bulanmasına destek olmaktan geri durmamıştır.

Sürekli geri gidişler, yalpalamalar, çark edişler, ilkesizlikler, tutarsızlıklar, tenakuzlar, şaşkınlıklar ve başkent Ankara gerçeğinden uzaklaşan sorumsuzluklar AKP'nin uluslararası ilişkilerde nerede durduğunu ve nasıl bir yol izlediğini bizlere gayet iyi bir şekilde özetlemiştir.

Takdir edeceğimiz üzere, dış politika alanında, bugüne kadar çıkmaza sürüklenen, Güney Kıbrıs Rum yönetiminin arkasına aldığı küresel güçlerle ve adil olmayan planlarla Türk toplumunu sindirmeyi amaçladığı Kıbrıs meselesi çok önemli bir yer tutmaktadır.

Hiçbir tereddüde kapılmadan söyleyebilirim ki, Ada'da adil, kalıcı, kapsayıcı olmayan ve iki kesimliliği teminat altına almayan hiçbir yöntem, yaklaşım ve yol Kıbrıs'ta biriken sorunları eritemeyecektir.

Bunları hesaba katmadan hemen çözüm bekleyenler, şimdi çözüm diye zorlayanlar, bir an önce çözüm olsun diye tempo tutanlar; aslında Kıbrıs Türklüğünü sığınmacı ve göçmen olarak görmek isteyenlerle 1974'ün intikamını almayı akıllarından geçirenlerin koalisyonundan başkası değildir.

Özellikle Rum tarafıyla, ABD'de dün başlayan ve bugün de devam eden müzakereler, Kıbrıs meselesinde gündemin ana maddelerinden birisi hâline gelmiştir.

Yapılan bu ikinci zirve, Birleşmiş Milletlerin davet ve yönlendirmesiyle gerçekleşmiştir.

Kıbrıs Rum yönetiminin AB dönem başkanlığını üstleneceği 1 Temmuz tarihine kadar konuyla ilgili aşama kaydedilmesi öngörülmektedir.

Yıllardır devam eden müzakere sürecinin, olumlu bir kulvara girebilmesi için uluslararası alanda yoğun bir faaliyet bulunduğu görülmektedir.

Anlaşıldığı kadarıyla önümüzdeki kısa zaman dilimine haddinden fazla anlam yüklenmekte ve bu şekilde Kıbrıs Türklüğü baskı altında tutulmak istenmektedir.

Rumların bozguncu ve tek yanlı tutumları, iflah olmaz şımarıklıkları ve ikna olmayan duruşları sayesinde; bu zamana kadar görüşmelerden ve yapılan müzakerelerden henüz hayırlı bir netice alınabilmiş değildir.

Toprak, mülkiyet ve vatandaşlık konularıyla birlikte, garanti ve güvenlik başlıkları konusunda Rum tarafının dayatmalarından kaynaklanan anlaşmazlıklar herkesin malumudur.

ABD'de yapılan müzakere öncesinde, Birleşmiş Milletler Genel Sekreterinin taraflardan kapsamlı çözüm önerisi talep etmesi ve yapılan müzakerenin son aşama olarak tanımlaması meseleinin bundan sonra daha farklı bir güzergâha gireceğine işaret etmektedir.

Kıbrıs'ın, uluslararası toplantılarla ve konferanslarla ele alınacağı yeni ve sorunlu bir dönem önümüzde durmaktadır.

KKTC'nin izolasyonlardan ve ambargolardan kurtulması, adaletten ve hakkaniyetten uzak yaptırımlara maruz kalması nedense uluslararası toplumun bugüne kadar hiç umurunda olmamıştır.

Rum şantajının AB'yle desteklenerek Kıbrıs Türklüğünü zor bir alana hapsedeceği ortadayken, AKP'nin yönünü ve dikkatini BOP'un hizmetkârlığına çevirmesi Kıbrıs müzakerelerinde Türk tarafının elini zayıflatan başlıca faktörler arasında yer almıştır.

Şurası tartışmasızdır ki, şayet çözüm diyerek dayatılan tekliflerin içinde, Türkiye'nin etkin ve fiilî garantisinin sulandırılması ya da yıpratılması yer alırsa, bunun bizim açımızdan kabul edilmesi söz konusu bile olmayacaktır.

Kıbrıs'ta tek gerçekçi uygulanabilir ve yaşayabilir çözüm, iki bölge, iki milletli ve iki devletli bir ortaklık yapılanmasıdır.

Türkiye'nin Kıbrıs üzerinde kurucu anlaşmalardan kaynaklanan ikamesi olmayan ahdi hak ve yükümlülükleri olduğu asla yabana atılmaması gereken bir husustur.

Kıbrıs Türklüğünün uzun yıllardır sabır ve feragatle sürdürdüğü onurlu mücadeleyi incitecek veya sarsacak değişiklik, öneri, plan ya da girişimlere sonuna kadar kapalı olunmalıdır.

AKP Hükûmeti bunları sağlamakla mükelleftir ve bu konuda millet ve tarih önünde büyük bir vebal altındadır.

Başbakan Erdoğan Suriye'yi diline dolayacağına, Irak'ta taraf tutup bu ülkeyle didişeceğine Kıbrıs davasına odaklanmalı ve Kıbrıs Türklüğünün varoluş gayesine arka çikmalıdır.

Ne var ki, AKP iktidarının, sözde bir adım önde olmak adına kurguladığı "ver kurtulcu" anlayış, millî davamızın mevzilerinde büyük gedikler açmıştır.

"Çözumsuzlük çözüm değildir." diyerek Rumlara ümit aşıl原因 ve ekmeğine yağ süren AKP Hükûmeti, KKTC'nin elindeki kozları deşifre etmiş ve yavru vatani uluslararası alanda zora düşürmüştür.

Başbakan Erdoğan'ın Kıbrıs'ta, kendi ifadesiyle söyleyecek olursak, attığı sözde cesur adımlar nihayetinde duvara toslamıştır.

Gerçekten de AKP Hükûmeti Kıbrıs'ta hiçbir millî vicdan tarafından düşünülemez, akla ve hayale gelmeyecek çürümüş hamleler yapmış, bunlar da yalnızca Rumların işine yaramıştır.

Başbakan Erdoğan'ın "Çöz ve yaşat" sloganı Rum tezlerini tahkim etmiş, bu kapsamda Kıbrıs Türklüğü çözümsüzlüğün, anlaşmazlığın ve ihtilafın tarafı olarak utanmadan sunulmuştur.

Hatta fâni yaşamını Kıbrıs Türklüğüne adayan merhum Denktaş şığ ve realiteden kopuk yaklaşımlara sahip olmakla itham edilmiş; üstelik "takoz, bay hayır, çözümsüzlüğün temsilcisi" olarak isimlendirilmiştir.

Bir ara, Başbakan Erdoğan ve dönemin Dışişleri Bakanı olan Abdullah Gül resmen kendisine bayrak açmışlar ve her ortamda hücum etmişlerdir.

Hatırlayacağınız üzere, 24 Nisan 2004 tarihinde, Ada'nın iki kesiminde de referanduma sunulan Annan Planı'nın, Rum

tarafınca reddedilmesinden sonra esasen kimin çözüme direndiği, kimin çözümsüzlükten beslendiği net olarak gözler önüne serilmiştir.

Bir gerçek vardır ki, Annan Planı, yeni çatışmalara davetiye çıkaran, Kıbrıs'ı ana vatandan koparmayı amaçlayan bir zihnin ve niyetin ürünü olmuştur.

Rum boyunduruğunun tescil edileceği, Kıbrıs'taki Türk kimliğinin ve varlığının heba edilmesine ayarlı bir plan olarak da millî hafızalardaki yerini almıştır.

Bu çerçevede bölünmüş Kıbrıs Adası'nın bağımsız bir devlet olarak birleştirilmesi fikri Annan Planı'na hayır diyen Rumların etkisiyle suya düşmüş, fakat AB üyeliği bu süreci izleyen kısa zaman içinde ödül olarak altın tepsi içinde inadına Kıbrıs'ın Güneyine hediye edilmiştir.

KKTC'nin "yetmez ama evet"çileri olan "Yes Be Annem" lobisi, AKP güdümüyle ve desteğiyle üzerine düşeni yapmış, ancak Rumların hazımsızlığı ve Kıbrıs'ı bütünüyle hâkimiyetleri altına alma hevesleri törpülenememiştir.

AB limanına bağlanarak iyice düğümlenen Kıbrıs konusu, AKP'nin acizyeti, körlüğü ve çarpık bakışıyla küresel alana basiretsiz bir şekilde çivilenmiştir.

Başbakan Erdoğan geçtiğimiz yıl KKTC'de; adil, kapsamlı ve kurucu iki devlet anlayışı kabul edilmediği sürece bir adım atılması söz konusu değil ifadelerini kullanmış olsa da fırsat bulduğu takdirde millî davamız Kıbrıs'tan ödün vermekten geri durmayacağı tecrübelerimizle sabittir.

Kıbrıslı soydaşlarımıza besleme derken, yavru vatanla bir ve beraber olduğumuzu hatırına getirmeyen Başbakanın, Kıbrıs'ın meşru ve makul egemenlik haklarını AB icra memurlarına havale etmek için zaman ve uygun ortam kollaması her an beklenmeli ve buna da hazırlıklı olunmalıdır.

Yine de hâlihazırda Kıbrıs'ta yaşanan tüm gelişmeler merhum Denктаş'ın haklılığını teyit etmiş ve hükûmeti istemeye istemeye buna onay vermeye itmiştir.

AKP'de dâhil olmak üzere, geçmişte her fırsatta Rum ağızıyla konuşanlar, Kıbrıs'a Rum gözüyle bakanlar, ENOSİS'in misyonerliğine soyunanlar biraz insafları ve vicdanları kaldıysa merhum Denктаş'ın hakkını teslim etmeleri artık boyunlarının borcudur.

Anavatanla KKTC arasındaki millî ve manevi kopmaz rabıtayı bozmak isteyen çevreler, Rum önerilerine pozitif anlam yükleyerek tavize kılıf arayan yozlaşmanın zirvesindekiler eğer biraz hayâları varsa pişmanlık emarelerini bir an önce göstermelidirler.

Kıbrıs'taki entrikaları görmezden gelen, millî hassasiyetleri "Denктаşlaşmak" diyerek karalamaya cüret eden ve adadaki Türk varlığından gocunan "Hepimiz Ermeniyiz." diyenlerin türevleri, kimin yanında durduklarını ve kimin çıkarını gözettiklerini de netleştirmelidir.

Türk milletine mensubiyeti kabullenmeyen pervasızların, yürüdükleri istikamette merhum Denктаş'ın fotoğrafından dahi rahatsızlık duymaları ve Lefkoşa'da yapılan manevi vecibeyi çok görmeleri bilhassa Türkiye'de hangi odakların seslerinin çok çıktığına iyi bir misal teşkil etmiştir.

“Hepimiz Ermeniyiz.” derken hırslarından gözleri kızaran, nefretleri göğe ulaşan malum mihrakların, merhum Denктаş için yavru vatanda tertip edilen ve çok şükür katılımı yüksek olan cenaze töreninden ürkmeleri ve şikâyette bulunmaları düpedüz düşman sevindiren sorunlu bir tutum olmuştur.

Bu zavallıların akıtılan gözyaşlara bile saygısı yoktur.

Bu gafillerin tutulan yasa bile hürmetleri yoktur.

Bu arsızların duaya, dini vazifelere bile tahammülleri yoktur.

Unutulmasın ki Kıbrıs şehit kaniyla yıkanmış ve vatan yapılmıştır.

Kıbrıs Türk'ü, aziz milletimizin paha biçilmez bir mücevheridir.

Ve dün olduğu bugün ve yarın da Kıbrıs Türk'tür, Türk kalacaktır.

Aydınlıktan korktuğundan dolayı karanlığa yuva yapmış yarsa mizaçlılar, asla bu inancımızı değiştiremeyecekler ve KKTC'nin teslim bayrağını kesinlikle göremeyeceklerdir.

Kıbrıs sahibsiz değildir, Kıbrıs çaresiz değildir ve Kıbrıs himayesiz değildir.

Türk milleti olduğu ve yaşadığı sürece Kıbrıs baki kalacak ve Akdeniz'deki millî vahamız olmaya devam edecektir.

Ve merhum Denктаş hayattayken; kara çalanlar, zehir saçanlar, kin kusanlar, iftira atanlar, menfur hedeflerinin önünde engel olarak görenler eninden sonunda başkent Ankara'yla Lefkoşa arasındaki millî gerilim hattında çarpılmaktan kaçamayacaklardır.

Değerli Arkadaşlarım,

Ülkemiz çoktandır tehlikeli bir kutuplaşmanın, akıl ve idrak tutulmasından kaynaklanan imaj ve itibar kaybının ağırlarını yaşamaktadır.

Açıkça belirtmek isterim ki, Türkiye geri dönüşü mümkün olmayacak ayrışma ve dağılma kavşağına doğru hızla yol almaktadır.

Bu bir vehim, hayal ya da kötümserlik değil, üstü örtüleme-yecek endişe verici bir tehlikedir.

Aziz millet fertleri arasındaki bağlar aşındırılmak, bağlantılar kırılmak ve manevi köprüler yıkılmak istenmektedir.

AKP'nin yönetimi altında aziz milletimiz, yaygaracı bir umutsuzluk dalgasının altında kalmış, muğlak ve buhranlı bir istikrarsızlık kışkacının arasına sıkışmıştır.

Maalesef Başbakanın ustalık dönemi diye isimlendirdiği üçüncü dönem AKP iktidarı, kontrolden çıkmış ve vahim gelişmelerin fitilini tutuşturmuştur.

Bir yanda bölücü akım ve faaliyetler, diğer yanda ileri demokrasi hezeyanları aynı hedefte buluşmuş ve aynı kirli oyunun farklı aktörleri olarak arz-iendam etmeye başlamışlardır.

Bir yanda devletle hesaplaşma adına Cumhuriyetin taşıyıcı sütunları inceltilmiş, diğer yanda yeni olgular ve tanımlamalar seferber edilerek tarihimiz dejenere edilmiştir.

İşte bu şartlar altında "Yeni Türkiye" tabiri alıştıra alıştıra, yavaş yavaş servis edilmeye ve kabul ettirilmeye çalışılmıştır.

Başbakan Erdoğan ve AKP zihniyetine göre Türkiye eski ve yeni diye ikiye ayrılmış ve bu şekilde tasnife tabi tutulmuştur.

AKP'nin eski diye küçültmeye, aşağılamaya ve değersizleştirmeye çalıştığı dönem; katliamlarla özdeşleştirilmiş, hukuksuzluklarla örtüştürülmüş, haksızlıklarla bir gösterilmiş ve özgürlük karşıtlığıyla çakıştırılmıştır.

Ne kadar kötülük varsa eski Türkiye tablosuna ihale edilmiş, ne kadar hak gaspı, kuralsızlık ve anormallik bulunuyorsa buranın üstüne kalmıştır.

Bu kafa yapısına göre, eski Türkiye insan haklarını ihlal etmiş, demokrasiye ket vurmuş, demokratik kurumları mahvetmiştir.

Hatta daha ileri gidilerek, eski Türkiye'nin; kendi insanına tuzaklar kuran, provokasyonlar tertip eden, toplumsal infiale neden olabilecek tahrikleri yönlendiren bir yapıyla harmanlandığı bile ima ve iddia edilmiştir.

Anlaşıldığı kadarıyla milletin parçalanması, Türkiye'nin dönüşmesi ve 29 Ekim felsefesinden uzaklaşması için kavramlar, kurumlar ve kurgular emperyalist heveslerin diktesi ve AKP'nin eliyle harekete geçirilmiştir.

Elbette geçmişte yaşanmış yanlışlar, izahı mümkün olmayan hatalar, baskılar ve şiddetle iç içe geçmiş dönemler olduğu aşikârdır.

Ancak dünden bugüne toplumsal ilerlemenin yönü ve boyutu konusunda ümit verici gelişmeler varsa, bu durumda mesele yoktur ve her şey mecrasında ve kıvamında ilerlemektedir.

Hiçbir toplum, hiçbir devlet ve hiçbir millet tarihsel yürüyüşünü düz ve engebesiz bir çizgide sürdürmemiş, bundan sonra da sürdürmeyecektir.

Bu sosyolojik hakikatin hilafına söylenecek her söz ya da yapılacak her eylem temelsiz kalmaya mahkûm olacaktır.

Toplumlar her an ve her durumda temposu az ya da çok olan değişim dinamikleriyle yüz yüze kaldıkları için, olgunlaşma merhalelerine ve istikrar mertebelerine ulaşmaları zaman alacaktır.

Bu gerçeği göz önüne ve değerlendirmelerimizin merkezine almadan yapılacak yorumlar ve dile getirilecek gölgesi boyundan büyük laflar bizi bir yere götüremeyecektir.

Yakın geçmişimizin karanlık sayfalarında; zulmün kuşatması, insafsızlığın ve vicdansızlığın hâkimiyeti, kavganın ve kargaşanın etkinliği her hâliyle bilinmektedir.

Ancak sırf bunlara bakarak Türkiye'yi dönemlere ayırmanın, bölünme ve yeni bir rejim tasarımı için gerekçe imal etmenin masum görülebilecek hiçbir tarafı yoktur.

Yeni Türkiye, eski Türkiye ayrımı; art niyetin, gizli gündemlerde saklı duran bölünmüş Türkiye fotoğrafının renk ve deseninden başka bir şey değildir.

Dünün topyeküncü bir bakışla yıpratılması ve tarizlerle saldırıya uğraması esasen AKP'nin hangi meşum niyetler taşıdığı hakkında hepimize ipucu vermektedir.

Bildirmek isterim ki, AKP denen aramıza sokulmuş Truva atı, eski diyerek yerden yere vurduğu Türkiye ortamında iktidara gelmiştir.

Eksik ve yetersiz olsa da demokrasinin işlenmesi ve demokratik kurumların varlığı sayesinde tek başına iktidar olmaya hak kazanmıştır.

Sürekli geçmişle uğraşan, kısır ve vizyonsuz politikaları nedeniyle geleceği okuyamayan AKP anlayışı, öncelikle Türkiye'yi zihinlerde ayırmaya, taksim etmeye ve önüne uçurum kazmaya yönelmiştir.

Bu doğru bir yol değildir. Buradan sağlıklı ve milletimiz için hayırlı bir sonuç çıkmayacaktır.

Mademki eski Türkiye, istenmeyen ve tüm kötülüklerin başı ve musibetin kaynağı olarak gösterilmiştir; o halde yeni Türkiye'yle planlanan ve hedeflenen nedir?

"Hepimiz Ermeniyiz." sözleri yeni Türkiye'nin ilanı mıdır?

Ankaralılığın kabahat; Erivancı, Erbilci ve Brükselci olmanın maharet olması yeni Türkiye mi demektir?

19 Mayıs'ı sulandırmak, 23 Nisan'ı zayıflatmak, 30 Ağustos'u tartıştırmak, 29 Ekim'i gözden düşürmek Yeni Türkiye'nin vaatleri arasında mıdır?

Habur'da hukuka sıkılan kurşun, Mehmetçiği katleden canilerin zorla saliverilmesi Yeni Türkiye'nin müjdesi midir?

Kürdistan'ın kurulması, İmralı mahkûmunun saliverilmesi, demokratik özerkliğin gerçekleşmesi Yeni Türkiye'nin habercisi midir?

Başbakan'ın otuz altı parçaya ayırdığı millet varlığı Yeni Türkiye'nin ana fikri midir?

Dersim İsyanına şamar indiren millet kudretine katliamcı, önüne gelene özür dileyen mahcup bir devleti oluşturmak yeni Türkiye midir?

Otuz bin insanın katiline sayın demek, İmralı'yla protokol zirvaları hazırlamak, şuursuzca bölücülüğü okşamak ve Kandil'deki terörist çetesine sırnaşmak yeni Türkiye'nin önsüzü müdür?

Katil devlet diyenlere susmak, ama milletin vekillerini, gazetecileri, öğrencileri, terörle mücadele eden komutanları içeri tıkmak mıdır Yeni Türkiye?

Yüksekova'da teröristler tarafından alçakça sırtlarından vurulan Uzman Çavuş Yahya Karakaya ile Uzman Çavuş Murat Özkozanoğlu'nu hiç umursamamak, ama kınanması gereken bir başka cinayet için ise ortalığı ayağa kaldırmak Yeni Türkiye'nin şifreleri midir?

Türk Silahlı Kuvvetlerinin zirvesine ulaşmış Genelkurmay Başkanını terörist suçlamasıyla ve terör örgütü kurmak iddiasıyla cezaevine koymak mıdır Yeni Türkiye'nin özelliği?

Milliyetçiliğin ırkçılık, vatanseverliğin faşistlik, ama Türk milletinin değerlerine hakaret etmenin özgürlük olduğu bir yer midir Yeni Türkiye?

Sayın Başbakan, nedir Yeni Türkiye'yle anlatmak istediğiniz?

Okyanus ötesinde yazılan Yeni Türkiye'ye dair kitaplar, küresel düşünce merkezlerindeki ısmarlama çalışmalar, ısrarlı propagandalar da tıpkı sizin dilinizi kullanmaktadır.

İmralı da Yeni Türkiye'den medet ummaktır.

Avrupa Birliği de Yeni Türkiye'yi gözlemektedir.

Barzani'de aynı beklenti içindedir.

Sayın Başbakan, kimi kandırıyorsunuz, kimi aldatmaya çalışıyorsunuz?

Sizin yeniniz kirin, pasın ve ilkelliğin makyajlanmasıdır.

Sizin yeniniz Türk milletine Haçlı zihniyetinin kurduğu asırlık tuzağın güncellenmesidir ve Cumhuriyete çevrilen bir namıusudur.

Sizin yeniniz rejim ve sistem değişikliğine kılıf, parçalı devlet özlemine çağrıdır.

Yeni diye sunduğunuz rezillikler, kanunsuzluklar ve insanlığın bittiği ülke manzarası millî vicdanlarda hiçbir zaman karşılık bulmayacak ve sahiplenilmeyecektir.

Değerli Arkadaşlarım,

Geçtiğimiz yılın 22 Aralık tarihinde, Fransa Ulusal Meclisinde kabul edilen sözde Ermeni soykırım iddialarını inkâr edenlere para ve hapis cezası verilmesi yönündeki karar, bu defa da Fransa Senatosunda görüşülmüş ve onaylanmıştır.

Bundan böyle Fransa'da sözde Ermeni soykırım iddialarını reddetmek cezai yaptırıma bağlanmış ve diaspora yeni bir zaferini bu sayede elde etmiştir.

Fransa'nın düşünce özgürlüğüne kelepçe vuran, ifadeyi zapturapt alan bu çirkinliğini aziz milletimiz affetmeyecek ve bu sefilliği asla unutmayacaktır.

Tarihimizi yargılama cüretini kendinde gören sömürgeci kanlı dişlisi bu ÷lke, Türk milletinin geçmişinde mezalim değil, bulsa bulsa adalet, insanîyet ve merhamet bulabilecektir.

Sarkozy yönetimi katliamla ilgili iz sürmekte kararlı ise tavsiyemiz önce kendi kokuşmuş tarihlerinden işe başlamaları ve başlarını Afrika'dan Orta Doğu'ya kadar çevirmeleridir.

Pişkin ve pervasız Fransa yönetimi, seri cinayetlere dönük merakı ve ilgisi varsa önce aynaya bakmalı ve zalimlikle iç içe geçen karanlık suratı orada görmelidir.

Türk milletinin geçmişinde soykırım yoktur. Utanacağı, sıkılacağı ve anlatamayacağı vahşet manzaraları da Allah'a şükürler olsun ki bulunmamaktadır.

Fransa Cumhurbaşkanı Sarkozy siyasi kaygıları ve geleneksel çizgisi nedeniyle; Ermeni avukatlığına, diaspora sözcülüğüne ve soykırım yalanı üretimine soyunacağına kendi bozuk siyasi siciline ve ileri derecede kuşku uyandıran mizacına odaklanmalıdır.

Partimiz, Fransa Senatosunun bu kararını, uydurma soykırım iddialarını inkâr edenlere ceza verilmesini karara bağlayan bu soysuzluğu lanetlemekte ve tüm varlığıyla kınamaktadır.

Bu küstahlığın cevapsız bırakılmaması konusunda AKP Hükümeti atalet ve zafiyet göstermemelidir.

Ancak Dersim İsyanını önleme ve engelleme çabalarına bile katliam diyen Başbakan ve hükümetinin, sözde soykırım iddialarını boşa çıkarması ve samimiyetle mücadele etmesi bir hayli zor görülmektedir.

Parti olarak, 22 Aralık 2011 tarihinde yaptığımız yazılı basın açıklamasında gündeme getirdiğimiz yedi maddelik teklif setinin caydırıcılık adına bir an önce hayata geçirilmesini bekliyoruz.

Akıllarınca Türk milletinin sineceğini ve zorla sanık sandalyesine çıkarılacağını düşünen çılgınlar, kutlu tarihimizin muhteşem sayfalarından haddini bilmeyenlere nasıl ders verildiğini mutlaka öğrenmelidir.

Sözde Ermeni soykırım korusu boşuna ve nafiye yere ümitlenmesin.

Meydanlarda ölüm üzerinden Ermenistan uyduluğu ve propagandası yapanlar hemen sevinmesin.

Zira aradıkları ve bekledikleri katliamcı suçlamasını Türk milletine kabul ettirmeye kimsenin gücü yetmeyecektir.

Sözde Ermeni soykırım yalanından fayda uman zavallılar, Dağlık Karabağ'daki insanlık suçunu, Hocalı'daki kıyımı, vatanımızdaki Ermeni mezalimini hayatlarının hiçbir döneminde ağızlarına dahi almamışlardır.

Bu vesileyle Ermeni saldırıları sonucunda; hem ülkemizde hem de Dağlık Karabağ'da şehit düşenleri bir kez daha rahmetle anıyorum.

Ayrıca Karabağ vahşetinin provası niteliğinde olan 20 Ocak 1990 Bakü katliamında hayatlarını kaybeden soydaşlarımıza da Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyor, hepsini saygı ve hürmetle yâd ediyorum.

Azerbaycan'ın bağımsızlık yolunda hazin bir vaka olan şiddetle iç içe geçen bu tarihi Türk milleti hatırından çıkarmamış ve faillerini hiçbir zaman bağışlamamıştır.

Yanvar katilamı olarak da bilinen bu acı hadisede yüzlerce Azerbaycanlı kardeşimiz cinayete kurban gitmiş ve yaralanmıştır.

Ancak ne Rus baskısı ne de Ermeni oyunları Azerbaycan'ın bağımsızlık ateşini söndürememiş ve şanlı mücadelesinden geri döndürememiştir.

İnşallah gün gelecek Dağlık Karabağ'da esaretten, işgalden kurtulacak ve vataniyle mutlaka bütünleşecektir.

Dileğim, duam ve temennim budur.

Muhterem Milletvekilleri

Konuşmamın bu son kısmında, emeklilerimizin yılan hikâyesine dönen intibak işlemleri hakkındaki düşüncelerimi kısaca belirtmek istiyorum.

Emekli kardeşlerimizin maaş farkının ortadan kaldırılmasını hedefleyen intibak işlemlerinin bir yıl ertelenmesi AKP'nin beceriksizliğini ve art niyetini tekrar ortaya koymuştur.

Açıktır ki, maaşlardaki intibakların tam bir yıl sonra hayata geçecek olması tam bir izansızlık ve insafsızlıktır.

Açıklamalar paralelinde, intibak işlemlerinden, 1 milyon 913 bin işçi emeklisi kardeşimizin yararlanacağı anlaşılmaktadır.

Ne var ki bu kapsamdaki emeklilerimizden yaklaşık 850 bini intibaktan faydalanamayacaktır.

Üstelik emekli maaşlarına yansiyacak ilave tutarların alt ve üst sınırlarının komik rakamlar olacağı göz önüne alındığında, AKP'nin yeni bir kandırma ve aldatma serüvenine girdiği bariz olarak görülebilecektir.

Emeklilerimizi çaresiz bırakan ve onlara verdiği sözleri tutmayan hükûmetin, refah paylarını derhâl yukarı çekmesi, intibak işlemlerinden daha fazla emeklimizin faydalanmasının önünü açması ve ödemeleri de bir an önce sağlaması gerekmektedir.

Yandaşlarına devletin kaynaklarını peşkeş çeken AKP'nin, sıra emeklimize gelince cimri davranması ve bütçe imkânlarını hatırlatması bize göre iki yüzlülüktür.

Emeklimizin hakkını teslim etmesi, pahalanan hayat şartlarında bir başına bırakmaması iktidarın taşıdığı siyasi sorumluluğun bir sonucu ve zorunluluğudur.

Bizim için önemli olan, tüm emeklilerimizin mahkûm oldukları ekonomik problemlerden kurtarılması ve insanca bir yaşama ulaştırılmasıdır.

19 Mayıs'ı güncellemekle uğraşanların; zahmet edip memurumuzun, emeklimizin, işçimizin durumunu zamanın zorluklarına göre yeniden gözden geçirmesi hem ahlaken hem de manen bir mecburiyettir.

Bugünün her çalışanı yarının emeklisi olacaktır. Emeklilerimiz bizim aynamız ve haklarını ödeyemeyeceğimiz emanetlerimizdir.

Bu itibarla sayıları 10 milyon sınırına dayanan emekli vandaşlarımızı, çalışmalarının, üretmelerinin hakkını vermek ve hepsinden önemlisi bu milletin fertleri olmalarından dolayı huzura kavuşturmak ve ekonomik sorunlarını bitirmek hepimizin vazifesidir.

AKP Hükûmeti, emekli kardeşlerimizi yalanlarıyla avutmaktan vazgeçmeli ve haklarını teslim etmelidir.

Hepimizin huzuru ve mutluluğu; bilin ki darlık ve yokluk çeken, zor şartlar içinde nefes alan, kaderine terk edilmiş emeklimizin sahip olduğu seviye kadar olacaktır.

Emeklisi mutlu olmayan, memuru zam almayan, işçisi korku içinde bulunan, esnafı kaygılı olan, çiftçisi bezmiş bir ülkenin ekonomik mucize yaratması, başarıya ulaşması gerçekte mümkün değildir.

Bunun için AKP'nin pembe tablo çizdiği ekonomik resmin içinde açlık, sefalet, yokluk, işsizlik ve yoksulluk vardır.

Eğer bunlara rağmen Türkiye ekonomisi övülüyorsa ve büyüme rekorları kırıyorsa, bu durumda kazanana, palazlanana ve zenginleşene iyi bakmak gerekmektedir.

AKP; çare bekleyen vatandaşlarımızı değil de başkasını memnun etmenin çabasından uzaklaşmalı, emeklimizi dünya gözüyle sevindirmenin arayışı ve niyeti içinde olmalıdır.

Aksi takdirde emeklilerimiz kendilerine yapılan haksızlıkların hesabını Hükûmet zihniyetinden mutlaka soracak, demokratik faturayı zamlı tarifıyla önüne koyacaktır.

Bu duygu ve düşüncelerle, değerli milletvekili arkadaşlarıma Meclis çalışmalarında başarılar diliyor, toplantımıza katılan herkesi sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

31 OCAK 2012

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Sayın Misafirler,

Basınımızın Kıymetli Temsilcileri,

Bu haftaki Meclis grup toplantımıza başlarken hepimizi en içten sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Malumlarınız olacağı üzere, yine yoğun bir haftayı geride bıraktık.

Millet olarak, çalkantılı ve çarpık nitelikli hadiselerin vuku bulduğu ve sıradanlaştığı bir dönemin tüm sancılarını yaşıyoruz.

Neresinden bakarsak bakalım; objektif bir değerlendirmeye diyebiliriz ki, Türkiye AKP Hükûmeti tarafından meçhule sürüklenen bir ülke görünümündedir.

Bastırılmış düşünceler, yozlaştırılmış değerler, tehdit altında tutulan millî talepler, bin yıllık kardeşliğimizi dinamitleyen haydutluklar, iftira ve tezgâhlarla yürüyen iktidar süreci bu vahim ülke manzarasının en dikkat çeken taraflarıdır.

Demokrasinin demagojiyle karıştırılması, özgürlüğün anarşiyeye yer değiştirilmesi, hukukun sübjektif yargılara havale edilmesi ve birlikte yaşamının farklılıklar okuyla hedef hâline getirilmesi yaşadığımız sıkıntıların özünü ve merkezini teşkil etmiştir.

Oturmuş bir bütünden, anlam ve içerik kazanmış sosyolojik bir yapıdan, kökü derinlere tutunarak eskimeyecek bağlar inşa etmiş bin yıllık tutkudan, hissiyattan ve yakınlıktan rahatsızlık duyanların, komploları ve kışkırtmaları son hızıyla devam etmektedir.

Açıkça söylemek isterim ki, millet varlığından öteki çıkarma arayışı, bu kutlu hazineden başkası imal etme çabası ruhsal ve duygusal kopuşları da hızlandıracak ve pek tabii birlikte yaşama idealini sakatlayacaktır.

Bölücülüğün ve ayrımcılığın çabuk bir şekilde çoğaldığı ve yayıldığı kanserli iklim işte bu çerçevede ortaya çıkmaktadır.

Dengeyi dışlayan değişim çığırkanlığının, alt kimlikleri taltif ve takdim eden densizliklerin, mensubiyet bilincini köreltmeyi kafasına koymuş yeni sömürgecilik ajanlarının fazlasıyla görünür olduğu bir zaman diliminde bulunuyoruz.

Bugünkü şartlarda etnik temelli bölücülük; AKP eliyle ve desteğiyle bizatihi kendisinin bile şaşırıldığı hızla mesafe almaktadır.

Demokrasi ve özgürlükle izahı yapılan ve anlam yüklenen bu ihanetin, bariyerlerinden taşarak huzurumuzu ve kardeşliğimizi boğacağı gün gibi ortadadır.

Millete yapılan itirazlardaki süreklilik, ana dil eğitim isteklerindeki inat hep bunun bir göstergesi ve habercisidir.

Bölücü terörün küstahlaşması, farklılıkların özendirilmesi ve alkışlanması bu sürecin bir sonucudur.

Müştereklerin altını oymak ve bunların dayandığı ve ilhamını aldığı tarihsel, kültürel ve manevi vahayı yağmalamak; hiç şüphe yok ki, benzerliklerimiz yerine dağıtıcı dinamikleri kuvvetlendircektir.

Böylesi bir olumsuzluğun ilerletilmesinde, demokrasinin gerekçe gösterilmesi beyhude bir çırpınış ve gayretten öte bir anlam taşımayacaktır.

Unutulmamalıdır ki, demokrasi diyalog ve iletişim demektir.

Birbirinden kopma noktasına gelen tarafların, yargıların ve fikirlerin yaşaması demokrasiyle mümkündür.

Yakınlaşma ve kaynaşma demokrasinin erdemleri sayesinde olacaktır.

Demokratik kültürün can suyu, gücü ve ayakta kalma iradesi; ayrılanlardan, ayrımcılığı gözleyenlerden, ters düşenlerden ve kavga çıkaranlardan değil; barış, huzur ve birlik türküsünün nağmelerini samimi bir şekilde terennüm edenlerden feyzini alacaktır.

Bu itibarla, bizim için vazgeçilmez olan birlikte yaşamaya sahip çıkmak, kökeni ve mezhebi ne olursa olsun, her insanımızı eşit ve onurlu bir şekilde görmek ve kabul etmektir.

Demokrasi millet varlığı içinde "başkası" oluşturmanın, "yabancı" meydana getirmenin bir vasıtası olarak görülmemelidir.

Kendi içine kapanan ve fırsat bulduğu takdirde kış uykusundan uyandırılacak olan alt kimliklerin, oksijen tüpü olarak da değerlendirilmemelidir.

Demokrasi, işin aslında birlikte yaşamının, geleceğe birlikte yürümenin, bir ve iri olmanın vasıtasıdır.

Hızla yayılan küreselleşmeye aynı tempoyla eşlik eden bölünmeler, hizipler, demokrasinin uzlaştırıcı mekanizmasıyla törpülenecek, istenen kıvam ve şekle girebilecektir.

Bu nedenle farklılıkları hatırlatan beyanların sorumlulukla ve sağduyuyla açıklanabilir hiçbir tarafı yoktur.

Gerçeklerden kopmayan özgürlük, herhangi bir esintiyle savrulmayan kardeşlik ve her durumda geçerli olacak eşitlik demokrasinin ruhudur, ümididir ve beklentisidir.

Şiddet kemerini beline dolamış olan gözü dönmüş gürhün, etnik terörün kuyusuna ve avucuna düşen insafsızların ve farklılıkları kışkırtarak yabancıların değirmenine su taşıyan bağnazlığın bu söylediklerimizden sonuç çıkarması neredeyse imkânsızdır.

Kim ne derse desin; her farklılık tanımlaması körleşmeyi, kemikleşmeyi ve kutuplaşmayı davet edecektir.

Her farklılık vurgusu durgunluğu, duyarsızlığı ve duygusuzluğu besleyecek ve büyütecektir.

Ve farklı olmaya dönük her çağrı iletişimsizliği, itaatsizliği ve ihtilafı teşvik edecektir.

Farklılık tamamları eşliğinde, tek millet iddiası boşlukta kalacak ve doğal olarak temelleri aşınacaktır.

Ve elbette bin yılın emeği, gözyaşı, sevgisi ve mücadelesiyle bina edilmiş aidiyetlik köprüsünün, ayakta tutan sütunları zayıflayacak ve aşınacaktır.

Farklı olmaya, farklılıklara ve farklı bir sosyal çevreye mensubiyete ısrarlı göndermeler bizi birbirimizden koparacak, daha da üzücü olanı birbirimizden uzaklaşmamıza neden olacaktır.

Bu düşmanca ve şeytanca içeriğe sahip olan siyaset üslubu, içinden geçtiğimiz zaman diliminde karşımızdaki en büyük tehdit olarak kendisini göstermektedir.

Türk milletinin varlığından rahatsız olan tüm mihraklar bu alandan yayılan fitne ışığında toplanmışlardır.

Bizi muhannete muhtaç etmek isteyen, son yurdumuzda etnik öbeklere ayrılarak birbirimize düşmemizi dileyen kim varsa bu şeytani zihnin etrafında bir araya gelmiştir.

Berberliğimizi sonlandırmayı amaçlayanlar; küsmemizi, ayrılmamızı ve ortadan ikiye yarılmamızı projelendirenler, farklılık misyonerliğine soyunarak zem zem diyerek zehir içirmeye çalışmışlardır.

Bu ifadeye çalıştığım karanlığın ve melanetin bir ucunda AKP, diğer ucunda ise danişıklı dövüş içinde bulunduğu siyasi bölücü BDP bulunmaktadır.

Siyasetin bu yapışık ikizi bir taraftan sahnede birbirleriyle kavga eden görüntü çizmektedir.

Diğer taraftan ise arkadaki makyaj odasında, birbirlerini süslemekte ve sergiledikleri kirli oyunda kullanacakları replikleri karşılıklı olarak prova etmektedirler.

AKP ile BDP aynı yolun iki yolcusu, aynı rotanın iki takipçisi, aynı sayfanın iki yüzüdür.

AKP ile BDP isim ve kelime farklılığı dışında her şeyiyle örtüşen bir sinsiliktir, karanlık emeldir ve milletimizin hayat hakkını eritmeyi hedefleyen asit siyasetinin iki failidir.

AKP ile BDP; aynı yolu değişik kılıkta yürüyen, aynı amacı farklı sözlerle sahiplenen bir vücudun iki ayağıdır.

Bu nedenle Başbakan Erdoğan'ın BDP'yle kavga edişi günü kurtarmaya dönük sanal bir diklenmedir.

Karşılıklı söz düelloları, ithamlar, yüksek perdeden konuşmalar AKP ile BDP arasındaki siyasi ulaşımın gizli şifrelerini barındırmaktadır.

AKP ile BDP içtikleri bölücülük iksirinin gereğini gönül rahatlığıyla ve büyük bir heyecan içinde yapmaktadırlar.

Bakınız, en son olarak, hükûmetin ağlayan simasına eşlik eden iki bakanının katılımıyla gerçekleşen ve TRT Diyarbakır stüdyolarındaki bir açılış töreninde ortaya çıkan manzaralar her açıdan ibretlik olmuştur.

Yaşananlar siyasi bölücülerin arayıp da bulamadığı gelişmeleri ortaya çıkarmıştır.

Türkiye Cumhuriyeti'nin bakanı olma sıfatını taşıyan bu şahısların, ayrımcılığın dibine batmaları ve bölücülüğün seline kapılarak şuurlarını kaybetmeleri büyük bir talihsizlik olmuştur.

Kaldı ki, Kürtçeyi öven, Kürtçe konuşan ve bunu da marifetmiş gibi gösteren bu aymazlığın hoş görülebilecek hiçbir tarafı olmadığı açıktır.

Elbette bizim kimsenin ana diline bir itirazımız yoktur.

Hiçbir vatandaşımızın diline kinimiz, tahammülsüzlüğümüz de bulunmamaktadır.

Herkes anasının dilini doğal ve doğru olarak konuşabilecek ve kullanabilecektir.

Ancak, Türk milletini temsil eden ve siyasi sorumluluk üstlenmiş bir iktidarın; Türkçenin dışında başka bir dilin savunuculuğuna tevessül etmesi tarafımızdan asla kabul edilemeyecek ve görmezden gelinemeyecektir.

Bizim için tek ve vazgeçilmez bir kural vardır; o da Türk devletin dilinin tek ve bunun da Türkçe olduğu hususudur.

Diyarbakır'da Kürtçe hayranlığını ve bağlılığını itiraf eden AKP'nin bozuk sicilli bakanlarının, bu hâllerıyla Türk milletine hakaret ettikleri ve bölücülüğün ikmalini sağladıkları kuşkuyla yer bırakmayacak şekilde ortadadır.

Başbakan Erdoğan medyada köşe tutmuş eski dostlarına tazminat davası açmakla uğraşacağına, bakanlarına odaklanmalı ve gereğini süratle yapmalıdır.

Diyarbakır'da başka, Ankara'da başka konuşan, Yozgat'a gidince ağız, Manisa'ya uğrayınca tarz değiştiren bu siyaset kaypaklığının, Türkiye'nin geleceğine darbe üstüne darbe vurduğu kesinlik kazanmıştır.

Kabinenin ağlayan üyesinin, Kürtçeyi kastederek; "Elbette bunu öğrenmemiz, dinlememiz, anlamamız gerekiyor. Çünkü bir lisan, bir insan. Bir insanın kimliğini kabul ediyorsak, dilini de kabul etmemiz lazım." ifadeleri, hakikaten de bir yol ayrımında olduğumuzu açıkça göstermektedir.

Bu yüz karası beyanlardan ve gelişmelerden sonra, merakımız, bu ülke bölünmüştür de bizim haberimiz mi olmamıştır?

Bu bakanlar, görev alanlarının kendilerine yüklediği vazifeleri bir kenara bırakmışlar da şimdi de hıyanet yarışına mı girmişlerdir?

AKP'nin içinde bulunan, millet ve vatan sevgisinden asla şüphe duymadığım vatansever milletvekilleri bu rezilliklere daha ne kadar katlanacaklardır?

Hükûmetin bu bölücü ve art niyetli üyelerini daha ne kadar taşıyacaklar, haklarını ne kadar yedireceklerdir?

Hükûmetin içinde vatanına bağlı, milletine sevdalı bakanlar ne zaman bulunacaktır?

Cumhuriyeti savunmakla mükellef savcılar kepezeliklere daha ne kadar sessiz duracaklardır?

Sürekli örgüt peşinde koşan hukuk anlayışı, AKP'nin bölücü şahsiyetleriyle BDP'nin kin kusan bereketsizlerini ne zaman fark edecektir?

İnanıyorum ki adalet gecikse de, Türk milleti, aziz varlığını parçalamayı ve bölmeyi amaçlayan yüzszözlerin, seviyesizlerin ve vicdansızların yakasından gün gelecek yırtarcasına tutacak ve gerçek adaleti inşallah tesis ettirecektir.

Yeminlerini çığneyen, ayrımcılığın piyonu ve sözcüsü hâline gelen adı bakan, ama gerçekte Türk milletine dönüp de bakmayan bu çürümüşlerden, elbette bir gün mutlaka hesap sorulacaktır.

Aziz milletimiz bunu da büyük bir gönül rahatlığıyla yapacak ve AKP'yi Allah'ın izniyle siyaset çöplüğüne yollayacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

Türk milletini dil, din, etnik kimlik ve gelecek planları dâhilinde kabilelere, kesimlere ve kategorilere ayıran AKP zihniyetinin, BDP'yle birlikte düpedüz ve tek kelimeyle bölünmenin bayraktarlığını yaptığı görölmektedir.

Başbakan Erdoğan'ın Zerdüşst diyerek suçladığı, aşağıladığı zihniyetle, hükümet üyelerinin Diyarbakır'da aynı safa girmeleri de AKP'yle BDP arasındaki cepheleşmenin ve karşıtlığın yalnızca bir senaryodan ibaret olduğunu göstermektedir.

Göröldüğü kadarıyla, iblisin yolunu takip eden yalnızca BDP değıldir ve AKP'de kendisine bahtiyarlık ve coşku içinde eşlik etmektedir.

Nihayetinde az önce de dile getirdiğim gibi, AKP ile BDP siyasetin yapışik ikizidir ve amaçları itibarıyla çok da tehlikelidirler.

Bu iki siyasi partinin benzerliklerine ve kesiştiği alanın büyüklüğüne dikkatlerinizi çekmek isterim:

- AKP'nin demokratik açılım iddiaları ve BDP'nin demokratik özerlik talepleri, aynı hedefe iki kapıdan geçme ve ulaşma kur nazlığından başka bir şey değildir.
- İmralı canisi iki partinin de ilgi ve müzakere çabasının odağındadır.
- İkiside İmralı'ya saygı ile yaklaşmakta ve sayın diye hitap etmektedir.
- Ana dilde eğitim taleplerine ikisi de sıcak ve meraklıdır.
- Birisi gizli, diğeri açık olmak üzere İmralı canisinin affı ikisinin de gündemindedir.
- Millî kimliğe ikisi de hasım ve tahammülsüzdür.
- İkisi de dağdaki eşkıyaya gençlerimiz diyerek seslenmektedir.
- Üniter yapının bozulması, millet birliğinin dağıtılması ikisini de planları arasındadır.
- Peşmerge reisi Barzani ikisinin de dostu ve kardeşidir.
- “Ne mutlu Türküm diyene!” sözünü duyunca ikisi de küplere binmekte, ikisini de hafakanlar basmaktadır
- Türk milletinin vazgeçilmezlerinden, kırmızı çizgilerinden ve millî değerlerinden bu iki parti de rahatsız ve tepkilidir.

AKP ile BDP; Dersim İsyanı konusunda aynı düşüncelere, Türkiye'nin akıbetiyle ilgili benzer düşlere, federasyon konusunda birbirine yaklaşık eğilimlere sahiptirler.

Bu gelişmelerin ışığında hiç kimse, AKP eşittir BDP denklemi-ni inkâr edemeyecek ve görmezden gelemeyecektir.

Sözde Kürdistan'ın zihinlere yerleştirilmesi ve kabul ettirilmesi konusunda AKP'nin müsamahası ve toleransı, BDP'nin ise sabırları ve sınırları zorlayan gayretleri yer almaktadır.

Bilhassa, Irak'ın kuzeyindeki peşmerge yönetiminin, gerek Irak'ın parçalı yapısından gerekse Arap Baharının sağladığı uygun ortamdan istifade ederek cazibe merkezi olmaya çalıştığı anlaşılmaktadır.

Peşmerge reisi Barzani'nin, Suriyeli Kürtleri bir araya getirecek toplantı tertip etmesi ve birleşin çağrısında bulunması yanı başımızdaki zaman ayarlı bombanın her an patlayacağını işaret etmektedir.

2012 yılı içinde geniş kapsamlı bir Kürt Konferansı için tüm hazırlıkların yapıldığı dikkate alındığında, Türkiye'nin etnik bir fırtınanın kapısında durduğu fark edilecektir.

Erbil'in, Kürdistan'ın kurulması için kuluçka faaliyeti yürüttüğü ve AKP'nin de buna sessiz durduğu görülmektedir.

Başbakan Erdoğan bir yanda Irak, tüm Iraklılarıdır derken; diğer yanda küresel projeler kapsamında adım adım ilerletilen dört ayaklı Kürdistan'a zımnen onay vermektedir.

Takdir edeceğiniz üzere bunun bir ayağı da Türkiye'dir ve bu açaklığın taraftarlarının ve savucularının kimler olduğunu aziz milletimiz gayet net olarak bilmektedir.

Elbette böylesi bir rezil projenin gerçekleşebilmesi için Türkiye'nin millî devlet ve üniter yapısından savrulması ve ayrılması gerekecektir.

Küresel projeler doğrultusunda; Türkiye önce demokratik özerklik, arkasından iki dilli ortak kurucu halkın olduğu bir devlet, ardından federal devlet ve daha sonra da birleşik Kürdistan fikrinin somutlaşacağı bir batağa doğru hızla gitmektedir.

Şu kadarını ifade edebilirim ki, bu sürecin kılavuzu; mahlası BOP, gerçek ismi yeni sömürgecilik olan kanlı projedir.

Eşbaşkanlığını Başbakan'ın yürüttüğü bu proje, millî devletlerin ve milletlerin egemenliklerini kaybetme riskini belirgin hâle getirmekte ya da alt kimliklere ve kültürlere ayrışarak sosyolojik bir geri dönüşüm ile parçalanmasını öngörmektedir.

Bu açıdan Türkiye her iki tehde AKP Hükûmetiyle maruz kalmakta ve bundan kaynaklı sorunları alabildiğine yaşamaktadır.

Siyasi bölücülerin Kürdistan taleplerini arsızca dile getirmele-ri ve vatanımızın bir yöresine farklı bir anlam yüklemeleri, hep bu bahsetmeye çalıştığım bulanık ve buhranlı güzergâhın alıştırma ve ısındırma hamleleridir.

Türkiye'nin, bu tehlikeyi bertaraf edecek ve mevcudiyetini koruyacak siyasi iradesi maalesef yoktur ve bu nedenle AKP bü-yük bir zan ve töhmet altındadır.

Ne yazık ki, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ve Türk milletinin geleneksel çizgisinden sapması ve anlam kaynaklarından uzaklaşması için sosyal, siyasal, ekonomik ve psikolojik şartlar geçtiğimiz yıllar içerisinde adım adım tekemmül ettirilmiştir.

Özellikle önemli ve lokomotif millî güç unsurları olan sanayi, ticaret ve ekonomik aktörler, bahse konu bu sürecin tam etkisine girmiş ve menfaat bağı ile kilitlenmişlerdir.

Bu çaresizlik ortamı, geçim derdiyle boğuşan vatandaşlarımızın da seçeneksiz kalmasına neden olmuştur.

İşleyen sürece engel olabilecek ya da geciktirebilecek kim varsa, millî devlet ve millet varlığını korumaya, muhafaza etmeye kararlı, vizyon ve hedef sahibi hangi kesim bulunuyorsa toptan iftiraya uğramış ve kara bir propagandanın hücumu altında kalmıştır.

Anlaşıldığı kadarıyla ilerleyen süreçte, Irak'ın kuzeyindeki çıbanbaşının tam olarak ilanı ortaya çıkacak, PKK ve İmralı canisine af dayatmaları cevap bulacaktır.

Diyarbakır'da Demokratik Toplum Kongresinin iki gün süren Ara Genel Kurul toplantısının sonuç bildirgesinden, İmralı canisi için af çağrılarının çıkmasının başka türlü izahı da olmayacaktır.

Zaten AKP buna dünden niyetli ve isteklidir.

Ancak doğabilecek tepkiler ve siyasal maliyet nedeniyle, öncelikle kamuoyu hazırlama faaliyetlerini dört bir koldan sürdürmektedir.

Manşetlere rağmen iktidar olduklarını iddia eden Başbakan Erdoğan'ın, dokuz yılı aşan iktidar yıllarında, bölücülük bizzat kendi elleriyle manşetlere taşınmış ve zirveye ulaştırılmıştır.

Bundan böyle, özellikle bahar aylarıyla birlikte, bölücü örgütün ses getirecek spot eylemleri; sınır birliklerine, karakollara ve üs bölgelerine muhtemel saldırıları sebebiyle, kamuoyunun silahsız bölücülüğe rıza gösterecek noktaya kadar itileceği anlaşılmaktadır.

Geçtiğimiz yıl, uzun bir süredir kaldığı yurtdışından, AKP tarafından getirilen bölücü emellere sahip bir şahsiyet tarafından, PKK'nın devlet tarafından kurulduğu ithamları ve silahların gömülmesine dair söz ya da yayınlar hep bu konseptin birer parçası olarak karşımızdadır.

Hatırı sayılı bir zamandır devrede olan sözde iyi ve masum PKK'yla, kötü ve kanlı PKK ayrımı yeniden malum çevrelerce ısıtılmaktadır.

Hatta AKP'nin ekranlardan eksik olmayan bir yöneticisi de, bölücülük korosunun sesi en çıkan simalarından birisi olarak dikkat çekmektedir.

Kime ve hangi odaklara hizmet ettiği meçhul olan her devrin görünen yüzü, PKK'nın derin devlet desteğinde kurulmuş bir örgüt olduğunu ileri sürebilecek kadar bilincini kaybetmiştir.

Benzer sözlerin, sözüm ona Kandil'le çekişme içinde bulunan bazı bölücüler tarafından kararlılıkla gündemde tutulması, çok geniş bir planın işlediğini bize kanıtlamaktadır.

Bir an için farz edelim ki, madem PKK devlet yapılanmasıdır, bu kapsamda bunun delilleri nerededir ve nerelere gizlenmiştir?

Bu iddia sahipleri, ellerinde konuyla ilgili belge veya bilgi var da bunu aziz milletimizden saklıyorlarsa, o takdirde yabancıların menfaatini gözeten kiralık zihniyetler olarak anılmaktan yakalarını kurtaramayacaklardır.

Yok eğer, iddialarına dayanak teşkil edecek bir bilgi veya kayıt bulunmadan, belirli maksatları gözeterek; kulaktan dolma haberlerle, uydurma bilgilerle ve imal edilen yalanlarla, bölücü terör örgütünü devletle irtibatlandırıyorlarsa, müfteriliğin bile kendileri için nazik bir tanımlama olacağını bilmeleri kendilerinin hayrına olacaktır.

Şayet bu görüşün tarafları, şereflerini ve haysiyetlerini iki paralık etmek istemiyorlarsa, sözlerinin muhteviyatını ve kaynağını bir an önce itiraf etmeli ve açıklamalıdır.

Devleti PKK'yla aynı noktaya getirmek ve bölücü terör örgütünü Türkiye Cumhuriyetiyle ilişkilendirmeye çalışmak aşağılık bir tertibin ve alçakça yürüyen bir organizasyonun işi, işlemi ve ürünüdür.

Tam da burada, şu sorular ister istemez kafamıza takılmakta ve aklımıza gelmektedir:

- 2002 yılındaki sıfır terör noktasından bugüne nasıl gelinmiştir?
- İnsan gücü, lojistik imkânları, potansiyeli ve propaganda kanalları darbe üstüne darbe yine bölücü örgüt, nasıl olmuştur da dokuz yıllık AKP döneminde küllerinden yeniden dirilmiştir?

- Peki, Türkiye'nin küresel hedefler paralelinde bölünmesi amacıyla, PKK'nın tekrar ayağa kaldırılması mı gerekmiştir?
- Bunun için de PKK'yla AKP arasında bir rol ve görev paylaşımı mı yapılmıştır?

Geride kalan yıllara baktığımızda, bölücülüğün; AKP tenefüsü ile ayağa kalktığı, terörü tırmandırdığı, dayattıkça aldığı görünce de daha fazla hunhar eyleme müracaat ettiği anlaşılmaktadır.

Bu yüzden durmak bilmeyen etnik bölücülük, AKP'nin sağladığı korunaklı ortamda gemi azıya almış; iki gün önce idrak ettiğimiz Misak-ı Milli'nin 92. yıl dönümünü karşıladığımız bir süreçte, vatanımızın bir bölümünü, asırları aşan emperyalist mihrakların yönlendirmeleriyle Kürdistan olarak nitelendirmiştir.

Nitekim iktidar bölücü teröre, belki de tarihinde ilk defa kazanacağı, başarı sağlayacağı umudunu vermiştir.

Bu itibarla, AKP zihniyeti, PKK'nın devlet projesi olduğundan daha çok, kendisinin bölücülüğü nasıl canlandırdığını ve Türkiye'yi nasıl bir uçurumun eşiğine getirdiğini görmeli ve biraz insafı ve inancı varsa bunun kaygısına düşmelidir.

Bildiğiniz gibi, AKP'li yıllar boyunca, bölünmenin servisini yapan bazı sivil toplum unsurları ile köksüz, kimliksiz ve zihni esaret altına alınmış sözde aydın, gazeteci, yazar taife vasıtasıyla, kamuoyu oluşturulmuş ve bölünmüş Türkiye'nin çeşitli platformlarda tartışılması sağlanmıştır.

Özet olarak diyebiliriz ki, bölücü taleplerin, PKK görüşlerinin yeni Anayasa içinde şekillenmesini sağlamak, millî kimliğimizin

çökertilmesi umuduyla her türlü çaba ve çalışma gösterilmiş ve gösterilmeye de devam etmektedir.

Yeni dönemde demokratikleşme adı altında, özellikle ana dilde eğitim ile terör suçlarına hafifletilmiş af ve yerel yönetimlere özerlik imkânları konusu da gündeme gelebilecektir.

Görüyorsunuz, bu kadar tahribata rağmen, hükümet anlayışı ne yaptıysa bu aziz vatanı bölememiş, büyük milletimizi etnik kimlikler arasında bölüştürememiş, kardeşlik hukukunu hâlâ tam olarak gasbedememiştir.

Başbakan Erdoğan, bölücülük dozajını arttırmak istiyorsa, organik bağ içinde olduğu BDP'den daha fazla yardım ve istekte bulunabilmesinin önünde de şimdilik bir engel görülmemektedir.

Ne var ki AKP ile BDP arasındaki var olan uyum ve eş güdüm henüz somut bir neticeye ulaşamamıştır.

Kurulan bölücülük ittifakı tüm zorlamalara ve tuzaklara rağmen istediği sonucu çok şükür elde edememiştir.

Kararlılıkla söylemek isterim ki, bu vatanın her karışı kutsaldır ve Türk milletin helali ve ayrılmaz bir parçasıdır.

Bölünme ve ayrılma rüyası görenler, kâbusla uyanacaklarını iyi bilmelidirler.

Bin yılda karılan bu harcı ayırıştırmaya, bin yılda kökleşen bu çınarı yıkmaya ve bin yılda oluşan bağları kırmaya kimsenin gücü yetmeyecektir.

Adalet ve Kalkınma Partisi temel tercihini artık yapmalıdır.

Kimin yanında durduğunu, kiminle iş birliğini yaptığını açıklamalıdır.

Ya PKK, EOAK ve ASALA zihniyetlerinin hedeflerine hizmet ederek Türk tarihinin kara bir lekesi olarak hatırlanacak ya da milletimizin hak ve varlık hukukunu savunarak gönüllerde kalıcı olacaktır.

Her türlü sonucuna katlanacağı için seçim ve takdir hakkı AKP'nindir.

Parti olarak, yapılacak yeni Anayasa'nın millî kimliğimizden, millî ve üniter devlet yapımızdan, bin yıllık kardeşlik duygusundan taviz vermeden hazırlanması için elimizden gelen tüm demokratik imkânları kullanacağımızdan herkes emin olmalıdır.

Bölücülüğü masumlaştıracak, PKK militanlarını affedecek ve İmralı Adası'nı yazlığa dönüştürecek her teklife de sonuna kadar kapalı ve uzak olacağız.

Hükûmetin timsah gözyaşları döken kuşkulu siması, ne kadar uğraşsa da, ana dilde eğitim taleplerinin önünü açacak her girişime aşılmaz ve geçilmez millî bir duvar olacaktır.

Ve direneceğiz, dayanacağız, vazgeçmeyeceğiz; Türk milleti-
nin birlikte yaşama ülküsünü inşallah zayıflattırmayacağız.

Değerli Arkadaşlarım,

Son günlerde cereyan eden gelişmelerin birbiriyle yakın ilgi ve ilişkileri olduğu şüphesizdir.

Diyarbakır İçkale'de, restorasyon çalışmaları nedeniyle yapılan kazılar sonucunda kemik ve kafataslarına ulaşılması yeni bir tartışmanın ve cepheleşmenin fitilini tutuşturmuştur.

Bu kapsamda koparılan gürültünün, yapılan suçlamaların iyice zıvanadan çıkmaya başladığı görülmektedir.

Bulunan cesetlerin, faili meçhul cinayetlere kurban gittiğine dönük yaygara ve yaklaşımlar abartılı bir şekilde çoğalmıştır.

Üzerinde ittifak sağlanması gereken husus, eğer ortada bir cinayet varsa bunun ortaya çıkarılması, faileri tespit edilirse de gereğinin yapılmasıdır.

Milletimizi meşgul eden bu konunun tüm boyutlarıyla aydınlatılması, gerçekler ne ise üzerine gidilmesi gerekmektedir.

Neresi şüpheli görülüyorsa oranın incelenmesi, kazılması, adli ve tıbbi sürecin tamamlanması elzem hale gelmiştir.

DNA testleri başta olmak üzere, her yola başvurulmalıdır.

AKP zihniyetinin nasıl olsa 326 kişilik Meclis çoğunluğu elindedir.

Bu itibarla bahaneyle geçireceği, savsaklayacağı bir anı bile yoktur.

Faili meçhul olarak görülen tüm kuşkuların kararlıkla irdelenmesi ve sonuçlandırılması bir zorunluluktur.

İsveç'ten, kazılacak yerlerin adreslerini ifşa eden provokatör ve yabancı servis figüranlarının ülkemize getirilmesi acilen sağlanmalı ve bunlara yönelik gerekli yaptırım hayata geçirilmelidir.

Faili bilinmeyen, belirsizliğe mahkûm edilmiş cinayetler ve ilişki ağları açığa çıkarılmalı ve netleştirilmelidir.

AKP Hükûmeti, kendince, sözde demokratikleşmeden özgürleşmeye, vesayetten demokrasi açığına kadar her meseleyi gündemine almıştır.

O hâlde, faili meçhul karmaşasını ve kaosunu da çözmeli ve üstesinden gelmelidir.

Türk milleti bu kazı siyasetinden ve anormal boyutlara ulaşan gelişmez ve kontrolsüz gelişmelerden yorulmuştur.

Özellikle durumun hassasiyetini fark edemeyenlerin; et-seler de umursamayanların, televizyon ekranlarındaki ifşaatları ve izansız tespitleri çok kritik bir aşamaya gelindiğini göstermektedir.

Bu kanaat sahiplerinin uzman ve bilen sıfatıyla medyaya çıkarılması da sorumsuzluğun ta kendisidir.

Kazılardan çıkarılanların ne olduğuna ve arkasındakilerin nelerden ibaret bulunduğu; İstanbul'dan, Ankara'dan hükmeden bu gafillerin, soruşturma sürecinin sonuçlanmasını beklemeleri en sağlıklı olanıdır.

Zihinleri bulandıran açıklamalar ve belirli bir amaç kapsamında yapılan yorumlar, terörle mücadelenin seyrini olumsuz

etkilemenin yanı sıra, somut bir delil olmadan devletin baskı altına alınmasına da yol açmaktadır.

Meselenin manidar bir başka tarafı ise, AKP Hükûmeti döneminde kazılmadık yer bırakılmamış, geçmişin yargılanması için her fırsat değerlendirilmiştir.

Şu gerçeklerin muhatapları tarafından hiç unutulmaması makul, mantıklı ve doğru olacaktır.

Bu aziz vatanın her yerinde kefensiz kahramanlar yatmaktadır.

Bu sayede üzerinde yaşadığımız toprak parçası bize yuva olmuş, vatan hâline gelmiştir.

Arkeolojik kazılarla sonuç ve müsebbip aramaya çalışan AKP zihniyeti, atacağı adımlara toprağın altından bahaneler bulmaya, yapacağı işlere gerekçeler oluşturmaya çalışmaktadır.

Bu konuda ille de kararlılık var ise, buradan kazı ve kazma siyasetini yürüten AKP anlayışına sormak isterim ki;

• Bundan sonra Çanakkale'yi de kazmayı aklınızdan geçiriyor musunuz?

• Dumlupınar'ı, Sakarya'yı da gündeminize alacak mısınız?

• Malazgirt'e ve Çubuk'a da kazı ekibi gönderecek misiniz?

• Ermeni çetelerinin katlettiği vatan evlatlarının sere serpe yattığı yerlere de iş makineleri sevk edecek misiniz?

Peki, iş buraya geldiğine göre, bu kahramanların haklarını da arayacak mısınız?

Yarın mahşer gününde, şehitlerimizin failleriyle girdiğiniz sar-
maş dolaş hâlinizi nasıl anlatacaksınız?

Bu son kazılarla ortaya çıkan manzaranın, ülkemizin zaaf
içinde bulunan huzurunu daha fazla bozmamasını temin etmek
hükûmetin en öncelikli görevleri arasındadır.

Hatalardan dersler çıkarılması, hukuk dışı faaliyetlerden sakı-
nılması bizim en büyük dileğimizdir.

Ancak kazılarda bulunan her şeyin suçunu devlete yıkmak ve
siyasi çekişmelere alet etmek; hem rahmete kavuşanların ruhla-
rına eziyettir hem de aramıza sokulan nifaktır.

Bu itibarla herkes konu üstünde konuşurken dikkatli olma-
lı ve ağızlarından çıkacak sözlerin nerelere ulaşacağını iyi hesap
etmelidirler.

Muhterem Milletvekilleri,

Konuşmama son vermeden önce, tarım kesimiyle ilgili bazı
tespit ve düşüncelerimi sizlerle paylaşmak istiyorum.

Hepinizin şahit olduğu üzere, ülkemiz son günlerde yoğun kar
yağına sahne olmuştur.

Bu nedenle 2012 yılıyla ilgili kuraklık beklentileri de ortadan
kalkmış ve mevsimsel gelişmeler çiftçilerimizin yüzünü güldür-
müştür.

Kar yağışı, ekili ve dikili arazilere hayat vermiş, umutları taze-
lemiş ve kötümser bakışları yenmiştir.

Dileğim, çiftçilerimizin ettiklerinden daha fazlasını almaları ve hiç olmazsa bu hasat döneminde mutlu olmalarıdır.

Tarımın hem ülkemiz ekonomisinin gelişmesinde, hem de kaliteli, güvenli ve sürdürülebilir gıdaya ulaşılmasında çok önemli bir yeri vardır.

İmalat sanayimiz, enerji, ulaştırma ve hizmetler sektörümüz açısından tarım tartışma götürmez pazar niteliğine sahiptir.

Tarımsal girdiler sanayide hâlâ ihmal edilemeyecek boyutta kullanılmaktadır.

İç ticaretimizde ise tarımsal ürünlerin payı dikkate değer bir seviyededir.

Ayrıca tarımın toplam ihracat içindeki payı 2001 yılında yüzde 15,2 iken, 2011 yılında bu oran % 13,3'e gerilemiştir.

Bu veri bile başlı başına, tarımsal üretimdeki sorunları, basiretleri kapanmamış olanlara berrak bir biçimde gösterebilecektir.

Bununla birlikte, geçtiğimiz yıl tarım sektörü ihracat artışında, hayvansal ürünler, % 47,73'lük yükselişle ilk sırada yer almıştır.

Ancak dile getirdiğim bu hususlar meselenin yalnızca dış yüzeyini göstermektedir.

Asıl ve esas olarak, tarımsal alanda var olan problemler gün geçtikçe artmakta ve yaygınlaşmaktadır.

Son nüfus sayımına göre, toplam nüfusun % 23,2'si belde ve köylerde yaşamaktadır.

Sayıları 17 milyonu aşan bu kardeşlerimizin sorunları fazlaşmış ve içinden çıkılmaz bir hâle gelmiştir.

Kaldı ki, il ya da ilçe merkezlerinde oturup da çiftçilik yapan kardeşlerimiz az değildir.

Çiftçilerimiz çileli ve zor şartlar altında yaşamaktadır.

Başbakan Erdoğan'ın büyüyen millî gelirinden, çiftçilerin payına düşen nedense çok düşük miktarlardır.

Üreten, diken, büyüten, sulayan, yetiştiren, ulaştıran çiftçilerimiz emeklerinin, alın terlerinin karşılığını alamamaktadır.

Hâlâ gübre pahalıdır.

İlaç, tohumluk ateş pahasıdır.

Çiftçimiz neredeyse mazot parasına, girdi maliyetlerini karşılamak adına çalışmaktadır.

Pulluk, mibzer gibi tarım makinelerinin fiyatı gittikçe artmaktadır.

Traktör almak için ise, çiftçimiz, neyi var neyi yoksa ipotek ettirmektedir.

Kışın köylerimiz bitkin, bezgin ve karanlıktır.

İhtiyaçları karşılamak amacıyla pazarlara aydan aya bile zor gidilmektedir.

Kahvehaneler dolup taşmakta, dertler birikip yığılmaktadır.

Çaylar bile veresiye içilmekte, sevgiler ve kavuşmalar köylerimizde hep ertelenmektedir.

Çiftçi kardeşim yazın hasattan elde edeceği gelikle veya geciktikçe geciken pancar parasının umuduyla hayaller kurmaktadır.

Davos'ta anlatılan Türkiye tablosundan ve görüntüsünden ortada eser yoktur.

"Kıskananlar çatlasın, dünya bizi örnek alsın, dün Avrupa'nın hasta adamıydık, bugün ders veriyoruz." gibi sözlerin ne karşılığı ne de inandırıcılığı vardır.

Şu ibretlik çelişkiye bakınız ki, birkaç yıl önce Davos'u terk edenler, bugün sanal tablolar eşliğinde ekonomi dersleri verir duruma gelmişlerdir.

Ancak Avrupa'ya, AKP tarafından örnek gösterilen ekonomik mucize ve zenginleşme masalı ne hikmetse çiftçimize, köylümüze yansımamıştır.

Esasında zenginleşen Türkiye olmayıp; ekonomiye bir katkıda bulunmaya, emek sarfetmeyen ve devletin sağladığı imkânlarla bel bağlayan AKP zihniyetinin ihtiraslı vurguncularından başkası değildir.

Üzülerek ifade etmeliyim ki, ekonomik güvensizlik ve çaresizlik köylerin ruhuna nüfuz etmiştir.

Ayrıca hayvancılık eski tadını vermemekte, ithal et, üreticilerimizin neşesini kaçırmaktadır.

AKP Hükûmeti tarafından ne kadar görmezden gelinse de çiftçisi memnun ve rahat olmayan bir ülkenin gelişmişlik skalasında sıçrama göstermesi ve başarı hikâyelerine konu olması söz konusu bile olmayacaktır.

Çiftçimiz ürününün para etmesini istemektedir, ki bu son derece meşru ve yerine getirilmesi gereken bir mecburiyettir.

Çiftçimiz sırtındaki yüklerinin alınmasını, girdi maliyetlerinin azaltılmasını dilemektedir. Başka türlüünü de düşünmek mümkün değildir.

Kısaca söylememiz gerekirse, çiftçimiz insanca bir yaşam istemektedir. Hak ettiğini almak, çalışmasının karşılığına ulaşmak düşüncesindedir.

AKP Hükûmeti ise, bu talepleri yerine getirmekle yükümlü olup, bundan sonra çiftçimizin müsamahasının olmayacağını bugünden idrak etmesi lazımdır.

AKP'yi getiren çiftçimiz, götürmesini de çok iyi bilecek ve bu gidişle bunu da kesinlikle yapacaktır.

Görülen gerçek budur ve tüm gelişmeler buna işaret etmektedir.

Bu duygu ve düşüncelerle, konuşmama son verirken, hepimizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor; sağlık, başarı ve mutlulukla dolu bir hafta geçirmenizi diliyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

7 ŞUBAT 2012

Değerli Milletvekilleri,

Muhterem Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Haftalık olağan Meclis grup toplantımıza başlarken, hepinizi en içten duygularıyla selamlıyor, saygılarımı sunuyorum.

Konuşmama, Aydın Buharkent Belediye Başkanımız Kadri Ölçenoğlu'nun, görevi başında geçirdiği bir rahatsızlık sonucunda, aramızdan ayrılmasından duyduğum derin üzüntüyü ifade ederek başlamak istiyorum.

Bu vesileyle aziz dava arkadaşım merhum Kadri Ölçenoğlu'na Cenab-ı Allah'tan rahmet; ailesine, Buharkentli vatandaşlarıma ve camiamıza sabır ve başsağlığı diliyorum.

Bildiğiniz gibi, dün itibarıyla, ilk ve ortaöğretim çağındaki 17 milyona yaklaşan evladımız, ara dönem tatilinden sonra eğitimlerine kaldıkları yerlerden başlamışlardır.

Bununla birlikte, 3 Şubat tarihinde ataması yapılan 16 bine yaklaşan öğretmenimiz de bu eğitim döneminde görevlerinin başında olacaklardır.

Elbette bu durum sevindirici bir gelişme olsa da hâlâ atanamama çilesi çeken öğretmenlerimizin varlığı göz önüne alındığında, ortaya çıkan manzaranın yeterli ve doyurucu olmayacağı anlaşılabilir.

Beklentimiz, atanamayan öğretmenlerin var olan sorunlarının bütünüyle ve kökten çözülmesi, taleplerinin cevap bulması ve eğitim kadrosunun güçlendirilmesidir.

Konunun zamana yayılarak, öğretmenlerimizin atanamama sıkıntılarına bigâne kalınması ise hiçbir şekilde kabul etmeyeceğimiz bir durum olacaktır.

2011-2012 eğitim ve öğretim yılının ikinci yarısında, tüm öğrencilerimize ve öğretmenlerimize başarılar diliyor, aileleriyle birlikte huzur ve mutluluk temenni ediyorum.

Muhterem Arkadaşlarım,

Malumlarınız olacağı üzere, AKP iktidarının yanlı, maksatlı ve gizli hedefleri gözeten uygulamaları, çarpık ve çapsiz politikaları ülkemizi gerilim yumağı haline getirmiştir.

Siyasal ihtirasın gayya kuyusuna düşen hükûmetin peşi sıra neden olduğu skandallar, tahribatlar ve talanlar ülkemizi iyice içinden çıkılmaz bir alana itmiştir.

Biliyor ve görüyoruz ki, AKP, vizyonsuzluğunun, millî değerlere karşı tahammülsüzlüğünün ve düşmanlığının gereğini her fırsatta yapmış, her şartta göstermiş ve her ortamda ispat etmiştir.

Türkiye bu hilkat garibesi siyaset tarzıyla, huzursuzluğun ve krizlerin eşliğinde sürekli sınanmış, enerjisi ve heyecanı israf edilmiştir.

Cumhuriyete diş bileyenler, Türk milletinin bir ve bütün olmasından dolayı uykuları kaçanlar, AKP çatısı altında toplanarak hücumlarını arkası arkasına tertip etmişlerdir.

Ne hazindir ki, bu nifak siyaseti ileri demokrasi uydurmasıyla tarihimizi kamplara ayırmakta ve sanık sandalyesine oturtmak için her çirkin yola müracaat etmektedir.

Dersim İsyanıyla ilgili gelişmeler bunlardan birisidir.

Başbakan Erdoğan bizim Dersim konusunun açılmasından rahatsızlık duyduğumuzu dillendirirken, bilmeden çok doğru bir noktaya temas etmiştir.

Evet, çok haklısınız Sayın Başbakan, biz Dersim İsyanını bastıran kudrete katliamcı demenizden ve isyan elebaşlarına hadlerini bildiren cesareti katliamla ilişkilendirmenizden dolayı son derece rahatsızız.

Gerçekler ayan beyan ortaya çıkmıştır ki, AKP, Cumhuriyete ait ve dair ne varsa karşısına almakta ve hırpalamaktadır.

89 yıllık birikim, zenginlik ve derinlik yıpratılmakta; anlam ve değer kaybına uğraması hedeflenmektedir.

Karşımızda çok sinsi ve bir o kadar da tehlikeli süreç devamlı olarak ilerlemekte ve millî emanetleri kuşatmaktadır.

Bunun içindir ki Türkiye; geriye gidişin, 29 Ekim 1923 tarihinde girdiği tarihsel güzergâhtan sapmanın yoğun emareleri ile yüz yüzedir.

Bugüne kadar hasıraltı edilmiş, sumen altına itilmiş ve geri planda tutulmuş ne kadar kin ve garez varsa, AKP eliyle devreye sokulmuş ve mesafe alması sağlanmıştır.

Bu zihniyet algısıyla birlikte, çirkeflik adım adım güçlenmiş, çamur siyaseti hızla zemin bulmuş, iftira ve hakaret virüsü salgın hâline gelmiştir.

Yıkımın kıvılcımlanması, çözülmenin kamçılanması ve çaresizliğin kanıksanması herkesin gözü önünde gerçekleşmiş ve aşama aşama genişleyerek vahim boyutlara ulaşmıştır.

Meselenin içimizi acıtan ve yakan en bariz tarafı da, AKP'nin, Cumhuriyetin temellerine alenen ve hiçbir korkuya kapılmadan suikast düzenlemesi olmuştur.

Diyebiliriz ki, bölücülük kazanı küresel güçlerin beslemeleri tarafından ateşlenmiş ve aziz millet hazinesi burada buharlaşmaya terk edilmiştir.

Batı'nın atına binerek BOP'un kılıcını sallayanların gerçek yüz ve niyetleri bu şartlar altında daha da görünür ve hissedilir hâle gelmiştir.

Dikkatlerden kaçmayan en kritik husus ise, iktidar anlayışının, ustalık dönemi diye isimlendirilen üçüncü dört yıllık dönemin ilk etaplarında, maskesini indirerek asıl gündemini sergilemeye başlamasıdır.

Bunlardan ilki hiç şüphesiz, milletimizle bütünleşmiş millî bayramlar ve bu çerçevede düzenlenen kutlama törenleriyle ilgili son gelişmelerdir.

23 Nisan, 30 Ağustos ve 29 Ekim'in etrafının sarılmasından sonra sıra Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün Samsun'a çıkış tarihine gelmiştir.

Bildiğiniz üzere, yalnızca sıfatında millîlik vasfı kalan Eğitim Bakanlığı, 19 Mayıs törenlerinin Ankara dışındaki illerde anılmasının önüne geçmiş ve sorunlu bir karara imza atmıştır.

Başbakan Erdoğan ise, "19 Mayıslarla, millî bayramlarla ilgili yönergeyi bizden önce yapmışlar. Bunu farklı yönlere çekmenin de anlamı yok. Vatan ve millet sevgisini sizden öğrenecek değiliz." diyerek içine girdiği bulanıklığı ve kafa karışıklığını açıkça ispatlamıştır.

Bilahare, bizim, kendilerinin millet ve vatan sevgisini, memleket sevdasını ölçecek kalibrede olmadığımızı dile getirmiştir.

Doğrudur, biz Sayın Başbakanın ve zihniyetinin vatan ve millet sevgisini ölçecek kalibrede değiliz.

Çünkü biz, olmayan bir şeyi ölçecek durumda ve seviyede değiliz.

Netice itibarıyla, 19 Mayıs törenlerinin; öğrencilere ve ailelerine sözde külfet getirmesi, eğitim ve öğretim sürecini olumsuz etkilemesi ve soğuk hava şartları gibi bahanelere sığınarak kısıtlanması planlanmıştır.

Elbette bunlar, AKP'nin kendi ucube görüşü olmakla birlikte, yanlış savunmaya dönük mazeret kurgusundan öte bir anlam taşımayacaktır.

Şurası üzeri örtülemeyecek kadar açık bir gerçektir ki, 19 Mayıs kutlamalarından rahatsızlık duyulmasının gerisinde 29 Ekim 1923 tarihine dönük kızgınlık bulunmaktadır.

Bu millî bayramımızın kutlanmasını engellemek, boş ve mesnetsiz mazeretlerle alanını daraltmak olsa olsa, 19 Mayıs ruhunu, idealini ve hedeflerini etkisiz kılmakla bir ve eş değerde olacaktır.

Bilinmelidir ki, 19 Mayıs, esarete karşı dik duruşun, işgale karşı direncin ve millet varlığını yaşatma konusundaki tavizsiz kararlılığın bir özetidir.

Bandırma Vapuru'nun özgürlük seferi, Cumhuriyete giden yolculuğun müjdesi ve düşman tasallutuna başkaldıran gücün maviliklerden süzülerek son yurdumuzu kurtarma ilanı ve inancıdır.

19 Mayıs, hakkına ve hayat alanlarına kastedilen büyük millîtimizin ayağa kalkışı, silkinişi ve uyanışıdır.

Mahrumiyetten varlığa, ölümden hayata, zindandan ışığa çıkıştır, erişmedir ve ulaşmadır.

Bu kutlu tarih; demokrasinin, millet hâkimiyetinin ve iradesinin tecelli edeceğinin habercisi ve öncüsüdür.

Nihayetinde 19 Mayıs, vatanımızda ilelebet var olma yemini- nin bir sonucu, kendi geleceğimiz üzerinde kanlı ve emperyalist emellerin asla tutunamayacağını bir bildirisi- dir.

Bahsetmeye çalıştığım bu ilkeler dışındaki her beyan ya da girişim; bu tarihî hamleyi çarpıtmak, içini boşaltmak, basit ve güdük önerilerle manasını ve mesajlarını getirmek anlamına

gelecektir ki, takdir edeceğiniz üzere bizim bunu görmezden gelmemiz söz konusu bile olmayacaktır.

Bizim nazarıımızda, kurtuluş mücadelesinin mehabetini ve muhteşemliğini sarsmaya dönük her niyet sahibi, dünkü işgal kuvvetlerinin bugüne yansıyan bakiyesidir, artığıdır ve geride kalan kalıntısıdır.

Bu itibarla 19 Mayıs kutlamaları, Millî Mücadelenin hatıralarda yaşatılması ve sahiplenilmesinin doğal bir neticesi ve yeri dolmayacak bir zorunluluğudur.

Bunun hilafına kim fikir ve düşünce serdediyorsa, bilsin ki art-niyetlidir, kötülüğün ve küstahlığın bizzat kendisidir.

Millî bayramları güncellemekle uğraşanlara sormak isterim ki;

- Sizin başka işiniz ve meşguliyetiniz kalmamış mıdır?
- Bu güncellemeyle varmak istediğiniz yer, ulaşmayı dilediğiniz aşama neresidir?
- Bu aziz milletin bayramlarını incitmekten, hırpalamaktan muradınız nedir? Neyi umuyorsunuz? Ve neyi amaçlıyorsunuz?

Sayın Cumhurbaşkanı, Sayın Başbakan Türkiye'yi nereye götürüyorsunuz? Nereye çekiyorsunuz? Ve kimlerin menfaatini gözetiyorsunuz?

Emin olun ki, dün 19 Mayıs'tan kim rahatsızlık duyuyorsa, bugün de aynı zihnin ve düşüncenin mümessilleri ve varisleri işbaşındadır.

19 Mayıs'a, Cumhuriyet'e ve Türk milletine karşı hazım zoruunu yaşayan kim varsa, bugün küllerinden yeniden dirilmiştir.

Cumhuriyetin ilanıyla sinen, ihanetin kuytusuna çekilerek mevcudiyetini tahkim etmenin yollarını arayan densizler, ahlak-sızlar; bir kez daha hesaplaşmak adına başlarını kaldırmışlar ve kaybettikleri mevzileri elde etmek için faal duruma geçmişlerdir.

Her geçen gün ivme kazanan hezeyanları "Sessiz Devrim" di-yerek selamlayanlar, "Kuzey Kore olmaktan kurtuluyoruz." söz-leriyle alkış tutanlar pek tabiidir ki, bugünün Ali Kemalleri, hıya-netten dolayı yüzlerinde ak kalmayan şahsiyetsizleridir.

Ancak birlik ve beraberliğimizin teminatları arasında yer alan, bizi birlikte bir millet yapan; acıyı, sevinci ve geleceği birlikte adımlamamıza vesile olan günleri, yıl dönümleri elimizden al-maya elbette her şeyden önce büyük Türk milleti izin vermeye-ktir.

Sömürgeleşmiş beyinleriyle, zapt edilmiş benlikleriyle, çevre-lenmiş bilinçleriyle ufkumuzu perdelemeye çalışanlar, köhnemiş ve sefil düşmüş biçareler aradıklarını; önce Allah'ın izniyle, sonra da aziz milletimizin imrenilecek iradesinin engellemesiyle kesin-likle bulamayacaklardır.

19 Mayıs'ı akıllardan silmeye, gönüllerden silikleştirmeye, vicdanlardan sürmeye kimsenin gücü ve dermanı da yetmeye-ktir.

Değerli Milletvekilleri,

AKP'nin sahnelediği oyunların bir diğer hedefinde ise Andımızla birlikte Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün Gençliğe Hitabesi yer almıştır.

İlave olarak İstiklal Marşı'nın, başkent Ankara'nın ve Cumhuriyet rejiminin pusuya yatmış ihanet lobileri tarafından hedefe konulduğu anlaşılmaktadır.

AKP'nin medyadaki kin kusan yüzü, izan ve insaf fukaralığıyla malul siması görevlendirilmiş sömürge komiseri gibi hareket ederek, önüne gelen millî kıymete zehir saçmaktadır.

Ne tesadüftür ki, AKP menşeli düzeysiz polemikler, vahamet derecesi yüksek teklifler, milletimizin kabullerine hançer vuran arsızlıklar, manidar bir şekilde hep belirli ağızlardan çıkmaktadır.

AKP'den çıkan çatlak sesler, bozuk ve aksak nefesler, Türkiye'nin gündemini karartmak ve kapatmak için sanki özel olarak görevlendirilmiş gibidirler.

Bu kapsamda, Gençliğe Hitabe ve Andımız üzerinden servis edilen proje ve kanaatler bir hayli etkinlik kazanmıştır.

AKP'nin görevli beyanatçısı, Gençliğe Hitabe'yi tartışmak lazım diyerek, durduk yerde yeni bir çekişmenin ve kutuplaşmanın kurdelesini kesmiştir.

Öncelikle ifade etmek isterim ki, tartışmamız gereken Gençliğe Hitabe değil, AKP'nin seviyesizlikleri, sevimsizliği, Hürriyet ve İtilafçılıkla örtüşen şaibeli karakteridir.

Dünün millî Mücadelesinin önüne taş koyan, düşman süngülerine siper olan, teslim bayrağını kaldırarak son vatanımızı peşkeş çeken Hürriyet ve İtilafçı çürümüşlük AKP'de tekrar vasat bulmuştur.

Açık bir şekilde söylemek lazımdır ki, AKP Damat Ferit'in izinden, Milliyetçi Hareket de Mustafa Kemal'in felsefesinden feyzalmaktadır.

Bu nedenle, AKP sözcüleri tarafından ifşa edilen; "Atatürk'ü kanunla sevdiremezsiniz, Atatürk'ü Koruma Kanunu ne büyük hüsrân ve garip bir durum. Peygamberi bile koruma kanunu yok." sözlerinin esasen yadırganacak bir tarafı olmayacaktır.

Hemen söylemelim ki, Peygamber Efendimizin, rahmet ve mağfîret elçisinin böylesine çapsız, düşük ve beyhude tartışmalara konu edilmesi günah ve ayıptır.

Nitekim aziz Peygamber'imizin manevi ihtişamının korunması için; iman ve hayranlık dolu yüreklerimiz, hidayet parıltısıyla aydınlanmış kalplerimiz ve kutlu tebliğini ne pahasına olursa olsun yaşatma konusundaki azmimiz kâfi gelecektir.

Bunları anlamayan, anlasa da itiraf edemeyen, siyasetin dar labirentlerinde zekâlarını, idraklerini kaybetmiş biçarelerin yüce değerlerimizi kısır gündemlerine alet etmeleri tam bir sorumsuzluk örneğidir.

Diğer taraftan, Türk milleti Atatürk'ü de kanunlarla sevmemiş ve sahiplenmemiştir.

Sorarım sizlere, Türk milletinin önüne, geriye dönmeyi aklından geçirmeden düşen, baskı ve zulmü defetmek için olağanüstü emek ve mücadele gösteren bir kahramanı sevmek için kanunla mı ihtiyacımız vardır?

Yıkım sözcüsü ve öncüsü şahsiyetler millî figürlerimizin, abidevi şahsiyetlerin kanunla sevildiğini nasıl ve hangi mantıkla ağızlarından çıkarabilmektedir?

Böylesi bir yargıya varabilmek için, eğer varsa kökünden ve gerçeklerinden kopan bir zavallı olmak yeterli olacaktır.

Bu zihniyetin Mustafa Kemal'in "Gençliğe Hitabe"sinden de, okullarımızda okutulan "Andımız"dan da rahatsızlık duyması fitnatına ve mizacına uygundur.

Toptancı ve kolaycı yaklaşımlara esir olmuşlara bu anlayışa göre, Millî Mücadele dönemlerini anımsatan ne varsa kötü ve kabul edilemezdir.

Bu çevrelerce, her millî değeri sulandırmak, sorgulamak ve gözden düşürmek yerinde olacaktır.

Eğer bu da yeterli olmazsa, Türk milletinin; nefes almasından, son vatanında bulunmasından ve var olduğunda dolayı sorguya ve sigaya çekilmesinde de bir sakınca bulunmayacaktır.

Yetmez ama, evet deniliyorsa; oldu olacak, cansız bir vatan, kansız ve ruhsuz bir millet olalım, malum çevreler de rahata ersin, himayesi altında buldukları da özlemlerine kavuşsun.

İsterseniz ve takdir buyursanız, emperyalist müzayede yoluyla şerefimizi, haysiyetimizi ve mukadderatımızı da devredelim ve her şeyden vazgeçerek topyekûn yok olalım.

Bu mudur istedikleriniz? Bunu mu söylemeye ve kastetmeye çalışıyorsunuz?

İçinden geçtiğimiz devrin siyasi galipleri, size sesleniyorum, size soruyorum; nedir maksadınız?

Bize neyi anlatmaya, neyi kabullendirmeye ve neyi göstermeye çalışıyorsunuz?

Sizin, bu milletin değerleriyle, birliği ve kutsal emanetleriyle alıp veremediğiniz nedir?

Aziz Türk milleti, % 50'lik oy desteğini size; dağılım, bölünelim, parçalanalım ve geçmişimizden kopalım diye mi verdi?

Bu nasıl bir körlüktür, bu nasıl bir tamahkârlıktır ve bu nasıl bir gözü dönmüştüktür?

Sayın Başbakan, ustalık dönemi laflarından, Türkiye'yi küresel güçlere teslim etmeyi mi kast ediyorsunuz?

Türk milletini; yabancı emellerin uşağı, Haçlı hedeflerin odağı ve kanlı senaryoların budağı yapmayı mı istiyordun?

Değerli Arkadaşlarım,

İşte bunlardan dolayı başımıza gelecekleri öngören bir basiret dehasıyla Gazi Mustafa Kemal Atatürk Gençliğe Hitabe'sini kalem almış ve Türk gençliğine hediye etmiştir.

Kendisi Gençliğe Hitabe'yi aynen şu sözlerle geleceğin millî zihinlerine miras olarak bırakmıştır: "Bugün ulaştığımız sonuç, yüzyıllardan beri çekilen ulusal yıkımların yarattığı uyanıklığın

ve bu sevgili yurdun her köşesini sulayan kanların karşılığıdır. Bu sonucu Türk gençliğine armağan olarak bırakıyorum."

Bu yüzden, birinci vazife olarak, Türk istiklalini, Türk Cumhuriyet'ini, ilelebet muhafaza ve müdafaa etme konusunda öğüt vermiştir.

Mevcudiyetimizin ve istikbalimizin yegâne temeli olarak bunu işaret etmiştir.

Ve bunun en kıymetli hazine olduğuna vurgu yapmıştır.

Sanki bugünleri görmüş gibi, bu hazineden mahrum etmek isteyecek dâhili ve haricî bedhahların olacağını o günlerden ikaz etmiştir.

Daha vahim bir durum olarak da memleketimizin dâhilinde, iktidara sahip olanların gaflet ve dalalet ve hatta hiyanet içinde olabileceklerini ifade etmiştir.

Bu güruhun, şahsi menfaatlerini, istilacıların siyasi emelleriyle birleştirebileceği konusunda da hepimizi, hayrete düşüren bir tespit maharetiyle uyarmıştır.

Bu ayakları yere basan ve isabetli teşhislerden dolayı "Gençliğe Hitabe" iktidar çevrelerinde rahatsızlık yaratmaktadır.

Basireti bağlandığından dolayı gözleri görmeyenlere, kulakları duymayanlara, kalpleri mühürlenmiş duygusuzlara, fikrî melekeleri felç olan piyonlara buradan tekraren bildirmek isterim ki,

Gazi Mustafa Kemal Atatürk, Hitabe'sini gözyaşlarıyla okumuştur; biz de büyük bir özlemle, coşkuyla ve vazgeçmeyecek bağlılığımızla bu yüksek erdemi bağrımıza basıyoruz.

Çiğnetmemeye, ellerimizde yüceltmeye, kirlî emellerin uzanamayacağı zirvelerde korumaya söz veriyoruz.

İnanıyorum ki, muhtaç olduğumuz kudret damarlarımızda akan asil kanda mevcuttur ve ebediyete kadar da inşallah böyle kalacaktır.

Ayrıca büyük vatan şairimiz merhum Mehmet Akif'in yazdığı İstiklal Marşı'nın derin sırrından rahatsızlık duyanlar, bu büyük tefekkür dimağının, Türk milletinin şahlanışını ve muazzam kimliğini seslendirmesinden keyifleri kaçanlar da güneşi balçıkla sıvamaya cesaretleri yetmeyecektir.

Türk milletinin yıkılmasını gözleyenler başaramayacaklar, dönemsel kuvvetlerine güvenmeleri bir işe yarayacaktır.

Andımızı kaldırmayı, okullarda Atatürk köşelerini çökertmeyi kafasına koyan AKP, bu gidişle kurduğu tuzaklara kendisi düşecek ve; "Türk'üm, doğruyum!" nidalarının rüzgârında savrulmaktan kaçamayacaktır.

Şu hususu, bir defa hiç kimse hatırlıdan çıkarmamalıdır ki;

AKP Hükûmeti, hangi şirret projeyi uygularsa uygulasin, Türk milletiyle bütünleşmiş millî değerlere ne şekilde el uzatırsa uzatsın; Milliyetçi Hareket Partisi'nin iktidarında tüm pislikler temizlenecek, yanlışlar düzeltilecek ve iadeitibar mutlaka sağlanacaktır.

Cumhuriyetle hesaplaşma içerisinde olanlar hemen sevinmesinler, zira hevesleri gün gelecek kursaklarında kalacaktır.

AKP'de yaptıklarının, iş birlikçiliğinin ve çözülmedeki ısrarının hesabını hukuk önünde mutlaka ödeyecektir.

Muhterem Milletvekilleri,

Dokuz yıla yaklaşan AKP'li iktidar yıllarında hayatın her alanında, ayrışmanın ve cepheleşmenin türlü yöntem ve çeşitleriyle karşı karşıya kalınmıştır.

Milletimiz, devamlı olarak değerler ekseninde çatıştırılmış ve kutuplaşmanın derin sularına gömülmek istenmiştir.

Kimi zaman etnik kökenli, kimi zaman da inanç temelli bir saflaşmanın açmazına düşürülmüştür.

AKP'nin kışkırttığı ihtilaflar, tahrik ettiği hizipler, her şeyden önce bin yıllık kardeşlik hukukumuzun surlarını ve içeriğini zedelemiştir.

İki ruhlu, iki yüzlü ve iki kimlikli Adalet ve Kalkınma Partisi, her konuyu uçlara taşımış; kaynaşmanın, birlikteliğin ve yakınlığın yaralanmasına neden olmuştur.

Dokuz yıllık AKP marifetiyle, milletimiz; inananlar-inanmayanlar, laikler-antilaikler gibi çok tehlikeli tasniflere tabi tutulmuş, etnik ve mezhep merkezli öbekleşmenin, kümeleşmenin sancılarını yaşamıştır.

Parti olarak, toplumsal yapının arasına duvar ören bu girişimlerin, çok tehlikeli olaylara neden olabileceğini geçmişte değişik ortamlarda vurguladık, dikkatleri bu kördüğümüne çekmeye çalıştık.

AKP zihniyeti, iktidarını sürdürmek ve peşi sıra sağlamlaştırmak amacıyla; millî ve manevi değerlerimizi hayâsızca siyasi karaborsa malzemesi yapmış ve bunun üstünden de azami fayda elde etmeyi ummuştur.

İnanç hortumculuğu, maneviyat tacirliği hep bu sürecin bir mahsulü olmuştur

AKP'nin ortakçısı ve siyasi serumu olan CHP de bu sürece büyük katkı ve destek vermiştir.

AKP ne zaman sıkışsa, Ana Muhalefet Partisi CHP cankurta-
ran gibi yetişmiş, tezgâh altı siyaset ilişkisiyle kendisine pist ol-
muş ve suni teneffüs yapmıştır.

Ne kadar inkâr edilse de CHP nehri, AKP değirmeni durunca,
tahliye vanalarını açmış ve iktidarın çarklarını çevirmiştir.

Bilhassa manevi değerler alanındaki sözde AKP-CHP atışma-
sı, paylaşım ve hisse kapma kurnazlığı, her defasında AKP'nin ha-
nesine puan yazmış ve CHP'nin de işgüzarca gerçekleştirdiği acil
yardım atağı yanına kar kalmıştır.

CHP'nin, başı dara düşen AKP'ye anında yetişmesi, geçce-
geği tümsekli yollarda kılavuzluk yapması ve uçurum kenar-
larında köprü olması bildik ve tanıdık hâlleri olarak hepimizin
malumudur.

Dikkatlerinizi çekmek isterim ki, CHP Genel Başkanının geçti-
ğimiz haftaki grup konuşmasında sarfettiği, "dinsizler-dindarlar"
ayrımı yapıldığına yönelik suçlamaları, Başbakan'a pas olmuş ve
bu kapsamda başlayan karşılıklı söz düelloları yeni bir gerginlik
alanının çırasını tutuşturmuştur.

Hiç gereği ve yeri değilken, CHP Genel Başkanının AKP'nin
önünü açması ve elinden tutması, Başbakan Erdoğan'ın müte-
deyyin kardeşlerimizi istismar etmesine bir kez daha dayanak
olmuştur.

% 99'u Müslüman olan bir ülkede, Başbakanın manevi değerlerden nemalanma yarışına girmesi, istismarcılıktan medet umması ve ayrımları tetiklemesi gerçek niyetini bir kez daha açığa çıkarmıştır.

Bunu CHP yardımıyla yapması da işin bir başka manidar tarafıdır.

Az önce de dile getirdiğim gibi, CHP, AKP'nin serumudur; yoğun bakım nöbetçisi ve karanlık sokaklardaki teşrifatçısıdır.

Biz ise meseleye siyasi kaygılar ve çıkarlar penceresinden değil, ilke ve esaslar kapsamında yaklaşmaktayız.

Parti olarak Türk gençliğinin hem manevi hem de millî değerlere sahip olmasını istememiz ve bunu da hedeflediğimiz net ve tartışmasızdır.

Üstelik Parti Programımızda; inanlı, yüksek ahlaklı ve çağın gerektirdiği niteliklere sahip nesiller yetiştirmek, takip ettiğimiz misyonumuz arasında yer almış ve geleceğe bakışımızı temellendirmişdir.

Elbette inanan-inanmayan ayrımı ve dağılımı yapmanın doğru ve meşru bir hâl olmadığına yürekten inanıyoruz.

Bizim, yüce dinimizin buyruklarını yaşayanlarla, bunun dışında kalanlar gibi yapay bir bölmeye ve ayrıştırmaya gitmeyeceğimiz; kökeni, dini ve mezhebi ne olursa olsun herkesi kucaklayacağıımız her durumda bağlı kalacağımız bir prensiptir.

Bu vatanın suyunu içenlerin, ekmeğini yiyenlerin, bayrağını sahiplenilenlerin ve milletin bir mensubu olmaktan kıvanç

duyanların hepsi inancı ne olursa olsun, bizim için eşit ve saygın birer fert olarak görülmektedir.

Biz dinine bağlı olanların da güvencesiyiz, bunun dışında katanların da sigortasıdır.

Bizim için tabiidir ki vazgeçmeyeceğimiz hedef; millî ve manevi değerleri almış, öğrenmiş ve bunun gereğini yapan bir neslin var olmasıdır.

Ancak hiçbir şekilde tek tipleştirici ve aynılaştırıcı bir amacımız da yoktur.

İnanç ve değer üzerinden yapılan çekişmeler, diğerinin inancına veya inançsızlığına gösterilen vahşi tepkiler, sosyal ve toplumsal hayatımızda kanamalara yol açacak ve bir noktadan sonra da kangrene davetiye çıkaracaktır.

Bu itibarla Türk milletini, temelsiz ve amaçsız tartışmalara, sadece buldukları yerleri sağlamlaştırmak ve pozisyonlarını kuvvetlendirmek için kısır çekişmelere çekenler asla iyi niyetli değillerdir.

Partimizin duruşu ve ilkeleri açısından, 5 Şubat 2008 tarihli TBMM grup toplantımızda, konuyla ilgili tarihî bir tespit yapmış ve bakışımızı aziz milletimizle paylaşmıştık. Bu itibarla, tekraren hatırlatmak isterim ki;

Bedeli kanla ödenerek Büyük Atatürk'ün önderliğinde kurulmuş Cumhuriyetimizin başkenti Ankara iki önemli tepe üzerinde sembolleşmiştir.

Bunlardan biri devletimizi kuran ve milletimizi kurtaran aziz Atatürk'ün naşının bulunduğu Anıtkabir'i barındıran Anittepe,

diğeri ise inanç hürriyetimizin ve manevi değerlerimizin sembolü olan ve bir mabedi barındıran Kocatepe'dir.

Milliyetçi Hareket Partisi, kimseyi asla bir tercihe ve taraf olmaya zorlamadan, her ikisini de en yüksek seviyede benimseyen ve temsil eden, bu değerler arasındaki rabita ve bağın kopartılmasına asla izin vermeyen duruşu ile "Anıttepe ile Kocatepe arasına çekilmiş çelikten bir halattır."

Muhterem Milletvekilleri,

Sözlerimin bu aşamasında, Suriye'deki gelişmeleri değerlendirmek ve bazı düşüncelerimi sizlerle paylaşmak istiyorum.

Arap Baharıyla anılan isyan ve halk hareketleri, yakın coğrafyalarımızı altüst etmiş ve olumlu beklenti içinde olanları hayal kırıklığına uğratmıştır.

Mısır'daki şiddet sahneleri, dinmek bilmeyen olaylar, Tahrir felsefesine aşırı anlam yükleyen herkesi mahcup etmiş ve yüzlerini kızartmıştır.

Libya'daki insan hakları ihlalleri, işkenceler, cezaevlerin dolup taşması bir diğer sorun olarak kendisini göstermektedir.

Ayrıca henüz küresel iştahın hedefine ulaşamadığı Suriye'de ise cinayetlere ve insanlık dramlarına her gün bir yenisi eklenmektedir.

Mübarek Mevlit Kandili'ni karşıladığımız gün, Humus kentinde sayıları 300'e yaklaşan kişinin saldırılara kurban gitmesi, insanım diyen herkesin, her vicdan sahibinin yüreğini sızlatmıştır.

11 aydır süren çatışmalar ve öz itibarıyla iç savaş olarak tanımlanması gereken Suriye'deki olaylar, Humus'taki vahşet ve dehşet tablosuyla kritik bir eşiğe gelmiştir.

Bu cinayetin faillerini, azmettiricilerini kınıyor ve buradan telin ediyorum.

Humus'ta yaşanan insanlık trajedisinin, tam 30 yıl önceki Hama felaketinin yıl dönümünde vuku bulmasını mutlaka iyi değerlendirmek ve analiz etmek mecburiyeti vardır.

Bize göre Suriye yangını gittikçe genişlerken, buradan Şam uzmanı kesilenler, tam vâkıf olmadıkları bilgi kısıntılarıyla ahkâm kesenler yaptıkları yorumların nerelere varacağını da iyi görmelidirler.

Hele hele, Humus'taki cinayetlerin tarafı kesin olarak netleşmeden; daha doğru bir deyimle, saldırıların muhaliflerden mi yoksa Esad rejiminden mi kaynaklandığı açıklık kazanmadan, Batı'nın istediği şekilde değerlendirme yapanların, yakın coğrafyalarımızdaki bunalımda küçük ya da büyük oranda payları olacağını unutmamaları gerekmektedir.

Bir yıl öncesinde, bugünkü gibi yıkım ve kanlı mücadelelerin zerresi dahi bulunmayan Suriye'de, ne olmuştur da şimdi her yer karışmış ve vahşi eylemler, toplu infazlar belirgin hale gelmiştir?

Bu sorunun cevabı, Başbakan'ın, Suriye Devlet Başkanı Esadla kardeşlikten birdenbire nasıl düşmanlığa geldiğini izah etmesiyle kendiliğinden ortaya çıkacaktır.

Bildiğiniz üzere, Suriye'ye hemen hemen ilk cephe alan AKP Hükûmeti olmuştur.

Eski hâkimiyet havzalarımızın demokrasiye ve özgürlüğe kendi sosyal ve siyasal gerçeklerinden ulaşması konusunda tavsiye ve telkin edici bir rolü dışlayan, bunun yerine BOP'un planlarıyla bölgeye bakan AKP, daha ilk adımda yanlışla düşmüştür.

Şimdi merakımız Humus olaylarından sonra, Dışişleri Bakanının; Türkiye'nin üzerine ne düşüyorsa yapacağı beyanında toplanmaktadır.

Birleşmiş Milletleri göreve çağıran, uluslararası toplumun dursuz kalmamasını bekleyen bu zihniyet, açıkça askerî müdahale şakşakçılığı yapmakta, adresi malum çevrelere APS ile Suriye'yi vurun daveti göndermektedir.

Açıktır ki, böylesi bir bilinç kayması, tarihî ve telafisi asla olmayacak bir hata olarak tarihe geçecektir.

AKP'nin savaş çıkırtkanlığı yapması ve komşu bir ülkeye müdahale niyetlerine destek olması kabul edilir gibi değildir.

Suriye, komşu bir ülke olarak kendi iç dinamikleriyle meselelerini çözmeli ve yanı başımızda yeni bir işgal girişimi asla olmamalıdır.

Irak tecrübesi bizim için yeterince öğretici ve ders verici niteliktedir.

AKP Hükûmeti, Esad yönetimiyle, muhalifleri buluşturacak ve uzlaşmalarını sağlayacak yeni kanallar oluşturmalı ve meseleye tek yanlı yaklaşmamalıdır.

İki tarafta karşılıklı tavizlerle ve kolaylaştırıcı tutumlarla muhabakat zemininde buluşmalı ve kardeşlik bağlarıyla uluslararası operasyonların ve iç çatışmaların önüne geçmelidir.

Elbette muhaliflerin talepleri karşılanmalı, ancak merkezî yönetimin hassasiyetleri de göz ardı edilmemelidir.

AKP yalnızca muhalifleri dikkate alan ve kollayan tarzından vazgeçerek, geniş bir diyalog ve iletişim ortamı için uluslararası çevreleri harekete geçirmeli ve Suriye'nin kanlı bir işgalin içine düşmesi mutlaka önlenmelidir.

Suriye'ye küresel güçlerin şekil ve düzen vermesi yerine, tarafların güdümlü ve ön yargılı tavırlarından çıkması ve vakit çok geç olmadan inisiyatif almaları gerekmektedir.

Öte yandan, BM Güvenlik Konseyi de Rusya ve Çin'in veto-suyla Suriye'deki şiddet vakalarına dönük kınama kararını alamamıştır.

Ülkeler peşi sıra, diplomatik temsilciliklerini geri çekmekte ve bu şekilde hızla uluslararası bir müdahalenin tüm unsurları olgunlaştırılmaktadır.

Meselenin daha da çelişkili yanı ise, Suriye'deki acımasızlıklara, hukuksuzluklara, vicdanları kanatan ilkeliklere BOP prizmasından bakılmasıdır.

Bundan dolayı da bu ülkeye yönelik objektif, tarafsız ve herkese eşit mesafede yaklaşmayı öngören politikalar ihmal edilmekte ya da görmezden gelinmektedir.

Şu ilginç rastlantıya bakın ki, 2003 yılında Saddam'a git diyen AKP, bugün de Esad'a aynı tempoyla çağrıda bulunmaktadır.

Bu yüzden Türkiye'nin küresel çevrelerin planlarına teslim olan bir politikayla komşu coğrafyalara model olması ve emsal teşkil etmesi bize göre eşyanın tabiatına aykırı olacaktır.

Geldiğimiz bugünkü aşamada, tüm kartlar, Suriye'deki rejimin düşmesi, yönetimin tasfiye olması üzerine dağıtılmıştır.

Kuşkuya yer bırakmayacak biçimde ifade etmek lazımdır ki, Suriye'de olaylar kritik bir evreye dayanmıştır.

Bu itibarla AKP küresel çekim alanından, BOP yörüngesinden çıkarak, tarihî ve coğrafi düzlemde kader birlikteliği yaptığımız bu ülkeye sağduyuyu ve akliselimi tavsiye edecek bir duruş göstermelidir.

AKP, özellikle Birleşmiş Milletler nezdinde, Suriye'nin geleceğini Suriyelilerin tayin etmesini karalılıkla muhataplarına iletmemelidir.

Parti olarak Suriye'nin toprak bütünlüğünü, Müslüman bir ülkenin iç işlerine karışılmaması gerektiğini aynen Irak'ta olduğu gibi savunuyor ve bu ülkenin huzura, barışa ve istikrara bir an önce kavuşmasını diliyorum.

Libya'da, Fransa ve diğerlerinin peşine takılan AKP, ümit ederim ki, aynı yanlış Suriye'de tekrarlamaz ve Türk milletini sonu olmayan bir maceranın içine sürüklemez.

Konuşmama son vermeden önce kısaca bir konuya değinmek istiyorum.

Son günlerde meydana gelen yağışlardan dolayı bazı illerimiz sel baskınına maruz kalmış ve ortaya ciddi zararlar çıkmıştır.

En başta Hatay'da etkili olan yağışlar, geniş tarım arazilerinin sular altında kalmasına yol açmıştır.

Ayrıca Bulgaristan'daki bir barajın su kaçırması ve yoğun yağışlar Meriç Nehri'nin taşmasına zemin hazırlamış ve Trakya bl-gemiz yeni bir tehdidin eşiğine gelmiştir.

Buradan sel baskınlarından zarar görmüş vatandaşlarıma geç-miş olsun dileklerimi iletiyor, kayıplarının karşılanmasını istiyor ve muhtemel afetlerin önüne geçmek için lazım gelen tedbirlerin bir an önce alınmasını hkmetten beklediğimi ifade etmek is-tiyorum.

Bu düşüncelerle grup toplantımıza katılan herkesi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

14 ŞUBAT 2012

Muhterem Milletvekilleri,

Değerli Misafirler,

Basınımızın Kıymetli Temsilcileri,

Bu haftaki grup konuşmama başlamadan evvel, yüksek heyetinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Değerlendirmelerime geçmeden önce iki konuyu kısaca sizlerle paylaşmak istiyorum.

Birinci olarak, gelen şehit haberleri yine bağrımızı yakmış, ciğerimizi dağlamıştır.

Dün Şırnak'ın Uludere ilçesi kırsalında, teröristlerin açtığı ateş sonucu iki evladımız şehit düşmüş, üçü de yaralanmıştır.

Geçen hafta da, Çukurca'da bir evladımız daha şehit olmuştur.

Şehitlerimize bu vesileyle Yüce Allah'tan rahmet, ailelerine, silah arkadaşlarına ve aziz milletimize başsağlığı diliyor, yaralılarımızın ise sağlıklarına tekrar kavuşmalarını temenni ediyorum.

İkinci olarak, Başbakan Erdoğan'ın rahatsızlığından dolayı, kendisine Cenab-ı Allah'tan acil şifa dileklerimi iletmek istiyorum.

Sağlığına tam olarak kavuşmasını diliyor; şahsına, ailesine, Adalet ve Kalkınma Partisine geçmiş olsun temennilerimi bildiriyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Ülkemiz 9 yılı 2 ay 28 gündür AKP hükümetlerince yönetilmekte ve yönlendirilmektedir.

Bu süre zarfında üç defa tek başına iktidar olma şansı yakalamış olan bu zihniyetin, çok az partiye nasip olacak bir çoğunlukla ülke idaresine geldiği ve yön verdiği malumlarınızdır.

Ne var ki, Cumhuriyet tarihinde eşine ve benzerine çok az rastlanan bir siyasal güçle hükümet olma fırsatı yakalayan AKP, kendisine verilen kredileri heba ve sağlanan destekleri çarçur etmiştir.

AKP yoruldukça kavga çıkarmış, yıprandıkça çirkefleşmiş, yozlaştıkça Türkiye'yi yokuşa sürmüştür.

Yıllar içinde AKP; eskimiş, bayatlamış ve küflenmiştir.

Yoldan çıkmış, yılgınlığa düşmüş ve yalana teslim olmuştur.

Cumhuriyet tarihinde hiç görülmedik aşınmalar, adaletsizlikler ve arızalar AKP'yle birlikte vücut bulmuştur.

Aziz milletimiz kutuplaşmanın dehlizlerine sokulmuş, kompoların kucağına bırakılmış ve tertiplerin ortasına savrulmuştur.

Ümitlerin aydınlık yüzü, karanlık emeller tarafından örtülmüş, kapatılmış ve karartılmıştır.

AKP'ye birlikte geriye gidişin adı ileri demokrasi olmuş, bunalımın paravanı özgürlük sözleriyle inşa edilmiş ve tarafgirlik hukukla perdelenmiştir.

Değişim iddiaları milletten vazgeçmenin kurnazlığı, vesayeten kurtulma safsataları da geçmişin tümüyle inkâr edilmesinin sığınağı hâline gelmiştir.

Milletimizin anlam ve değer kaynağı olarak kabul ettiği ne varsa, içler acısı bir şekilde harap edilmiş ve çürüğe çıkarılması hedeflenmiştir.

Bu hâliyle AKP, yıkımın, yolsuzluğun ve yoksulluğun elçisi, temsilcisi ve elebaşısı olarak siyaset tarihine kara harflerle yazılmıştır.

Milletimizin birliği ve kardeşliği ucuz pazarlıklara konu edilmiş, devletimizin bekası iflah olmaz fenalıklarla sarsılmış ve böylelikle Türkiye gerçekten de dipsiz bir kör kuyunun sınırına kadar getirilmiştir.

"Demokratikleştik, özgürleştik, normalleştik, hesap sorduk." aldatmalarıyla bugün ülkemiz, ucu nereye dayandığı belli olmayan güzergâha sürüklenmiştir.

Daha da düşündürücü olanı ise bu aşamaya; AKP'ye güç ve destek veren, varlığında pay ve hisse sahibi olan kesim, zümre ve grupların karşılıklı itişmeleri, çekişmeleri ve hesaplaşmalarıyla gelinmesi olmuştur.

Türk milletiyle esasta gönül rabitası bulunmayan, kötürüm tavırlarıyla kötülüğü yaygınlaştırmaya çalışan mihraklar, doymak bilmeyen iştahlarıyla Türkiye'nin ufkunu kirletmiş ve daha iyiye ulaşma çabasını devamlı olarak kösteklemiştir.

Görüldüğü kadarıyla, AKP'nin ortaya çıkışında payı, fikri, katkısı ve emeği bulunan değişik kesimler, düşünce ve sosyal gruplar, dokuz yıllık birlikteliği bozacak ve bitirecek bir noktaya doğru yavaş yavaş ilerlemektedir.

Başta liberal kalemler olmak üzere, devleti ağ gibi saran unsurlar, etki alanlarını yaygınlaştırmak ve daha üst bir aşamada rakipsiz olabilmek amacıyla AKP'ye verdikleri kefaleti geri almaya başlamışlardır.

Gelişmeler bize bunları göstermekte ve ispatlamaktadır.

Cumhuriyetin kazanımlarını yağma ve talan etmeye dönük niyetleriyle fazlasıyla dikkatimizi çeken hizip ve gruplaşmalar istikrarsızlığı temellendirmiş ve kurumsallaştırmıştır.

Hepinizin bildiği gibi, bu süreç adım adım, hazmettiren hazmettiren mesafe almıştır.

Millî ve manevi değerlerin eritilmesi, erozyona uğratılması ve çarpıtılması bir plan dâhilinde gerçekleştirilmiştir.

AKP menşeli pervasızlıklar, devlet idaresindeki omurgasızlıklar, demokrasiyi tek taraflı ve işine geldiği gibi yorumlamalar ve muhalif unsurlara karşı yapılan süreklilikli avı eşliğinde bugünkü sancılı atmosfere gelinmiştir.

Son yaşanan kaos kapsamında itiraf etmek lazımdır ki, haşin ve hazin iktidar çekişmeleriyle ölkemiz, korkutucu düzeyde kan ve derman kaybına maruz kalmıştır.

Gelişmeler Türk milletinin; hassasiyetlerinin ayaklar altına alındığına, kutsallarının çığnendiğine ve hükmi şahsiyetinin ahlaksızca önüne gelene peşkeş çekildiğine delalet etmektedir.

Kaybedeni belli olan ve bunun da aziz milletimiz olduğu şüphesiz bulunan derin kapışma ve gerilim hâli, devlet yönetimini felç edecek aşamaya gelmiştir.

AKP iktidarı ile birlikte tüm kurum ve kuruluşlar birbirine girmiş, bunlar arasındaki yeterli olmasa da var olan eş güdüm ve iş birliği temelinden sakatlanmış, tahammülsüzlük halkaları her tarafı sarmıştır.

İktidarın öncülüğünde, bölünmenin, ayrışmanın, ufulanmanın ve dağılmanın pimi çekilmiş ve ortalık toz duman olmuştur.

Etnik bölücülük AKP'yi yakın markajda tutarak her dayattığını ve her istediğini alacak bir konuma ve pozisyona ulaşmıştır.

Türkiye'nin varlığına, Türk milletinin birlikte yaşama iradesine kini ve nefreti olanlar, AKP'nin açtığı ve belirlediği istikametten fitne enjekte etmişler, belalar ve musibetler bu nedenle başımızdan hiç eksik olmamıştır.

Bölücü odaklar, Cumhuriyetin mevcudiyetine garez duyanlar elbirliği yapmışlar, BOP'un taşeronu sıfatıyla şirret faaliyetlerini utanmadan, sıkılmadan sürdürmüşlerdir.

AKP iktidarı döneminde;

- Tarihimiz yargılanmış, Ermeniler memnun edilmiştir.
- Yıkım projesi hayata geçirilmiş, bölücüler sevindirilmiştir.
- İsyanlar alkışlanmış, Haçlı zihniyeti umutlandırılmıştır.
- Kanlı teröre prim verilmiş, federasyoncular şevklendirilmiştir.
- İmralı'ya oksijen sağlanmış, eli silahlı katiller heyecanlandırılmıştır.
- Milletimiz otuz altıya bölünmüş, son yurdumuzda olmamızdan rahatsızlık duyanlara gün doğmuştur.
- Ana dilde eğitim istekleri el altından vadeye bağlanmış, Türkçe geriletilmiştir.

Nitekim ülkemiz bir çıkmazdadır, sonu meçhul olan bir karmaşanın tam içine düşürülmüştür.

Bilhassa merkezine MİT ve bölücü terörün şehir ayağı olan KCK'nın yer aldığı yaşanan bazı dava süreçleri aziz milletimizi kaygılandırmış ve sağduyulu herkese; "Ne oluyor bu Türkiye'de?" sorusunu sordurmuştur.

Muhterem Milletvekilleri,

Tam açılımı sözde "Kürdistan Topluluklar Birliği" olan bölücü terör uzantısı KCK, paralel bir devlet organizasyonu olarak 17 Mayıs 2005 tarihinde kurulmuştur.

Bu nifak ve terör oluşumunun, kanlı örgütün şehirlerdeki ayağı ve ismi olduğu herkesin malumu olup, başında da Kandil'deki çetebaşı yer almıştır.

Milletimizi zehirleyen, şehitlerimizin kanına giren, hain eylemlerle cinayetlerin faili olan KCK'nın, 2009 yılına kadar faaliyetlerini hiçbir takibata uğramadan sürdürdüğü bilinmektedir.

Dağdaki silahlı eşkıya ile kentlerdeki bölücüler arasında irtibat ve koordinasyonu sağlayan bu terör yapılanmasının; ülkemiz için büyük bir tehdit olduğu geçtiğimiz yıllarda açıkça görülmüş ve hunhar eylemleriyle de bu defalarca teyit edilmiştir.

Hâlihazırda çetrefilli bir hâl alan ve çok ciddi iddiaları içinde barındıran KCK soruşturması ise 14 Nisan 2009 tarihinde başlamıştır.

Dikkatlerinizi çekmek isterim ki, KCK terör oluşumu, kuruluşundan itibaren dört yıl süresince hiçbir adli, idari soruşturmaya ve yaptırıma konu edilmemiştir.

Ne hikmetse 2009 yılı bir milat olmuş ve bir dizi operasyonlar sonucunda KCK meselesi Türkiye'nin gündemine oturmuştur.

O günden bu tarafa değişik tarihlerde, KCK kapsamında gözaltılar yapılmış, baskınlar gerçekleştirilmiş ve göz boyayıcı güvenlik tedbirlerine başvurulmuştur.

Tekraren ifade ediyorum ki, KCK, PKK'nın şehir uzantısıdır ve sözde alternatif bir toplum ve siyasal örgütlenme modelidir.

Hatta bölücü militanların siyasete taşınmaları ve dağdan ovaya hiçbir cezai takibata uğramadan ellerini kollarını sallayarak inişlerinin yol haritası olarak da ele alınmalıdır.

Başbakan Erdoğan'ın, "Silahı bırakır masaya gelirsiniz" derken ima veya kastettiği husus da kanaatimizce budur.

Bize göre KCK; bölücülüğün, eşkıyalığın ve düşmanlığın adıdır, tanımıdır ve bizatihi kandan beslenen vampirliktir.

Bildiğiniz üzere, bugüne damga vuran ve gündemi had safhada meşgul eden KCK davası çerçevesinde, kamuoyuna yansıyan iddialar, bilgiler, belgeler ve bulgular hepimizi hayrete düşüren bir boyut ve içerik kazanmıştır.

Takdir edeceğimiz gibi, İstanbul Özel Yetkili Cumhuriyet Savcılığı tarafından, MİT'in hâlen görevdeki müsteşarı, bu kurumun eski müsteşarı ve yardımcısıyla birlikte, beş kişinin şüpheli sıfatıyla ifadeye çağrılmaları tüm dikkatleri üzerine çekmiştir.

Bu davetin, yürütülen KCK soruşturması nedeniyle yapılması ve bahsettiğimiz kişilerin şüpheli olarak görülmesi için en kritik ve kaotik yanını teşkil etmiştir.

Arkasından, mahkeme nezdinde MİT müsteşarıyla ilgili yetki ve görev itirazı yapılması ve ifadeye vermeye gitmekten imtina edilmesi sürecin yönünü ve seyrini bir hayli etkilemiştir.

Bunu takip eden süre içinde, halen görevdeki müsteşar dışındaki MİT mensuplarıyla ilgili yakalama kararı verilmesi de meselelerin farklı bir aşamaya girdiğini göstermiştir.

Bu esnada İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı, MİT görevlilerini ifadeye çağıran savcıdan soruşturma yetkisini almış ve şaibeli bir tutumla yargının doğal mecrasına müdahale etmiştir.

Ayrıca, AKP, MİT Kanunu'nda değişiklik yapmaya niyetlenmiş ve konuyla ilgili değişiklik teklifini de TBMM'ne sunmuştur.

MİT Kanunu'nun 26'ncı maddesi, bu kurum mensuplarının görevlerini yerine getirirken, görevin niteliğinden doğan veya görevin ifası sırasında işledikleri iddia olunan suçlardan dolayı, haklarında cezai takibat yapılmasını Başbakanın iznine bağlamıştır.

Ancak, ilgili savcılığın, ifade çağrısını CMK'nin 250'nci maddesine dayandırması ve bu madde de; Özel Yetkili Mahkemelelerin yetki alanına giren suçları işleyenlerin, hangi görevde olursa olsun sorgulanabileceğinin hüküm altına alınması AKP'yi adrese teslim ve kişiye özel bir değişiklik için harekete geçirmiştir.

Yapılması düşünülen yasal hamleyle öz ve esas olarak mevcut soruşturma sürecinin etkisizleştirilmesi amaçlanmıştır.

Bu intibahı silmek için ise; Başbakanın vereceği izin kapsamına kritik devlet görevlerini icra eden üst düzey kamu görevlilerinin de dâhil edileceği anlaşılmıştır.

Elbette bunlar meselenin hukuki tarafı ve kısmıdır.

Ne var ki, hukuku siyasi hedefler doğrultusunda seferber etmek AKP'nin gerçek niyet ve yüzünü bir kez daha göstermiştir.

Genelkurmay Başkanlığı görevini yapmış emekli bir orgeneral, terör suçundan ve terör örgütü kurmaktan demir parmaklıkların arkasına atılırken, bunu normal ve olağan karşılayan AKP

zihniyeti, birdenbire kendisine dokunan bir yargılama sürecine karşı cephe almaktan çekinmemiştir.

İkiyüzlülüğün daniskası olan bu girişimin, hukuk devleti mantığına ve anlayışına alenen bir saldırı olduğu kuşkusuzdur.

Hukuku işine geldiği gibi yorumlayan, adalet terazinin sübjektif değerlendirmelerle dengesini bozan iktidar partisinin, bundan sonra inandırıcılığından ve dürüstlüğünden hiç kimse bahsedemeyecektir.

AKP yargısı bir kez daha harekete geçmiş ve yürüyen bir hukuki sürece kirini bulaştırmıştır.

Her şey tüm berraklığıyla ortadadır ki, hükûmet adalet mekanizmasını adama göre muamele yapan tarafgir, yanlı ve keyfî bir aşamaya getirmiştir.

Başbakan Erdoğan'ın; "Bugün artık bağımlı yargı yok, bugün artık birilerinin arka bahçesi bir yargı yok. Artık bugün, milletin yargısı var." sözleri de havada kalmış ve kandırmadan ibaret olmuştur.

Gelişmelerden hukukun kimin arka bahçesi olduğu, kimin tetikçisi hâline dönüştüğü ve kimin borazanını çaldığı iyice gözler önüne serilmiştir.

Belirtmek isterim ki, adaleti siyasal maksatlarla eğip bükenler, gün gelecek aynı adalet terazinin kefelerine başlarını vura-caklar ve bunun altında da hiçbir zaman kalkamayacaklardır.

Basiretini yitirmiş, duyarlılığını kaybetmiş, ayakta kalabilmek için her kumpasa bel bağlamış bir hükûmet etme anlayışının,

hukuka saygısız davranması ve kural tanımaz tavrı bir gün mutlaka başına büyük dertler açacaktır.

AKP'nin bugünkü cüretinin ve hukuku rafa kaldırmasının ardında, emin olun tamamen kendi yargısını oluşturmaya ayarlı 12 Eylül Referandumu bulunmaktadır.

Son olaylar göstermiştir ki, Türkiye'nin çivisi çıkmış, ölçü ve ayarlar kaçmış, düzen temelinden bozulmuştur.

MİT müsteşarının ifadeye çağrılmasını kabullenmeyen AKP Hükûmetinin, kıyameti koparması ve toplantı üstüne toplantı yaparak bahaneler bulmaya çalışması ne taraftan bakarsak bakalım bir skandalıdır.

Unutulmamalıdır ki, AKP aksini yapmaya yeltenmişse de görevi ve konumu ne olursa olsun, hukuk karşısında herkes eşittir.

İster cumhurbaşkanı, ister başbakan, isterse de sıradan bir insanımız olsun, hukuk herkese aynı pencereden bakmalı ve yaklaşmalıdır.

Yeri gelmişken sormak lazımdır ki, MİT müsteşarının savcılık sorgusuyla ilgili; "Aklımla izah edemiyorum." diyerek itiraz eden akıl yoksunu bir hükûmet üyesi, kendi saltanat yıllarında akılla ve mantıkla izah edilemeyecek nice faciaları ne zaman görecektir ve ne zaman anlayacaktır?

"Ortada suç yok vazife var, ifade daveti akla ve hukuka uygun değil." ibareleriyle sızlanan bir başka hükûmet üyesi ise, devri iktidarlarında vicdanların susturulduğunu, acımasızlıkların zirvelendiğini daha hangi misallere bakarak öğrenecektir?

Cezaevlerinde bulunan gazeteci, yazar, milletvekili, emekli ya da muvazzaf subayları akılla izah edebilenler, biraz uğraşırlarsa son gelişmeleri de ana hatlarıyla anlayabileceklerdir.

Türkiye girdiği bugünkü darboğazdan bir an önce çıkarılmalıdır.

Dokuz yılı aşan AKP döneminde yaşanan sorunlara her geçen gün yenileri eklenmektedir.

Çıraklık, kalfalık dönemlerini takip eden yıllardan sonra sırayı alan sözde ustalık dönemi, telafisi çok zor olacak gerilimlere kapı aralamıştır.

Buradan Başbakan Erdoğan'a seslenmek ve tavsiyelerimizi değerlendirmeye almasında fayda olduğunu ifade etmek istiyorum:

Emniyet, MİT ve yargı devletin taşıyıcı direkleri arasındaki üç vazgeçilmeyecek unsurdur.

Bunlar arasındaki keşmekeşlik, kavga ve kargaşa Türkiye'yi öngörülmecek tehlikelerin içine sokacaktır.

Var olan çekişmelere bir an önce son vererek, akliselimi ve sağduyuyu hâkim kılmanız milletimizin en öncelikli beklentisidir.

Başbakan sıfatıyla, Türkiye'yi istikrar içinde yönetme sorumluluğu içinde olduğunuzu ve bunun sonsuz yararlar sağlayacağını görmemiz gerekmektedir.

Bu nedenle MİT müsteşarını koruma altına almanıza gerek ve ihtiyaç yoktur.

MİT müsteşarı ve diğer görevliler İstanbul Özel Yetkili Cumhuriyet Savcılığına giderek bir an önce ifade vermelidir.

Türkiye Cumhuriyeti hukuk devleti olduğu kabul ediliyorsa, Anayasa ve kanunların herkesi bağlayacağı, hiç kimsenin yasaların üstünde ve önünde olamayacağı da akıllardan asla çıkarılmamalıdır.

Elbette hükûmetin görev sınırlarını kanunlar tayin etmektedir.

Başbakan ya da herhangi bir hükûmet üyesi, yasa ve anayasada dışında, hiç kimseye özel yetki, özel misyon ve özel görev veremeyecektir.

Aksi tutum bilinsin ki kesinlikle suç olacaktır.

Bu itibarla, MİT Kanunu'nda yapacağınız değişiklik teklifini de vakit geç olmadan ve başka sorunlara meydan vermeden geri çekiniz.

Zira bunda ayak diretirse, Milliyetçi Hareket Partisi, bahsi geçen değişikliğe hayır diyecek ve sonuna kadar da karşı tavrı olacaktır.

Muhterem Arkadaşlarım,

Asıl üzerinde durmamız gereken hususlardan birisi, belki de en önemlisi ise, MİT görevlilerinin neden ve niçin şüpheli zannıyla ifadeye çağrıldığı konusu olmalıdır.

Şu kadarını söyleyebilirim ki, medyada yer bulan iddiaların hiçbir şekilde kabul edilebilir ve geçiştirilebilir yanı yoktur.

Bu çerçevede, duyan herkesi şaşkına ve öfkeye sevk eden söz konusu iddialar ve suçlamalar ana başlıklar hâlinde şunlardan ibarettir:

1- Kanlı terörün uzantısı olan KCK yapılanması MİT'in gözetimi ve denetimi eşliğinde tamamlanmıştır.

2- MİT heyeti, istihbarat toplama ve bilgi edinme görevinin haricinde, örgütün yönetilmesine aracılık etmiş ve yönlendirmiştir.

3- MİT, gerek doğrudan temaslarında gerekse de örgüt içindeki elemanları aracılığıyla, elde ettiği hain saldırı ve eylem talimatlarının önlenmesi ve engellenmesine yönelik harekete geçmemiştir.

4- İstihbarat toplama görevi ihlal edilerek, devletin bütünlüğünü bozma ve anayasal düzeni yıkma konusunda bölücü çevrelerle mutabakata varılmıştır.

5- Kanlı eylemlere göz yumulmuş, İmralı canisiyle Kandil arasında kuryelik görevi yerine getirilmiştir.

6- MİT, örgüte verdiği taahhütler kapsamında, güvenlik güçlerinin operasyonlarını engellemek için çalışmalar tertiplemiş ve kanlı teröre geri bildirimde bulunmuştur.

Şayet bunlar doğruysa ve gerçekten de bu rezaletler vuku bulmuşsa, bunların Başbakan Erdoğan'ın izni ve müdahalesi olmadan gerçekleşmesi imkân dâhilinde olmayacaktır.

Oslo'da PKK'yla yürütülen pazarlıkları önce inkâr eden, ardından kabullenmek durumunda kalan Başbakan, anlaşıldığı

kadarıyla MİT'i bölünmenin vasıtası ve tetik çeken eli olarak kullanmıştır.

Özellikle yabancı başkentlerde ortaya çıkan ve servis edilen kanlı örgütle görüşmelerle ilgili olarak Başbakan; "Bu konuyu tabii ki MİT Müsteşarımız Hakan Fidan'la da konuştum. Müsteşarım kendine inandığım, güvendiğim bir arkadaşımıdır. Onu oraya yalnız göndermedim. Afet Hanım ile göndermiştik. O sıralarda Emre Bey'in rahatsızlığı vardı." sözleriyle her şeyi ortaya koymuştur.

Şimdi ise gündeme, bırakın herhangi bir görüşmeyi, terör örgütünün MİT eliyle kurulduğuna dönük iddialar düşmüştür.

Adı üstünde, millî bir vasfa sahip istihbarat kuruluşumuzun görevi, ülkemize yönelik yabancı operasyonları izlemek ve gerektiğinde de etkisiz hale getirmektir.

Şayet yasa dışı faaliyetler güvenliğimizi tehdit eden bir boyutta ise, şüphesiz yabancı müdahalesi ve parmağı olup olmadığına bakılmaksızın bu girişimlerde takip edilecektir.

Kaldı ki 2937 sayılı MİT Kanunu'nun 4. maddesinde, bu Kurumun görevleri açıkça yazılmış ve ifade bulmuştur.

Peki bu görevlerin neresinde az önce sıraladığım iddialar vardır?

Kendi devletine, varlık nedeni olan milletine namlu çeviren, aleyhe çalışan bir istihbarat oluşumuna dünyanın neresinde şahit olunmuştur?

Başbakan ve hükümeti bunu mutlaka izah etmeli ve açıklığa kavuşturmalıdır.

Elbette istihbarat teşkilatları, yeri ve zamanı geldiğinde güvenlik ve beka kaygılarıyla önleyici tedbirleri alacaktır ve de almalıdır.

Buna bir diyeceğimiz yoktur.

Ayrıca suç örgütlerinin içten çökertilmesi amacıyla sızma ve intikal çalışmaları da yapılabilecektir.

Ancak illegal oluşumlara nüfuz etmek bir şeydir, suçlarına ortak olmak ise başka bir şeydir.

Ve bunlar kesinlikle birbirlerine karıştırılmamalıdır.

Öyle ki terör örgütünün hain eylemlerine teşrifatçılık yapmak, sessiz kalmak ve hatta kolaylaştırmak istihbarat mantığının neresinde vardır ve hangi veçhesinde bulunmaktadır?

PKK'nın devlet tarafından kurulduğunu iddia eden izansızlar, bu iftirayı son zamanlarda sıklıkla dile getiren haysiyet fukaraları, acaba KCK'nın AKP'yle temas ve bağıni örtmek için bu şeref yoksunu ifadelere mi başvurmuşlardır?

Büyük resim meraklısı Sayın Cumhurbaşkanı, "Olağanüstü dönemden geçiyoruz, yaşananlar talihsizlik, kurumlar arası çatışmadan kaçınmak lazım." derken neyi kastetmektedir, neleri ima etmektedir?

Sınırları kanunla çizilmemiş bir görevi, devletin kurumlarına vermek midir talihsizlik?

PKK'ya teslim olunması, devletin yere serilmesi midir talihsiz olarak görülen?

Uludere hadisesinde yanlış istihbarat verdiği iddia edilerek hedefe oturtulan, iç çekişmeler yaşadığı sık sık gündeme getirilen ve görev tanımı dışına çıkarılarak özel işlerde kullanılan bir kurumun düştüğü içler acısı hal midir talihsiz olan?

Sayın Cumhurbaşkanı biz büyük resme bakıyoruz ve orada;

- Emniyet ile yargının bir yanda, hükümetle MİT'in diğer yanda olmasını ve devletin kanama geçirdiğini görüyoruz.

- Demokratik Toplum Kongresinin, KCK'nın, sözde barış konseyi zırvalarının, demokratik özerkliğin ve dört parçalı Kürdistan sözsuzluğunun taraflarını fark ediyoruz.

- AKP'nin dokuz yıllık iktidar döneminde devletin her kurumunu itibarsızlaştıranların, etkisizleştirenlerin ve içini boşaltanların şimdi de MİT'i liste başı yaparak kollarını sıvadıklarına şahit oluyoruz.

- Statükocu diyerek devre dışı bırakılmış, değişim karşıtı diyerek köşeye sıkıştırılmış değerlere bakıyoruz.

- Uсталık döneminin tüm namertliklerini ve oyunlarını sahneye bölünme figüranlarına rastlıyoruz.

- Haramla helali yer değiştiren, katille şehidi bir gören, mürdarla temizi karıştıran, melekle şeytanı ayırt edemeyen muhterisliği, maskaralığı ve menhus emelleri ibretle izliyoruz.

İsrarla üzerinde duruyorum ki, şayet MİT'le ilgili hususlar doğru ise, AKP, Türk tarihinin en büyük kalleşliğini aziz milletimize reva görmüş demektir ve bu tarifi olmayan sadakatsizlik bir mühür gibi iktidar kadrolarının alınına vurulacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Hukuk, demokrasi, özgürlük, güvenlik algısı ve kabulleri AKP'yle birlikte yerle bir olmuştur.

Zaman ayarlı bölücülük bombasının Başbakanlıktaki butonuna basılmış ve geri sayım maalesef başlamıştır.

İhtiraslarından gözleri kararmış olanlar iyice şırmarmışlar ve zıvanadan çıkmışlardır.

Tırmanan huzursuzluk sarmalı, yükselen şaibe dalgası, sürekli ivme kazanan iktidar mücadelesi ve komşu coğrafyalara doğru artan tahrik kampanyası ortalığı sislendirmiş ve kayganlaştırmıştır.

AKP, iktidar direksiyonunda önüne bakmaktan ziyade, akli patlayan lastiğine takılmış; geçiş güzergâhındaki tümsekleri, kasisleri fark edemeyecek bir ufuksuzluğun içine hapsolmüştür.

Bu iktidar başaramamış, sorunların üstesinden gelememiştir.

Bu iktidar Türk milletinin bin yıllık vatan tapusunu bölücülere ve BOP'a ipotek ettirmiştir.

Millî güvenliğimiz ağır ve sistemli bir suikastla karşı karşıyadır.

Dar kafalılardan, hamiyetsiz zihniyetlerin ve eşkıyayı hükümdar etmek isteyen memleket çıbanlarının kol gezdiği ve sürekli ilerlediği görülmektedir.

Sezarlığa, sultanlığa, krallığa, şahlığa özenenler sabırları gerçekten de zorlamaya başlamıştır.

Düşünebiliyor musunuz, Türkiye Cumhuriyeti'nin güvenliğinden sorumlu bir kurum, medyaya yansıyan hâliyle söyleyecek olursak, AKP'nin telkin ve talimatlarıyla çirkinliklere ve iğrençliklere sapmış ve açıkça düşmanla iş birliğine girmiştir.

Bu kabul edilemez iddialar şunu göstermektedir:

Türkiye'nin bölünmesi, üniter yapının çökmesi ve bin yıllık kardeşlik hukukunun iflası için AKP hainlerle masaya oturmuş ve savaşı mağlubu gibi her dayatmaya boyun eğmiştir.

İş öyle bir noktaya ulaşmıştır ki, güvenlik görevlilerimizi şehit eden, şehirlerimizi canlı bombalarla kuşatan, varlığımıza, hayat hakkımıza göz diken alçaklarla karşılıklı protokoller bile hazırlanmış ve imza aşamasına getirilmiştir.

İfşa edilen AKP-PKK mutabakatının içeriğinde;

- Türkiyeliliği esas alan demokratik ulus temelinde yeni bir Anayasa hazırlanması,
- Demokratik özerklik fitnesinin hayata geçirilmesi,
- Kürt kimliğinin yeni Anayasa'da ifade bulması ve tanınması,
- Kürtçenin ikinci resmî dil olarak kabul edilmesi,
- İmralı canisinin ilk aşamada ev hapsine alınması, sonra da özgürlüğüne kavuşarak siyasete dâhil edilmesi yer almıştır.

Yine anlaşıldığı kadarıyla, PKK militanlarının silahtan arındırılarak, öz savunma gücü ya da yeni bir statüyle, sözde demokratik çözüm içinde varlığını koruyacak bir yapılanmaya kavuşturulması konusunda fikir birliği sağlanmıştır.

İfadeye çalıştığım bu karanlık resmin tek bir tanımı vardır; o da Türk milleti ihanet kuşatması altına alınmış ve millî kabulleri birer birer idam mangasının önüne dizilmiştir.

PKK-KCK-BDP-AKP el ele vererek aynı karede buluşmuş ve aynı hiyanetin ortakları hâline gelmişlerdir.

Muhterem Arkadaşlarım,

Parti olarak, yıllardan beri silahlı veya silahsız bölücülüğün hükûmet tarafından durdurulamaması hâlinde ortaya çıkacak faturanın çok ağır olacağı uyarılarını yaptık ve hâlen de yapmaya devam ediyoruz.

Köklü ve kalıcı tedbirlerin alınmaması durumunda beka düzeyinde tehlikelerin doğacağını her fırsatta ikaz ve işaret ettik.

Üstelik hükûmetin, Türk milleti arasından yeni azınlıklar çıkarmak için her yolu deneyeceğini ve her tavizi vereceğini kamuoyu ile paylaştık, kaygılarımızı duyurduk.

Türkiye'yi bölmeyi ve parçalamayı bir hak ve özgürlük alanı gören iktidar zihniyetinin, sözde terörü bitirme adı altında elindeki sayısal çoğunluğu kullanarak Anayasa'yı da değiştirmek istediğini de geçmişte önemle vurguladık.

Parti'miz ve kadrolarımız belirli aralıklarla, hükûmetin PKK ile iş birliği içinde bulunduğunu, kanlı terör örgütüne siyasi zemin hazırladığını, İmralı canisi ile sözde silahsızlandırma adı altında siyasi çözüm ve af önerdiğini söyledik ve tehlikeyi yüksek sesle haykırdık.

Bizim millet sevgisi ile bütün imkânlarımızı kullanarak yaptığımız uyarılar, iktidar partisinin menfaat ve ihanet ortaklığı ile oluşmuş lobilerinin yaygaraları nedeniyle yeterince işitilmemiştir.

Biz, terörden beslenen etnik bölücülüğün "demokratik hak ve meşru kimlik talebi" olarak mazur gösterilmek istendiğini söylerken, iktidar güdümlü işbirlikçi gruplar, bunun demokrasinin gereği olduğunu iddia etmişlerdi.

Biz, Başbakanın İmralı canisi ile görüştüğünü söylerken; iktidar şakşakçısı menfaat ve çıkar güruhu Bask, İRA, ETA modeli böyledir, iş birliği şarttır demişlerdi.

Biz, silahları bırakıp siyasete çağrılmasının eli kanlı eşkiyayı aramıza, bölücüyü Meclise taşımak olduğunu söylerken, iktidar yandaşı basın ve yayın kuruluşları bunun çağdaş tedbirler olduğunu utanmadan yazmışlar ve kaleme almışlardı.

Biz, AKP'nin terörle mücadeleden vazgeçtiğini, artık katillerle el sıkışıp mütareke ilan ettiğini söylerken, iktidarın bizatihi kendisi bu alçaklığı sırtından atıp; devlet herkesle görüşür, diyerek tevil etme yoluna tevessül etmişti.

Biz, şehitler üzerinden yapılan müzakerelerin ardından İmralı canisinin affedilmesinin geleceğini, kışkırtılmış kimliklere siyasi haklar ve otonomi verileceğini vurgularken, iktidar çevreleri bunu demokratik hak talebi, bireysel özgürlük, çoğulcu demokrasi ve siyasal katılım olarak takdim etmişti.

Biz, İmralı canisi ile görüşmelerin doğuracağı nihai sonucun Türk milletinin kardeşliğine, devletin kuruluş esaslarına, siyasi yapısına, ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne saldırı olduğunu söylerken, AKP bunu çoğulculuk, demokratikleşme, çok kültürlü olmanın gereği olarak ileri sürmüştü.

Biz, gidişatın yıkım doğuracağını, yapılanın tarihî bir sapma olduğunu söylerken AKP bunun, kamuoyunu aldatmak için "demokratik açılım, millî birlik ve kardeşlik projesi" olduğuna ısrarla göndermede bulunmuştu.

Yıkım yolunda adım adım ilerlerken hepimiz şahitsiniz, bazı gazeteciler, yazarlar ve sözde aydınlarla 1 Ağustos 2009 tarihinde Polis Akademisinde toplantılar düzenlenmişti.

Bu rezalete ortak etmek için sanatçılarla bir araya gelinmiş, sporcularla toplantılar yapılmış, elinden kan damlayan küresel güç merkezleriyle sarmaş dolaş olunmuştu.

Süreç içinde söylenmedik yalan, müracaat edilmedik inkâr, girilmedik kılık, başvurulmadık kepezelik bırakılmamıştı.

Bunlar yetmiyormuş gibi, iktidarın en büyük kâbusu olan Milliyetçi Hareket Partisine ve mensuplarına iftiralar atılmış, türlü komplolar düzenlenmiş, hakaretler edilmiş ve şerefsizlik yaftası vurulmaya çalışılmıştı.

Biz bunları unutmadık.

Ne zaman ve hangi durumda olursak olalım, bize tuzak kuranların, zayıflamamızdan medet umanların yakalarından tut-

mak bizim boynumuzun borcu ve 43 yıllık mazimizin bize yüklediği bir görevdir.

Hatırlarsanız, İmralı canisiyle görüşüldüğünü söylediğimizde, bize ağza alınmayacak ifadelerle saldırıya geçilmiş ve şerefsizlikle suçlanmıştık.

İmralıyla görüşme trafiğinin kontrolü ve muhatabı olanlar, ortaya çıkan gerçekler karşısında şereften kimin mahrum ve azade olduğunu eminim görmüş ve idrak etmişlerdir.

Bu kapsamda Oslo'da kurulan mütareke masaları ve Türk milletinin ulvietini zedeleyen, küçülten ve tarumar eden iğrençlikler bugün daha da anlam kazanmış ve her şey tüm çıplaklığıyla ortaya çıkmıştır.

Ne hazin bir çelişkidir ki, İmralı canisi Suriye'de ikamet ettiği yıllarda bile olmadığı kadar güvence ve emniyet altına alınmış, bitmiş tükenmiş bir katilin yeniden dirilmesi hükümet tarafından sağlanmıştır.

Dün Hafız Esat'ın himayesinde olan bölücü ve kanlı simalar, bugün de AKP'nin kanatları altına girmiştir.

Baasçı anlayışın hezeyanları, aynısıyla AKP'de kabul ve karşılık görmüştür.

Bu çürümüş siyaset algısı marifetiyle; eli ve vicdanı kanlı katilden barış elçisi, tıklıldığı zindan müzakere platformu, düne kadar Interpol tarafından aranan PKK'lı alçaklar sözde barış görevlisi,

devletin istihbarat yöneticileri hükûmet oyuncağı ve yıkımın piyonu hâline getirilmiştir.

Bu vesileyle bir kez daha sormak isterim ki;

- Adalet ve Kalkınma Partisi kaç vatan evladının şehadeti üzerine pazarlık yapmıştır?
- Kaç kanlı eylem memurlarınca izlenmiştir?
- Kaç şehidimiz ve kaç gazimiz pazarlıklar esnasında canını, bedenini ve uzvunu kaybetmiştir?

Bunlar açıklanmalıdır. Bu soruların cevapları mutlaka verilmelidir.

Eğer hükûmet yeni bir oyalamanın ve savsaklamanın içine girerse, bilsin ki, aziz milletimiz çöküşün ve çözülmenin mimarlarını ve taraflarını bağışlamayacak ve her daim beddualarla hatırlayacaktır.

Sonuç ve özet olarak diyebiliriz ki, AKP'nin, Türkiye'yi parçalamanın eşiğine kadar getirdiğini görmek gerekmektedir.

Ülkemizin ayağa kalkması, sırtındaki kamburdan kurtulması lazımdır.

AKP Hükûmeti eğer yapamayacaksa, yönetim zaafıyla geleceğimizi heba etmekte inat edecekse; Milliyetçi Hareket Partisi, meşru ve demokratik zeminlerde Türkiye'yi onarmaya ve ayağa kaldırmaya vardır ve bunda da son derece karardır.

Bu itibarla yanlışa düşen, ihanete kucak açan gider; Türk milletinin birliğini, bin yıllık kardeşlik hukukunu savunan, vatana gözü gibi bakmaya yeminli, refahı ve bolluğu dağıtmaya azimli Milliyetçi Hareket koşa koşa gelir.

Bu duygu ve düşüncelerle, Meclis grup toplantımıza katılan herkesi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, başarılı bir hafta geçirmenizi diliyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

21 ŞUBAT 2012

Muhterem Milletvekilleri,

Sayın Misafirler,

Değerli Basın Mensupları,

Meclis grubumuzun haftalık olağan toplantısına başlarken hepinizi en iyi dileklerle selamlıyorum.

Şahit olduğunuz üzere, ülkemiz hükümet eliyle sokulduğu kuşku ve karamsarlık dolu iklimin tüm sancılarını ve şaibelerini yaşamaktadır.

Sistemik hâle gelen, üstelik durmak bilmeyen çıkar kavgaları, milletimizin huzurunu iyiden iyiye kaçırmış ve bozmuştur.

Hangi tarafından bakarsak bakalım, Türkiye adaleti ve erdemi dışlayan bir siyasi yönetim altında inim inim inlemekte ve iflahı kesilmektedir.

Adına ister kriz diyelim isterse de istikrarsızlık sarmalı olarak tanımlayalım, yüksek voltajlı bir gerilim hattı hayatın her alanına öbeklenmiş ve abanmış durumdadır.

Kanama geçiren devlet sistemi, ağır yara alan hukuk anlayışı, lmcl virüs bulaşan düzen algısı ve ynszliğn dibine batan iktidar yapısı karşılaştığımız sıkıntıların temel başlıklarından yalnızca bir bölümüdür.

Gittikçe görünür ve aleni hâle gelen yönetim boşluğu nedeniyle, millet emanetine göz diken fırsatçılar, millî kaynakları sömüren rantiyeciler ve hazineye ilişen yağmacılar artık kendilerini gizleme ve kamufle etme gereği bile duymamaktadır.

En son olarak Kamu İhale Kurumuna yapılan operasyonlar, yolsuzluk damarının ve ihaleye fesat karıştıran vurguncuların siyasi iktidara kadar uzandığını göstermektedir.

AKP'yle birlikte insani hasletler, İslami ller ve itikadi kıymetler günlük ve güdük menfaatler uğruna yıpratılmakta ve öğütülmektedir.

Açıktır ki fitnenin başı, şeytani hesapların istikameti hep aynı tarafı işaret etmektedir.

Bozgunculuğun, nimet bilmezliğin ve düzensizliğin ibresi hep aynı yeri göstermektedir.

Adaletsizliğin, yozlaşmanın ve millet değerlerine vefasızlığın kapısı hep aynı yere açılmaktadır.

Kabul ve tasdik edeceğiniz üzere burada da Adalet ve Kalkınma Partisinden başkası yoktur ve olmayacaktır.

Ne kadar uğraşılsa da sözde ileri demokrasi furyası iktidarın melun niyetleri için yeterli ve yerinde bir sığınak olamamış ve çirkinliklerini kapatamamıştır.

İnkâr edilemeyecek bir biçimde ortadadır ki, AKP;

- Devlet yönetimindeki keyfiliğin ve başıbozukluğun ismidir.
- Belirsizliğin markası, krizin duayeni ve sürtüşmenin yıldızıdır.
- Yalanın, dolanın, hortumculuğun ve sahtekârlığın lisanslı ve sicili kabarık elebaşısıdır.
- Yıkımın, dağılmanın ve bölünmenin oyun kurucusudur.
- Hizbin, hırsın ve hırsızlığın uzun parkur atletidir.
- Millete gülerken küfretmenin, verirken almanın ve uzatırken geri çevirmenin sinsiliğidir.
- Mağdurken mağrur olmuş, mücahitken müteahhitlikte karar kılmış açgözlülüktür.
- İmralı Adasına milletimizin haysiyetini, Kandil'e izzetinefisini ve küresel güçlere yakasını kaptıran sorumsuzluk, ihanet ve vebaldir.
- Ve hukuksuzluğun, vicdansızlığın, gönülleri kırmanın “one minute” çü kurnazlığıdır.

Muhterem Arkadaşlarım,

Devletin en önemli özelliklerinden birisi meşruiyet sınırları dâhilinde, üzerinde yaşayan insanların egemenliğini devralması ve temsil etmesidir.

Böylelikle millet dediğimiz, tarihsel yolculuğunu sürekli yenileyen ve geliştiren sosyolojik olgu, bu yapı içinde bazı kaidelere, hak ve yükümlülöklere sahip olmaktadır.

Hukuk ilkeleri ve adalet ruhu; devlet hâlinde, birlikte ve beraberce yaşama konusunda maddi ve manevi sözleşme içinde bulunan millet fertlerinin teminatı ve vazgeçilmez bir dayanağıdır.

Elbette millet olabilmek ve millet varlığını meydana getirebilmek için yazılı bir hukuk gerekemeyecektir.

Kaldı ki Türk milleti bunun en bariz ispatı ve göğsümüzü kabartan örneğidir.

Kuşaktan kuşağa intikal ederek olgunlaşan ahlaki normlar, kalplere egemen olmuş inanışlar, ortak acılar ve mutluluklar, geçmişin kutlu hatıraları, gelecekle ilgili kurulmuş düşler, yerleşmiş adet ve görenekler kalabalıkları millet haline getirmektedir.

Dikkat ederseniz, milletlerin hayatında, başlangıç itibarıyla yazılı bir hukuksal metine gerek olmasa da bunun adalet duygusu için kesinlikle geçerli olmayacağı bilinmelidir.

Özellikle Türk devlet geleneğinde, geçmişin muhteşem sayfalarında adaletin bugün bile gıpta edeceğimiz birçok misallerine ve yansımalarına şahit olmak mümkündür.

Hatta 10 Ocak 2012 tarihli grup konuşmamda; Osmanlıyı altı asır ayakta tutan gücün; padişahla bir mimarı eşit bir şekilde kadının önüne çıkararak kutlu sistem olduğunu ifade etmiş ve muhataplarına duyurmuşum.

Adaletin eşitlik prensibinden sapmaması nasihatini, ayrıcalıklara prim ve imkân vermemesi gerektiğini aziz ceddimiz paha biçilmez bir değer hâlinde bize miras bırakmıştır.

Biz bu sayede asırların hisarını, ummanını irfanımızla, ülkülerimizle ve merhametimizle aştık, yıktık ve şükürler olsun ki bu günlere geldik.

İnsanları; kastlara, kategorilere ve sınıflara ayırmayan, bundan dolayıdır ki yaratılmışların en şerefli olarak kabul eden bir dinin takipçileri olarak; adalete gözümüz gibi baktık, zihnimizde bayraklaştırdık ve bu yüzden de tarihe nam bıraktık.

Mahkemenin kadiya mülk olmayacağını, üstünlüğün ve ayrıcalığın ancak ve ancak takvada bulunacağına iman ettik.

Yüceler yücesi Peygamber Efendimiz'in; "Bir günlük adalet, altmış yıllık ibadetten faziletlidir." sözünü hiç aklımızdan ve hatırımızdan çıkarmadık.

Bir kişiye dahi yapılan haksızlığın, usulsüzlüğün ve adaletsizliğin herkese yapılmış olacağını insanlığın bu zamana kadar ki engin birikiminden ve tecrübesinden istifade ederek kabul ettik.

Biliyoruz ki, adalet Kutup Yıldızı gibidir ve her şey bu değerinin etrafında somutlaşacak ve anlam kazanacaktır.

Bunun için tefekkür dünyasının abide isimleri, "Eğer hükümdar köylüden haksız yere bir yumurta alırsa, adamları da bütün tavukları alır." hükmünü vermiştir.

Doğal olarak adaletin olmadığı yerde, hakkın gözetilmediği bir yönetim altında doğruluktan, dürüstlükten ve düzenlilikten bahsetmek, tıpkı AKP'nin adalet tarifine ve tercihine benzecektir.

Bunun da adı adaletsizlik olacak ve en başta hürmetle yâd ettiğimiz ecdadımıza büyük bir hakaret ve emanetine de hıyanetlik olarak görülecektir.

İsminin başında adalet olan iktidar partisi, hukuk devletinin tüm icaplarını ve gereklerini berhava etmekte, tüm itiraz ve uyarılara rağmen rafa kaldırmaktadır.

Çünkü AKP'nin istediği dokunulmaz, ilişilmez ve ulaşılmaz yeni bir zümre oluşturmaktır.

Vicdan kıblesini kaybeden, şefkat yüzünü yitiren bu kadir kıymet bilmezliğin, hukuku siyasi azı dışıyla çiğnemesi başka türlü izah edilemeyecektir.

Bu itibarla gündemi had safhada meşgul eden son olayların derinine nüfuz edildiğinde milletçe nasıl büyük bir açmazın ve aşınmanın ortasına düştüğümüz net bir biçimde fark edilebilecektir.

Malumlarınız olacağı üzere, geçen haftaki konuşmamda kısmen temas ettiğim gibi, İstanbul Özel Yetkili Cumhuriyet Savcılığı marifetince, şüpheli zanıyla ifadeye çağrılan MİT

mensuplarının kurtarılması ve korunması amacıyla alelacele bir yasal değişikliğe gidilmiştir.

Bu düzenlemeyle birlikte, 2937 sayılı Devlet İstihbarat Hizmetleri ve millî İstihbarat Teşkilatı Kanunu'nun 26'ncı maddesi, yürüyen hukuksal sürecin kesilmesi amacıyla yeniden tanzim edilmiştir.

Kararlılıkla ifade ediyorum ki, bu yasal adım antidemokratiktir, siyasi ilkeliliğin ve kabile mensubiyetinin bir görüntüsüdür.

AKP tribünlerindeki demokratikleşme tezahüratlarının, özgülük tempolarının ve hakkaniyet sloganlarının kuru gürültüden ibaret olduğu bir kez daha anlaşılmıştır.

Deyim yerindeyse yavuz hırsız ev sahibini bastırmıştır.

Buna göre, MİT mensuplarının veya belirli bir görevi ifa etmek üzere kamu görevlileri arasından Başbakan tarafından görevlendirilenlerin, görevlerini yerine getirirken işledikleri suçlardan dolayı soruşturulmaları yine Başbakanın iznine bağlanmıştır.

AKP tarafından kurulan özel yetkili mahkemelerin görev alanına giren suçları işleyen söz konusu kamu görevlileriyle ilgili soruşturma yapılabilmesi için de Başbakan'ın icazeti şart koşulmuştur.

Bu gece yarısı düzenlemesi bununla da iktifa etmemiş, 2937 sayılı Kanun'a geçici bir madde eklenerek; "Bu Kanun'un yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla hâlen devam eden soruşturma ve kovuşturmalar hakkında da 26. madde hükümlerinin uygulanacağı" kayıt altına alınmıştır.

AKP Hükümeti maç oynanırken kural değiştirmiş, değişiklik teklifine cuma günü karar verip, salıya komisyona getirmiş, birkaç gün içinde de yasalaştırmıştır.

Böylece karşısına dikilen pürüzleri şimdilik teker teker bertaraf etmiştir.

Ancak karşı hukuki mücadele yolları da henüz tükenmemiştir.

İşin daha da manidar yanı ise, büyük resim tutkunu Sayın Cumhurbaşkanı hızını alamayıp sanki arkasından yetişen varmışçasına değişikliği anında onaylamıştır.

Anlaşılaçağı üzere, AKP ile Çankaya arasında kurulan darağacında adaletin boynuna yağlıilmek bir kez daha geçirilmiştir.

Ama bu defa canı alınmış ve cesedi de "Üstünlerin hukukuna son veriyoruz." yaygarası yapanların eşliğinde kalmıştır.

18 Şubat 2012 tarihli yazılı basın açıklamamızda da vurguladığımız gibi, Sayın Cumhurbaşkanının tavrı ve tutumu bizim için son derece sorunlu ve sorgulanması gereken bir durum olmuştur.

Sayın Gül'ün AKP'ye yelken olmasının, adaletsizliği düşünmeden ciro etmesinin ve adrese teslim uygulamayla hukuku yerle bir etmesinin en başta bulunduğu makamla bağdaşır bir yanı olmadığı aşikârdır.

Kim ne derse desin, AKP, süren bir soruşturma sürecine müdahil olmuş, kirli çamaşırlarının serilmemesi amacıyla panik halinde işleyen yargısal sürece kilit vurmuştur.

Herhâlde KCK'yla olan irtibatının ifşa edilmesinden büyük oranda alerji duymuştur.

Böylesi akla ziyan bir uygulamaya ancak diktatörlükle yönetilen rejimlerde tesadüf etmemiz mümkündür.

Otoriterleşen bir hükûmet, totaliter bir görünüm kazanan iktidar pratiği ve "Ben yaptım oldu." dayatmasını genelleştiren yönetim eğilimi dünyanın her yerinde bu tarzda hareket etmektedir.

Hitler, Mussollin, Pol Pot ve Saddam deneyimlerini aratmayacak yanlışlıklar, yozlaşmalar ve yanlışlıklar dizisi ne acı bir rastlandır ki AKP'yle tekerrür etmekte ve karşılık bulmaktadır.

Bu son gelişmelerle, AKP çizmeyi ve haddini ziyadesiyle aşmıştır.

Adaletin nefesini kesen, dermanını tüketen iktidar kafası, kendi hukukunu cunta yönetimlerini aratmayacak biçimde tesis etmektedir.

AKP etiketli güçlüler, seçkinler, ayrıcalıklı kesimler Türk milletini hukuksuzluğun, adalet yoksunluğunun karanlıklarına vakum gibi çekmektedir.

Bize göre AKP; hukukun üstünlüğünü ve gücünü değil, kendi oluşturduğu imtiyazlıların hâkimiyetini kurmakla ve olgunlaştırmakla meşguldür.

Zira her şey ortada, tüm gerçekler bastırılmayacak kadar meydandadır.

12 Eylül Referandumunda daha fazla hukuk propagandasının esas ve öz olarak maksadı bugün net olarak gün yüzüne çıkmıştır.

Hatırlasanız, 1982 Anayasası'nın, darbecileri muhafaza altına alan ve hukuki zırha büründüren geçici 15'nci maddesi kaldırılırken, Başbakan kimsenin dokunulmaz olmadığını söylemişti.

Bugün ise kendi hükümeti, yeni bir geçici 15'nci madde tesis etmiş ve bu defa yeni dokunulmazlar listesi hazırlamıştır.

Darbecileri koruma altına alan hüküm ve uygulamanın farklı bir versiyonu MİT Kanunu'nda yapılan düzenlemeyle yeniden belini doğrultmuş ve ayağa kalkmıştır.

AKP, bir yanda "Vesayetten kurtuluyoruz." çığlıkları atarken, diğer yanda kalıcı bir vasiliğin kitabını yazmıştır.

Bu kapsamda, Başbakan Erdoğan'ın "Hiçbir zaman seçilmişleri, atanmışlara kul etmeyiz." sözleri de boşlukta kalmış ve inandırıcılığın bereketli alanından tamamen uzak bir yere düşmüştür.

Peki, Sayın Başbakan, milletin yetkisini almış, ilgi ve desteğine mazhar olmuş milletvekilleri dört duvar arasına bırakılmışken, siz bu ifadeleri nasıl kullanmaya yeltenirsiniz ve ne hakla ağzınıza almaya cüret edersiniz?

Sandıktan çıkmış değerli vekilleri, Meclise buyur etme konusunda niçin aynı hassasiyeti ve azimkâr tavrı göstermezsiniz, gösteremezsiniz?

Sizin gözünüzde, mesela Partimizin İstanbul Milletvekili Sayın Engin Alan seçilmiş değil midir?

Lütfen çelişkiye dikkat buyurunuz; çilelere, zorluklara, hak mahrumiyetlerine ram olmuş milletin vekilleri bırakın atanmışlara kul olmayı, özgürlüklerini kaybetmişler, mahkûmiyetin sillesini yemişlerdir.

Başbakan Erdoğan'a sormak isterim ki;

Bu mudur sizin seçilmişlere gösterdiğiniz alaka?

Amacınız seçilmişleri, seçilmişlere ezdirmek midir?

Unutmayınız ki sınırlarını ihlal eden, yetki gasbıyla terör estiren, milletin iradesini ayaklar altına alan hukuk süreçlerinin hamisi de sizsiniz, himaye edeni de sizlersiniz.

Gelgelelim özel yetkiyle donattığınız, özel görevle taltif ettiğiniz gayrimeşru işlerinizi yaptıracağınız görevlilerin, karıştıkları veya iştirak ettikleri iddia olunan suçlardan dolayı mahkemeye çağrılmaları sizce hukuk dışıdır, fakat milletin oylarıyla seçilmişleri hapis hayatına çivilemek meşrudur.

Bize bunu mu söylemeye çalışıyorsunuz?

Sayın Başbakan, bunun neresi hukuka işaret etmektedir ve neresinde adaletin izi, adı ve esamesi bulunmaktadır?

Yetkisini milletten alan vekillerin uydurulmuş ve hâlâ sonuca ermemiş darbe iddialarıyla köşeye sıkıştırılmalarına ve hayâsızca hürriyetlerine tecavüz edilmesine siz hukuk mu diyorsunuz?

Ucu size dokunan yargısal bir süreci akamete uğratmak maksadıyla yapmadığınızı bırakmayacaksınız ve sayısal çoğunluğunuza güvenerek Gazi Meclisimizi seferber edeceksiniz, sonra da

çıkıp hafta sonunda İstanbul'da yaptığınız konuşmanızda, "Biz bu ülkede gayrimeşruluğa izin vermeyeceğiz." diyerek sözüm ona tavizsiz olduğunuzu göstermeye çalışacaksınız.

Sorarım size, basiretinizi, düşünme yeteneğinizi, yanlışı doğrudan ayırma ferasetinizi mi kaybettiniz?

Şunu bilin ki, gayrimeşruluk, gayrimillilik ve gayriahlakilik ancak AKP'nin sıfatıdır, AKP'nin maharetidir ve AKP eseridir.

Değerli Milletvekilleri,

Bir ülke düşünün ki, ordularının başında bulunmuş bir kişi terör örgütü kurmak ve yönetmekle suçlansın ve hakkında hazırlanan iddianame kabul edilsin.

Bir ülke düşünün ki, bakanları sırayla Kürtçe konuşmak konusunda yarışsın, Başbakanı bunu seyretsin, haklarında hiçbir işlem yapmasın ve bu da yetmiyormuş gibi şehit ocağı olan polis teşkilatından bazı teşrifatçı görevlilere Kürtçe "Hoş geldiniz." anonsu yaptırılsın, sonra da dönüp sözde KCK'ayla mücadele edilsin.

Bir ülke düşünün ki, istihbarat teşkilatından iktidar güdümü ve talimatlı şahsiyetler; teröristlerle pazarlıklar yapsın, üniter devlet yapısının çözülmesi konusunda vaatlerde bulunsun ve düşmana yabancı masalarda boyun eğsin.

Bir ülke düşünün ki, özel yetkilerle donatılmış görevliler otuz bin kişinin faili eli ve vicdanı kanlı bir katille çetesi arasında kur-yelik yapsın, KCK denen paralel devlet fitnessini kurmakla iddiaların merkezine yerleşsin.

Bir ülke düşünün ki, bütün bunlar açığa çıkınca ve meseleye muttali olan mahkeme hamle yapınca, bunun tanımı yetki gaspı olsun.

Bir ülke düşünün ki, soruşturmanın gizliliği ihlal ediliyor diye görevli savcıya soruşturma açılınsın, ama geçmişte sözde darbe iddiaları çerçevesinde gazetelere sızdırılan bilgilerden, telefon dinleme kayıtlarından, polis ve savcılığa verilen ifadelerin çarşaf çarşaf yayınlanmasından dolayı hiçbir takibat başlatılmasın.

Bir ülke düşünün ki, demokrasinin sözde ilerisini savunan bir iktidar anlayışı, en geri demokrasilerde bile zor görülebilecek çığlıkları, tahammülsüzlükleri anında gösterebilir, her şeyi işine geldiği gibi yorumlasın.

Ve lekeli zihniyetiyle savcıya el çektirsin, Emniyet Genel Müdürlüğünde temizlik harekâtı başlatsın, yürüyen bir soruşturmayı geri aldırısın ve sorgulanması gereken ne varsa hasıraltı yapısın.

Yine bir ülke düşünün ki, siyasi sorumluluk alan bir hükümetçe şuyunu vukuundan beter ilişki ve irtibatların maskelenmesi ve idama mahkum edilmesi için gözü dönmüşçesine kıvraklıklar sergilensin.

İşte bu ülke maalesef Türkiye'dir, azmettiricisi, kirliliğin tezgâhlarını hazırlayıcısı ve oyun yazarı da Adalet ve Kalkınma Partisi'dir.

Üzülerek görüyorum ki, yargı güvenirliliğini AKP vasıtasıyla toptan kaybetmiştir.

Meselenin tehlikeli yanı ise, hukuka itimadın ve inancın kaybolmasının, herkesi kendi hakkını arayamaya yöneltecek olmasıdır.

Takdir edersiniz ki bu da orman kanunudur ve AKP'nin de muradı ve yapmaya çalıştığı budur.

Zira MİT-AKP-KCK-PKK arasındaki ilişkilerin somutlaştığı ve bununla ilgili güçlü delillerin bulunduğu savcılık tarafından ile-ri sürülmesine rağmen, kuşkuların giderilmesi yerine iddiaların örtbas edilmesi başka türlü açıklanamayacaktır.

Dün itibarıyla MİT görevlileri hakkında verilen yakalama kararı kaldırılmış ve muhtemelen soruşturma dosyasının karartılması için düğmeye basılmıştır.

Başbakan Erdoğan yalnızca özel yetkilendirdiği bürokratları korumakla kalmamış; İmralı, Kandil ve KCK üçgenindeki rezaletlerin de üstünü örtmüştür.

Savcılar, KCK soruşturması kapsamında; "Elimizde güçlü deliller var, kimse yargıdan üstün olamaz, hiçbir kurum tabu değildir, herkes hukuk önünde eşittir." diye feveran etse de, AKP bağlamında cevap bulması ve makul karşılanması mümkün olmamıştır.

Bu yüzden iktidar hukukun başına çorap örmüş, adalet duygusunun üzerine tüy dikmiştir.

Nitekim AKP anlayışı, sıkışınca yasa çıkarmış, kanun hükmünde kararnemelerle durumu ve günü kurtarmaya müracaat etmiştir.

Ne hazindir ki, vatandaşlarımız korkuların cenderesine kısırılmış, tarafgirliğin dumanıyla zehirlenmiş ve geleceğe emniyetle bakamaz hâle gelmişlerdir.

Fikir beyan etme hakkı, ifade hürriyeti ve düşünce serbestisi her defasında AKP barajına takılmış ve yere düşmekten de kurtulamamıştır.

Geldiğimiz süreç içinde, hükûmet her ne kadar, kişiye özel ka-
nun yapmışsa da ve yargıya karşı cephe açarak etkisizleşmesini
ve itibarsızlaşmasını sağlamaya çabalamışsa da başta mevcut
MİT müsteşarı olmak üzere, savcılık tarafından davet edilen şah-
siyetler birazcık hukuka ve devlet adabına saygıları varsa, gecik-
meksizin ifadeye gitmelidirler.

Mademki MİT Kanunu'nda yeni bir düzenleme yapılmıştır ve
bunu da Cumhurbaşkanı el çabukluğuyla uygun bulmuştur; bu
durumda, Başbakan Erdoğan mezkûr Kanun'un 26'ncı maddesi-
ne göre savcılık talebine olumlu cevap vermelidir.

Böylelikle MİT arınmalı, ilgili kişiler üzerinden yürüyen tartış-
malarda son bulmalıdır.

Hiçbir görev kimseye baki değildir.

Sultan Süleyman'a kalmayan dünya, Başbakana ve bu devrin
simalarına da kalmayacaktır.

Ama millet ve devlet ebediyete kadar Allah'ın izni ve inaye-
tiyle var olacaktır.

Bunun yolu ise en başta, herkesin hukuka sahip çıkmasından
ve gereğini yerine getirmesinden geçecektir.

Demokrasiyi kuvvetlendirmenin ve sahiplenmenin yegâne
çaresi de öncelikle hukuku layıkıyla ve adaleti ruhuyla benimse-
mek ve savunmaktır.

Az önce de değindiğim gibi, biz padişahla sıradan bir insanı aynı anda kadının önüne çıkararak kutlu bir geçmişin varisleriyiz.

Türk milleti asırlara meydan okumuşsa, arkasındaki sır emin olun budur.

Kutlu dinimiz İslam'ın muhteşem tebliğinde bunlar vardır.

Şüphe etmeyiniz ki Cenab-ı Hak, adaleti, lütuf ve keremde bulunmayı emreder, haksızlığı ve taşkınlığı yasak eder.

Ve hamederiz ki, hayâsızlıktan, kötülükten ve zorbalıktan da meneder. Bu itibarla, Sayın Başbakan hukuku kendinize yontmaktan, adaleti bükmekten bir an önce vazgeçin.

Çeteleşmeyin, mafyalaşmayın, suç örgütü kurmayın, hata-dan dönecek erdemi hemen gösterin. Türkiye'yi daha fazla yormayın, Türk milletini daha fazla zorlamayın.

Değerli Arkadaşlarım,

Karşı karşıya olduğumuz gelişmeler, Türkiye'de ciddi ve ihmal edilemeyecek kadar bir yönetim krizinin, kurumlar arasında eşgüdüm noksanlıklarının ve husumet kuşatmasının varlığını göstermiştir.

Bunları, Başbakanın ileri sürdüğü gibi, münferit hadiseler olarak görmeyip; sıradanlaşmış ve yerleşmiş buhranlar biçiminde telakki etmek lazımdır.

Özellikle sütte gerisinde AKP'nin durduğu; emniyet, yargı, MİT eksenindeki çekişmeler, çatışmalar ve güç mücadeleleri, üzerinde düşünülmesi gereken tartışmalara da hız vermiştir.

Şurası bir gerçektir ki, İstanbul Özel Yetkili Savcılığın, MİT görevlilerini şüpheli sıfatıyla ifadeye çağırması birçok çevrede farklı değerlendirmelere yol açmış ve zemin hazırlamıştır.

Yaşananlar; sivil darbe, asayişçi çelme, saray içi çekişme, üni-terci-federasyoncu kavgası, operasyoncu-diyalogcu kapışması, bürokratik oligarşinin düzeneği, güvenlikçi- müzakereci itişmesi, iktidara destek veren grupların anlaşmazlığı, ikinci 367 vakası, İsrail oyunu, yabancı istihbarat örgütlerinin tuzağı, ikinci Uludere, fitne, kurumlar arası kıskançlık olarak takdim edilmiştir.

Bu görüşler arasında mukayeseli bir tasnife gitmeye bizim açımızdan gerek yoksa da ortaya çıkan kanaatlerden önüne gelenin aklına estiği gibi konuştuğunu, ideolojik ve siyasi aidiyet penceresinden bakarak meseleleri okumaya çalıştığını söylememiz abartı olmayacaktır.

Devamlı mesafe alan bu hercümercin, yığılan sorunları çözmek bir yana, teşhisinde bile yetersiz ve çaresiz kaldığı görülmektedir.

Kaynatılan cadı kazanı, dedikodu okuyla rastgele yapılan talimler ve karşılıklı töhmet altında bırakan yaklaşımlar ibretlik bir tablonun belirmesine üst düzeyde katkı sağlamıştır.

Bizim için önemli olan; kimin kimle ihtilaflı olduğundan ziyade, özellikle devlet kurumlarının nasıl kontrolden ve denetimden çıkarak birbirine girdiği hususudur.

Ve hepsinden önemlisi de yabancı servislerin, ajan provokörlerin ülkemizi kolaylıkla karıştırılabileceğine ve devlet organlarını birbirine düşürebileceğine yönelik kabuldür.

Bir an için bu tespiti doğru kabul edersek, tabii olarak çok vahim bir durumla ve fevkalade bir açmazla karşılaşmaktan başka seçeneğimiz olmayacaktır.

Türkiye Cumhuriyet'i onun bunun tahrik ve yönlendirmesiyle huzur bayrağını yarıya çekiyorsa, kurum ve erkler kışkırtmalarla fetret devrini yaşıyorsa, bu hâlde Başbakan ne iş yapmaktadır? AKP neyle oylanmaktadır?

Her şey bir yana, böyle bir devlet dünyanın neresinde vardır?

Psikolojik operasyonların, amacı belli olan tertiplerin başarıya ulaştığı düşünülüyorsa, o hâlde hükûmete ne gerek vardır? Meclise ne lüzum bulunmaktadır?

Bu itibarla servis edilen iddialar deli saçmasıdır ve aksi bir gelişme de şüphesiz Türkiye'nin intiharı demek olacaktır.

Bize göre olan ve görünen gerçek şudur:

Devlet içinde muazzam bir koordinasyon bozukluğu ve şaşkınlığı sürekli ivme kazanmaktadır.

Eş güdüm ve uyum tamamen kaybolmuştur.

Kurumlar AKP borsasında paylara ayrılmış ve siyasal menfaat karşılığı hissedarlara devredilmiştir.

İdrakleri tıkalı olanların, basiretleri bağlanmışların, devleti ele geçirmeyi ve hedefleri doğrultusunda biçim vermeyi arzulayan AKP patentli çevrelerin bir sorun yokmuş gibi davranması kendi körlüklerinin bir sonucu olsa gerektir.

Aslına bakılırsa, Başbakanın; "Gerçekleştirdiğimiz sessiz devrim niteliğindeki değişim ve dönüşümle, kurumların uyum ve koordinasyonunu en güçlü şekilde temin ettik." sözlerinin içeriğinde bile kaygı, kırılma ve telaş hâli mevcuttur.

Bizi daha da düşündüren husus ise, Başbakan Erdoğan'ın taşıdığı sorumluluğun düzeyini ve içine girilen kutuplaşmanın seviyesini anlamayarak saldırgan bir üslupla sağa sola sataşmasıdır.

Bunu yaparken de herkesi kendisi gibi anlamaz, görmez ve duymaz zannetmektedir.

Hafta sonu partisinin İstanbul İl Gençlik Kolları'nın 3'ncü Kongresine telekonferansla katılarak bu son gelişmelerle ilgili; "Hiç kimse ellerini ovuşturmasın, hiç kimse fitne ve fesat tohumlarının yeşereceği umuduna kapılmasın, hiç kimse kriz duasına çıkmasın, hiç kimse kaos ve çatışma hayalleri kurmasın." beyanları kendisi açısından ileri derecede talihsizlik ve aymazlıktır.

Diyeceğim şudur ki, asıl Başbakan ve partisi fitne ve fesat tohumlarını ekmesin, bizim için yeterlidir.

Gerginlikten medet ummasın, bizim için mesele yoktur.

Kaos ve kargaşa bombasının pimini çekmesin, bizim için ümit vericidir.

Başbakana tavsiyemiz, bizzat kendisinin kriz yastığına başını koymaması, iftiranın yatağına uzanmaması, uyarı yapanlara kaosa hizmet ediyor bühtanıyla yaklaşmaması ve kötülüklerin bağında çadır kurmamasıdır.

Muhterem Milletvekilleri,

16-17 Şubat tarihleri arasında NATO Genel Sekreteri, NATO'nun 60'ncı kuruluş yıl dönümü etkinlikleri kapsamında ülkemize ziyarette bulunmuştur.

Çeşitli temaslarda bulunmuş, devletin zirvesiyle kucaklaşmış, AKP'yle hasret gidermiş ve soru işaretleriyle dolu bir gündemi arkasında bırakarak ayrılmıştır.

Yapılan ikili ya da çok taraflı görüşmelerle; Suriye meselesi, Afganistan konusu, Füze Savunma Sistemi ve İran başlığı, Bosna-Hersek, Makedonya ve Karadağ'ın NATO üyeliklerine dâhil edilebilmeleri ele alınmış, karşılıklı fikir alışverişinde bulunulmuştur.

Gelişmelerden hem Suriye hem Afganistan hem de küresel projeler kapsamında Türkiye'ye yeni görevler düşeceği neticesi çıkmaktadır.

Bu itibarla, AKP'nin sırtı sıvazlanmış, eli tutulmuş ve ağzına bir parmak bal çalınmıştır.

Görüldüğü kadarıyla Türkiye; çevre, koridor, ileri karakol, terminal, model ve stratejik ortak tanımlamalarından sonra, şimdi de NATO'nun merkez ülkesi hâline gelmiştir.

Merakımız, ülkemizin ne tür saiklerden ve bilmediğimiz hangi özelliklerinden dolayı 28 üyeli NATO'nun merkezine yerleştiği ve bu sıfatı elde ettiği.

Peygamberimize hakaret eden zihniyetin taltif ve ödüllendirilmesiyle AKP, NATO'da yeni bir konum elde etmiştir.

Efendi'mize küstahça ve alçakça çirkin yakıştırmalarda bulunan karikatür krizinden dolayı, özür dilemeye bile tenezzül etmeyen Rasmussen'in, AKP'nin desteğiyle NATO Genel Sekreterlik koltuğuna oturduğu hâlâ unutulmamıştır.

Kapanması mümkün olmayan bu derin yara ortada dururken, inancımıza ve değerlerimize küfredenlerin himayecisi olan bu zatın, AKP tarafından aşırı ilgi görmesi ve iltifata tabi tutulması bizce anlaşılammıştır.

Bu olsa olsa Cumhurbaşkanında hükûmetine kadar AKP cenahının, emperyalizmin dümen suyuna girdiğine, dünkü itirazlarını da iş olsun kabilinden yerine getirdiklerine işaret etmektedir.

NATO Genel Sekreterinin ziyaretinde öne çıkan iki ana başlık vardır ve bunların merkez ülke statüsüne çıkarılmamızda büyük bir tesiri olduğu tarafımızca düşünülmektedir.

Birinci olarak, Malatya Kürecik'te kurulan ve füze savunma sistemi adıyla bilinen erken uyarı radar konusuyla ilgili gündeme düşen düşündürücü beyan ve görüşlerdir.

Bilindiği üzere, geçtiğimiz yılın 14 Eylül tarihinde, bir NATO ülkesi olan ABD'yle imzalanan mutabakat metni doğrultusunda, füze savunma mimarisi kapsamında bir erken uyarı radarı tesisi için anlaşmaya varılmıştır.

Önemle üzerinde duruyorum ki, bu kadar kayda değer bir karar NATO bünyesinde değil, ABD'yle sağlanan ikili ittifakla hayata geçirilmiştir.

Ayrıca NATO Genel Sekreterinin ifadelerinden AKP'nin bunda son derece istekli ve bir hayli de talepkâr olduğu sonucu çıkmıştır.

ABD'nin dış işleri sözcüleri; Kürecik'te kurulan erken uyarı radarından elde edilecek bilgilerin, tüm NATO müttefiklerini korumak amacıyla kullanılacağını değişik kereler itiraf etmişlerdir.

Benzer sözleri NATO Genel Sekreteri de teyit etmiştir.

Hâl böyleyken, Türkiye'nin dolaylı ya da doğrudan bir şekilde üye olmasa da, NATO üyesi ülkelerin güzergâhında bulunmasından ötürü, İsrail'i olası İran füzelerine karşı korumaya ve güveneye aldığı kendiliğinden ortaya çıkmıştır.

Meselenin bir başka noktası da İsrail'in NATO üyesi olabilmek için yoğun çaba sarfetmesi ve NATO Genel Sekreterinin ülkemize gelmeden önce bir güvenlik konferansına katılmak bahanesiyle bu ülkeye uğraması olmuştur.

AKP, NATO aracılığıyla, adım adım İsrail'le aynı safa ve hiza-ya girmekte ve yan yana gelmektedir.

Değerlendirmelerimizin ikinci ayağında ise, NATO Genel Sekreterinin Suriye konusundaki görüşleri ve önerileri bulunmaktadır.

NATO'nun bu ülkeye müdahaleyi düşünmediğini, bölgesel bir çözümün yanında durduklarını belirten Rasmussen, sarf ettiği düşünceleriyle AKP'yi Suriye'ye zımnen teşvik etmiş ve istikamet çizmeye çalışmıştır.

Kaldı ki, Dışişleri Bakanının Suriye'den sorumlu bakan gibi hareket etmesi, Atlantik'in karşı kıyısıyla BOP'u uygulamak için coşku içinde sarmaş dolaş olması ve sürekli Esad yönetimini hedef alması bir bakıma müdahale niyetlerinin ısınma turları olarak görülmelidir.

Bu arada BM Genel Kurulu, Esad karşıtı bir kararı da oylamış ve kabul etmiştir.

Endişeyle izliyoruz ki, Suriye konusunda son virajlar dönülmekte ve son hamleler yapılmaktadır.

Arap Birliği, geçtiğimiz hafta Kahire'de skandal bir karara imza atarak, Suriye'ye uluslararası bir gücün gönderilmesini istemiştir.

Ve bu ülkeyle her türlü diplomatik ilişkinin kesilmesi Birlik tarafından onaylanmıştır.

Gidişat her açıdan tehlikeli ve her şeye gebe dir.

Anlaşıldığı kadarıyla, önümüzdeki günlerde Tunus'ta yapılacak olan "Suriye'nin Dostları Konferansı"nda, Esad'a yeniden görevi bırakması konusunda telkin ve çağrıda bulunulacaktır.

Bu konuda AKP, sorgulanması gereken bir biçimde aktiftir ve BOP'un taşeron ülkeleriyle, başta Katar olmak üzere iç içe ve yanak yanağadır.

Maksat ise Suriye'nin bölgesel dinamiklerle ve müdahalelerle devrilmesidir.

Korkumuz, önümüzdeki bahar aylarında, bölücü çevrelere, Orta Doğu'daki gelişmelerin emsal teşkil edebileceğidir.

Nihayetinde siyasi bölücü BDP'nin, kifayetsiz ve çürümüş yöneticileri, ulu orta isyan davetleri yapmakta ve gelecek günlerle ilgili felaket tellalığına soyunmaktadırlar.

Allah korusun ama; ağır, yıkıcı, yakıcı terör ve ayaklanma riskine karşı vurgun yemişçesine sessiz ve tedbirsiz duran AKP'nin,

küresel ağalarına güvenmesi ne kendisine bir fayda sağlayacak ne de bunun milletimize bir hayrı dokunacaktır.

Başkalarının oyununda figüran olan hükûmetin, kendi sınırlarımızda körüklenen bölünme ve ayrılma senaryolarına başını çevirmesi ve birinci gündem olarak ele alması elzem hâline gelmiştir.

Esad'a gözdağı vermekle uğraşan, korku salmakla kendisini avutan ve başkalarının maşası olmaktan gocunmayan AKP'nin, Arap Baharının ülkemizde estirebileceği fırtınayla mücadele etmesi böyle giderse mümkün olmayacaktır.

Bu itibarla, Başbakan ve hükûmeti bir an önce Türkiye gerçeklerine dönmeli ve 'Misak-ı Millinin jeopolitiğinden ayrılmalıdır.

Bütün bunlara rağmen, Milliyetçi Hareket Partisi, milletimizi maceraya atacak, dağılamaya götürecek, ayrılma bekleyenlere peşkeş çekecek her yöntem, siyaset ve oluşumla cansiperane bir biçimde mücadele etmekten asla kaçınmayacak ve çekinmeyecektir.

Bu duygu ve düşüncelerle, konuşmama son verirken hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyor, başarılarla dolu bir hafta geçirmenizi diliyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

28 ŞUBAT 2012

Değerli Milletvekilleri,

Saygıdeğer Misafirler,

Kıymetli Basın Mensupları,

Bu haftaki Meclis grup konuşmama başlarken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Geçtiğimiz hafta cuma günü, Adana'nın Kozan ilçesi Erge-
nuşağı köyü yakınlarındaki Gökdere Köprü Barajın'da, tutulan
suyun bir patlamayla boşalması neticesinde maalesef 11 işçimiz
taşkınla beraber kaybolmuştur.

Halihazırda iki işçimize ulaşılmış, ancak bu kardeşlerimizin de
vefat ettikleri anlaşılmıştır.

Bu işçilerimize Yüce Allah'tan rahmet, yakınlarına ise başsağ-
lığı dileklerimi iletiyorum.

Yüreğimizi burkan, içimizi acıtan bu talihsiz kazanın bir ihmal-
den mi meydana geldiği, yoksa başka sebeplerden mi kaynak-
landığı tabi ki araştırılacaktır ve mutlaka da araştırılmalıdır.

Bu üzücü ve sarsıcı hadise sonrasında tüm umutlar, arama ve kurtarma ekiplerinden gelecek müjdeli haberlere, sevindirici gelişmelere yönelmiştir.

Dileğim, devletin tüm imkânlarının seferber edilerek işçi kardeşlerimize ulaşılması ve hepsinin bulunmasıdır.

Bu konuda hiçbir gecikmeye, savsaklamaya ve kayıtsızlığa tahammülümüz yoktur ve olmayacaktır.

Temenni ederim ki, Cenab-ı Allah işçi kardeşlerimizi ailelerine ve sevdiklerine bağışlar ve çare bekleyen hiç kimseyi dermansız bırakmaz.

Duamız, niyazımız Kozan'daki işçilerimizdir ve onların aramıza tekrar dönmeleri içindir.

Muhterem Arkadaşlarım,

Dost ve kardeş ülke Azerbaycan'ın, Yukarı Karabağ bölgesindeki Hocalı kasabasında 25-26 Şubat 1992 tarihlerinde yaşananlar, aklın ve insanlığın iflas ettiği bir zamana tekabül etmektedir.

Ermeni caniliğinin, gözü dönmüştüğünün ve ilkelliğinin kanlı yüzü Hocalı'da bir kez daha ortaya çıkmış ve bunun bedeli de ağır olmuştur.

Azerbaycan'ın helali ve ayrılmaz vatan parçası olan Kelbecer, Laçın, Kubatlı, Zengilan, Cebrail, Füzuli ve Ağdam'da da kanlı eller ve düşman niyetler boş durmamış ve saldırılarını peşi sıra sürdürmüşlerdir.

Rus yardımıyla, Ermeni acımasızlığının Hocalı'ya ve Yukarı Karabağ'ın her bölgesine ölüm yağdırması Türk milleti tarafından asla unutulmayacak ve dünya durdukça da affedilmeyecektir.

Bilhassa Hocalı'da kadın, yaşlı, çocuk demeden 613 soydaşımızın alçakça katledilmesi derin bir sızı ve acı olarak milletimizin yüreğine çöreklenmiştir.

Düşünebiliyor musunuz; savunmasız, masum, hiçbir suçu ve günahı olmayan Azerbaycanlı gardaşlarımız işkencelerle, akla ve mantığa sığmayan en zalimane yöntemlerle yüz yüze kalmışlardır.

Binlerce soydaşımız yaralanmış, kaybolmuş ve Ermeni esaretine maruz kalmıştır.

Bu manzara deyim yerindeyse, Ermeni katiller tarafından yürütülen etnik temizlik harekâtının adı ve tanımından başka bir şey değildir.

Bu vesileyle Ermeni gaddarlığıyla hayatını kaybeden tüm soydaşlarımıza Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyor, Hocalı faillerini, azmettiricilerini ve kan döken tüm insanlık artıklarını lanetliyorum.

Her şey ortadadır ki, insanlığın ufku Hocalı'da kararmış ve Ermeni ölüm makinesi fazla mesai yapmaktan hiç yorulmamış ve vazgeçmemiştir.

Yukarı Karabağ yanmış, Hocalı yıkılmış ve Türklük can evinden vurulmuştur.

Ermeni işgali sonucunda bir milyon soydaşımız yerinden, yurdundan, ocağından ve toprağından mahrum hâle gelmiş ve kaçgının durumuna düşmüştür.

Unutmayınız ki, Hocalı; Türk milletinin vicdanı ve dinmek bilmeyen feryadıdır.

Hocalı; millî taleptir, iddiadır ve kalp atışıdır.

Hocalı; onurdur, haysiyettir ve pazarlığı olmayacak şeref konusudur.

Bununla birlikte Azerbaycan topraklarının % 20'sinin hâlâ işgal altında bulunması da hepimiz için üzüntü ve elem verici bir durumdur.

Ne ilginç bir rastlantıdır ki, Hocalı'da kan döken, katliama ve kıyım liderlik yapan kişi bugün Ermenistan Devleti'nin başındadır.

Bu şahsın yönetimi altında bulunan Ermenistan hala vatan topraklarımızla ilgili hak iddia etmektedir.

Üstelik Ermeni Anayasası'nda Ağrı Dağı'nın bağımsızlık sembolü olarak kullanılmasına yüzsüzce, pişkince devam edilmekte ve Doğu Anadolu ısrarla Batı Ermenistan olarak takdim edilmektedir.

Ancak AKP Hükûmeti bunların hiçbirinden rahatsızlık duymamıştır.

Bu bağlamda AKP Hükûmeti, Sarkisyan'ı her fırsatta taltif etmiş, Ermeni açılımıyla kendisine vaatte bulunmuş ve açık çek sunmuştur.

Bu eli kanlı Hınçak ve Asala terör uzantısının, tahrik yüklü konuşmalarına ve meydan okuyan tavrına hükûmet sürekli sessiz durmuş ve de alttan alan bir tutum sergilemiştir.

Hatta Cumhurbaşkanı Sayın Abdullah Gül ile Sarkisyan tribün arkadaşlığında buluşmuşlar, Erivan ve Bursa'da birlikte maç izlemişlerdir.

Dikkat ediniz, AKP'nin bir ara kucak kucağa olduğu kişi Hocalı'da akan Türk kanının delilli, ispatlı bir numaralı ismi, sanığı ve elebaşısıdır.

Yine hatırlarsanız, Eylül 2009 tarihinde Bursa'da oynanan iki ülke arasındaki futbol müsabakasında, stadyumdaki Azerbaycan bayrakları tahrik unsuru kategorisine alınarak toplanmış, ne var ki açılan Ermeni bayraklarına karşı kimsenin çıtı bile çıkmamıştır.

Açıkça söylemek isterim ki, AKP, Hocalı'daki seri cinayetleri sevk ve idare edenleri ağırlamış, birlikte protokoller hazırlamış, bunlara tarihimizi sorgulatmış ve tabuları yıkmak adına millî gururumuzu küstahça çiğnetmiştir.

İş bugün öyle bir noktaya dayanmıştır ki, ülkeler peşi sıra parlamentolarında sözde soykırım uydurmasını kabul eden yasal adım atmakta ve bazıları bununla da yetinmeyerek soykırımı inkâr edenlere cezai yaptırım dahi uygulayabilmektedir.

Nitekim Fransa'nın, sözde Ermeni soykırım iddialarını kabul etmeyenlere ceza verilmesini öngören ve nihayetinde bu ülkenin Senatosu tarafından geçtiğimiz ay tasdik edilen kararı bunlardan yalnızca birisidir.

Beklentimiz Fransa Parlamentosundaki yanlış hesabın, bu ülkenin Anayasa Konseyinden dönmesi ve ihtiraslarından dolayı bilinci kaybolan Sarkozy'nin giderayak dersini almasıdır.

Hiçbir şekilde makul ve izah edilebilir olmayan bir husus da Fransa'nın, Karabağ meselesini çözmek için kurulan MİNSK grubunda hâlâ üye olarak varlığını sürdürmesidir.

Söz konusu çelişkinin aşılması, tarafsızlığını yitiren bu ülkenin MİNSK üyeliğinden ayrılması ve çıkarılması acilen yerine getirilmelidir.

İfade etmek isterim ki, Kafkaslar'daki istikrar ve düzen Yukarı Karabağ işgali son bulmadıktan ve Ermeni eziyeti bitmedikten sonra tam olarak sağlanamayacaktır.

Bu kapsamda olmak üzere, konuyla ilgili Partimizin teklif ve önerileri şu ana başlıklar altında toplanmaktadır.

1- Ermenistan silahlı unsurları Karabağ etrafındaki yedi reyonun ön şartsız geri çekilmesi, burada Azerbaycan egemenliği yeniden tesis edilmelidir.

2- Yukarı Karabağ'ın işgal ve esaret altına alınmasından sonra mülteci ve göçmen durumuna düşen soydaşlarımızın evlerine dönmesi, topraklarına kavuşması ve zararlarının ödenmesi mutlaka temin edilmelidir.

3- Karabağ meselesinin çözümü amacıyla kurulan "MİNSK" üçlüsünün yıllardır süreci oyalamaktan, sürdürmekten ve küresel güç merkezlerinin karşılıklı stratejik avantajları ve hedefleri uğruna Karabağ'ı alet etmekten başka bir işe yaramadığı üzeri bastırılmayacak bir gerçektir.

Bu itibarla yeni bir Keşmir vakasına neden olmamak için, en başta ülkemiz olmak üzere, bölgesel aktörler ve taraflar inisiyatif almalı ve sürece müdahil olmalıdır.

Diyebilirim ki, Yukarı Karabağ huzura ermeden, Hocalı'nın gözyaşları silinmeden hiçbirimize huzur ve rahat yüzü yoktur.

Kim ne yaparsa yapsın, hangi oyun ve senaryoya başvurursa vursun, Allah'ın izniyle Hocalı Türk'tür ve Türk kalacaktır.

Türk milletinin adını soykırımla yan yana getirme arayışında olanlar ve 1915 Olaylarıyla ilgili hesap sormaya cüretkâr bir şekilde yeltenen mihraklar, tarihî gerçekleri saptırmayı bıraksınlar da önce Hocalı'nın pişmanlığını gösterebilirler ve Ermeni vahşiliğini itiraf etsinler.

- "Hepimizi Ermeniyiz." diyen Erivan uşakları, sözüm sizedir.
- Diasporanın gönüllü ve güdümlü elçileri çağrım size yöneliktir.
- Taşnak terörünün içimize sızan parçaları, aziz milletimizi soykırımcı görme ve gösterme konusunda özel talimatlı çevreler mesajım bizzat sizinle ilgilidir.

Şayet hâlâ insanlıktan tümüyle azade değilseniz, vicdanlarınız bütünüyle nasır tutmamışsa Hocalı'nın hakkını teslim ederseniz, 21'nci yüzyılın en hunhar saldırısını siz de şiddetle kınarsınız.

Bize göre;

- Hocalı'nın hakkını vermek, acısını derinlerde duymak için önce ahlak ve millî vicdan gerekmektedir.
- Kutlu tarihimize iftihar etmek, ceddimizle övünmek lazımdır.

• Dünya'nın hangi coğrafyasında olursa olsun, "Ben Türk'üm." diyen birisinin kaygısını, tasesını ve bahtiyarlığını kalplerde hem hissetmek hem de taşımak icap etmektedir.

Türk milletinin her ferdi, bu büyük tarihî kudrete mensup olmaktan kıvanç duyan her kişisi, bizim için makbul ve yeri dolduramaz muazzam bir değerdir.

Biz bu yolla coğrafyalarla sınırlı olmayan, dar alanlara sıkışmamış bir millet ruhuna ve şuuruna şükürler olsun ki sahip olduk ve bununla bütünleştik.

Nitekim Hocalı'nın acısına Ankara'da ağlamıyorsak, Bosna'nın zulmüne Edirne'de direnmiyorsak, Doğu Türkistan'ın çilesini Yozgat'ta mesele yapmıyorsak, Ötügen'in esintisini İstanbul'un yedi tepesinde karşılamıyorsak ve Mekke'nin çağrısını bağrımıza basamıyorsak, lütfen söyleyiniz, biz nasıl ayakta kalırız ve nasıl millet olarak devamlılığımızı sağlarız?

Diğer taraftan Hocalı'yla Humus'u ve Hocalı'yla Hama'yı ayrı kategorilere koymak, hadiselerin içeriğini farklı değerlendirmeye tabi tutmak, gerek insaniyet namına, gerekse de ahlak ve adalet adına zorunluluk ve mecburiyettir.

Bu itibarla ortak acılarımız üzerinden sözde yaygara koparan ve ikbal kaygılarını doyurmaya çalışan menfaatperestlere ve millî hassasiyetlerimizi kullanmaya çabalayan fırsatçılara her zaman azami derecede dikkat kesilmelidir.

Türk milletinin ızdırapları, travmaları, dramları kimsenin işta-hını kabartmamalı, kimseyi heveslendirmemelidir.

Bilinmelidir ki, millet davamızı, müşterek felaketlerimizi kendi siyasi ve bireysel egolarını tatmin etmek için vasıta yapanlar, en az sözde soykırım imalatçısı sefil çevreler kadar zarar vericidirler.

Değerli Milletvekilleri,

Bildiğiniz gibi Türkiye belirli periyotlarla demokrasi dışı müdahalelerin sancularına ve tahribatlarına ne yazık ki fazlasıyla maruz kalmıştır.

Demokratik kültürün yeterince yerleşmemesi; sosyolojik anlamda merkez unsurların, çevreden kaynaklanan taleplerin önünü kesme ve engelleme gayretleri birçok soruna ve gerilime neden olmuştur.

Silahların gölgesi altında demokrasi farklı tarihlerde askıya alınmış ve millet iradesi ne acıdır ki, tarumar edilmiş ve hırpalanmıştır.

Doğrudan veya dolaylı her müdahale veya ara rejim yönetimi ülkemizi biraz daha geriye götürmüş, enerjisini ve gücünü israf etmiştir.

Ekonomideki kriz döngüsü, siyasal iletişimin kopması, sosyal yapıdaki çatlaklar, ideolojik çatışma ve bölünmüşlükler esasen demokrasi dışı arayışlara bahane teşkil etmiştir.

Açıktır ki, sosyal ve siyasal uzlaşmaların süreklilik arz ettiği, sorun çözme kültürünün geliştiği ve desteklendiği toplumların sağduyunun ve akliselimin çizgisinden ayrılmadığı tecrübelerle sabittir.

Hepimizin üzerinde ittifak sağladığı ve mutabakata vardığı gerçek ise demokrasinin ikamesiz ve yeri dolmaz bir değer olduğu konusudur.

Yetersiz ve eksik tarafları olsa da üstelik kavga ve anlaşmazlıklara kapı aralasa da sivil yönetimlerin meşruiyeti hiçbir şeyle mukayese edilemeyecektir.

Kararlılıkla ifade edebilirim ki, kendilerine görev vehmederek durumdan vazife çıkarırlar, ne demokrasiye katkı vermişler ne de ülke yönetimine fayda sağlamışlardır.

Şüphesiz aziz milletimiz ne diyorsa doğru ve geçerli olan odur.

Kimi tercih ediyorsa, kimden yana tavrını koyuyorsa siyasi sorumluluk mührü onun elindedir.

Bunun dışında, siyaseti dışarıdan tanzim etmeye, demokrasiyi etkisizleştirmeye ve alanını daraltmaya tevessül edenler, açıkça millet kararına ve iradesine kastedenlerdir.

28 Şubat postmodern müdahalesinin 15'inci yılında, bu gerçeğin üzerinde bir kez daha düşünmek ve dürüstçe muhasebe yapmak ülkemiz, demokrasimiz ve siyasi hayatımız açısından makul ve doğru olacaktır.

Ancak, 28 Şubat sürecinin, diğerlerinden ayrı ve kıyaslanmaz bir özelliği bulunmaktadır.

AKP zihniyeti bu karanlık dönemde yeşermiş ve bin yıl süreceği iddia olunan süreçten siyasetin kundağına düşmüştür.

Olan maalesef, rahmetle andığımız merhum Necmettin Erbakan Bey ve arkadaşlarına olmuştur.

Sıkıntıyı onlar çekmiş, siyasetten onlar yasaklanmış, hükûmetten onlar uzaklaştırılmıştır.

Ve elbette AKP'ye gün doğmuş, başta Başbakan olmak üzere, Millî Görüş gömleğini çıkartanlar sözde mazlum görüntüleriyle demokrasi dışı temas ve dayatmalardan ziyadesiyle kazançlı çıkmışlardır.

Zira Başbakan Erdoğan'ın, düştüğü kısa süreli cezaevi şartlarını da kast ederek; "O günler sayesinde geleceği kazandık, yeni dönemin adımlarını attık." sözleri görüş ve düşüncelerimizi fazlasıyla doğrulamaktadır.

Artık AKP'nin bir 28 Şubat yapımı, klasiği, sürümü ve imalatı olduğu şüpheye yer bırakmayacak kadar net ve berraktır.

Görüyoruz ki, askerî vesayet şartları altında filizlenen bu zihniyet, bugünkü zaman diliminde, otoriter ve baskıcı bir yönetimin tüm çirkin ve katlanılmaz yöntemlerine başvurmaktadır.

AKP, Cumhuriyetin ara dönemi, sivil vesayetlin uygulayıcısı, sömürgecilerin figüranı, bizdenmiş gibi görünen siyaset misyoneri olarak bugün Türkiye'yi musibetlerle dolu korku tüneline sürüklemektedir.

Müslümanların canıyla, kanıyla, malıyla beslenen küresel güç merkezlerinin yanaşması olan AKP; bu niteliğini gizlemek için ise her türlü millî ve manevi kıymeti istismar etmekten uzak durmamıştır.

Irak'ta bir milyon Müslüman cinayete kurban giderken AKP'nin sesi de soluğu da çıkmamıştır.

Ve bu da yetmiyormuş gibi, işgalcilere dua edecek seviyesizliği ve yüzüzlüğü dahi gösterebilmiştir.

Yanıbaşımızdaki coğrafyalarda camiler emperyalist postallarla kirlenirken; kadınlar dul, çocuklar yetim bırakılırken AKP küresel dostlarının yanında hizalanmış ve aynı amaca kendisini vakfetmiştir.

Üzülerek şahit olduk ki, Libya'ya düzenlenen Haçlı seferine ortak olmuş, Müslümanlara kurşun sıkılmasına imkân sağlamış ve pervasızca destek vermiştir.

Bakınız şimdi de Afganistan'da yüce kitabımız Kuran'ı Kerim, işgalci ahlaksızlar tarafından yakılmış ve saldırıya uğramıştır.

Bunu yapanları buradan şiddetle kınıyorum.

İnanıyorum ki, Cenab-ı Allah'ın kitabına el uzatan küfrün ve zulmedenlerin tarafları eninde sonunda ilahi gazapla tanışacaklar, rezaletlerinin faturasını, kıydıkları masum insanların bedelini böylelikle ödeyeceklerdir.

Değerli Arkadaşlarım,

Bu gelişmeler ışığında söylemek lazımdır ki, AKP'nin doğruya sırt çeviren, yanlışa kucak açan, iftiraya davetiye çıkaran siyasi tutumu büyük sıkıntı ve açmazları doğurmaktadır.

Görüldüğü kadarıyla iktidar partisi, demokrasiyi krizle örtüştürmekten, özgürlüğü dar kalıplara indirgemekten ve adaleti ise tarafgirliğin sümen altına itmekten özel bir keyif almaktadır.

Öyle ki iktidarın sebep olduğu bugünkü sisli ve kaygan ortam, güven ve itimat taleplerini kökünden baltalamıştır.

Devlet organları çıkmaza sürüklenmiş, objektif ve tarafsız ol-
ması gereken hukuka pranga vurulmuş, siyaset çamura batırıl-
mıştır.

Hatta iş bununla da sınırlı kalmamış, iktidar anlayışı, kendisi-
ne mesafeli duran ve tavır alan herkesi; değişim karşıtı, vesayet
yanlısı ve statükocu taraftarı ithamıyla yaftalamıştır.

Kaldı ki mfterilikten inşa edilmiş AKP namlusu, önüne gele-
ne iftira atmış, kara çalmış ve tuzak kurmuştur.

Son günlerde özellikle PKK ve KCK irtibatlarıyla zorda kalan
iktidar, n almak ve kendisine yönelen bariz suçlamaları geçiştir-
mek için bayat taktiklerine tekraren müracaat etmiştir.

Bu konuda ilk hedef olarak doğaldır ki, Milliyetçi Hareket Par-
tisini seçmiştir.

Köhnemiş AKP zihniyeti ve yandaş medya, el birliği halinde
iftiralarına hız ve ivme vermişlerdir.

Maksat bellidir ve o da açıklarını kapatabilmek, Türk milleti-
nin bölünmesini sağlayacak adımlarını gizleyebilmektir.

AKP'nin asılsız, mesnetsiz ve kifayetsiz beyanlarının merkezini-
de; bizim 57. Cumhuriyet Hkmetinde bulunduğumuz dönem
içinde, terristbaşıyla grşldğu ve devletin ilgili kurumları-
nın bu katilin el yazısı notlarını MHP'li bazı bakanlarla paylaştığı
hususunu almıştır.

şimdi siyasi namus adına Başbakan ve arkadaşları, şu soru-
muza cevap vermelidir.

Kimdir bu MHP'li bakanlar? Biraz utanmanız ve siyasi ahlakınız varsa bunları isim isim açıklarsınız.

Aslına bakarsanız bu iftiralarda yeni bir taraf yoktur.

Bize göre bu çamur ve kir bulaştırmaya dönük kepaze iddiaların, çok ilginç bir zamanda gündeme getirilmesi kuşku vericidir ve meselenin asıl boyutunu kapatmaya matuf bir hamle olduğu anlaşılmaktadır.

Öncelikle şunu söylemek isterim ki, MHP ve İmralı canisinin isimlerini yan yana getirmek bile büyük bir hakaret ve haysiyetsizliktir.

Milliyetçi Hareket Partisi, bölücülerle, eli silahlı militanlarla ve elebaşlarıyla hiçbir ortamda pazarlık yapmamış, müzakere çabasında bulunmamış ve bunları aklından dahi geçirmemiştir.

Hükûmet ortağı olduğumuz yıllarda, İmralı canisinin yargılabilmesi için elbette mahkeme heyeti kamuoyuna açık bir şekilde gerekenleri yapmış ve hiçbir şey gizli kapaklı kalmamıştır.

Ve tüm gerçekler zaten dönemin mahkeme tutanaklarında ayan beyan ortadadır.

Biz kanlı terörle ancak mücadele eder ve kökünden kazımak için varımızı yoğumuzu ortaya dökeriz.

Aksini iddia edenler ise, MHP ile AKP'yi birbirine karıştıran zavallılardır.

PKK'ya boyun eğenlerle, KCK'yı besleyip büyütenlerle ve şerften sınıfta kalanlarla partimizi bir görmek, bir arada değerlendirmek en az İmralı'yla görüşüldüğü bühtanı kadar vahimdir.

İmralı canisiyle odalarda kucaklaşmak, Türk milletinin geleceğini ipotek ettirmek ve vatan topraklarını ayırmak için bölücü kadastro hazırlıkları yapmak bizatihi AKP projesi ve kötülüğüdür.

Bu çerçevede, bizim hükûmette dahi yer almadığımız bir tarih olan 12 Nisan 1999'da, İmralı'yla temas kurulduğu yalanını ortaya atmak için Allah'tan korkmaz ve kuldan utanmaz bir siyasetçi olmak yeterli olacaktır.

Siyasetin yapışık ikizi AKP ile BDP'nin, aynı çanakta içmeleri ve aynı sözlerle bizi hedef almaları bir bakıma suçüstü hâllerinin bir yansımasıdır.

Bu söylediklerim, elbette iftirayı manşetlerine taşıyan, yalana ortak olan iktidar uydusu ve beslemesi yandaş medya için de geçerlidir.

Şimdi biz, izansızca, ahlaksızca yayın yapan yandaş basın sahiplerinin, mesela İmralı canisiyle yakalanmadan önce; Suriye'de, İtalya'da ve Kenya'da görüştiklerini söylesek bu doğru ve isabetli olacak mıdır?

Sözlerimiz insafli ve hakkaniyetli bir tavır olarak görülecek midir?

Partimiz hakkında uydurulan dedikodu ve iftiraları sütunlarını kalın puntolarla geçirenler, bunun hesabını gün gelecek mutlaka verecekler, azgınlıklarının ve kural tanımazlıklarının bedelini ödeyeceklerdir.

Anlaşıldığı kadarıyla AKP, yeni Anayasa hazırlığı kapsamında ve ikinci yıkım seferinde İmralıyla resmî temas kurmak amacıyla kafaları karıştırmak ve meseleyi olağanlaştırmak için, milletimize psikolojik operasyon yapmaktadır.

Takılmış plak gibi her söyleneni tekrarlayan, kurulmuş saat gibi ses veren, düşünmeden ve analiz etmeden ezbere konuşan sahibinin sesi bir başbakan yardımcısının, son günlerdeki ifadeleri açıkça buna işaret etmektedir.

AKP, Oslo görüşmelerini meşrulaştırmak, PKK'yı siyasete sokmak için yeni bir hareket başlatmıştır.

Fırsattan istifade eden kurnazlıkla yıkım projesi adım adım uygulanmakta ve Türkiye uçuruma doğru hızla sürüklenmektedir.

Dün İmralı'yla görüşmeleri inkâr ederek şereflerini siyaset mahzenlerine rehin bırakanlar, bugün bunu açıkça yapmaktan ve üzerine de demokratik etiketli kılıf geçirmekten utanç duymamaktadır.

Ancak unutulmasın ki, iki yanlıştan bir doğru çıkmadığı gibi, aziz milletimizi ölümü göstererek sıtmaya razı etmeye kimsenin gücü yetmeyecektir.

Çünkü Milliyetçi Hareket Partisi bunun teminatı ve yegâne güvencesidir.

Muhterem Milletvekilleri,

Biz Parti olarak eğitim sisteminin stratejik bir öneme haiz olduğuna inanmaktayız.

AKP döneminde, Türk millî eğitim sistemi sorunlarından kurtularak atılım yapamamış, çağdaş ölçülerde insan yetiştirme düzeni oluşturulamamış, niteliksel ve niceliksel olarak önemli bir gelişme kaydedilememiştir.

Eğitim yapısında bütün kademeleri itibarıyla, yeterli okullaşma sağlanamamış, fiziki altyapı ve insan ihtiyacı giderilememiş ve finansman kaynakları karşılanamamıştır.

AKP'yle birlikte eğitimde bilimsel yöntemler değil, deneme-yanılma yöntemleri uygulanmıştır.

İktidar partisi, sorun çözmek şöyle dursun, attığı her adımla yeni problem alanlarının oluşmasına sebep olmuştur.

Okul ncesi eğitimden yükseköğretime kadar milyonlarca öğrencimizi ve ailesini direkt ilgilendiren konularda, alkışlayacağımız ve takdir edeceğimiz bir proje henüz hayata geçirilememiştir.

Hkmet, günü kurtarmaya dönük çelişkileriyle, polemik dozu had safhada olan yaklaşımlarıyla ve istimara prim veren siyasi tutumuyla eğitim sistemimizi detaya yapboz tahtasına çevirmiştir.

Bu zihniyetin, hazırlamış olduğu Dokuzuncu Kalkınma Planında ve Programlarında, zorunlu eğitim sresinin artırılması ve kesintili eğitim sistemine geçilmesi hususunda hiçbir hedef koyulmamıştır.

Hlbuki eğitimi öncelikli konu olarak gören partimiz, daha 1999 Yılı Seçimlerine giderken hazırladığı Seçim Beyannamesinde, zorunlu temel eğitimin sresinin 12 yıla çıkarılmasını amaç olarak tayin etmiştir.

Partimizin görev aldığı 57'nci Hkmet döneminde, hazırlanan Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planı'nda da bunun yer alması sağlanmıştır.

2011 yılında hazırladığımız Seçim Beyannamesi ile de ilköğretim sisteminde iki kademeli bir modeli benimseyeceğimiz, temel hedef olarak okul öncesi eğitimin yaygınlaştırılarak zorunlu eğitim süresini artıracığımız yer ve ifade bulmuştur.

Okul öncesi eğitimin 6 yaş grubu dâhil edilmek suretiyle, zorunlu temel eğitimin iki kademeli olarak 9 yıla çıkarılması bizim tarafımızdan belirlenmiş ve aziz milletimizin bilgisine sunulmuştur.

Uzun vadede 12 yıllık zorunlu temel eğitimin tesis edilebilmesi için de gerekli altyapı çalışmasının yapılması Partimizce kabul edilmiş ve savunulmuştur.

İnanıyoruz ki, milletçe yüksek hedeflere ulaşabilmemiz eğitim ve öğretim sisteminin gelişmesi ve engellerinden sıyrılmasıyla mümkün olacaktır.

Bize göre bunun başkaca bir yolu ve formülü de bulunmamaktadır.

Ancak millî eğitim sistemini yozlaştırarak her bakan değişikliğiyle yeni bir maceraya atılmak hem evlatlarımıza hem de gelecek nesillere büyük maliyetler yükleyecektir.

Buna da hiç kimsenin, hele hele Millî Eğitim Bakanlığı görevini yürüten şahısların hiç hakkı yoktur.

AKP hükûmetlerinde, bugüne kadar eğitim konusunda dört bakan görev almıştır.

Şu çarpıklığa bakınız ki, her bakanın kendine ait bir politikası olmuş, gelen gidenin uygulamalarını reddedercesine kendi zihniyetindekileri hayata geçirmenin çare ve arayışı içinde olmuştur.

Zannedersiniz ki, AKP'nin bir eğitim politikası ve gelecekle ilgili bir hedefi bulunmamaktadır.

Hadiselerin görünen yüzü böyledir, ortaya çıkan gerçekler buna işaret etmektedir.

Sorarım sizlere, her bakanla birlikte eğitim sisteminin bütünüyle değişmesine, yeni bir kulvara girmesine acaba dünyanın neresinde tesadüf edilmektedir?

Bu kapsamda, AKP grup başkan vekilleri imzasıyla TBMM'ne verilen "İlköğretim ve Eğitim Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi" kamuoyuna zorunlu eğitimin 12 yıla çıkartılması şeklinde yansıtılmıştır.

Ancak ortaya çıkan durum, zorunlu eğitimin bazı hallerde 4 yıllık ilköğretim birinci kademeyle sınırlandırılacağı göstermiştir.

Birçok mahsuru içinde barındıran bu sözde hazırlığın, geleceğimize katkı sağlaması ve evlatlarımızın ihtiyaçlarını karşılaması söz konusu bile olmayacaktır.

Ancak, dün itibarıyla teklifte eleştirilere neden olan ilk 4 yılın ardından açık öğretim seçeneğinden geri adım atıldığı ve açık öğretim uygulamasının ikinci 4 yılın ardından devreye sokulacağı kamuoyuna yansımıştır.

Böyle olsa bile, zorunlu eğitimin kesintisiz 12 yıla çıkması söz konusu olmayacaktır.

Ancak tartışmaların genelde meslek liseleri, özelde imam hatip liseleri ekseninde yürütülmesi ise yeni bir kutuplaşmaya davetiye çıkarmıştır.

Bu ülkede meslek veya imam hatip lisesinde okuyan evlatlarımızın hiç kimseden eksik kalır yanı ya da herhangi bir yetersizlikleri bulunmamaktadır.

Ve geçmişte yaşanan haksızlıkların, adaletsizliklerin bizim açımızdan meşru hiçbir tarafı da görülmemektedir.

Düz liselerde okuyanlar neyse, imam hatiplerde okuyan evlatlarımızda aynı değer ve takdire layıktır.

Bu nedenle yeni istismar alanları açmadan, AKP'nin eğitim politikasını ve gündeme taşıdığı önerilerini gözden geçirmesinde ve yeniden değerlendirmeye tabi tutmasında sayısız yararlar ve hayırlar olacağı aşikârdır.

Değerli Milletvekilleri,

Konuşmamın bu aşamasında Suriye'deki gelişmelere kısaca değinmek ve Arap Baharı paralelinde bu ülkedeki olayları değerlendirmek istiyorum.

Bildiğiniz üzere, Esad yönetimi ile muhalifler arasındaki kanlı rekabet ve çekişme her geçen gün yeni bir boyut kazanmaktadır.

Şam'ın üzerinde toplanan kara bulutlar gittikçe koyulaşmakta, uluslararası karışmanın ayak sesleri artık daha net duyulmaktadır.

Bu gerçeklerin ışığı altında, Suriye'nin ve mevcut rejimin uzun süreli ayakta kalması bir hayli zor görülmektedir.

Geçen hafta Tunus'ta düzenlenen "Suriye'nin Dostları Konferansı"nda alınan kararlar bir dönüm noktası olmuş ve işleyen süreci daha da hızlandırmıştır.

Hatırlarsanız, Libya'da Kaddafi'nin devrilmesine ve öldürülmesine giden kanlı süreç, yine böyle bir uluslararası dostlar konferansıla başlamış ve bu ülke Haçlı pençesine teslim edilmişti.

Bugün de Suriye'nin dostu olduğunu iddia edenler, yeni bir zalimliğin, saldırının ve Şam'ın düşürülmesinin peşine takılmışlardır.

Ayrıca Tunus'taki konferansta, Suriye Ulusal Konseyinin meşru bir temsilci olarak tanınması da hedeflenmiş ve muhalefete şartsız destek verileceği duyurulmuştur.

Benzer gelişmeler aynısıyla Libya kaosunda da yaşanmıştır.

Ancak bizi endişelendiren hususlardan birisi ise muhalif sözcülerin, Suriyeli Kürtlere özerklik statüsü verme konusundaki vaatleri ve beyanları olmuştur.

Irak işgalinin ardından oluşan peşmerge yönetiminden sonra, Suriye'nin de benzer bir akıbete uğraması güney sınırimızda yeni bir özerk yönetimin ortaya çıkmasına neden olabilecektir.

Kamışlı, Cezire ve Halep bölgelerindeki Kürtlerin Irak'ın kuzeyine eklenme istek ve çağrıları; Erbil'i, Lazkiye limanı ile denize bağlayacak koridoru açacak, bu kapsamda dört parçalı büyük Kürdistan'ın inşa faaliyeti tam kıvamına gelecektir.

Geçtiğimiz günlerde, Erbil'deki bir toplantıda, aralarında, siyasi bölücü BDP temsilcilerinin de yer aldığı bir ortamda dile getirilen görüşleri ve sözde güney-kuzey Kürdistan tasnifini bu minvalde ele almak gerekmektedir.

Gelişmelerden ortaya çıkan bir diğer netice, küresel operasyonların propaganda silahları arasına “dostluk” kavramının da girdiği görülmektedir.

Özgürleştirme, demokratikleştirme ve barış getirme iddialarından sonra şimdi de sırayı moda hâline gelen “dostlar grubu” oluşturmak almıştır.

Esasen artık kimin dost kimin düşman olduğunun bir manası ve kıymetiharbiyesi kalmamıştır.

Önemli olan; BOP'a kimin sadık olduğu, Haçlı zihniyetine kimin dostluk gösterdiği ve emperyalizme kimin destek çıktığıdır.

AKP'nin bu alanda gözleri kamaştıran bir rolü ve çabası olduğu tüm çıplaklığıyla ortadadır.

Suriye'de rejimin yıkılmasından sonra doğabilecek otorite boşlukları, bölgesel hasar ve tahribatları enine boyuna öngörmeden şuursuzca hareket eden AKP zihniyeti, şayet böyle giderse ülkemizin başına büyük belalar açacaktır.

Ayrıca bölgemizde çıkacak bir savaş sonucunda, Türkiye'nin toprak bütünlüğü ve güvenliği aşırı risklerle karşı karşıya kalabilecektir.

Etnik ve mezhep temelli bir yangının, sınırlarımıza intikal ve sirayet etmesi de Allah muhafaza ama, uzun sürmeyecektir.

Ayrıca Suriye'de yaşayan ve sayıları 2 milyona ulaşan Türkmen kardeşlerimiz, dağınık olduklarından dolayı her türlü saldırı ve mütecaviz eğilimlerin hedefindedir.

AKP zihniyeti Irak'ın işgal edilmesinin ardından; Kerkük'teki, Telafer'deki, Musul'daki ve Süleymaniye'deki Türkmenleri bir başına nasıl bıraktıysa, Suriye'de mukim soydaşlarımızı da aynı şekilde çaresizliğin ve yalnızlığın içine itmiştir.

Ancak Milliyetçi Hareketin ilgisi, desteği ve eli Türkmen kardeşlerimize yöneliktir.

Onların derdi derdimiz, hüznüleri hüznümüzdür.

Bizim için toprak bütünlüğünü korumuş ve iç çatışmalarını aşmış bir Suriye'de; Türkmen kardeşlerimizin sorunları giderilecek ve geciken hakları kendilerine teslim edilecektir.

Bu sebeple AKP zihniyeti sonu görülmeyen maceraya atılmaktan vazgeçmeli, savaş naraları atmaktan uzaklaşmalı, Esad yönetimiyle muhalifler arasında diyalog kanalları oluşturmalıdır.

İki gün önce Suriye'de yapılan referandum sağlıklı ve sağduyulu bir başlangıca vesile olmalı; silahla, öldürmeyle bir sonuç alınmayacağını hem Esad yönetimi hem de muhalif güçler idrak etmelidir.

Türkiye için Bağdat'ın, Şam'ın ve Tahran'ın, istikrarı ve bütünlüğü tartışmasıdır.

Başkalarının çekim alanına kapılan AKP'nin, ülkemizi ateşe atacak, vatanımızın teklifini, milletimizin birliğini uçuruma götürecektir her yaklaşım ve adımı bizim için gayrimeşrudur ve bunun karşısında tavır almakta milletimizin bize yüklediği en temel millî sorumluluktur.

Bu duygu ve düşüncelerle, konuşmama son verirken haftalık olağan Meclis grup toplantımıza katılan herkesi sevgi ve saygılılıkla selamlıyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

6 MART 2012

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Değerli Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Sözlerimin başında hepimizi sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

Bildiğiniz gibi, önümüzdeki perşembe "8 Mart Dünya Kadınlar Günü"nü kutlayacağız.

Kadınlar Günü; musibetlerden ders ve ibret çıkararak, hakkın ve haklının yolunu bulan zihnin ürünü ve üstünlüğüdür.

Hayatın müşkülâtlarla çevrili güzergâhında, sadece içinde bulunulan zamanı değil, geleceğin ilkelerini ve idraklerini yoğun olarak tesir altına alacak hadiseler bulunduğu kuşkusuzdur.

Esasen bu olayların sırrı ve içerdiği saygınlık düzeyi, geçtiği ve ortaya çıktığı dönemlerde bir türlü kavranamamıştır.

Ancak zamanlarında görmezden gelinen çıkışlar, itirazlar ve istekler; sonraki yıllara ve asırlara yön ve ruh veren insanlık dönemeçleri olmuşlardır.

Bu tarihî dönüm ve akış noktalarını; sıradan vakıalar zinciri olarak algılamayıp, yarınlarmızın mimarisi olan sorumluluk disiplini ve mücadele lezzeti hâlinde görmek lazımdır.

İşte, “8 Mart Dünya Kadınlar Günü”, böyle bir anlayışın itirafı, tescili ve kabulüne dayanan vicdan platformudur.

Başta aramızda bulunan muhterem hanımefendiler olmak üzere; yurdumun her köşesindeki kadınlarımızın “Kadınlar Günü”nü kutluyor, en iyi dileklerimi sunuyorum.

Bu tarih; kadınların eşit haklara sahip olmak için hangi badirelerden geçtiklerini, neleri göze aldıklarını net olarak bize göstermektedir.

Aynı zamanda 8 Mart, geçmişte zor şartlar altında düşük ücrette, köleleştirmeye, insanlıktan bihaber uygulamalara ve ayırmıcılığa karşı bir direnmedir ve semboldür.

Kadın hakkının aslında bir insan hakkı olduğunu apaçık vurgulayan, cinsiyet farklılığını baz alan dar bakış açılarını etkisiz hâle getiren bir görüş derinliğinin adıdır.

Bu anlamlı tarih, kadına karşı Orta çağ gözlüğüyle yaklaşan ve örümcek ağlarıyla örülmüş zihinlerle kategorileştiren eğilimlere iyi ve kalıcı bir cevaptır.

Elbette biz de “Dünya Kadınlar Günü”nün anlam ve önemi üzerine düşünceceğiz, görüşlerimizi paylaşacağız, fikirlerimizi ifade edeceğiz.

Kadınlarımızın hayatın her alanındaki rol ve pozisyonları üzerine münazaralar, müzakereler ve muhtevalı tartışmalar içinde olacağız.

Genellemelerin basitliğine ve aldatan tarafına meyiletmeden, yapay ve zayıf algılamalara izin vermeden, düşüncelerin katılmasına ve hatta tortulaşmasına ortam hazırlamadan kadınlarımızın hâlini ve vaktini ele alacağız ve yorum testinden geçireceğiz.

Biliyoruz ki, bir ülkenin ya da bir çağın medeniyet seviyesi, kalkınma düzeyi kadınların durumu ve sahip oldukları haklarla yakından ilgilidir.

Kadının güçlü ve eğitimli bir seviyede bulunduğu, ekonomik yeterliliğe ulaştığı; eşit bir şekilde sosyal, siyasal, toplumsal ve ekonomik aktivitelere katıldığı bir yerde tabiatıyla dinamik ve diri bir sosyolojik varlık kendisini gösterecektir.

Nitekim kadının var olan sorunları çözülmeyen, karşılaştığı güçlükler halledilmeden, üstünkörü yapılan cinsiyet ayrımının sığılı giderilmeden sağlıklı bir sonuca ve umut ettiğimiz gelişmişlik ufkuna varmamız doğal olarak mümkün olmayacaktır.

Meseleleri ele almadaki savruluk, sunulanı sorgulamadan inanma, bir fikriyatı mantıki bir neticeye götürmede gösterilen sebatsızlık ve tutarsızlık, elbette kadınların taleplerini karşılamada en büyük zihni engellerdendir.

Bu muhkeme noksanlığının, analitik bakış eksikliğinin ve kavrayış yetersizliğinin kadın olmaktan kaynaklanan hak ve yükümlülükleri layıkıyla idrak etmesi ve çözüm yolunu inşa etmesi bize göre çok zordur.

Kadınları sadece belirli gün ya da haftalarda hatırlamak, tutulmayacak ve yerine getirilmeyecek sözlerle onları avutmak

her Şeyden önce bizatihi taşıdıkları insanlık değerlerine haksızlık olacaktır.

Kabul edilmelidir ki, kadın varlığının, hayatımızın her anında ve her kesiminde büyük bir etkisi ve payı vardır.

Bir defa hepimiz, hayata gözümüzü açtığımız andan itibaren annemizle karŐılaŐır, onun Şefkat ve merhamet dolu bakış ve do-kunuŐuyla muhatap oluruz.

Kulağımıza fısıldadığı ninnileriyle yetiŐir, sevgisiyle olgunlaŐır ve böylelikle ruhumuzu dinginleŐtiririz.

Annelerimiz karşılığı hiçbir zaman verilemeyecek baęlanıŐın, hakkı hiçbir zaman ödenemeyecek fedakrlığın, soluk alıp verdiğimiz sürece eskimeyecek tutkunun emsalsiz simgeleridir.

Yüce dinimiz İslam'ın cennetin, anaların ayaklarının altında olduğunu müjdelemesi bu kapsamda ilah bir teyit olup, tartışma götürmez manevi bir ihtiya a göndermede bulunmaktadır.

Her Şey bir kenara, bunlar bile başlı başına; kadına, kadınlığa ve kadın olana duyulacak hürmet için yeter sebeptir.

Biz zarafeti, mŐfiklięi, inceliği, hassasiyeti, adanmıŐlıęı, duygusallığı öncelikle onlarda gördük, onlardan tebarüz ettik.

pileye karşı sabrı, belaya karşı hayrı, zulme karşı baęıŐlamayı onların davranıŐlarında Şahit olduk.

Bilhassa Türk kadını;

- Yeri gelmiş cepheye taşıdığı mermiyi tülbendiyle korumuş, topun namlusuna bağımsızlık aşkını iliştiirmiş ve kurtuluş müca-delemizdeki nabız atışı olmuştur.

Yeri gelmiş evladının beşliğini sabaha kadar sallayan, erinin yolunu hiç bıkmadan gözleyen ve ailesini daldan budaktan sakı-nan özveri kisvesine bürünmüştür.

- Yeri gelmiş tarlasında, bağında, tezgâhında ter akıtmış, ömür tüketmiş ve emek sarfetmiştir.

Yeri gelmiş gönüllerdeki eşsiz yeriyle erdem ve iffet zirvesin-den karanlığa mum yakmıştır.

- Yeri gelmiş kağanın yanındaki mindere oturmuş, demokra-sinin, katılımcılığın ve özgürlüğün sembolü olarak geleceğe yön vermiştir.

Ve yeri gelmiş estetik cesaretin, üstün ahlakın ve vazgeçme-yen iradenin adı, şanı ve markası olarak kalplerimizde taht kur-muştur.

İster kadınlarımız arasında; Ispartalı dokuma işçisi veya Af-yonkarahisarlı tarım çalışanı olsun, isterse de Kırşehirli temizlik görevlisi, Erzurumlu şirket yöneticisi, Trabzonlu kamu çalışanı bulunsun hepsi bu söylediklerimin bir parçası ve ayrılmaz bir de-ğeridir.

Öte yandan bugün, kadınlarımızın artan sorunları, şiddet, ta-ciz ve tecavüz iğrençliklerine maruz kalması da hepimiz açınsın-dan, en başta sözde ileri demokrasi şarlatanları bakımından ayıp ve utanç kaynağıdır.

Nedeni olursa olsun, kadına yönelen vahşî saldırılar, işlenen cinayetler ciğerimizi dağlamaktadır.

Her gün bir yenisini duymaktan, ekranlarda ve gazete sütunlarında görmekten bıktığımız vahşet manzaralarının, tahammül sınırimızı ve dayanma eşiğimizi çoktan aşındırdığı bir hakikattir.

Hoşgörüsüzlüğün, caniliğın eli kanlı failleri, insanlıktan mahrum bir hâlde kadınların canına kıymakta, toplumumuzu tek kelimeyle terörize etmektedir.

Bu kürsüden, kadınlara yönelik şiddet ve zulmü tüm gücümle reddediyor, bunun faillerini ve taraflarını kınıyorum.

Artık bu eziyetin, eşkıyalığın ve hunhar saldırıların son bulmasını ve AKP Hükümetinin de günü kurtarmaktan başka bir işe yaramayan duruşundan vazgeçmesini bekliyorum.

Türk ailesinin temel direği, ağırlık merkezi olan kadının, huzura ve güvenceye kavuşmadan, kimden gelirse gelsin, gelişme ve ilerleme iddialarının hiçbir karşılığının ve inandırıcılığının olmayacağına yürekten inanıyorum.

Parti olarak, millî ve manevi değerlerin korunmasında, yaşatılması ve gelecek kuşaklara aktarılmasında, millî bütünlüğün ve dayanışma ruhunun ilerletilmesinde aile kurumunun vazgeçilmezliğine içtenlikle bağlıyız.

Bu nedenle, aziz millet varlığının göz bebeği olan ailenin, ekonomik ve sosyal gelişmelerin yol açtığı olumsuzluklardan muhafaza edilebilmesi için kadının layık olduğu yere gelmesi mecburidir.

2011 Seçim Beyannamemiz de yer bulduğu gibi kadınlarımızın;

- Her alanda saygınlığı arttırılmalı.
- Eğitim düzeyleri yükseltmeli.
- Kalkınma sürecinde, iş hayatında ve karar alma mekanizmalarında daha fazla rol almaları sağlanmalı.
- Toplumsal konumları iyileştirilmeli.
- Yükseköğretimde sunulan imkan ve fırsatlardan kızlarımızın yararlanmasını engelleyen antidemokratik ve insan haklarına aykırı uygulamalara son verilmeli.
- Pozitif ayrımcılık lafta bırakılmamalı.
- Siyasetten ticarete, ekonomiden sivil topluma, sanattan spora görünürlükleri ve kapladıkları alan daha çok arttırılmalıdır.

Bunlara ilave olarak, kadınlarımızın temel hak ve özgürlüklerini kısıtlayan, istismara yol açan, toplumsal planda geri kalmalarına zemin hazırlayan çağ dışı uygulamalara süratle son verilmelidir.

İstikrarı dillendirirken çürümenin farkına varamayan iktidar zaafı, kadınlarımızı propaganda öznesi yapmaktan uzaklaşmalı ve haklarını muhakkak teslim edecek dürüstlüğü göstermelidir.

Kadın varlığını bir zenginlik ve problemlerini gidermenin insani bir vazife olduğu inancıyla, kadınlarımızın biriken ve çoğalan sorunlarını kökünden bitirmek hepimiz için vazgeçemeyeceğimiz ve öteleyemeyeceğimiz maddi ve manevi bir vebecedir.

Her alanda daha çok kadın dokunuşu, kadın nefesi ve kadın müdahalesi bulunması için herkes sorumluluk almalı ve gereğini yapmalıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi bu anlayış ve yaklaşımın izdüşümünde; Türk kadınının yanında daha kararlılıkla ve samimiyetle duracak ve üzerine düşen ne varsa yerine getirecektir.

Bundan herkes, özellikle kadınlarımız mutlaka emin olmalıdır.

Değerli Milletvekilleri,

Hepinizin şahit olduğu üzere, Türkiye kritik olduğu kadar, sınırlı bir sürecin içinden geçmektedir.

Sağlıklı, güvenli ve yaşanabilir bir ülke olmaktan hızla uzaklaşmaktadır.

Aziz milletimiz, kuşkların yoğunlaştığı, belirsizliklerin üst üste yığıldığı, şaibelerin yaygınlaştığı bir dönemin tüm sancılarını yaşamaktadır.

Peşi sıra gündeme yansıyan vahim iddialar ve çapı genişleyen bunalım hâli bize bunları işaret etmektedir.

Bu kapsamda olmak üzere, bize göre üzerinde durulması ve mutlaka sübuta erdirilmesi gereken üç konu başlığı bulunmaktadır.

Bunlardan birincisi, belki de en önemlisi, "Pozantı M Tipi Çocuk ve Gençlik Cezaevi"nde yaşandığı iddia olunan ve kamuoyuna yansıyan akılları durduracak vakalar zinciridir.

Hangi nedenden olursa olsun, cezaevinde bulunan çocuk mahkûmlara karşı işlenmiş suçlar, kaba güç gösterileri, taciz ve tecavüz haberleriyle ilgili ihbarlar haklı olarak tüm dikkatleri üzerine çekmiştir.

İşiten herkesin kanını donduran, ciğerini parçalayan bu rezaletin, sözde ileri demokrasi altında gerçekleşmesi de meselenin bir başka kasvetli yönünü oluşturmuştur.

Bugüne kadar, farklı zamanlarda gerek çocuk yetiştirme yurtlarında gerekse bakımevlerinde skandal olayların patlak verdiği hepimizin bildiği gerçekler arasındadır.

Kimsesiz ve engelli kızlarımıza, devletin sevecen kollarına sığınan insanlarımıza en adi davranışların, alçakça muamelelerin yapıldığı aşîkardır.

Her ne hikmetse, bu çürümüşlüklerin ardı arkası kesilmemiş ve bu alanda gönülleri rahatlatan bir gelişmeye de tesadüf edilememiştir.

Bu kirliliğe bulaşanlarla ilgili açılan idari soruşturmalar, görevden almalar ve görev değişiklikleri ya da adli takibatlar henüz caydırıcı ve önleyici olamamıştır.

Konunun düşündürücü bir diğer yanı ise, yaşanan insanlık trajedilerinde adı geçenlerin AKP'nin yetkilendirdiği ve tayin ettiği kokuşmuş kişiler olmasıdır.

Zinayı suç olmaktan çıkaran, suçluları taltif eden ve hukukun itibarına bıçak vuran bir hükûmet etme anlayışı için aslında bunlar son derece normaldir.

Bu itibarla "Pozantı M Tipi Çocuk ve Gençlik Cezaevi"nde meydana gelen ahlaksızlıklar ve utanç verici olaylar tablosu, bir bakıma iktidarın gevşek ve cesaretlendirici uygulamalarından feyiz almıştır.

Ne var ki, sözü edilen cezaevinde bulunan bir grup çocuğun; tacize, tecavüze ve şiddete maruz kalması hiçbir vicdanın kabul edemeyeceği, göz ardı edemeyeceği ahlak faciası olarak AKP yönetiminin alınına kazanmıştır.

Tecrit şartlarında işlediği suçun cezasını çeken herhangi bir kişinin, özgürlüğünün kısıtlanması dışında, hiçbir kötü temas veya müdahaleye uğramayacağı hususu, üzerinde tartışmanın bile abes olacağı bir gerçektir.

Çetelerle, darbecilerle sözde mücadele edildiğini her ortamda ifade eden AKP Hükümeti, sorumluluğu altında bulunan kurumların suçlulara ve sapıklara teslim olduğunu görmeyecek kadar bilincini kaybetmiştir.

Tecavüzcüler ve cinsel suç nitelikli teşekküllerin tarafları AKP'nin yanında hizalanarak Türk milletinin faziletini ve bin yıllık ahlakını nişan almışlardır.

Buna dur demek lazımdır ve son vermek gerekmektedir.

Pozantı'daki pisliğin, işlenen insanlık dramının; müfettiş so-
ruşturmasıyla ve 200 çocuğun Ankara Sincan Çocuk Kapalı Cezaevine nakledilmesiyle temizlenmesi ihtimal dâhilinde değildir.

Peki, cinsel nitelikli suç ve saldırılar, bu kez de Sincan Cezaevinde vuku bulursa, AKP Hükümeti ne yapacak ve burada bulunanları nereye sevk edecektir?

Zira buna benzer adli ve hukuki yaptırımlara, daha önceki hadiselerde de müracaat edilmiş, ancak başarılı bir sonuç elde edilememiştir.

Asıl mesele ise AKP'nin bozuk zihniyeti, gözü dönmüş ve aşağılık kişilere karşı sergilediği toleranslı yaklaşımıdır.

Başbakan Erdoğan, "Suç örgütlerine aman vermedik, çetele-
rinin hakkından geldik, göz açtırmadık." türünden beyhude sözle-
rine son vererek, yönetimi altında bulunan insanlık müsvettele-
rine vakit geç olmadan başını çevirmeli ve hadlerini bildirmelidir.

Pozantı'da çocuk mahkûmların ırzına, haysiyetine, şerefine,
insan olmaktan kaynaklanan dokunulmazlıklarına kasteden
soysuzların ve hastalıklı ruhların cezasız kalmaması için de her
türlü tedbiri bir an önce almalıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi bu konunun takipçisi olacak ve asla
peşini bırakmayacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Değerlendirmelerimizin ikinci sırasında da, Adıyaman'daki
tehlikeli, provokasyon ihtimali yüksek ve hepimize alarm verme-
si gereken bazı gelişmeler bulunmaktadır.

Geçtiğimiz günlerde, bu ilimizin Karapınar Mahallesi'nde, 45
evin kapı ve bahçe duvarlarına işaret konulması, üstelik burada
yaşayanların çoğunlukla Alevi kardeşlerimizden ibaret olması
bizi de bir hayli endişelendirmiştir.

Özellikle, komşu ülkelerdeki mezhep temelli bir kaosun ve kavganın sürekli ilerlemesi, ülkemizin hassasiyet derecesini de doğal olarak artırmış ve korkularımızı bilemiştir.

Türkiye'nin yakın geçmişinde, maalesef bu kapsamda çok acı deneyimler ve hiç hak etmediğimiz olaylar yaşanmıştır.

Kime ve neye hizmet ettiği az çok belli olan; Alevi-Sünni, ile-rici-gerici, laik-antilaik kutuplaşmaları ve ideolojik düşmanlıklar, hem ülke hem de millet olarak telafisinde zorluk çektiğimiz ağır sonuçlara kapı aralamıştır.

Ne yazık ki, sonu olmayan husumet dalgası bir dönemimizi heba etmiştir.

Kışkırtmalar, tertipler, ajitasyonlar ve bir kaşık suda koparılan fırtınalar hepimizi olumsuz etkilemiştir.

Bizim anlayışımızda, Türk milletinin hiçbir ferдинin, bir diğ-erinden üstünlüğü ve fazlalığı yoktur.

Kökeni, kimliği, meşrebi, mezhebi ne olursa olsun; ay yıldızlı al bayrağımızın etrafında toplanan, milletimize ait olmaktan do-laylı iftihar eden, vatanımıza evi gibi bakan, tarihimize toz kon-durmayan herkes bizim için yeri dolmayacak bir değerdir.

İster Alevi olsun, ister Sünni; ister Doğulu olsun isterse de Batılı, biz herkesi bir gördük, eşitlik prensibi içinde beraber kabul ettik.

Herkes eşittir Türkiye derken maksadımız buydu.

Bu itibarla mezhep çekişmesinin fitilini ateşlemeye, bizi kü-melere dağıtmaya; zihnen, fikren ve kalben ayırmaya ve bölmeye

çalışanlara şüphesiz tahammülümüz yoktur ve hiçbir şart altında da olmayacaktır.

Bundan dolaydır ki, Adıyaman'da Alevi İslam inancına mensup kardeşlerimizin evlerine işaret konulmasının altındaki ve arkasındaki sır perdesinin titizlikle aralanmasını acilen bekliyoruz.

İçişleri Bakanının, ev işaretlenmesinin çocuk işi olduğunu, yasa bir anlam taşımadığını belirtmesi de bizi fazla tatmin etmemiş ve acabalarımızı bertaraf edememiştir.

AKP'li bu bakana göre, evlere konulan işaretler, ancak çocukların yapabileceği yüksekliktedir ve üç Alevi olmayan vatandaşımızın evi de işaretlenmiştir.

Ancak bu sığ ve basit izahat ve tevil gayreti bizim açımızdan doyurucu ve teskin edici değildir.

İşaretlemeler çocukça bir iş olsa bile, yine de konunun üzerine gidilmeli, varsa arkasındaki azmettirici unsurlar, kavgaya bekleyen mihraklar ortaya çıkarılmalı ve katiyen hafife alınmamalıdır.

Kaldı ki geçmişte çocukları saldırılarında maşa ve suç vasıtası olarak gören kalpleri mühürlenmiş lekeli zihniyetlerle ilgili bilgi ve tecrübemiz bir hayli fazladır.

Eline tutuşturulan suç aletleriyle sokakları, caddeleri savaş alanına çeviren, polisi taşıyan çocukların arkalarında kimlerin durduğu ve nasıl yönlendirildikleri herkesin malumudur.

Bunun yanı sıra, yaşlarının küçük olmasını fırsat bilen ebeveynleri tarafından; namus cinayetlerinde tetik çeken el olarak çocukların nasıl kullanıldıkları da üzücü yanlarıyla hafızalarımızdadır.

Öyle istismar ve vicdansızlıklarla karşılaşmıştı ki, küçücük çocukların; eline molotof kokteyli verilmesi, başörtüsü takılarak güvenlik güçlerine taş atmalarının sağlanması ve kadın kıyafetleri giydirilerek bölücü emellere alet edilmeleri adeta sıradanlaşmıştır.

Temenni ederiz ki Adıyaman'daki ev işaretlemeleri bir çocuk işi olsun ve yalnızca oyundan ibaret kalsın.

Ancak hiçbir şeyi tesadüflerin sürprizlerine, ihtimallerin seyrine bırakmamak, "tespit yapayım derken testiye kırmamak" çok ama çok önemlidir.

Konunun; bütün yönleriyle aydınlatılması, üzerine gidilmesi, sili ve muamma taraflarının vuzuha erdirilmesi ve tüm ayrıntılarının dikkate alınması kaçınılmaz bir sorumluluk olarak ortadadır.

Diğer taraftan, ev işaretlemeleriyle ilgili sürecin seyri ve ilerleyişi ne olursa olsun; Alevi İslam inancına mensup kardeşlerimiz şunu bilsinler ki;

Can bildiklerimizi, canımız olarak gördüklerimizi; biz kendimizden ayrı tutmayız, kendimizden farklı değerlendirmeyiz.

Hiçbir zaman endişeye, korkuya kapılmalarını istemeyiz, çünkü biz Alevi kardeşlerimizin hakkını her şart altında savunuruz, sahipleniriz ve Alevileri bağrımıza basarız.

Gelin canlar bir olalım, iri olalım, iyi kalalım ve ilelebet birlikte diri duralım.

Etnik ve mezhep huzursuzluğundan ganimet uman küstahlara, birbirimize düşmemizi gözleyen hıyanet simalarına el ele, gönül gönüle vererek Türk milletinin kudretini birlikte göstereyim.

Değerli Milletvekilleri,

Üzerinde durmak istediğim üçüncü konu ise, Diyarbakır İçkale'de yapılan kazılar ve bu çerçevede farklı bir boyut kazanan gelişmelerdir.

Bilindiği üzere, İçkale'de restorasyon çalışmaları nedeniyle yapılan kazılar sonucunda, kemik ve kafataslarına ulaşılması ucu Başbakan'a kadar uzanan tartışmanın ve cepheleşmenin fitilini ateşlemiştir.

Hatırlarsanız, 31 Ocak 2012 tarihli Meclis grup konuşmamda, toprak altından kendilerine çıkış yolu arayanlarla ve suçlamalarına kafatası avcılığı yaparak dayanak bulmaya çalışanlarla ilgili görüşlerimi ifade etmiştim.

Ve o konuşmamda; faili meçhul olarak görülen tüm kuşkuların kararlılıkla irdelenmesi ve sonuçlandırılması gerektiğine vurgu yapmıştım.

Bu karmaşanın çözülmesini, belirsizliğe mahkûm edilen cinayetlerin ve ilişki ağlarının açığa çıkarılmasını AKP Hükûmetinden beklediğimi duyurmuştum.

Devamla, Türk milletinin bu kazı siyasetinden ve anormal boyutlara ulaşan dengesiz ve kontrolsüz gelişmelerden yorulduğunu konunun tüm taraflarına ikazla bildirmiştim.

Başbakan Erdoğan ise bu kazılardan rahatsız olduğumuzu söyleyerek bizi, kendince ve sığ aklınca zan altına almaya çalışmıştı.

Şurası bir gerçektir ki, Diyarbakır'daki arkeolojik kazılarda rastlantı eseri ortaya çıkan kemik ve kafatasları, AKP ile birlikte

yapışık ikizi BDP'ye altın tepsi içinde istismar ve kara çalma fırsatı vermiştir.

Bulunan kemikler üzerinden ileri derecede duygu sömürsü yapılmış, siyasi ve ideolojik rant kapısı oluşturulmaya gayret edilmiştir.

Manşetler yoluyla, sanki Diyarbakır'da toplu kıyım olmuş gibi yayın yapılmış ve yalan haberlerle iktidarın ekmeğine yağ sürülmüştür.

"Topraktan ceset fıskırıyor, İçkale'nin altı kemikten geçilmiyor, çukurlar kafatası ve kemiklerle dolup taşıyor, faili meçhul mezarlığı ortaya çıkıyor." gibi ipe sapa gelmez birçok asılsız ve mesnetsiz ithamlar hepimizin gözü önünde yapılmıştır.

İşi kafatası sayacı icadına kadar götüren, Diyarbakır'ı da kemik borsasına çeviren acımasız ve düşmanca yaklaşımlar sergilenmişti.

Bu konuyu paravan yaparak, terörle mücadeleye çelme takmak için ellerinden geleni arkalarına koymayan çarpık zihinler, etnik temelli bölücülük zehrini durmadan kusmuşlardı.

Ne var ki tüm bu ihanet seferberliği, kazılarda bulunan kemiklerin en az yüz yıllık olduğunu gizleyememiş, ortaya çıkan gerçeğin ışığını bastıramamıştır.

Madem bulunan kafatası ve kemiklerin bir asrı aşan mazisi vardır, bu durum karşısında, Başbakan Erdoğan mahcubiyetten, erken konuşarak düştüğü bölücülük tuzağından bundan sonra nasıl çıkacak ve nasıl bir pişmanlık emaresi gösterecektir?

Bu kapsamda Başbakan Erdoğan özür dileyecek midir? Yoksa başka faili meçhul kazı işine girerek; elinde kürek, sırtında kazma, arkasında iftiracı ve yaygaracı yandaşlarıyla birlikte, her karışında şehit olan vatan topraklarını kazmaya devam edecek midir?

Demin de ifade ettiğim gibi, kendisi 2 Şubat 2012 tarihinde, Genişletilmiş İl Başkanları toplantısında bizi hedef alarak; İçkale'de toprağın altından çıkan kemiklerden bile rahatsızlık duyduğumuzu söyleyerek;

“Ya bunlar çıkmayacak mı ortaya? Hani sen haktan bahsediyorsun, hukuktan bahsediyorsun, adaletten bahsediyorsun, niye bunlar ortaya çıkmasın? Tabii çıkacak.” Sözleriyle bizi köşeye sıkıştıracağını hesap etmiştir.

Sayın Başbakan kemikler çıktı, kafatasları bulundu, seni tebrik ediyoruz.

Ama bu kemikler senin umduğun, düşündüğün, propaganda malzemesi yaptığın ve beklediğin kemikler değildir.

Bütün bunlara rağmen, izleyen süreçte sen kemiğin derdinde ol, biz doğruların ve gerçeklerin peşinde olalım.

Sen inanç tacirliği yaptığın gibi kemik tüccarlığına da soyun, biz ise milletimizin birliğini ve kardeşliğini savunmayı sürdürelim.

Ve sen kemik bulmaya çok meraklıysan, çok değil, Afyonkarahisar'ın Kocatepe'sine kadar toprağı kaz ve altında sere serpe yatan kahramanları gör ve haklarını teslim et.

Bunların failerini merak ediyorsan tavsiyemiz uzağa bakman; sağına, soluna ve kol kola girdiğin emperyalistlerin yüzlerine odaklanmandır.

İşte o zaman Müslüman Türk milletinin kanını döken; sömürgecilikten ve yamyamlıktan sabıka giymişleri böylelikle fark edebilmen mümkün olacaktır.

Aklından bir an olsun çıkarma ki, sen Türk milletini toprak altı etmeden, bu büyük millet; zihniyetini ve hükümetini gün gelecek inşallah sandık altı yapacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

Bölücü mihrakların, ayrılmadan, kavgadan taraf olan kanlı suratların haddi aşan beyan ve sözlerine çok sık olarak rastlanmaya başlanmıştır.

Ne büyük bir densizliktir ki, PKK'nın dağdaki militanları, şehirlerdeki uzantıları, siyasetteki elebaşları hainliklerine ara vermeden devam etmektedir.

Geçtiğimiz hafta İstanbul Söğütözü'nde polis midibüsüne yapılan saldırıdan sonra, şimdi de Ankara'da, Başbakanlığın hemen yanibaşında, Yargıtay binasının önünde bomba patlamıştır.

Milletimizi kaygılandıran bu iki hadiseyle ilgili tek tesellimiz de can kaybımızın olmamasıdır.

Buradan İstanbul'daki hain pusuda yaralanan on beşi'i polis, biri sivil olmak üzere on altı kardeşimize ve Ankara'da yaralanan vatandaşımıza geçmiş olsun dileklerimi iletiyorum.

Bu gelişmelerden, şehirlerimizin terörist saldırıların hedefine tam olarak yerleştiği anlaşılmaktadır.

Başbakan Erdoğan İmralı canisiyle müzakere edip, Kandil'e haberleşme hatları inşa ederken eşkıya şehirlerimizi bombalarla doldurmuştur.

Bununla birlikte kanlı eller, hükûmete bombayla mesaj vermekte, dayatmalarının, ihanet tekliflerinin kabul edilmesini ve dikkate alınmasını istemektedir.

Ve daha da acısı, her an her yerde hunhar saldırılarını yapabileceklerini; gerekirse yürütmeyle yargı binaları arasını bile tuzaklamaktan çekinmeyeceklerini kanıtlamaya çalışmaktadırlar.

Bundan sonra sivil ve masum insanımızın birinci dereceden ve direkt terör tehdidinin yörüngesine girdiği görülmektedir.

Ancak devletin güvenlik birimleri, PKK'lı katillerin şehirlere taşıdıkları bombaları bilmelerine rağmen; hükûmetin bu konuda kılını bile kıpırdatmaması ve deyim yerindeyse saldırılara göz yumması affedilecek bir durum değildir.

Altını kalın olarak çizmek isterim ki, şehirlerimize bombaların yerleştirildiği Oslo'da kurulan ihanet masasında, MİT'in emekli olmuş bir müsteşar yardımcısı tarafından açıklanmıştır.

Parti olarak, her defasında AKP zihniyetinden bununla ilgili bir izah beklemişsek de aradığımız ve aziz milletimizin güvenliğini çok yakından ilgilendiren makul bir cevabı hâlâ âlabilmüş değiliz.

Bu vesileyle Başbakan Erdoğan'a tekrar sormak istiyorum. Vereceği cevabı aziz milletimiz duymak istemektedir; can ve mal emniyeti için bunu çok acil görmektedir:

Sorum net ve açıktır:

“Eski MİT müsteşar yardımcısının dile getirdiği, metropollere PKK tarafından yerleştirilen ve vatandaşlarımızı vahşice öldürmeye ayarlı bombalar hangi şehirlerimizdedir? Bu konuda bir tedbir alınmış, failer yakalanmış mıdır?”

Sayın Başbakan buna cevap vermelisin. Sorumuzu sümen altı, hasıraltı yapmaktan kesinlikle uzak durmalısın.

Senin için nasıl olsa bir mesele yoktur. Sultanlar gibi gezmekte, onlarca araba ve koruma ordusuyla dolaşmaktasın.

Ancak vatandaşlarımızın; buldukları yerlerin her an neresinde ve hangi köşesinde patlayacağı meçhul olan bombalarla, daha fazla yaşamaya zorlanması büyük bir insafsızlık ve merhametsizliktir.

Bir tarafta terörist faaliyetler ve menfur eylemler sürerken, diğer yanda konferans salonları bölünme ve ayrılma çağrılıyla inlemektedir.

Bölücülüğün fitne merkezlerinden birisi olan “Demokratik Toplum Kongresi”nin geçtiğimiz hafta Diyarbakır’da düzenlenen bir toplantısında, sözde Kürt marşı diye bir kepezeliğe tekrar tanık olunmuştur.

Huşu içinde bölücülüğün mısralarını seslendirenler, Türk milletine açıkça meydan okumuşlardır.

Benzer bir rezalet 24 Ekim 2010 tarihinde de cereyan etmiş, AKP’nin bir yöneticisi utanmadan, sıkılmadan ve yüzü kızarmadan bu sözde marş eşliğinde ayağa kalkmış ve saygı duruşunda bulunmuştu.

"Çözüm federasyon, Kürtçe eğitim dili olsun, her şey özgür Kürdistan" türünden melun ifadelere AKP çanak tutmuş ve bunu da hürmette kusur etmeyerek ispatlamıştı.

Hükûmetin ağlayan siması da bu maskaralığın ve tükenmişliğin boy verdiği salona bir mesaj göndererek kalbinin kimlerle birlikte attığını göstermişti.

Geçtiğimiz hafta sonunda, yine Diyarbakır'da, düzenlenen bir konferans esnasında, kendilerine "Dicle-Fırat Diyalog Grubu" adını veren bir grup tarafından, buldukları salona Türk bayrağı asılmamış, bunun yerine sözde peşmerge paçavrası açılmıştır.

Ne ilginçtir ki bu namertliklerin hepsi AKP'nin iktidar, Recep Tayyip Erdoğan'ın da Başbakanlığı sırasında gerçekleşmektedir.

Başbakan Erdoğan, eğer biraz millî gururu ve irfanı varsa, bu sefil bölücü bataklığını kurutmak amacıyla aldığı millet yetkisinin gereğini yerine getirmelidir.

Şu kadarını söylemek isterim ki adına Türkiye Cumhuriyeti denen bu aziz ülkede;

Millet tektir, devlet tektir, vatan tektir, dil tektir ve bayrak tektir ve o da ilhamını şehit kanından almış, uğruna her fedakârlık yapılmış Türk bayrağıdır.

Ülkü birdir, tarih birdir, marş birdir ve bu da bağımsızlığımızın mısralarını barındıran millî seslenişimizdir.

Vatanımızın şafaklarında dalgalanan al sancağımız, dillerde arşa uzanan istiklalimizin dizeleri, Allah'ın izniyle, en son ocağımız tütene kadar baki kalacaktır.

Türk milleti varlığını korumak, devamlılığını temin etmek amacıyla bedel ödedi, şehit verdi ve her şeyini bağımsızlığı için ileri sürdü.

Bilinsin ki, gerekirse bunları tekrar yapmaktan da kesinlikle geri durmayacak ve korkmayacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Konuşmamın bu son kısmında, ekonomik gelişmeleri kısaca yorumlamak ve Türk lirasının yeni sembolü hakkındaki düşüncelerimi ifade etmek istiyorum.

Malumlarınız olacağı üzere, Türk lirasına bulunan yeni sembol geçtiğimiz haftaya damgasını vurmuş, tartışmaların seyri daha çok bu konu etrafında yoğunluk kazanmıştır.

Böylelikle Merkez Bankasının düzenlemiş olduğu "TL Simge Yarışması" sonuçlanmış, paramızın başına ucube bir remiz iliştilmiştir.

Belirlenen simge sözüm ona güvenin ve paranın artan değerinin sembolü olarak takdim edilmiştir.

Açıklıkla söyleyemeyim ki, yeni para simgemizin hiçbir estetik yanı, hızlı algılanabilir ve göze hoş gelen bir tarafı ve kolayca benimsenecek bir içeriği yoktur.

Millî kimliğimizle, kültürümüzle, bizi biz yapan değerlerle bu remizin uzaktan yakından bir bağı bulunmamaktadır.

Hepsinden önemlisi paranın gücü ve itibarı simgelerle değil, güçlü ve üreten ekonomik yapıyla birebir bağlantılıdır.

Şayet Türk lirasıyla dünyanın her köşesinde alış veriş yapılıyorsa, rezerv ve değer saklama aracı olarak görülüyorsa, bu takdirde mesele yoktur ve paramız hak ettiği yere gelmiş olacaktır.

Ancak Merkez Bankasında yabancı para biriktirmekle övünen AKP Hükûmeti, bu hedefin yanından bile geçememiştir.

Ayrıca duyurulan simgenin hangi yandaş mahzeninde projelendirildiği, bunun karşılığında nelerin vaat edildiği, bu işten kimlerin menfaat elde ettiği soruları da belirsizliğini korumuştur.

Kaldı ki, kullanım külfeti bir yana; yeni para simgesiyle evlere daha fazla ekmeğe girmeyecek ve eriyen maaşlar bu bağlamda artmayacaktır.

Buzdolapları dolmayacak, mutfaklarda daha çok aş kaynamayacak, kaban ihtiyaçlar asla giderilemeyecektir.

İlan edilen yeni para simgesi çiftçimize, esnafımıza, emeklimize, işçimize, sanayicimize ve memurumuza en ufak bir katkı sağlamayacaktır.

Bakınız istikrar abidesi olarak sunulan Türkiye ekonomisinde sayıları yaklaşık 2,5 milyon olan memurumuz ile birlikte 1,8 milyon memur emeklimiz hala bu yılın ilk yarısına ait zamlı maaş alamamıştır.

12 Eylül Referandumunda kabul edilen toplu sözleşme hakkı ve bununla ilgili yasal düzenleme ihtiyacı duyarsızlığa terk edilmiş ve sürüncemede bırakılmıştır.

Ancak çalışanını, emeklisini zamsızlığa, hayat pahalılığına mahkûm eden Başbakan Erdoğan, eline tutuşturulan simgeyle övünmekte ve bunu bir marifetmiş gibi göstermektedir.

Ekonomide mucize iddiaları, çizilen pembe tablolar, yalan ve aldatma hikâyeleri eğer başarısı ise, AKP bu durumda ülkemizi zirveye çıkarmıştır ve sahtekârlık dalında altın madalya almaya hak kazanmıştır.

AKP Hükûmeti her şeyden önce;

Türkiye ekonomisinin, bir yandan IMF'nin satın alma gücü paritesiyle yaptığı tahminlerde dünyanın 16. büyük ekonomisi olmasına rağmen, diğer yandan nasıl oluyor da küresel toplam millî gelir içinde % 1,5'lük bir paya sahip olduğunu izah etmelidir?

İstikrar adasından bahseden bu zihniyet, kişi başına düşen gelir sıralamasında ülkemizin, IMF Raporu'nda 65.konumda bulunmasını nasıl değerlendirmektedir?

Beşeri gelişme alanında 83.sırada olmayı, cari açıkta ise dolar bazında, ABD ve İtalya'dan sonra rekor kırılmasını nasıl görmekte ve bunu nasıl açıklamaktadır?

Hükûmetin; fren tutmayan ithalatı, teknoloji üretemeyen ekonomik sistemi, artan borç miktarını ve bilgi üretemeyen geri ekonomik zihniyeti telafi etmek için bizim bilmediğimiz hangi değerli fikirleri vardır?

Paraya bulunan simgeyle dış ticaretin artacağını zanneden evlere şenlik bir bakış açısıyla, enflasyonla faiz arasındaki ilişkiyi tersinden okuyan bir mantık garabetiyle, spekülatif paraya bağımlı hâle gelen ekonomik sistemle, Türkiye'nin; bırakın istikrarlı olmasını, ekonomik mahvoluşun eşiğinde durduğunu sağduyulu, objektif ve iktisat mürekkebi yalamış her bilim adamı itiraf edecektir.

Özet olarak diyeceğim şunlardır:

Bulunan para simgesi maliyet ve yeni masraf kapıları demektir.

Tedavüldeki paraların çekilmesinin getireceği yeni sorunlar demektir.

Konyalının, Giresunlunun, Sinoplunun, Manisalının, Şırnaklı-
nın ve Mersinlinin kaybetmesi anlamına gelmektedir.

AKP yandaşlarının ise kazanması ve bunun üzerinden banka hesaplarını daha da kabartmaları mümkün olacaktır.

Simge olarak tayin edilen çıpa yolsuzluğa demir atmak, usul-
süzlüğe kılıf hazırlamak ve AKP'ye yeni gemi almaktır.

Üstü örtülemeyecek kadar açık bir gerçektir ki, paranın başı-
na simge getirmek, milletimizin başına çorap geçirmekten fark-
sızdır.

Fakat bunun da hesabı bir gün sorulacak, simgenin ışığıyla
gözleri kamaşanlar, millet iradesinin ateşiyle ayılacaklardır.

Bu haftaki konuşmama son verirken, grup toplantımıza katı-
lan herkesi bir kez daha en içten sevgi ve saygılarımla selamlıyor,
başarılarla dolu bir hafta geçirmenizi Yüce Allah'tan niyaz edi-
yorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

13 MART 2012

Değerli Milletvekilleri,

Muhterem Misafirler,

Basınımızın Mümtaz Temsilcileri,

Hepinizi en içten sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Konuşmamın hemen başında, duyan herkesi üzüntüye sevk eden elim bir hadiseyi sizlerle paylaşmak istiyorum.

Geçtiğimiz pazar günü, İstanbul Esenyurt'ta, bir inşaat şantiyesinde meydana gelen yangın sonucunda 11 işçi kardeşimiz maalesef hayatını kaybetmiştir.

Bu acı verici olayın tüm yönleriyle aydınlatılmasını, eğer varsa sorumluların ortaya çıkarılmasını beklediğimizi buradan ifade etmek istiyorum.

İşçilerimizin hayatlarına mal olan faktörlerin iyi irdelenmesi, işçi sağlığı ve iş güvenliğine aykırı uygulamaların tespiti büyük önem taşımaktadır.

Ekmeklerini kazanmanın telaşında ve talebindeyken, çıkan yangın sonucu vefat eden işçilerimizin; haklarının aranması ve geride bıraktıkları ailelerinin biraz olsa da teskin edilebilmesi için ne gerekirse yapılmalı ve ihtiyaçlar giderilmelidir.

Esenyurt'ta kaybettiğimiz kardeşlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyor, ailelerine sabır ve başsağlığı temennilerimi iletıyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Dün, İstiklal Marşı'mızın kabulünün 91'nci yıl dönümünü milletçe kutladık, hürmet ve gururla bu tarihi bir kez daha hatırladık.

12 Mart 1921'de, Büyük Millet Meclisinin birinci dönem muhterem üyeleri tarafından İstiklal Marşımızın kabul edilmesini mübarek çatı altında tekrar anıyor ve inançla sahipleniyoruz.

Vatan şairimiz Mehmet Akif'in derin duyusundan, hissedişinden ve idrakinden feyzalarak bağımsızlık tutkusunun zirveleştiği mısralar, Türk milletinin haykırışı, meydan okuyuşu ve dik duruşu olmuştur.

İlk Meclisimizde, Maarif Vekili Hamdullah Suphi Bey'in yüksek hitabıyla ve ayakta alkışlarla kabul edilen İstiklal Marşı'mız, aziz millet cesaretinin dizelerle ilanı, duygularla bayanı ve vect ile bildirimidir.

Destansı bir mücadelenin mısralardan süzülerek gönüllere ulaşması ve kalplere intikalidir.

İstiklal Marşı'mız, bağımsızlığa duyulan sarsılmaz bağlılığın belgesi, millet varlığına sadakatin şiiresel özeti, ibretlik bir direnişin sembolüdür.

Henüz Millî Mücadelenin devam ettiği bir tarihte kaleme alınan ve Türk varlığı yaşadıkça daim olacak bu kutlu eser, milletimizin tüm dünyaya ilan ettiği hürriyetinin manzum ve muhteşem bir beyannamesidir.

İstiklal Marşı'mız, büyük milletimizin umutlarını, heyecanlarını, sitemlerini, serzenişlerini, şikâyetlerini ve diklenişini satırlarında barındırması bakımından müşterek bir dildir, deyiştir ve edebî dehadır.

Bugün de, millî bekasına yönelik tehditlere maruz kalan milletimizin, kurtuluş ve başarı için ihtiyacı olan mesajların tamamını, İstiklal Marşı'mızın derin anlamında ve kahraman ceddimizin aziz hatıralarında bulmak mümkündür.

"Ezelden beri hür yaşamış" bir milleti, yaklaşık bir asır sonra yeni ve farklı bir bağımsızlık mücadelesine yönelten ağır şartlar, ülkemizi yöneten siyasi zihniyet tarafından bütün vahametiyile Cumhuriyetimizin karşısına yeniden çıkarılmıştır.

Temennimiz, milletin kudretinden habersiz, tam bir teslimiyetle ülkemizi felakete sürüklemeye başlayan ilkesiz AKP yönetiminin bu tarihî mesajı layıkıyla anlaması ve iyi yorumlamasıdır.

Bugün hepimize düşen en büyük görev, İstiklal Marşımızda anlamını bulan mücadelenin şuuruna erişmek, ecdadımızın emaneti olan vatanımıza sahip çıkmak ve Cumhuriyetimizi sonsuza kadar yaşatmak olmalıdır.

Söylediklerim AKP zihniyetine rağmen bile olsa, var olan görev ve millî vazife hepimizin omuzlarındadır.

Millî vicdanlar karşlarına çıkan her engeli aşmaya, her bariyeri yıkmaya ve dikilen her korkuluğu kırmaya kararlı oldukça, Türk milleti daim kalacak, Türkiye yaşayacak ve bir daha istiklal marşı yazmaya inşallah gerek kalmayacaktır.

Bu vesile ile tarihin her döneminde olduğu gibi, bugün de "yurduna alçakları uğratmamak uğruna göğüslerini siper eden" bütün aziz şehitlerimize, kahramanlarımıza ve ahlak timsali olan muhterem vatan şairimize en derin şükran hislerimle Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Ülkemiz belirli periyotlarla farklı yoğunlukta ve etki düzeyleri değişken sıkıntılı gelişmelerle yüz yüze kalmaktadır.

AKP Hükûmetinin dayatmacı, baskıcı ve tepeden inmece siyaset anlayışı, var olan sorunların asıl ve esas nedeni olarak karşımızdadır.

Hükûmet, deyim yerindeyse aziz milletimizin kene gibi kanını emmektedir.

Dayanma ve mukavemet gücünü eritmektedir.

Çatışma ve kavga dinamikleri AKP'yle birlikte kök salmakta, tahammül ve karşılıklı hoşgörü bu zihniyetle ağır yara almaktadır.

İktidar partisi, milletimizi germekte, yormakta, sıkmakta ve bunaltmaktadır.

Demokrasinin kalesi, katılımcılığın cazibesi, diyalogun çağrısı bu kafa yapısı tarafından yıpratılmakta ve hedef alınmaktadır.

AKP'nin attığı her adım yeni bir huzursuzluk kaynağı, getirdiği her teklif taze bir kriz haberi ve gündeme taşıdığı her görüş bir kutuplaşma habercisi olmaktadır.

Zira AKP'nin kendi dışında dikkat kesildiği, fikirlerine müracaat ettiği, önerilerini kaale aldığı hiç kimse veya hiçbir kesim yoktur.

Bu yüzden iktidar zihniyeti otoriter eğilimlerle temayüz etmekte ve diktatörlük emareleri göstermektedir.

Uzlaşmadan kaçan, gizli gündemlerine esir düşen AKP Hükûmeti, ülkemizi gerilimli ve kasvetli bir alanın içine kadar yuvarlamıştır.

Millî vicdanların şahitliğiyle söylemek lazımdır ki;

- Bin yıllık alın terinin armağanı olan kaynaşma ve yakınlık inancını farklılık hezeyanlarıyla kısıp alan bu garabet siyasettir.
- Şehit kanlarıyla ve fedakârlıklarla zirveleşen birlik ve beraberlik idealini etnik tortularla heba etmek isteyen bu hastalıklı siyasettir.
- Devletin çatısını uçurmak için düzenek hazırlayan, millet kudretini zaafa düşürmek için suikastlar tertipleyen ve gelecek ufukların aydınlığını bastırmaya çalışan bu kara siyasettir.
- Aziz milletimizin müşterek amaç ve kabullerini yıkmaya çalışan iflah olmaz nitelikli bu siyaset pratiğidir.
- Geçmişin reddedilmesini, kayırmacılığın kurumsallaşmasını, ayrımcılığın kuvvetlenmesini önceliğine alan tabiidir ki AKP siyasetidir.

Başbakan Erdoğan'ın, partisini değişimin ve demokratikleşmenin lokomotifini göstermesi de yalnızca laftadır ve bugüne kadar esasa nüfuz edecek hiçbir sonuç doğurmamıştır.

Nifak siyasetinin paratoneri olarak kullanılan hepimizce malum kavramlar, kurallar ve kurumlar, bahsetmeye çalıştığım kirlı siyaseti ve ağır neticelerini örtmeye ve saklamaya kâfi gelmemiştir.

AKP zihniyeti her şeyi kendine göre yorumlamış, sübjektif yargıları genelleştirmiş ve ülkemizi korkuların yörüngesine sokmuştur.

AKP'yi destekleyen ve alkışlayanlar demokrasi ve millet iradesi yanlısı, karşısında duranlar ise; çekememezliğin içinde bulunanlar, eski Türkiye'den bakiye kalanlar ve millet iradesine taş koymaya çalışanlar olarak suçlanmıştır.

Milli eğitim sisteminde yapılması planlanan değişikliğin, Komisyonunda görüşülmesi esnasında yaşananlar; bu doğrultuda AKP'nin kabalığı, eşkıyalığı ve Meclisi arenaya çeviren şoursuzluğu bize bunları fazlasıyla göstermiştir.

Elbette AKP'nin alelacele hazırladığı, üzerinde hiç düşünmeden, sağlıklı bir değerlendirmeye tabi tutmadan yasalaştırmaya çalıştığı üç tane dördün toplamıyla sembolleşen eğitimdeki yeni düzenleme teklifi, çok sorunlu ve sancılı bir sürecin de kapısını aralamıştır.

Bu alandaki ısrar ve inat, hayati nitelikli ve gelecek nesilleri ilgilendiren bir konuda saflaşmaya, mevzilere çekilmeye ve nılaşmaya sebebiyet vermiştir.

AKP'nin yasalaştırmak için uğraştığı eğitim sisteminde, yalnızca kendisine oy vermiş kişilerin çocukları istifade etmeyecektir.

Konu çok hassas ve milletimizin her ferdini doğrudan ya da dolaylı alakadar etmektedir.

Biliyoruz ki eğitim, insan ve toplum hayatında yeri dolmaz bir öneme ve ayrıcalığa sahiptir.

Pek tabiidir ki, her siyasi anlayış kendisine göre bir eğitim politikası ve projesi kurgulayacak, bunu da uzlaşma ve herkesin görüşünü alarak gücü nispetinde uygulamaya geçebilecektir.

Buraya kadar herhangi bir sorun elbette yoktur.

Eğer eğitim alanında yapılması düşünülen bir düzenlemenin yangından mal kaçırırçasına yasalaşması için uğraşılır ve toplumdaki farklı görüş ve kanaatler dinlenmeden vicdanlar kanatılırsa bunun adı dünyanın her yerinde despotluk olarak tanımlanacaktır.

AKP Hükümeti böyle bir müstebit siyaset hastalığına yakalanmış ve Alman Nazi yönetimine bile taş çıkarmıştır.

Öncelikle altını kalın olarak çizerek şunu hususu belirtmek isterim ki;

Millî Eğitim Komisyonunda, sunulan kanun teklifi görüşülürken, iktidar partisinin terör estiren, zorba ve siyasi nezaketten uzak tavır ve yaklaşımları yakışsızdır, yanlıştır ve yozlaşmanın çatırtılarıdır.

Kendi dışındaki söz, düşünce ve önerilere kapalı olan ve yapılan itirazlara karşı da vahşiyane davranış sergileyen AKP zihniyetinin, demokratik vicdanı körelttiği ve yaraladığı bu son olayla iyice netleşmiştir.

Pazara kadar bitirin talimatını alan AKP milletvekillerinin, Millî Eğitim Komisyonunu işgal girişimleri, günlerdir dört maddesi görüşülmüş bir teklifin, 23 dakikada 20 maddesinin kabulü neresinden bakarsak bakalım AKP hırsı ve hincından başka bir şey değildir.

Yalnızca prosedürün tamamlanması adına ihtisas komisyonunda görüşülen teklif, demokratik müzakereden zerre kadar nasibini alamamıştır.

Zorlamalarla ve emrivakilerle TBMM Genel Kuruluna getirilen yasa teklifinin, mutlaka geri çekilmesi ve gerginliğin acilen sonlandırılması gerekmektedir.

Teklifte imzası bulunan AKP milletvekilleri demokrasimize hayırlı bir hizmette bulunmalı ve gecikmeksizin önerilerinden vazgeçmelidirler.

Diğer taraftan Anayasa hazırlığı konusundaki geniş uzlaşma arayışı ile eğitim konusundaki tacizci ve hiç kimseye soluk almayan siyasi davranışın taban tabana zıtlık içerdiğini söylemek lazımdır.

Kabul edilmelidir ki, eğitim en az Anayasa kadar, belki de ondan daha önemlidir.

Yumruğunu sıkın AKP, Başbakanın uzaktan kumandası ve yönlendirmesiyle önüne gelene vurmuş ve karşısında dikilenleri bertaraf etmiştir.

Bu endişe verici gelişmeler, geçmişin acı tecrübelerini, hayat kaybına yol açan karşılıklı mücadelelerini hepimize hatırlatmıştır.

Şayet bundan sonra herhangi bir milletvekilinin kılına halel gelirse bunun vebali ve sorumluluğu tamamıyla Başbakan'ın üzerine olacaktır.

Millî Eğitim Komisyonundaki uygunsuz, sevimsiz ve seviyesiz üslubu ve yaklaşımı esefle kınadığımı muhataplarına iletiyorum ve herkesi, özellikle AKP'yi akliselimden ayrılmaması için uyarıyorum.

Bu kapsamda, cevabını aradığımız sorularımız vardır ve şunlardan ibaret olacaktır:

Türkiye'nin yarınları, Türk milletinin gelecek kuşakları bu şekilde mi hazırlanacak ve bu saldırgan yöntemle mi temellendirilecektir?

Dövüşerek, itişerek, didişerek ve çekişerek geleceğin resmi nasıl çizilecek, manevi sorumluluğunu taşıdığımız nesillerin oluşturulması nasıl sağlanacaktır?

Bırakınız kanun teklifinin içeriğinde neyin olup olmadığını, usulde bile büyük bir açmazın ve anormalliklerin yaşandığı görülmektedir.

AKP demokratik değerleri buharlaştırmakta, katılımcılığı sulandırmakta, söz ve fikir ileri sürme özgürlüğünü boğazlamaktadır.

Böylesi bir mantık ve düşünce sefaletiyle hazırlanması gündemde olan eğitim sisteminin ise hiç kimseye bir faydası dokunmayacak ve herhangi bir katkısı da görülmemiştir.

Meşrutiyet Meclislerinde bile bu şekilde bir ilkelik ve kifayetsizlik görülmemiştir.

Orta Doğu Meclislerinde dahi bu nevi bir arsızlık yaşanmamıştır.

Edebin, hürmetin ve insaniyetin bu kadar ayaklar altına alındığı başka bir döneme de rastlanmamıştır.

Bir kanun teklifinin görüşülmesi sırasında tekmelerin, yumruklaşmaların havada uçuşması; hakaretlerin, galiz ifadelerin, kürsü işgallerinin alabildiğine yaşanması millet görevini temsil eden vekiller açısından utanç vericidir.

Bu ortama çanak tutan, tahrik eden AKP, demokrasiyi bu şekilde maskaraya çevirmiş ve itibarsızlaşması amacıyla olağanüstü gayret sergilemiştir.

Gayet net olarak diyebiliriz ki, Türkiye AKP sorunu yaşamakta, AKP kaosuyla cebelleşmekte ve AKP agresifliğiyle sarsılmaktadır.

Değerli Milletvekilleri,

Millî Eğitim Komisyonu'nda "4+4+4" eğitim sistemi, kabul edilişi ve kamuoyuna sunulduğu itibarıyla son derece antidemokratik ve meşruiyetten uzak kalmıştır.

Başbakan Erdoğan'ın; söz konusu eğitim modelini kast ederek; "Herkes hazmetmek zorunda." sözleri, zaten tüm yönleriyle ve açıklığıyla AKP'nin nasıl bir zihniyetle yol aldığını göstermiştir.

Yıkım projesinde de aynı yaklaşımı sergileyen bu kör bakışın, bölünmeye dönük inadıyla Türkiye'yi hangi bedellere katlanmak zorunda bıraktığı, hangi badirelere muhatap ettiği bizim tarafımızdan bilinmektedir.

Ne var ki, eğitimde reform yutturmasıyla içine girilen yolun, daha ilk etaplarında yıkım projesinin sarp geçitleriyle kesişmesi karşımıza çok ciddi bir sorunu çıkarmıştır.

Eğitim bakanının ifadelerinden anlaşıldığı kadarıyla, hazırlanan yeni eğitim modelinde ana dilde eğitime de yeşil ışık yakılacaktır.

Bu yaklaşım her ne kadar şahsi görüş olarak nitelendirilmiş olsa da AKP'nin niyeti, fikri ve varmak istediği mecra şimdiden belli olmuştur.

Buna göre, yeni eğitim modeli PKK açılımının bir kolu, destekleyici bir unsuru ve bir parçası olarak kendisini göstermiştir.

Bize göre millilik vasfı iyice aşınan eğitim ve öğretim hayatının, yıkım projesine damardan bağlanması, bu yolla evlatlarımızın ve ailelerinin bölünme parantezine alınması büyük bir terbiyesizlik ve utanmazlık örneği olarak anılacaktır.

AKP'nin istediği, daha iyi yetişmiş, analitik bakış açısına sahip ve sorgulayıcı bir zihnî yapıya ulaşmış nesillerin varlığı değildir.

AKP'nin amacı, sorun çözen, millî ve manevi kültürü kendisine kalkan yapmış bir gençliğin hâkim olması değildir.

AKP'nin maksadı, Türk gençliğinin; çağın şartlarına uygun fikri olgunluğa, bilgi düzeyine ve ruhsal gelişmeye ulaşması değildir.

Nitekim AKP için asıl hedef, geleceğimizi esaret altına almak için bugünden girişimlerde bulunmak; körpe dimağları, diri heyecanları ve gencecik ümitleri parçalanmanın ara bir istasyonu hâline getirmektir.

Buna da şüphesiz ne AKP'nin hakkı vardır ne de buna Allah'ın izniyle gücü yetecektir.

AKP'nin planladığı eğitim sistemi büyük bir krizi davet etmektedir.

Bununla birlikte açmazlarla ve çelişkilerle doludur.

Öncelikle müfredat üzerinde, pedagojik yöntemler ekseninde durulması gerekirken, bunlar ıskalanmış ve milletimiz farklı maceralara sürüklenmiştir.

Meselenin özünden ziyade şekil ve biçim kısmına odaklanılması bir başka olumsuzluk olarak karşımızdadır.

Millî eğitim sisteminin boğazına kement geçiren AKP Hükûmeti, daha iyiye ve daha gelişmiş bir ülke manzarasına ulaşılma konusunda vizyonsuz ve beceriksiz olduğundan, günlük siyasi menfaatler paralelinde hareket etmeyi kendisi için çıkar yol görmüştür.

Bilhassa 28 Şubat'ın ürünü ve meyvesi olduğunu unutturcasına, geçmişle hesaplaşma ve rövanş alma adına eğitim sistemini seferber eden bu siyasi anlayış, yarınlara fütursuzca ve gözünü kan bürümüşçesine ipotek koymuştur.

Cumhurbaşkanının rövanşist eğilimlerin mahzurlarından bahsetmesi anlaşıldığı kadarıyla AKP'de cevap bulmamıştır.

Her bakan değişikliğiyle sözde reformlar başlatan hükûmet, millî eğitim hayatını adeta oyuncağa çevirmiş ve her şeyin cılkını çıkarmıştır.

Yıllardan beri eğitim sisteminin ideolojik beklentiler eşliğinde ve siyasi kaygılar çerçevesinde tarumar edilmesi hepimizce bilinmektedir.

Süper liseler, basamaklı kur sistemi, kredili sistem, SBS, taşımalı eğitim, bilişim sınıfları ve sekiz yıllık kesintisiz eğitim önerileri ve uygulamaları bunun bir göstergesi ve neticesidir.

Ancak AKP döneminde eğitim tüm hatlarıyla cepheden taarruza uğramış ve fantezi mülahazalarla, içi boş ham tekliflerle var olan saygınlığı gölgelenmiş ve iddiası zedelenmiştir.

Herkesi yakından ilgilendiren eğitim ve öğretim yapısının, siyasi pervasızlığa kurban edilmesi asla kabulü mümkün olmayan bir gerileme olarak hafızalara kazınmıştır.

AKP Hükûmeti, sorun yumağı haline gelen ülkemizi ayağa kaldırması ve meselelerini çözüme kavuşturması gerekirken, hassas alanlarda siyasi manevralar yapmakta ve bunu da marifetmiş gibi takdim etmektedir.

Bu çerçevede Başbakan Erdoğan'ın hezeyanları ve marazi politikaları, milletimizi ileri derecede meşgul etmekte, sonu ve sonucu olmayan konularda enerjisini israf etmektedir.

Millî eğitim sistemindeki değişikliklerle ilgili olarak sürekli dünyadaki gelişmeleri referans gösteren, başka ülkelere atıf yapan hükûmetin, öncelikle konunun önemiyetini ve özelliğini kavrayamadığı anlaşılmaktadır.

Adı üstünde, millî olması lazım gelen eğitim sistemi, doğal olarak milletimizin ihtiyaçlarını temel alacak, kültür kaynaklarından beslenecek ve tarihî sürekliliğe dayanması gerekecektir.

Şayet sömürge ülkesi değilsek, bizim bilmediğimiz vaatler bulunmuyorsa, mesela Fransa ya da Birleşik Krallık'ta uygulanıyor mazeretiyle, eğitim ve öğretim sistemimizin kopya yöntemlerle çevrelenmesi, emin olun sadece bizi kökümüzden ve millî gerçeklerimizden uzaklaştıracaktır.

Biliniz ki, Tanzimatçıların kafası da böyleydi.

Islahat arayışında olanların, reform diyerek küresel projeleri sahiplenilenlerin bakışı da bu şekildeydi.

Bizim eğitim sistemimizin niteliği her şeyden önce millî olmalıdır ve milletimizin hasletlerini ve hedeflerini içinde barındırmalıdır.

Türkiye, eğitiminden ekonomisine, siyasetinden sanatına kadar millî gerçeklerden, kabullerden ve bizzat millet taleplerinden ayrılmamalı ve bu yoldan sapmamalıdır.

Unutulmamalı ki, okullar yalnızca bilgi ve irfan yüklenen yerler değildir.

Bunun kadar sosyalleşme, iletişim ve sosyal temas kurma mekânları olarak vazgeçilmez önemde olan kurumlardır.

Meslek eğitimine özel bir vurgu yapan AKP zihniyeti şunu bilmeli ki, millî eğitimimizde öncelikli amaç maharetli torna tesviye uzmanları yetiştirmek olmamalıdır.

Okullarda iyi bir insan olmanın erdemi, kalple beynin karşılıklı ve kalıcı birlikteliği, çevresine saygı duymanın ve içinde yaşadığı topluma sorumluluk duygusuyla bağlanmanın ayrıcalığı verilmeli ve sağlanmalıdır.

Evlatlarımızın yeteneklerini keşfettiği, ekip çalışmasını öğrendiği, kendilerini tanıdığı, kişisel özelliklerine vâkıf olduğu bir eğitim ve öğretim sistemine ulaşmak biricik gaye olmalıdır.

Ezbercilikle; sorgulamayan, kavramsal düşünmeyen, analiz yeteneğine tutunamamış bir yapıyla mücadele edilmesi gerekirken, konunun tamamen biçime indirgenmesi dünün sorunlarına yenilerini ilave edecektir.

Bunları çözüm yoluna sokmadan, meseleyi dar pencereden ele alıp siyasi müdahalelerle millî eğitim sistemine pranga vurulması hem bugünümüzü hem de geleceğimizi vahim açmazlara itecektir.

Ortaya çıkacak olumsuzluk en az üç neslin hayatını, sevincini ve beklentisini heba ve hüsran edecektir.

Konu bu kadar mühim ve önem derecesi bu denli yüksektir.

Parti olarak 28 Şubat 2012 tarihli Meclis grup toplantımızda, nasıl bir eğitim sistemi önerdiğimiz ve tekliflerimizin nelerden ibaret olduğu kayıt altındadır.

Tekraren hatırlatmak isterim ki,

2011 yılında hazırladığımız Seçim Beyannamemizde, ilköğretim sisteminde iki kademeli bir modeli benimseyeceğimiz, temel hedef olarak okul öncesi eğitimin yaygınlaştırılarak zorunlu eğitim süresini artıracığımız yer ve ifade bulmuştur.

Okul öncesi eğitimin 6 yaş grubu dâhil edilmek suretiyle, zorunlu temel eğitimin iki kademeli olarak 9 yıla çıkarılması bizim tarafımızdan belirlenmiş ve aziz milletimizin bilgisine sunulmuştur.

Uzun vadede 12 yıllık zorunlu temel eğitimin tesis edilebilmesi için de gerekli altyapı çalışmasının yapılması Partimizce kabul edilmiş ve savunulmuştur.

Bu görüşlerimiz etrafında mutabakata ve uzlaşmaya her şart altında hazır olduğumuzu herkes bilmelidir.

Bunun dışında AKP'nin temelsiz, altyapısız, dayatmacı, üzerinde düşünülmemiş görüş ve önerilerine, usulden ve esastan kapalı olacağımızı ve demokratik muhalefetimizi her platformda göstereceğimizi bu vesileyle ifade etmeyi yararlı görüyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

AKP'nin küresel ilişki ağlarına sıkı sıkıya bağlantısı ülkemizin güvenlik duvarlarını aşındırmakta, spekülasyon ve manipülasyon merakında olanlara eşsiz fırsatlar sunmaktadır.

Gerek küresel merkezlerden gerekse de içimizdeki mihraklardan yalan yanlış bilgiler, kamuoyu yönlendirmeye matuf haberler ısrarla servis edilmektedir.

Kimi zaman iktidarı hedef alan yayınlar kimi zaman muhalefeti hedefine alan dedikodular son zamanlarda bir hayli etkinlik kazanmıştır.

Bunların en bilineni ise Wikileaks iddiaları ve bu kapsamda çarşaf çarşaf deşifre edilen ilişki ve irtibat bağlantıları olmuştur.

Şüphesiz bunlara tevessül etmeyeceğimizi, dışarıdan sağlanan dayanaksız bilgi ve ahlak dışı edinilen belgelerle en başta hükümet olmak üzere, hiçkimse hakkında yorum yapmayacağımızı değişik kereler gündeme getirdik ve beyan ettik.

Son günlerde dikkatimizi, yine Okyanus ötesi kaynaklı yeni bir sızma harekâtı ve mesnetsiz ihbarlar çekmiştir.

Her önüne gelenin dışarıya bilgi yetiştirme ve ispiyonculuk yapma konusunda aşırı istekli olduğu da gözümüzden kaçmamıştır.

Para karşılığı satın alınan ve ikbal beklentisinden dolayı kolaylıkla kontrol edilebilen kurum ya da kişilerin çokluğu fazlasıyla ilgi çekici olup aynı zamanda da düşündürücüdür.

İşte güvenlik duvarlarımızın aşınmasıyla ilgili yorum ve değerlendirmede bulunurken kastetmeye çalıştığımız budur.

Özellikle medyada yer tutmuş, fitne ve nifaka dayalı haberleriyle malul olan bir gazetenin de söz konusu özel istihbarat kuruluşuna ulaşan bilgileri manşetten vermesi bir başka önem derecesi yüksek konuyu gündeme getirmiştir.

Dahası Başbakan Erdoğan'ın sağlığı üzerinden yapılan haberlerin, iki yıllık ömrü kaldığına dönük çirkin ve insafsız yayıncılığın bizim nezdimizde hiçbir kıymet hükmü bulunmamaktadır.

Bir insanın sağlığı üzerinde soru işareti oluşturmak, belirsizliği körüklemek ve insan ömrüne kulaktan dolma şayialarla vade biçmek en hafif tabiriyle ahlaksızlık ve utanmazlıktır.

Başbakan Erdoğan bizim siyasi rakibimizdir, mücadele hâlinde olduğumuz bir partinin genel başkanıdır.

Şüphesiz biz kendisinin sağlıklı ve vücut bütünlüğünün yerinde olmasını diler ve bunu isteriz.

Sihhatin bulunmadığı bir yerde ne siyasi mücadelenin ne de başka bir şeyin önem taşımayacağını bilir ve buna inanırız.

Başbakana yönelmiş bu izansız iddianın öncelikle insan olmamasından kaynaklanan haklarına açık bir tecavüz ve saldırı anlamına geldiği kanaatini taşıyoruz.

Bu iftiracı yayıncılığın, uydurma ve zan altına alan haberciliğinin şımarıklıktan ve küstahlıktan beslendiği bir gerçektir.

Ancak böylesi bir habercilik taraflarının daha düne kadar da, Başbakanla kol kola olduğunu ve iş birliği içinde bulunduğunu bilmek ve görmek lazımdır.

Başbakan Erdoğan'ın; haklı olarak "Pabuç bırakmam." dediği çevreler, Türkiye'nin yakın geçmişindeki sözde darbe davalarından bazılarının bir numaralı hazırlayıcısı ve ihbarcısı olarak akıllardadır.

Bunlarla AKP'nin yediği içtiği ayrı gitmemiş, birlikte gülmüşler ve aynı amaca dönük fikir ve eylem birliği içinde olmuşlardır.

Şu kaderin cilvesine bakın ki, eski dostlar birdenbire düşman kesilmişler, birbirlerine dava açar ve hakaret eder bir konuma gelmişlerdir.

Tipki Beşşar Esad gibi, Başbakan malum medya organına da sırt çevirmiş, tabiatıyla ayran içmeseler de ayrı düşmeleri kaçınılmaz hâle gelmiştir.

Anlaşıldığı kadarıyla darbe iddiaları parelinde kurulan ortaklık, en ufak bir sallantıda bozulmuştur.

Şu kadarını söylemeliyim ki, Türkiye'nin temiz, tarafsız, adil ve sorumlu bir basın ahlakına çok ihtiyacı vardır.

Elbette medyada yandaş kanallar ve üsler açıp, buralar vasıtasıyla güç devşireceğini zanneden Başbakan Erdoğan, en sonunda ektiği fesat ağacının zehirli meyveleriyle kendisi de karışmıştır.

Hâlâ bu alanda durmak bilmeyen Başbakanın, ABD'li bir medya şirketinin sahibiyle görüşmeler yapması ve bazı gazete ve televizyonların satışına aracılık yaptığı imajı vermesi işgal ettiği makamla katiyen uyumlu olmamıştır.

Rüşvet ve yolsuzluk davalarına konu olan bu medya patronuyla gizli kapaklı görüşmeler yapılmasının doğal olarak masum ve meşru hiçbir yanı da bulunmayacaktır.

Kamu bankasından alınan kredilerle yandaşlara peşkeş çekilen bir medya gurubunun, şimdi küresel para tüccarlarına satılma arayışları iyi incelenmeli ve bu işten kimlerin nasıl menfaat sağladığı açıklığa kavuşturulmalıdır.

Biz; Ogerleri, Oferleri, Arap şeyhlerini unutmadık.

Millî kaynaklarımızı yabancılara devreden, millî varlıklarımızı haraç mezat satan vicdansızlıkları da unutmadık.

Babalar gibi satarız diyen yumurtacıları, bir koyup bin alan doğal gazcıları, haramla helali ayırt edemeyen mısırcıları hiç ama hiç unutmadık.

Bilinmelidir ki, yapılan hiçbir usulsüzlük kimsenin yanına kar kalmayacak, hortumlanan ve çalınan millet emanetleri bu çevrelerin yüzünü ilelebet güldürmeyecektir.

AKP bunların hesabını verecek, yetim malına el uzatmanın, gariban rızıkına göz koymanın vebalini ve mağduriyete neden olduğu milyonların hakkını mutlaka misliyle ödeyecektir.

Bunun başkaca bir yolu ve çaresi yoktur.

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Arap Baharı ismiyle süren komşu coğrafyalardaki sıcak hadiseler Suriye özelinde devam etmektedir.

Bu ülkenin merkezinde yer aldığı bölgesel gelişmeler ve olaylar çok kritik bir evreye dayanmış durumdadır.

AKP'nin Suriye konusunda ki çıkışları, Esad yönetimini hedef alan söz ve beyanları artarak sürmektedir.

Başbakan Erdoğan, Beşşar Esad'ın dökülen kanlardan sorumluluğunu, babasından sorulmayan hesabın kendisinden sorulacağını ısrarla dile getirmektedir.

Ancak, Beşşar Esad'la aralarından su sızmadığı yıllarda, baba Hafız Esad'ın şiddet ve vahşet uygulamalarını nedense bir türlü aklına ve hatırına getirmeyen Başbakan, işler sarpa sarınca eski defterleri karıştırmış ve Baasçı zihniyetin neler yaptığını birdenbire gündemine almıştır.

Bu açıkça iki yüzlülüktür, merkezini ve dengesini kaybetmiş bir siyasetin sancılarıdır.

Görüyoruz ki, AKP Suriye konusunda tüm kartlarını açmış, geri dönüşü olmayan bir yola girmiştir.

Başbakan Erdoğan; modern işgal anlamına gelen insani koridor açılması düşüncesini ısrarla vurgularken, artık hiçbir kuşkuyla yer bırakmayacak şekilde Suriye'deki yönetimin karşı kampında yer aldığını yeniden ispatlamıştır.

Kaldı ki Türkiye'nin, muhalif subayların kaçış güzergâhı hâline dönüşmesi de Suriye'de yanan ateşin bir tarafı olmasından kaynaklanmıştır.

Bu ülkeyle artan ve çapı genişleyen sıkıntı yumağı birçok sorunla davetiye çıkarmaktadır.

Bunlar arasında, sınır ticaretinden geçimlerini sağlayan, nafalarını kazanan vatandaşlarımız bulunmaktadır.

Artık eskisi gibi kolaylıkla ülkeler arası ekonomik faaliyetler yürütülememekte ve var olan akrabalık ilişkileri de sağlıklı ve güvenli bir şekilde sürdürülememektedir.

Bir diğer mesele de, yakın coğrafyalarımızdaki mezhep ve etnik temelli ihtilaflar ve düşmanlıklardır.

AKP, ne yazık ki, Irak ve Suriye başta olmak üzere, bölgede izlediği yanlış ve hatalı politikalarla ülkemizi hassas ve duyarlı bir duruma getirmiştir.

Son günlerde vatanımızın bir bölgesinde daha da etkinlik kazanan isyan çağrılarını, statü taleplerini ve örgütlenme konusundaki beklentileri bu minvalde görmek ve analiz etmek zannedirim doğru ve makul olacaktır.

Türkiye için Suriye'deki Türkmen varlığının can ve mal güvenliğinin korunması ile Suriye'nin toprak bütünlüğünün savunulması öncelikli politika olmalıdır.

Bu ÷lkeye yönelik muhtemel bir askerî m¼dahale ile terör ve bölücü akımlarında yükselme yaşanabileceği dikkate alınarak kalıcı ve kapsayıcı önlemler seti bugünden hazırlanmalıdır.

Suriye'de demokratik adımların atılması, muhalefet ile merkezî yönetimin bir araya gelerek karşılıklı saldırıları sonlandırması hem kendileri hem de bölgemiz açısından büyük önemdedir.

Arap Baharı bağlamında bunlar olurken, İsrail, Gazze'ye dönük insanlık dışı cinayetlerini sürdürmektedir.

En son yapılan saldırılarda en az 15 Filistinli ne yazık ki hayatını kaybetmiştir.

İsrail mezalimi, Müslüman kardeşlerimizi hedefine alarak ölüm kismaktadır.

Ne var ki, uluslararası toplum sessiz, tepkisiz ve İsrail acımasızlığına duyarsızdır.

Gelişmelerden "one minute" aldatmasının hiçbir işe yaramadığı, hiçbir yaraya merhem olmadığı gör÷lmektedir.

Başbakanın sahte çıkışları, umut ve hayal tacirliği, İsrail eziyetini dindirememiş ve kesinlikle engelleyememiştir.

Filistin meselesinin bir çözüme kavuşması ve akan kanın durması bizim en samimi dilek ve istediğimizizdir.

Ben buradan İsrail'in hunhar saldırılarında hayatlarını kaybeden din kardeşlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyor, İsrail'in ölüm saçan politikalarını ve niyetlerini şiddetle kınıyorum.

Konuşmama son vermeden önce bir yılı aşkındır tutukluluk hâlleri devam eden dört gazetecinin tahliye haberlerinden duyduğum memnuniyeti ifade etmek istiyorum.

Dileğim hâlen cezaevinde bulunan milletvekilleri ve diğer gazetecilerin de özgürlüklerine bir an önce kavuşmalarıdır.

Bu düşüncelerle, hepimizi en içten duygularımla selamlıyor, hayır ve bereket dolu günler gecirmenizi temenni ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

"TBMM GRUP TOPLANTISINDA"

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

21 MART 2012

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Muhterem Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Az sonra da değineceğim gibi, Afganistan'da şehit olan kardeşlerimiz bizim ciğerimizi yakmıştır.

Milletimizin güzide evlatları dün itibarıyla vatan topraklarına emanet edilmişlerdir.

Bu nedenle haftalık olağan Meclis grup toplantımızı bir günlük tehirle gerçekleştiriyoruz.

Konuşmama başlarken, hepinizi en içten duygularımla selamlıyor, saygılarımı sunuyorum.

Yoğun ve bir o kadar da iç içe geçmiş olaylarla harmanlanmış bir haftayı geride bıraktık.

Klişeleşmiş ifadelere, şablon beyanlara, ezbere dayalı sözlere, malumu ilan eden demeçlere yeniden şahit olduk.

Yapay ve temelsiz iddiaları gıdası yapmış, yalan ve hezeyanı heybesine iliştiirmiş siyaset bezirgânlığının, kararın yüzünü değişik olaylar vesilesiyle tekrar gördük.

Bu ortam içinde, 18 Mart Şehitleri Anma Gününü ve Çanak-kale Deniz Zaferinin 97'nci yıl dönümünü andık ve geçmişin anılarını kalplerimizde dalgalandırdık.

Vatanımız uğruna can veren, kan döken, baş koyan, ama taviz vermeyen millet iradesini gururla ve dualarla hatırladık.

Biliyor ve teyit ediyoruz ki, Çanakkale elleri öpülesi bir neslin, rengi kıpkırmızı olan inanç ve iman mürekkebiyle yazdığı fedakârlık manifestosudur.

Ürkmeyen, çekinmeyen, korkmayan ve yenilmeyi aklından bile geçirmeyen millet kudretinin uyanışı ve şahlanmasıdır.

Mermiye karşı sevdanın, gülleye karşı tutkunun, esarete karşı bağımsızlık ruhunun galip gelmesi ve üste çıkmasıdır.

97 yıl önceki destan; adanmışlığın emperyal bileği bükmesi, kahramanlığın çelikten kuleleri eritmesi, inanmışlığın sömürge hevesini devirmesi ve azmin işgali tepelemesidir.

Çanakkale'den yükselen şuur, arşa ulaşan cesaret örneği; hamdolsun ki tuzakları boşa çıkarmış, saldırıları püskürtmüş ve hesapları tümüyle bozarak geleceğimizi aydınlatmıştır.

Türk milleti, üzerine gelen yedi düveli, boğazına çöken düşman unsurları, kalbine hançer vurmak için pozisyon almış kirli emelleri şehitliğe koşar adım giden evlatları sayesinde defetmiştir.

Alayına gününü göstermiş, Çanakkale'nin geçilmezliğini, son yurdumuzun teslim alınamayacağını imrenilecek bir özveriyle ispatlamıştır.

Cephelerde millet fertleri yekvücut olmuş, kimse kimsenin mezhebiyle, yöresiyle, kökeniyle ve dünya görüşüyle ilgilenmemiş, üstelik bunları da merak etmemiştir.

Bu itibarla, Çanakkale farklılıkları teşvik ederek, bizi birbirimizden koparmaya çalışan AKP zihniyetine ders olmalıdır.

Herkesin kimliğini tanıma, kültürünü kabul etme ve dilini benimseme arayışında ve utanmazlığında olan gafillere ibret vesikası olmalıdır.

Milletimizi 36'ya ayırma konusunda ayak direyen, etnik kimlikleri birer birer sayarak bu konuda gözünü hırs bürüyen Başbakan Erdoğan'a da bir sonuç vermelidir.

Çanakkale; birliğin ve beraberliğin şehit kanlarıyla bestelenmiş ve gönüllere emanet edilmiş nağmesidir.

Kardeşliğin, kadirşinaslığın, kader ortaklığının ve bin yıllık kadirliğin ete ve kemiğe bürünmüş hâlidir.

Yozgatlı'nın, Iğdır'ın, Erzurumlu'nun, Diyarbakırlı'nın, Rizeli'nin, Sinoplu'nun, Antalyalı'nın, Balıkesirli'nin, Sakaryalı'nın göz nuruyla, alın teriyle ve kefensiz bedeniyle bir araya gelip hiç düşünmeden tutuşturduğu bağımsızlık meşalesidir.

İşte bunun içindir ki Türkiye'nin yeni bir Çanakkale ruhuna ihtiyacı, muhtaçlığı bulunmaktadır.

Yeniden silkinmesine, derlenip toplanmasına, kutsalları etrafında buluşmasına, deyim yerindeyse iman tazelenmesine acilen gerek vardır.

Doğudan batıya, kuzeyden güneye; bu topraklara vatanım diyen, geleceğini burada gören, dünün müşterek hatıralarını hürmetle anan herkesin; büyük bir aile olan Türk milletini sahiplenmesi, yaşatması ve ilelebet var etmek için üzerine düşeni yapması şüphesiz manevi ve ahlaki bir vecibedir.

Unutmayınız ki, millet olarak üzerinde yaşadığımız coğrafyayı; Malazgirt'le vatanlaştırdık, Çanakkale'yle kilitledik ve Millî Mücadeleyle sonsuza kadar mühürledik.

Bize kanlarıyla muhteşem bir miras bırakan kutlu ecdadımıza, başta Gazi Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere Millî Mücadele kahramanlarına, Çanakkale'yi destanlaştıran muhterem şehitlerimize bir kez daha Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyorum.

Mekânları nur dolsun, kabirleri cennet köşesi olsun ve Allah hepsinden razı olsun.

Muhterem Milletvekilleri,

18 Mart Şehitler Günü'nü idrak ettiğimiz sıralarda, Afganistan'dan gelen acı haberle milletimiz yasa boğulmuştur.

NATO'nun Afganistan'da faaliyet yürüten Uluslararası Güvenlik Yardım Kuvveti bünyesinde, Türkiye'nin komuta ettiği Kabul Bölge Komutanlığı emrinde görev yapan bir helikopterimizin düşmesiyle, milletimizin 12 evladı ne yazık ki şehit olmuştur.

Şehitlerimizin Türk bayrağına sarılı naaşları ülkemize getirilerek, memleketlerinde son yolculuklarına Fatiha'yla ve gözyaşlarıyla uğurlanmıştır.

Hüznümüz tarifsiz, yürek acımız tanımsızdır.

Şehitlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyor, kederli ailelerine, silah arkadaşlarına ve aziz milletimize sabır ve başsağlığı temennilerimi tekrarlıyorum.

Afganistan'da şehit düşen kardeşlerimizi aziz milletimiz her daim minnet ve hürmetle anacaktır.

Vatandan binlerce kilometre uzaklıkta Hakk'a kavuşan evlatlarımız geride bıraktıkları hatıralarıyla kalplerimizde yaşayacaktır.

Aldıkları görevi layıkıyla yapan, milletimizi hakkıyla ve iftihar edilecek bir şekilde temsil eden şehitlerimiz bizim gurur kaynaklarımız arasında olacaktır.

Bakınız, şehit ailelerinin gösterdiği vakar ve metanet de fazlasıyla dikkatimizi çekmiş ve bizi oldukça duygulandırmıştır.

Bunlar arasında, şehit üsteğmenimiz Murat Yıldız'ın babası tarafından dile getirilen şu sözler hepimiz için düşündürücü ve hayranlık uyandırıcı vatanseverlik örneğidir:

"Vatan sağ olsun, evladımızı şehit verdik. Allah'ım sana binlerce hamdüsenalar olsun ki ben şehit babası oldum. Ne mutlu bana, tek tesellim o."

Bu ifadeler Türk milletinin gücünü, sabrını ve manevi olgunluğunu apaçık ortaya koymaktadır.

Ancak bu yüksek ruhu ve tertemiz vicdanı artık zorlamamak, çileye ve feryada daha fazla katlanmasına müsaade etmemek hepimizin boynunun borcudur.

Elbette şehitlerimizle övünüyoruz, onları şükranla yâd ediyoruz.

Ancak doğal ve doğru olanın da önce insanı yaşatmak, güçlü, sağlıklı ve değerli kılmak olduğunu hiç aklımızdan çıkarmıyoruz.

Açıktır ki, hem vatanımızdan hem de dışarıdan gelen şahit haberleri, milletimizin dayanma ve hazmetme gücünü sürekli aşındırmakta ve irtifa kaybettirmektedir.

Afganistan'da meydana gelen elim helikopter kazası, üzerinde mutlaka durulması ve iyi irdelenmesi gereken bazı gerçekleri de gün yüzüne çıkarmıştır.

Geldiğimiz bu aşamada, askerlerimizin şehit olmasına neden olan kazanın nedenlerini derinlemesine ve çok yönlü soruşturmak büyük bir zaruret ve ehemmiyet arz etmektedir.

12 evladımızı taşıırken bir binanın üstüne çakılan helikopterin, teknik sorundan mı, yoksa kalleşçe yapılan saldırıdan mı böyle bir akıbete uğradığı hususu kısa süre içinde netleştirilmelidir.

Zaman kaybına, ihmale ve işi ağırdan almaya müsaade etmeden, konunun gizemli tarafları açığa çıkarılmalı ve milletimiz mutlaka bilgilendirilmelidir.

Dost ve kardeş ülke Afganistan'ın yaşadığı işgal ve esaret, özellikle son günlerde iyice gerilen sosyal ve siyasal yapısı bu kazanın tesadüfen olmadığı yönündeki kanaatimizi ister istemez belirginleştirmektedir.

ABD askerlerinin Bagram hava üssünde yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim'i yakmaları, arkasından Kandahar'da, aralarında

çocukların ve kadınlarında da bulunduğu 16 sivil Afgan'ının katledilmesi provokasyona açık bir ortamı ziyadesiyle teşekkül ettirmiştir.

Başbakan Erdoğan, bu izansızlığı ve yüz karası gelişmeleri ne-dense suya sabuna dokunmayan ifadelerle gündemine almış ve hemen geçiştirmeyi tercih etmiştir.

Suriye'yi ezber yapan, Gazze istismarıyla beslenen bu zihni-yetin, Afganistan'da Kur'an-ı Kerim'in yakılmasına ve 16 sivilin öldürülmesine birkaç söz dışında etkili cevap üretememesi; ac-ziyetinin ve kimlerin paçasına tutunduğunun da bir bakıma gös-tergesi olmuştur.

Gerçekten de Başbakanın ağzından Afganistan'daki olayları kınayan bir ifade çıkmamıştır.

Çünkü Başbakan, işgalcilerin yanında hizalanmış olup en az zayıatla ülkelerine dönmeleri konusunda istekli, ısrarlı ve ne ha-zindir ki kendi ifadeleriyle söyleyecek olursak, duacıdır.

Anlaşıldığı kadarıyla, yüce kitabımızın yakılmasıyla Afganis-tan'daki gerilim düzeyi bir hayli artmış, toplumsal tansiyon haklı olarak alabildiğine yükselmiştir.

Bu ahlaksızlığı, saygısızlığı, kabalığı, kural ve insaniyet tanı-mazlığı buradan tekrar kınıyorum.

ABD'li askerlerin bu densizliklerine ve edepsizliklerine karşı, Taliban'ın misillemeyle cevap vereceğine dair tehdidi, helikopter kazasıyla ilgili şüphelerimizi doğal olarak artırmıştır.

Şayet Afganistan'daki son olaylarla, evlatlarımızı aramız-dan alan trajik kazanının bağ ve bağlantısı ortaya çıkarsa ve

başkalarının diyetini ödediğimiz anlaşılırsa, biliniz ki bunun altından hiç kimse kalkamayacak ve şehitlerimizin hesabını ne AKP ne de başkaları veremeyecektir.

Bugün Afganistan'da, dünyanın gözü önünde cinayetler işlenmekte, işkenceler ve vahşi kıyımlar yapılmaktadır.

Bu ülke 11 Eylül 2001 tarihinde gerçekleşen ikiz kule saldırılarından hemen sonra işgal altına alınmış, terörle mücadele amacıyla her hücrelerine girilmiş ve toplumsal dokusu tahrip edilmiştir.

Afganistan'ın her karışında El Kaide militanları aranmış, her taşın altında Usame Bin Ladin taranmış ve araştırılmıştır.

ABD'nin "sürekli özgürlük harekâtı" ve demokrasi getirme propagandasıyla başlattığı operasyonlar doğrultusunda; Afgan halkı yaklaşık 11 yıldır kanın, şiddetin ve acımasızlığın kapanına kısılmış ve nefes alamaz hâle getirilmiştir.

Elbette Türkiye, terör gibi insanlık suçuyla mücadeleye katılabilmek ve destekleyebilmek maksadıyla oluşturulan uluslararası güce tutarlılık gereğince omuz vermiştir.

Terör konusunda küresel ölçekte dayanışma ve yardımlaşmanın önemi büyüktür.

Bu itibarla, TBMM'i 10 Ekim 2001 tarihinde aldığı bir kararla, Türk Silahlı Kuvvetlerinin yabancı ülkelere gönderilmesi konusunda hükûmete yetki vermiştir.

Bu çerçevede de, Türk askeri Afganistan'a gitmiş ve üzerine düşen sorumluluğu yerine getirmek için takdire şayan bir vazife şuuru sergilemiştir.

Milletimizi temsilen dost ve kardeş ülke Afganistan'da bulunan Türk Silahlı Kuvvetleri unsurlarının, muharip bir niteliği olmadığından dolayı operasyonel faaliyetlere de iştirak etmemişlerdir.

Ve yalnızca barışçı bir yaklaşımla; güvenliğin sağlanması kapsamında çalışmalar yürütmüşler, Afganistan'ın yeniden yapılandırılmasına yardımcı olmaya çalışmışlardır.

Ne var ki, yıllarca terörist avı bahanesiyle esir edilen Afganistan'da istikrar ve toplumsal düzen bir türlü tesis edilememiştir.

Bin Ladin'in öldürülmesi de işe yaramamış, Batı'nın kanlı emelleri ve karanlık niyetleri, Karzai yönetiminin çürümüşlüğü, Taliban'ın ikelliği kâbus gibi Afganlı kardeşlerimizin üzerine çökmüştür.

Yapılan açıklamalardan 2014 yılına kadar ABD'nin ve diğer ülke askerlerinin bu ülkeden çekileceği anlaşılmaktadır.

Bu kapsamda Türk Silahlı Kuvvetleri mevcudiyetinin Afganistan'da stratejik bir önemi kalmamış, üstelik burada bulunmamız can ve mal kaybımıza neden olmaya başlamıştır.

Her ne olursa olsun, Türk askeri Afganistan'a işgali meşrulaştırmaya değil, terörle mücadele için ülkeler arası kurulan dayanışma ve iş birliği sürecine katkıda bulunmak niyetiyle gitmiştir.

Ve bu kararın alındığı tarihte ülkemiz huzur ve sükûnet altına alınmış, terör neredeyse sıfırlanmış ve İmralı canisi ömür boyunca yatacağı cezaevine tıklmıştır.

Şimdi ise asıl terör Kabil'de, Ferah'da, Gazni'de, Herat'da, Kunduz'da, Lagman'da olmayıp; Ankara'dadır, İstanbul'dadır, Şırnak'tadır.

Bizim sorunumuz zaten çok fazladır ve kendi derdimiz bize yetmektedir.

Bu yüzden nafîle yerlerde, sonu olmayan işlerde ve yüksek riskli coğrafyalarda zaman geçirmenin ve buralarda can kaybına göz yummanın makul ve mantıklı hiçbir yanı yoktur.

Deneyimlerimizden anlaşılmaktadır ki, Tora Bora ve Beyaz Dağlarında terörist izi sürenlerin gayesi ne Afganistan'ı özgürleştirmek ne de bu ülkeye huzur ve istikrar getirmektir.

Hedef bu ülkede işgali derinleştirmek, yağma ve talanı genişletmek, kaynakları vakumlamaktır.

Bu nedenle, Türkiye artık Afganistan defterini kapatmak için harekete geçmeli, buradaki sayıları 1850'e yaklaşan askerî varlığımızı geri çekmek amacıyla AKP Hükûmeti gerekli girişimleri ve hazırlıkları bir an önce başlatmalıdır.

Ayrıca AKP Hükûmetinin, Afganistan'daki askerî varlığımızın tekrar gözden geçirilmesi yönündeki çağrımız karşısında rahatsızlık duyduğu görülmektedir.

AKP'nin sulu gözlü başbakan yardımcısının, bizi Afganistan üzerinden rant elde etmeye çalışmakla suçlaması ise komedi

olduğu kadar basiretsiz bir siyasetçinin zavallılığından başka bir manaya gelmemiştir.

Bununla yetinmeyen ilgili başbakan yardımcısı, Türk askerinin bulunduğu her yerde huzur bulunduğunu ileri sürerek vahim bir çelişkinin altına imza atmıştır.

Madem Türk askerinin bulunduğu her yerde huzur vardır; o hâlde AKP 9 yılı aşkın bir süredir darbeci diyerek kiminle mücadele etmektedir?

Dışarıda itibar, içeride itham altında bulunan Mehmetçiği, yan gelip yatmakla suçlayan bu hastalıklı siyaset anlayışı değil midir?

“Vesayetten kurtuluyoruz, darbecilerden temizleniyoruz, kirlerden arınıyoruz, yükleri atıyoruz, demokrasiye kavuşuyoruz ve eski Türkiye'yi geride bırakıyoruz.” diyen AKP yönetimi, acaba bu sözlerin birinci dereden muhatabı olarak, Türk ordusunu gördüğünü itiraf edecek midir?

Bizim tavsiyemiz, gözlerinden yaş eksik olmayan başbakan yardımcısının, “Söz gümüşse sukut altındır.” nasihatinden nasiplenmesi, biraz dilini tutması, fakat bundan dolayı bunalırsa da dizine vurarak hıçkıra hıçkıra ağlamayı sürdürmesidir.

Değerli Arkadaşlarım,

Millî kültürümüzün ve toplumsal hayatımızın ışıldayan arasında bulunan, bizler için özel anlamı büyük olan Nevruz Bayramını bugün hep birlikte kutluyoruz.

Bu mutluluk ve bahtiyarlıkla, sizlerin ve aziz milletimizin Nevruz Bayramını tebrik ediyor; her vatandaşıma sağlık, huzur ve başarıyla geçecek bir ömür diliyorum.

Nevruz; baharın habercisi ve doğanın uyanışıdır. Sıcaklığın toprakla kavuşması, neşenin gök kuşağı gibi gönüllerde açması, ümidin yıldız gibi bakışlarımızda parlamasıdır.

Ertelenmiş vuslatlar Nevruzla saadete ermekte, gecikmiş ve rötâr yapmış beklentiler Nevruzla karşılık bulmaktadır.

Aziz milletimiz asırlarca, Nevruzla birlikte yeni ve umut dolu günlerin geleceğine inanmış ve bu çok önemli kültürel gerçeği bugüne kadar samimiyetle muhafaza etmiştir.

Balkanlardan Sibiryâ bozkırlarına kadar geniş bir coğrafyada birliği, dirliği, esenliği, barışı ve kardeşliği simgeleştiren bugünün; coşku ve heyecan içinde kutlanması Türk milletinin en önemli hasletlerinden birisidir.

Nevruz binlerce yıllık süre içinde; milletimizi müşterek kıvanç ve duyguda, ortak amaç ve birlik ruhunda buluşturan köklü bir kaynaşma fırsatı ve yüzyılların imbiğinden süzülerek bugünlere gelen bir bayram günüdür.

Ne var ki, milletimizin birliğini ve beraberliğini simgeleyen Nevruz Bayramı, zaman zaman bölücü mihraklarca kasıtlı bir

şekilde yorumlanmış ve ihanet gösterilerine alet edilmek istenmiştir.

Hafta sonunda, Diyarbakır ve İstanbul'daki olaylarla buna yenileri eklenmiş, saldırganlığın ve kana susamışlığın isyan provaları gösterime sokulmuştur.

Gözü dönmüş bölücüler meydanları, sokak aralarını ve caddeleleri savaş alanına çevirmiştir.

Nefret ve kinle Nevruz'u kirleten, bu tarihî bayramı lekelemeye çalışan çapulcular, çapsızlar ve çürümüşler; kaldırım taşlarını sökmüşler, cam ve çerçeveleri indirmişler, kamu araçlarını taşlamışlar ve dikili ağaçlara dahi zarar vermişlerdir.

Şu kadarını söyleyebilirim ki, ortalıkta maskeyle zehir saçan bu güruha insan denilmesi en başta insanlığa hakaret ve vefasızlık olacaktır.

Bunlar Cenab-ı Allah'ın her lütfuna ve nimetine yan bakan kem gözlerdir.

Dağda ve şehirde canımıza, yol kenarlarında ağacımıza, cadde üzerinde işyerimize, sokak içlerinde evimize kasteden cani ve canavarlardır.

PKK'lı maşaların, Nevruz Bayramına daha birkaç gün varken, kutlama bahaneleriyle 18 Mart Şehitleri Anma Günü ve Çanakale Deniz Zaferinin 97'nci yıl dönümünü zehir etmeye ve gölgelemeye yeltenmeleri iblisçe bir taktik ve yöntemdir.

Maalesef bölücü çevrelerin azmasında ve zıvanadan çıkmasında AKP'nin yönlendirmesi ve cesaretlendirici tutumu etkili olmuştur.

Yıkım projesinin her hamlesi, bu kapsamda atılan her adımı ve kurulan her müzakere masası terörist odakların suyu, ekmeği ve oksijeni hâline dönüşmüştür.

Başbakan Erdoğan kuvvetle muhtemel bu olayları değerlendirecek ve eleştirecektir.

Bununla da yetinmeyecek siyasi bölücü BDP'yi sözde hedef tahtası yapabilecektir.

Ancak bu uygun ortamı bölücü ve kanlı yüzlere hazırlayan elbette ve kesinlikle Adalet ve Kalkınma Partisi Hükûmetinden başkası değildir.

Mutlaka gördünüz ve izlediniz; günlerdir bahar ayları üzerinden Türk milletine meydan okunmaktadır.

Terörün Meclis kadrosu, işbirlikçiler ve dağdaki çete başları koro hâlinde aynı ihanet nakaratlarını tekrarlamışlar ve dayatmaları kabul edilmezse baharda kan akacağını alçakça ilan etmişlerdir.

Gerilmiş sınırlar, mevzi almış kızgınlıklar, pusuya yatmış nefretler bir araya gelmiş, güneşli günlerde milletimizin donacağına ve buz keseceğini iddia etmişlerdir.

Lütfen şu sözlere dikkat ediniz ve bölücü küstahlığın ulaştığı seviyeyi vicdan terazinizde tartınız:

- "Müzakereler başlasın, şayet bir şeyler yapılmazsa bahar geliyor."
- "Devlet adım atmazsa, tecrit bitmezse, haberiniz olsun bahar geliyor."

- "Hakkımızı verin, kimliğimizi verin, ana dilimizi tanıyın; yoksa bahar geliyor."
- "Demokratik özerkliği kabul edin, anayasal hakkımızı verin; aksi hâlde bahar geliyor."

Ne geliyorsa gelsin, kim neyi getiriyorsa getirsin, büyük Türk milleti hepsini karşılamaya ve hıyanetin başını ezmeye Allah'a şükürler olsun ki mukadderdir.

Bu sözler, baharın muazzamlığına, güzelliğine ve hepimizi büyüleyen ihtişamına mayınlı, kaleşnikoflu, bombalı ve mermili saldırı planlarıdır.

İnsanlığı iflas etmiş, vicdanını ve hissiyatını küresel bölücülük lobilerine tutsak bırakmış ne kadar rezil varsa, güneşimizin önüne geçmek için sabırsızlık duymaktadır.

Bazı sözde aydınlar da bahar sendromundan bahsetmişler, sabotajların, terör saldırılarının ve arkası arkasına menfur eylemlerin olabileceğine işaret etmişlerdir.

Hasılı, önüne gelen baharla gözümüzü korkutmaya, huzurumuzu kaçırmaya ve endişeye sevk etmeye matuf hareket ve tutum içinde bulunmuştur.

Kararlılıkla söylemek isterim ki, bölücünün, BOP'çunun, içimizdeki Kandil ve İmralı şakşakçılarının bir bildiği varsa, Türk milletinin azametli şamarı ve korkusuzca duruşu vardır.

Baharda kanlı dereler, barut kokan çiçekler, kurşun sesleriyle kuşatılmış ovalar, tuzaklarla doldurulmuş dağlar ve şehit anasının feryadını görmek isteyen hainler, inşallah milletimizin kahır karşısında çaresiz kalacaklardır.

Etnik teröre karşı tedbiri elden bırakmamak ve bölücü terörün menhus eylemlerini ve hunhar saldırılarını engellemek adına gerekli önlemleri almak lazımdır.

Nihayetinde Türkiye'nin en ciddi sorunlarının başında bölücülük ve terör musibeti gelmektedir.

Bilhassa yeni Anayasa hazırlık sürecinde art niyetli mihraklar ellerinden geleni arkalarına koymayacak ve Türk milletinden taviz koparmak için her yolu deneyecektir.

Güçlü bir ihtimalidir ki, siyasi iktidarın tolerans ve göz yummasıyla Türk milletini hedefine alan ihanet kumpasları ve bölünme kampanyaları önümüzdeki süreçte etkinlik kazanacak ve yaygınlaşacaktır.

Türkiye bir karara zorlanacak, Türk milleti bir seçeneksizlikle imtihan edilecektir.

Ve bunların denetim, yönetim ve kontrol eş başkanlığının bir ucunda AKP, diğer ucunda ise yapışık ikizi BDP yerlerini almış olacaktır.

Yıkım projesini yeni seferlerle, entrikalarla devam ettirme iddiası bunun bir göstergesi ve belirtisidir.

AKP ile BDP'nin aynı çanaktan beslenmeleri, birbirlerini doğrulayan ve tamamlayan farklı sözleri buna dair bir emaredir.

İnancım odur ki, beraber ağlayıp, birlikte gülen; bayram günlerinden, yas tutulan dönemlere kadar her şeyi birlikte paylaşan ve yaşayan aziz milletimiz hiçbir şart altında Allah'ın izniyle ayrılıkçı emellere geçit vermeyecektir.

Değerli Milletvekilleri,

AKP'nin eğitim sistemini bütünüyle ele alan kanun teklifi, tartışmaların ve karşılıklı atışmaların odağı olmayı sürdürmektedir.

Meselenin aşırı siyasileştirilmesi, üstelik hınç ve intikam duygularıyla hareket edilmesi millî eğitimde umut ettiğimiz değişim ve reform hamlelerinin yapılamayacağını göstermektedir.

AKP'nin uzlaşmaz, bencil, diyaloga ve iş birliğine kapalı siyaseti eğitim hayatımızı yeni ve daha büyük sorunların ortasına sürükleyecektir.

Üzülerek ifade etmek isterim ki, milyonlarca evladımız ve ailesi, AKP'nin neden olduğu kavga ve gerginlik hâlinde dolayı bezgin ve kaygı içindedir.

Başbakanın akşam yatıp sabah kalkmasıyla şekil bulan, üç dördün toplamıyla somutlaştırdığı ve adına eğitimde reform denen teklifin her şeyden önce temelsiz bir içeriğe sahip olduğu meydandadır.

İdeolojik endişeler, siyasi hesaplar eğitimdeki ihtiyaçların önüne geçmiş, çocuklarımızın ve gelecek nesillerin nasıl ve ne durumda olacakları esas olarak hiç gündeme getirilmemiştir.

Bizim açımızdan, Başbakan Erdoğan'ın "Yaptığımız reform, ideolojik değil, pedagojik reformdur." sözleri de, bir hüküm ve inandırıcılık tonu içermemektedir.

Eğitim sistemiyle ilgili görüşlerin 28 Şubat'la ilişkilendirilmesi ve imam hatipler özelinde yürütülmesi tabiatıyla AKP istismarının bir başka sonucudur.

Parti olarak, 28 Şubat'ın tarafgir ve dikte ettirici yaklaşımını ne kadar çirkin ve kabul edilemez buluyorsak, AKP'nin de siyasi uygulamalarını aynı ölçü ve ayarda değerlendiriyoruz.

AKP zihniyeti açıkça kendi 28 Şubat'ını oluşturmakta ve bunu da insafsızca sürdürmektedir.

Başbakan tarafından geçtiğimiz günlerde sarf edilen "Topla, tankla, Sincan'da yürütülen tanklarla gelen bir uygulamayı, biz millet iradesiyle düzeltiyoruz." beyanı bu çerçevede son derece manidardır.

Başbakan Erdoğan gerçekte bu ibareleriyle yanlışa düşürülmüş ve kılavuzları tarafından bir kez daha yanıltılmıştır.

28 Şubat'ın telafisi; demokrasi standardının yükseltilmesiyle ve çeşitli görüşleri saygı prensibiyle ele alarak hepimizi yakından ilgilendiren bir konuda karar oluşturulmasıyla mümkün olacaktır.

Vesayetin panzehiri, darbeci zihnin ilacı toleranstan vazgeçmek değil, dinlemek, konuşmak ve iletişim kurmaktır.

Oysaki Başbakan Erdoğan; demokrasi karşıtı bir siyasi tutumla hareket etmiş ve partisinin 28 Şubat'ın hormonlu bir ürünü olduğunu yeniden tescil etmiştir.

Dün demokrasinin kafasında tank geziyordu, bugün AKP'nin balyozu durmaktadır.

İmam hatipler dün hedefti, bugün de istismarın merkezindedir.

Biliniz ki 28 Şubat neyse, AKP zihniyetinin yönetimi ve iktidar uygulamaları aynısıdır.

Bu kapsamda, getirilen yeni eğitim sistemine dengeli ve omurgalı muhalefetimizden dolayı AKP'nin kıvrandığını ve klasik silahı olan iftira ve çamur atmaya bir kez daha müracaat ettiğini özellikle geçtiğimiz hafta fazlasıyla gördük.

Önce şunu söylemeliyim ki, Milliyetçi Hareket Partisinin imam hatip liselerinden rahatsız olduğunu söylemek için bir insanın ya beyninde ileri düzeyde hasar ya da Recep Tayyip Erdoğan olması yeterlidir.

Bizim rahatsız olduğumuz tek konu, böylesi kıymetli liselerimizden AKP'nin yönetiminde bulunan zevatın çıkmış olmasıdır.

İmam hatiplerin varlığı tıpkı diğer liseler ve eğitim kurumları gibi memnuniyet vericidir.

Bu okullardan mezun olan kardeşlerimizin ihlâs sahibi kişiler olarak ülkemize çok hayırlı hizmetler yaptığı bizim açımızdan berraktır.

Buradan, Başbakan Erdoğan'a samimi bir çağrıda bulunmak ve kendisine Partimizin teklifini duyurmak istiyorum:

Sayın Başbakan; muğlâk ifadelerle konuşma, muallak duruş sergileme, bin dereden su getirerek niyetini gizleme.

Toplama ve çıkarmalarla uğraşma, bizi tariz yollu eleştirdiğin aritmetik işlemlerden asıl sen vazgeç.

Samimiysen, içtensen, yüreğin varsa gel her şeyi bir kenara bırakalım ve imam hatip liselerinin orta kısmını birlikte ve güç birliği yaparak açalım.

Biz hazırız ve buna varız.

İmam hatipte okumak isteyen çocuklarımızın önünü açalım ve bir hakkı teslim edelim.

Kur'an-ı Kerim'i okullarda seçmeli ders yapalım ve çağın manevi hastalığına evlatlarımızın yakalanmaması için önlem alalım.

Ayrıca, Başbakan Erdoğan geçtiğimiz haftaki grup toplantısında partimizi CHP'nin vagonu olmakla itham etmiş, bayatlamış ve modası geçmiş söz oyunlarına yüzü kızarmadan yeniden başvurmuştur.

Esasen hem lafın ciddiyeti hem de söyleyenin kalitesi fazlasıyla bulanıktır.

Geçmişte, kimi zaman AKP'ye koltuk değneği olmakla, kimi zaman da CHP'nin yanında durmakla eleştirildik.

Velakin bunda da bir hayır vardır dedik, güldük ve yürüdük geçtik.

Ancak unutulmasın ki, Milliyetçi Hareket; büyük Türk milletinin haricinde herkese eşit uzaklıkta duran bir partidir.

Aynı zamanda 43 yılın emeği, çilesi ve vatan mücadelesiyle duvarlarını ören; bir asrı aşan fikrî çizgisinin olgunluğuyla iktidara talip bulunan; şehidiyle, gazisiyle, millet hizmetine feda edilmiş ömürlerin üzerinde yükselen millî ve manevi hilaller terkibidir.

Aslı astarı olmayan bir şekilde, bizi CHP'nin vagonu olmakla suçlayan Başbakan Erdoğan, acaba BOP'un yol çavuşu, zalimliğin makasçısı, işgalin kondüktörü olduğunu ne zaman anlayacaktır?

Kendi partisinin; Okyanus ötesinin filikası, Haçlıların muhbiri, küresel operasyonların furgonu ve vahşi Batı'nın sureti haktan görünen çakma Redkit'i olduğunu ne zaman fark edecektir?

Başbakan bizimle uğraşmayı bıraksın da kendi derdine yansın.

İki cihanda da vereceği hesap için, bugünden zahmet edip biraz vicdan muhasebesi ve nedamet gösterisi yapsın.

Zira yenilen kul haklarının, söndürülen umutların, münafıklık alametlerinin, yalan, dolan ve kibrin yüce dinimizde hangi cezalara ve yaptırımlara bağlandığı da malumlarımızdır.

Ümit ederim ki, Başbakan Erdoğan ve yakın çevresi de bunları biliyor ve idrak ediyor olsun.

Değerli Arkadaşlarım,

Suriye'deki olaylar 15 Mart tarihinde bir yılını geride bırakmıştır.

Bu süre zarfında kanlı saldırılar, çatışmalar ve iç savaş görüntüsü Suriye'yi perişan etmiş, Suriye halkını canından bezdirmiştir.

Bir yıl önce, Deraa kentinde Esad yönetimini protesto etmek amacıyla toplanan küçük bir kalabalıkla başlayan olaylar, etkileri itibariyle hem bölgesel hem de küresel ölçekte hissedilir bir seviyeye ulaşmıştır.

Arap Baharına hâkim olan sokak dilinin, kavga ve kutuplaşma üslubunun, muhalif tezgâhlama sürecinin Suriye'yi de kuşattığı ve soluk alamaz hâle getirdiği ortadadır.

Çıkan ayaklanma ve isyan dalgaları, komşu ülkelerin, yakın coğrafyaların hayat damarlarını tıkamış ve cinnet manzaralarını vizyona sokmuştur.

BOP'un planları bu minvalde saat gibi işlemekte ve mesafe almaktadır.

Saddam'ı idam edenler, Bin Ali'yi kaçırtanlar, Hüsnü Mübarek'i idamla yargılayanlar, Kaddafi'yi linç edenler aynı kirlî ve küresel planlamanın tarafları ve aktörleridir.

Sıkıntı ve sorunun hiç eksik olmadığı yakın coğrafyalar ve eski hâkimiyet havzalarımız esasen bitmeyen bir paylaşım ve güç mücadelesinin merkezinde yer almaktadır.

Kabil'den Sana'ya, Şam'da Mogadişu'ya, Bağdat'tan Bosna'ya kadar zalimliğin, zorbalığın ve otoriter idarelerin etkinlik kazanması, aslına bakarsanız buralardaki ekonomik varlıkların Batı'ya çok düşük maliyetlerle aktarılmasını güvenceye almıştır.

Çevremize kuşbakışı odaklandığımızda zalim yüzleri, sindirilmiş halkları ve yüzyıllardır doymak bilmeyen emperyalist iştahı açıklıkla görebiliriz.

Bu itibarla Arap Baharı, her zaman söylediğimiz gibi, toplumsal ihtiyaçlardan ilhamını almış, bir fikre dayanmış, taleplerinin farkına varmış içsel bir uyanış değildir.

Dış tazyikli olduğu için, yönetimler veya yöneticiler değişse de hatta rejimler çökse de, değişim dalgası sosyolojik yapıdan

feyzini almadığı için aynı düzen, aynı mantık farklı yüzlerle devam edecektir.

Sıkılmış yumrukların açılması kalıcı sosyal, siyasal ve ekonomik uzlaşma sağlanamadığı müddetçe, bir şeyi değiştirmeyecektir.

Arap Baharı; Kuzey Afrika ve Orta Doğu'ya, BOP kılavuzluğunda yerleştirilmiş zaman ayarlı bomba olup arkası arkasına patlamaktadır.

Bunun sürecin sorumlusu ve gece bekçisi de şu feleğin işine bakın ki, Adalet ve Kalkınma Partisidir.

Suriye, kışa dönen Arap Baharının son uğrak yeridir. Bu ülke hâlâ çözülememiş, yönetim ile halk arasındaki bağ kırılmamıştır.

Arap Liginin cephe alması, izolasyonları, Batı'nın baskıları, Başbakan Erdoğan'ın hamasi nutukları henüz bir netice doğurmamıştır.

Ayrıca Dışişleri Bakanlığının, Suriye'de bulunan vatandaşlarımıza bu ülkeden ayrılmaları konusundaki ikazı da küresel bir planın ayak sesleri olarak yorumlanmalıdır.

Başbakan Erdoğan'ın "Türkiye, Suriye'deki duruma ilişkin her tür olasılığı masaya yatırdı" sözleri, AKP'nin geri dönüşü olmayan bir yola girme düşüncesi olarak okunabilecektir.

Öte yandan sınırlarımıza yönelik mülteci göçü hareketlenmiştir.

En son veriler kapsamında diyebiliriz ki, bugüne kadar ülkemize gelen Suriye vatandaşı 29 bin 301 kişi olmuş, ülkelerine geri dönenlerin sayısı da 13 bin 322 düzeyinde kalmıştır.

Ancak Suriye'den göç edenlerin sayısı her geçen gün artış göstermektedir.

Biz geçmişte, göçlerden kaynaklanan sorunları bir hayli yaşadık.

Bugün PKK kamplarından birisi olan Mahmur, Saddam baskısından kaçarak önce ülkemize sığınan, sonra da tekrar sınır ötesine gidenler tarafından kurulmuştur.

Bununla birlikte 1990'lı yılların başında, yine dönemin CIA başkanının ülkemizde, tıpkı bugünkü en üst düzeyde ağırlanması ve arkasından ABD planlarının devreye sokulması bugünle paralellik ihtiva etmektedir.

Türk askerinin başına çuval geçirenler, acaba şimdi de Başbakan ve hükûmetinin başına, Suriye'den göç edenleri mazeret yaparak yeni bir çuval mı geçirecektir?

Bu kapsamda, AKP Hükûmeti son derece dikkatli yaklaşmalı, şaibeli ilişkilere taraf olmaktan ve Türkiye'ye ek külfetler yükleyecek irtibatlardan mutlaka kaçınmalıdır.

Suriye meselesine akliselim ve sağduyu içinde bakmalı, tarihi ve akrabalık bağlarını gözetmeli, komşuluk hukukunu çiğneme-meli ve aziz milletimizi riske atacak her adımdan uzak durmalıdır.

Hâlâ haber alınamayan iki gazetecimizin bulunması için de her temas ve girişim acilen gerçekleştirilmelidir.

Bu düşüncelerle konuşmama son verirken, muhterem heyetinizi saygılarımla selamlıyor, mutlu ve başarılı bir hafta geçirmenizi diliyorum.

Sağ olun, var olun.

